

WET van 17 mei 1935, houdende vaststelling van het Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (G.B. 1935 no. 80), gelijk zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen bij G.B. 1935 no. 130, G.B. 1936 no. 108, G.B. 1936 no. 115, G.B. 1937 no. 78, G.B. 1939 no. 96, G.B. 1944 no. 42, G.B. 1944 no. 58, G.B. 1944 no. 75, G.B. 1944 no. 104, G.B. 1945 no. 13, G.B. 1945 no. 35, G.B. 1947 no. 140, G.B. 1948 no. 17, G.B. 1960 no. 21, G.B. 1962 no. 106, G.B. 1962 no. 195, G.B. 1963 no. 24, G.B. 1967 no. 100, G.B. 1972 no. 60, G.B. 1973 no. 75, G.B. 1973 no. 140, S.B. 1976 no. 19, S.B. 1980 no. 150, S.B. 1981 no. 23, S.B. 1985 no. 2, S.B. 2002 no. 100.

**EERSTE BOEK
VAN DE WIJZE VAN PROCEDEREN VOOR DE KANTONGERECHTEN
EN VOOR HET HOF VAN JUSTITIE**

**EERSTE TITEL
ALGEMENE BEPALINGEN**

**EERSTE AFDELING
VAN EXPLOITEN VAN OPROEPING, AANZEGGING EN BETEKENING**

Artikel 1

Elk exploit wordt gedaan door een deurwaarder, die tot het exploiteren in de plaats bevoegd is; hij laat afschrift van het exploit aan de persoon of aan de woonplaats van de geëxploiteerde.

Het afschrift geldt voor hem, die het ontvangen heeft, als het oorspronkelijke.

Artikel 2

Onverminderd de bijzondere voorschriften van dit Wetboek aangaande het doen van exploiten aan de door de partijen bij het begin of in de loop van het geding en van de tenuitvoerlegging gekozen woonplaats, mogen alle exploiten mede geschieden aan de volgens de artikelen 76 en 77 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek gekozen woonplaats.

Deze bevoegdheid houdt op indien uitdrukkelijk is voorgeschreven, dat het exploit aan de persoon of aan de werkelijke woonplaats moet worden gedaan.

Indien, ingeval volgens artikel 76 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek algemene keuze van woonplaats te Paramaribo moet zijn gedaan, een woonplaats aldaar niet is gekozen, mogen de exploiten ter hand worden gesteld aan de procureur-generaal, die daarmee handelt als in artikel 3 is voorgeschreven.

Artikel 3

Ingeval de deurwaarder noch de geëxploiteerde, noch iemand van diens huisgenoten aan zijn woonplaats vindt, stelt hij het afschrift terstond ter hand te Paramaribo aan de procureur-generaal en in de districten aan het hoofd van het plaatselijk bestuur, die het oorspronkelijke kosteloos voor gezien tekent; deze doet het afschrift, zo mogelijk, aan de geëxploiteerde toekomen, zonder dat echter van dit laatste in rechte behoefte te blijken.

De deurwaarder maakt van die terhandstelling melding in het oorspronkelijk stuk en in het afschrift daarvan.

Artikel 4¹

¹ Gew. bij G.B. 1973 no. 75.

Indien de geëxploiteerde buiten Paramaribo woont, is de deurwaarder niet verplicht het exploit te doen op de wijze als bij de vorige artikelen bepaald, maar is hij, voor zover zulks niet bij staatsbesluit ten aanzien van districten of gedeelten daarvan is uitgesloten bevoegd om in de plaats daarvan het oorspronkelijke en het afschrift aan de procureur-generaal ter hand te stellen, die alsdan het afschrift door een ambtenaar in het district aan de geëxploiteerde in persoon of aan diens woonplaats doet afgeven. Deze ambtenaar stelt op het afschrift een door hem ondertekende verklaring, houdende vermelding van de dag der afgifte, en geeft daarvan onverwijld kennis aan de procureur-generaal, die gelijke verklaring op het oorspronkelijke stelt, hetwelk hij zo spoedig mogelijk aan de deurwaarder teruggeeft of terugzendt.

Ingeval gezegde ambtenaar noch de geëxploiteerde, noch een van zijn huisgenoten aan zijn woonplaats vindt, doet hij daarvan dadelijk aantekening op het afschrift. Hij dagtekent en ondertekent die aantekening en zendt het afschrift zo spoedig mogelijk aan de procureur-generaal terug, die op het oorspronkelijke een door hem ondertekende verklaring stelt, houdende vermelding van alles, wat door die ambtenaar op het afschrift is gesteld.

De procureur-generaal geeft of zendt het oorspronkelijke dadelijk aan de deurwaarder terug, en doet het afschrift zo mogelijk aan de geëxploiteerde toekomen, zonder dat van dit laatste in rechte behoefte te blijken.

Artikel 5

Aan elk der geëxploiteerden moet een afschrift van het exploit gelaten worden. Echter behoeft aan echtgenoten, die niet van tafel en bed of van goederen gescheiden zijn, slechts één afschrift te worden gelaten.

Artikel 6²

Alle exploiten worden gedaan op de volgende wijze:

- 1°. ten aanzien van den Lande en van de President, in zaken hem bijzonder aangaande, aan de persoon of in het parket van de procureur-generaal;
- 2°. ten aanzien van openbare rechtspersonen, aan de persoon of ter woonplaats van het hoofd des bestuurs of ter plaatse, waar het bestuur zitting of kantoor houdt;
- 3°. ten aanzien van andere rechtspersonen aan de persoon of aan de woonplaats van een der bestuurders en, na de ontbinding, van een der vereffenaars of aan hun zetel of kantoor; en voorts ten aanzien van vennootschappen onder firma en commandite aan de persoon of aan de woonplaats van een der beherende vennoten en, na de ontbinding, van een der vereffenaars of aan haar kantoor;
- 4°. ten aanzien van de boedel eens gefailleerde aan de persoon of de woonplaats van de curator of, indien er meer zijn, aan één hunner;
- 5°. ten aanzien van overledenen, aan de gezamenlijke erfgenamen en in eens, zonder uitdrukking van namen of woonplaatsen, ter laatste woonplaats van de overledene, doch niet langer dan gedurende één jaar na het overlijden;
- 6°. ten aanzien van hen, die geen bekende woonplaats in Suriname hebben, ter plaatse van hun werkelijk verblijf.

Indien zij die binnen Suriname niet een woonplaats hebben, daar ook niet een bekend werkelijk verblijf bezitten en hun woonplaats buiten Suriname onbekend is, gelijk mede ingeval in rechte worden opgeroepen onbekenden, of wel houders van niet op naam staande aandelen in geldleningen of maatschappijen, wordt het exploit aangeplakt aan de hoofddeur van de gehoorzaal van de rechter, voor wie de vordering gebracht wordt of aanhangig is, en wordt een tweede afschrift overgegeven aan de procureur-generaal, die het oorspronkelijke voor gezien tekent. Daarenboven wordt het gedaan exploit aangekondigd in het Advertentieblad van de Republiek Suriname.

Indien het exploit niet een te voeren of aanhangig rechtsgeding betreft, wordt het

² Gew. bij G.B. 1936 no. 115, G.B. 1947 no. 140.

aangeplakt aan de hoofddeur van de hoorzaal van het Hof van Justitie, wordt het tweede afschrift overgegeven aan de procureur-generaal en geschiedt de aankondiging daarvan in het Advertentieblad van de Republiek Suriname.

7°. ten aanzien van hen, die niet in Suriname wonen, voor zover zij daarin evenmin een bekend verblijf hebben, aan de procureur-generaal, die de oorspronkelijke oproeping voor gezien tekent; deze doet het afschrift van het exploit ten behoeve van de belanghebbenden aan de President toekomen.

Indien het exploit niet een te voeren of aanhangig rechtsgeding betreft, wordt het gedaan aan de procureur-generaal, die daarmede handelt als in het eerste lid van dit nummer is omschreven.

De President zendt het afschrift aan de Minister van Koloniën, tenzij hij, in het belang der geëxploiteerden een andere wijze van verzending verkieselijk acht.

8°. ten aanzien van de getrouwde, niet van tafel en bed gescheiden vrouw, dat betreft de exploiten, die haar ten verzoeken van haar echtgenoot worden uitgebracht, aan haar in persoon of aan haar werkelijk verblijf en, wanneer dit is ter woonplaats van haar echtgenoot, alsdan aan haar in persoon of, zo de deurwaarder haar aldaar niet vindt, aan de procureur-generaal in voege als in artikel 3 is voorgeschreven, terwijl bovendien in dat geval het exploit wordt aangekondigd in het Advertentieblad van de Republiek Suriname; een afschrift van die aankondiging wordt voorts aangeplakt aan de buitenzijde van de hoofddeur van het door hen bewoonde huis.

Deze aankondiging behoeft alleen te bevatten de dagtekening van het exploit, de aanwijzing van de persoon te wiens verzoeken of naar aanleiding van wiens aan de rechter gericht verzoek geëxploiteerd wordt, de aanwijzing van de persoon aan wie het exploit is gedaan, de vermelding van de deurwaarder, die het gedaan heeft, en van de persoon aan wie afschrift van het exploit gelaten is; voorts, indien de aankondiging een oproeping ter terechtzitting betreft, de aanwijzing van de rechter en van de dag en het uur der terechtzitting, en indien de aankondiging de betekening van een rechterlijke uitspraak of beschikking betreft, de aanwijzing van de rechter door wie, en van de dag waarop die uitspraak gewezen of die beschikking genomen is.

De deurwaarder is verplicht om op verzoek van de vrouw het aangeplakte afschrift van de aankondiging onmiddellijk te verwijderen.

Indien de vrouw haar werkelijk verblijf niet heeft ter woonplaats van de man en de deurwaarder aan dat werkelijk verblijf niemand aantreft, wordt artikel 3 toegepast.

Indien het verblijf in Suriname van de vrouw niet bekend is, geschiedt het exploit op de wijze bij n°. 6 van dit artikel omschreven.

9°. ten aanzien van de werkgever en zijn werknemer, die in zijn huis woonplaats heeft, wat betreft de exploiten, welke ten verzoeken van de een aan de ander worden uitgebracht, op de wijze, en met inachtneming der bepalingen, voorgeschreven onder 8°. met dien verstande dat hetgeen aldaar omtrent de echtgenoot is bepaald, zal gelden voor degene, te wiens verzoeken het exploit wordt uitgebracht, en dat hetgeen aldaar omtrent de vrouw bepaald is, zal gelden voor degene, aan wie het exploit uitgebracht wordt.

Artikel 7³

Het exploit moet vermelden:

1°. de dag, de maand en het jaar;

2°. de namen en de woonplaats van de persoon, te wiens verzoeken of naar aanleiding van wiens aan de rechter gericht verzoek het gedaan is;

3°. de namen en woonplaats van de geëxploiteerde en van de deurwaarder;

4°. de persoon, aan wie het afschrift van het exploit gelaten is.

Indien een partij een rechtspersoon of vennootschap is, moet haar benaming in de plaats van naam en voornaam worden vermeld.

Een oproeping om in rechte te verschijnen moet bovendien behelzen de aanwijzing van de rechter, die van de zaak moet kennis nemen, en de dag en het uur, waarop de geëxploiteerde in

³ Gew. bij G.B. 1936 no. 115.

rechte moet verschijnen.

De deurwaarder moet het exploit en het afschrift daarvan ondertekenen.

Artikel 8

De gewone termijn van oproeping is van ten minste drie dagen voor de geëxploiteerde, die woonachtig is, of, bij gebreke van bekende woonplaats in Suriname, verblijf houdt ter plaatse, waar de griffie van het gerecht, voor hetwelk hij opgeroepen is, gevestigd is.

In spoed vereisende zaken, bij zijn beschikking als zodanig vermeld, is de kantonrechter of de president van het Hof van Justitie bevoegd om de tijd, welke tussen de oproeping van partijen en de rechtsdag verlopen moet, te verkorten.

Artikel 9⁴

Indien de geëxploiteerde op een andere plaats in Suriname woont of verblijf houdt dan waar de griffie van het gerecht, welks rechter van de eis moet kennis nemen, gevestigd is, zijn de termijnen van oproeping ten minste van de volgende duur:

- 1°. bij oproeping voor het Hof van Justitie of voor de kantonrechter in het eerste kanton:
 - a. indien de opgeroepene woont of verblijft in een van de Districten Wanica, Para, Brokopondo, Saramacca of Commewijne, drie weken;
 - b. indien de opgeroepene woont of verblijft in een van de Districten Nickerie, Coronie, Marowijne of Sipaliwini, vijf weken.
- 2°. bij oproeping voor de kantonrechter in het derde kanton, zitting houdende in het district Nickerie of in het district Coronie:
 - a. indien de opgeroepene woont of verblijft onderscheidenlijk:
in het district Nickerie of in het district Coronie, zeven dagen;
in het district Coronie of in het district Nickerie, drie weken;
 - b. indien de opgeroepene woont of verblijft in het district Paramaribo, vijf weken;
 - c. indien de opgeroepene woont of verblijft in een der districten Saramacca, Wanica, Para, Brokopondo, Commewijne, Marowijne of Sipaliwini, zes weken;
- 3°. bij oproeping voor de kantonrechter in het derde kanton, zitting houdende in het district Marowijne, indien de opgeroepene woont of verblijft:
 - a. in het district Marowijne: drie weken;
 - b. in het district Paramaribo: vijf weken;
 - c. in een van de districten Nickerie, Coronie, Saramacca, Wanica, Para, Brokopondo, Commewijne of Sipaliwini, zes weken.

Artikel 10⁵

In het geval, in het tweede lid van artikel 6, no. 7 uitgedrukt, is de termijn van oproeping ten minste drie maanden.

De rechter is bevoegd om op verzoek van de eiser, zo nodig onder het stellen van voorwaarden, deze termijn te verkorten. Artikel 8, tweede lid, vindt overeenkomstig toepassing, met dien verstande, dat de voorwaarden, waaronder de vergunning is verleend, aan het hoofd van de oproeping moeten vermeld worden.

Indien de opgeroepene binnen Suriname noch een bekende woonplaats noch een bekend verblijf heeft, geldt de termijn van dagvaarding, daartoe door de President vastgesteld. Het tweede lid vindt hier eveneens toepassing.

Artikel 11

⁴ Gew. bij G.B. 1960 no. 21, G.B. 1967 no. 100, S.B. 1985 no. 2.

⁵ Gew. bij G.B. 1936 no. 115.

Indien een exploit aan iemand, die buiten Suriname woont, aan zijn persoon binnen Suriname gedaan wordt, of indien hij binnen Suriname een gekozen of wettelijke woonplaats heeft, alsmede bij oproeping van vennootschappen, gevestigd elders dan in Suriname doch aldaar een gemeenschappelijk kantoor dan wel een bestuurder, een vertegenwoordiger of gevolmachtigde of, na ontbinding een vereffenaar of een vertegenwoordiger of gevolmachtigde van deze hebben, gelden de termijnen bij de artikelen 8 en 9 vastgesteld, naar gelang van de afstand der plaats, waar het exploit gedaan wordt.

Artikel 12

Wanneer meer personen wegens dezelfde vordering op verschillende termijnen moeten opgeroepen worden, geschiedt dit voor allen tegen de dag van verschijning, voor de verst verwijderd wonende bepaald.

Artikel 13

De dag van het exploit en de dag van verschijning worden niet medegerekend onder de algemene termijn, bepaald voor oproeping, aanzegging en betekening.

In het geval voorzien bij het derde lid van artikel 2 geldt de door de procureur-generaal, in het geval voorzien bij artikel 3 geldt de door de procureur-generaal of door het hoofd van het plaatselijk bestuur vermelde dag van terhandstelling, en, in het geval van artikel 4 de door de ambtenaar in het buitendistrict vermelde dag van afgifte of poging tot afgifte, voor dag van exploit.

Artikel 14

De aanzeggingen of oproepingen, om tegenwoordig te zijn bij deze of gene akte van procedure of van instructie, behoren alleen de plaats, de dag en het uur van de eerste terechtzitting uit te drukken; zij behoeven niet herhaald te worden, ook al wordt de terechtzitting op een andere dag verlegd of voortgezet.

Artikel 15

Een exploit mag niet op Zondag worden gedaan, tenware uit kracht van een bijzondere vergunning van de kantonrechter of van de voorzitter van het Hof van Justitie. Indien de laatste dag van de termijn, binnen welke het exploit geschieden moet, op een Zondag valt, mag het nog op de daaropvolgende werkdag gedaan worden.

Artikel 16

Een exploit of de tenuitvoerlegging van een vonnis mag niet geschieden vóór zes uren des morgens en na zes uren des avonds, tenware de kantonrechter of de voorzitter van het Hof van Justitie, in zaken welke buitengewone spoed vereisen, daartoe verlof mocht hebben verleend.

Artikel 17

De deurwaarder of de ambtenaar die hem vervangt mag een exploit niet uitbrengen voor zijn bloedverwanten of aangehuwenen in de rechte linie onbepaaldelijk, en in de zijlinie tot de graad van broeders- en zusterskinderen ingesloten. Ingeval van beletsel uit dien hoofde van de ambtenaar, die, overeenkomstig artikel 4, de deurwaarder vervangt, voorziet de procureur-generaal in zijn vervanging.

Bij afwezigheid, belet of ontstentenis van bevoegde deurwaarders is de kantonrechter of de voorzitter van het Hof van Justitie bevoegd om een of meer geschikte en vertrouwde personen aan te wijzen tot het verrichten van de vereiste werkzaamheden, daaronder begrepen die, welke

na elk eindvonnis nodig zijn.

Artikel 18

Indien een exploit door toedoen van de deurwaarder of van een ambtenaar die hem vervangt, nietig verklaard wordt, is de rechter bevoegd om hem in de kosten van het exploit en van de vernietigde procedure te verwijzen, onverminderd de aanspraak op schade en interesten van de partij, naar de omstandigheden.

TWEEDE AFDELING VAN DE TERECHTZITTINGEN

Artikel 19

De rechter is bevoegd om in het belang van de openbare orde of van de zedelijkheid te bevelen, dat de behandeling van een rechtsgeding op de terechtzitting geheel of ten dele met gesloten deuren zal plaats hebben.

Het getuigenverhoor wordt op een openbare terechtzitting gehouden, tenzij de rechter om gewichtige redenen mocht bevelen, dat het geheel of gedeeltelijk met gesloten deuren zal plaats hebben.

In zaken van echtscheiding of scheiding van tafel en bed heeft het getuigenverhoor steeds met gesloten deuren plaats.

De redenen van zodanig bevel worden in het proces-verbaal van de zitting vermeld.

Artikel 20

Partijen verschijnen in persoon voor de rechter, desgewenst door een raadsman bijgestaan, tenware zij verkiezen mochten zich door een gemachtigde te doen vertegenwoordigen.

De rechter is bevoegd om in alle gevallen en in elke stand van het geding, hetzij ten einde een vereniging te beproeven, wanneer de zaak hem voor minnelijke schikking vatbaar schijnt, hetzij tot het verschaffen van inlichtingen, hetzij om andere gewichtige redenen, de persoonlijke verschijning van een of meer der partijen te gelasten. Deze bevoegdheid geldt niet ten aanzien van de President.

De rechter houdt bij de beslissing van de zaak met het nietverschijnen op een bevel tot persoonlijke verschijning of met een weigering om te antwoorden dan wel om het in het volgende artikel bedoelde proces-verbaal te ondertekenen zodanige rekening, als hij met inachtneming van de wettelijke regelen omtrent het bewijs meent te behoren.

Artikel 21

Indien inlichtingen worden verschaft, maakt de rechter in elk geval, en indien een minnelijke schikking tot stand komt, maakt de rechter, wanneer partijen zulks verlangen, een proces-verbaal op en doet dit ondertekenen door partijen of door hun tot dat einde bijzonderlijk gemachtigden; in dat proces-verbaal wordt hetzij de dag bepaald voor verdere behandeling van de zaak ter terechtzitting, hetzij de verbintenis, welke partijen tengevolge van die schikking op zich nemen, uitgedrukt.

De uitgifte van dit proces-verbaal geschiedt in executoriale vorm.

Indien een minnelijke schikking niet tot stand komt, bepaalt de rechter aanstonds de dag, waarop de zaak weder ter terechtzitting behandeld zal worden.

Artikel 22

De machtiging op een vertegenwoordiger wordt verleden bij onderhandse of notariële akte van algemene of bijzondere lastgeving, bij akte van bijzondere lastgeving voor de griffier

van een kantongerecht of mondeling ter terechtzitting, als wanneer daarvan aantekening wordt gehouden in het proces-verbaal. De griffier geeft de voor hem verleden akten van lastgeving in het oorspronkelijke uit.

Als gemachtigden van partijen mogen slechts optreden personen, die hun woonplaats hebben ter plaatse, waar de kantonrechter zitting houdt.

Advokaten, die als gemachtigden optreden, verklaren zulks in het door hen ondertekend stuk of wel mondeling ter terechtzitting, als wanneer een schriftelijke of een mondelinge door de vertegenwoordigde ter terechtzitting verleende machtiging niet gevorderd wordt.

De partij, die zich door een gemachtigde doet vertegenwoordigen, wordt geacht woonplaats te hebben bij die gemachtigde, tenzij hij zelf woont ter plaatse, waar de kantonrechter zitting houdt, of aldaar een andere woonplaats mocht hebben gekozen.

Artikel 23

De partijen en hun gemachtigden of raadslieden zijn verplicht om de zaak voor de rechter met bezadigdheid te verdedigen of te bepleiten, en in alles de eerbied in acht te nemen en te bewaren, die men aan de justitie schuldig is. Indien zij zich daarin te buiten gaan, is de rechter bevoegd hun het voortgaan te beletten.

Artikel 24

De toehoorders behoren bij de terechtzittingen een betamelijk ontzag en stilzwijgen te bewaren; al wat de president of de kantonrechter tot handhaving van de goede orde beveelt, moet stiptelijk en terstond ten uitvoer gelegd worden.

Artikel 25

Personen, die gedurende de terechtzitting de stilte storen, beweging verwekken of tekenen van goed- of afkeuring geven, moeten, indien zij zich niet dadelijk na de waarschuwing van de rechter of de deurwaarder stil houden, vertrekken; hij die daaraan geen gevolg geeft, mag terstond in bewaring gesteld worden en daarin voor de tijd van vierentwintig uren blijven op vertoon van een bevelschrift van de kantonrechter of van de voorzitter van het Hof van Justitie. De uitgifte van dergelijk bevel moet in het proces-verbaal van de zitting vermeld worden.

Artikel 26

Indien een deurwaarder of bediende van het Hof van Justitie of van het kantongerecht de orde heeft verstoord, is de rechter bevoegd om hem bovendien voor ten hoogste zes weken in zijn bediening te schorsen.

Artikel 27

Indien de opschudding op de terechtzitting vergezeld is geweest van beledigingen of bedreigingen jegens de rechters of de rechterlijke ambtenaren in het waarnemen van hun bedieningen, welke beledigingen of bedreigingen het kenmerk van misdrijf dragen, is de kantonrechter of de president van het Hof van Justitie bevoegd om de dader terstond te doen aanhouden en hem zo mogelijk op dezelfde terechtzitting zonder enige dagvaarding te doen terechtstaan; nadat de feiten tot klaarheid zijn gebracht en het openbaar ministerie ter zake is gehoord kan zijn veroordeling volgen.

Artikel 28

Indien de beledigingen of de bedreigingen tegen een rechter of tegen rechterlijke ambtenaren in het waarnemen van hun bedieningen buiten de terechtzittingen hebben plaats

gehad, is de kantonrechter of de voorzitter van het Hof van Justitie bevoegd om de dader terstond te doen aanhouden en procesverbaal van het voorgevallene te doen opmaken. Dit proces-verbaal wordt aan de daartoe bevoegde ambtenaar ter verdere vervolging opgezonden.

Artikel 29⁶

Indien in de loop van een rechtsgeding de bijstand van een tolk vereist wordt, wordt die door partijen, of, ingeval van verschil, door de kantonrechter of door de voorzitter van het Hof van Justitie gekozen.

Indien de gekozone niet is een door het bestuur toegelaten beëdigd vertaler, legt hij, alvorens zijn werkzaamheden aan te vangen, op de terechtzitting de eed, of de belofte af, overeenkomstig de daaromtrent bij wet te stellen regelen dat hij de van hem als tolk gevorderde diensten met getrouwheid en naar zijn geweten zal verrichten.

Wordt bij verrichtingen van een rechter-commissaris een tolk vereist, dan gaan de bemoeienissen van de voorzitter op die rechter-commissaris over.

DERDE AFDELING VAN DE RECHTERS EN VAN HET WRAKEN VAN RECHTERS

Artikel 30

De rechters, de ambtenaren van het openbaar ministerie en die van de griffie mogen zich niet belasten met het verdedigen van de zaken der partijen hetzij mondeling, hetzij schriftelijk, hetzij bij wijze van consultatie.

Echter mogen zij hun eigen zaken, die van hun echtgenoten, bloedverwanten of aangehuwden in de rechte linie, en die van hun pupillen bepleiten.

Zij mogen ook niet scheidslieden zijn.

Artikel 31

Een rechter mag slechts gewraakt worden om de navolgende redenen:

- 1°. indien hij persoonlijk belang bij het geschil heeft;
- 2°. indien hij aan een der partijen in bloedverwantschap of in zwagerschap bestaat tot in de vierde graad ingesloten;
- 3°. indien er, binnen het jaar vóór de wraking, tegen een der partijen of haar echtgenoot of nabestaanden en aangehuwden in de rechte linie een vervolging wegens midrijf op zijn beklag of door zijn toedoen heeft plaats gehad;
- 4°. indien hij een schriftelijk advies in de zaak gegeven heeft;
- 5°. indien hij, hangende het geding, van iemand, die bij de zaak belang heeft, geschenken heeft ontvangen of deze aan hem zijn beloofd en hij die belofte heeft aangenomen;
- 6°. indien de rechter, zijn echtgenote, hun bloedverwanten of aangehuwden in de rechte linie een verschil over een gelijksoortig onderwerp hebben als hetwelk tussen partijen in geschil is;
- 7°. indien er een burgerlijk rechtsgeding tussen de rechter, zijn echtgenote, hun bloedverwanten of aangehuwden in de rechte linie en een der partijen hangende is;
- 8°. indien de rechter voogd, toeziende voogd, curator of toeziende curator, bewindvoerder, vermoedelijke erfgenaam of begiftigde is van een der partijen of indien een der partijen zijn vermoedelijke erfgenaam is;
- 9°. indien hij is bewindvoerder van enige stichting, maatschappij of lichaam van bestuur, welke partij in de zaak is;
- 10°. indien er een hoge graad van vijandschap bestaat tussen hem en een der partijen;
- 11°. indien er tussen de rechter en een der partijen, sedert het aanleggen van het rechtsgeding of binnen zes maanden vóór de wraking, beledigingen of bedreigingen hebben plaats gehad.

⁶ Gew. bij G.B. 1944 no. 104.

Artikel 32

De redenen, om welke een rechter kan gewraakt worden, gelden ook voor de procureur-generaal en de advocaat-generaal indien die niet optreden als hoofdpartij in het geschil, mitsgaders voor de ambtenaren van de griffie.

De wraking van deze ambtenaren geschiedt op dezelfde wijze als die der rechters.

Artikel 33

Iedere rechter, die weet, dat er in een bij het Hof van Justitie aanhangige zaak, waarin hij zou hebben deel te nemen aan de behandeling en beslissing, enige reden van wraking tegen hem bestaat, is gehouden die zo spoedig mogelijk aan het Hof van Justitie op te geven; dit college beslist, of hij zich van de behandeling van de zaak onthouden moet.

Artikel 34

De partij, welke een rechter als in het vorig artikel bedoeld wraken wil, moet de wraking met alle gronden en met redenen bekleed voorstellen, op straffe van verlies van het recht daartoe, uiterlijk vóór het rechtsgeding in staat van wijzen is, tenware de gronden of aanleiding tot de wraking later mochten zijn ontstaan.

Met uitzondering van het laatste geval, moet de wraking van een rechter-commissaris geschieden, vóórdat hij zijn werkzaamheden als zodanig aanvangt.

Artikel 35

De akte van wraking moet getekend zijn door de partij of haar bijzondere en bij authentieke akte daartoe gevolmachtigde; zij wordt aan de griffier ter hand gesteld, die, na een bewijs van ontvangst daarvan gegeven te hebben, haar onmiddellijk aan de gewraakte rechter mededeelt.

Artikel 36

De gewraakte rechter is gehouden om binnen twee dagen onder de akte een schriftelijke verklaring te stellen, houdende òf berusting in de wraking òf weigering om zich van de kennisneming der zaak te onthouden, met zijn antwoord op de gronden en redenen, in de akte uitgedrukt.

Artikel 37

Indien de gewraakte rechter in de wraking berust, moet hij zich van de zaak onthouden.

Artikel 38

Indien hij in de wraking niet berust, onderzoekt het Hof van Justitie bijaldien het een bij het college aanhangig gemaakte zaak betreft, de gronden en redenen van wraking; het college staat de wraking toe, indien het deze bewezen en gegrond bevindt.

Artikel 39

Indien een partij meer dan één lid van het Hof van Justitie wil wraken, is zij, bijaldien het een bij het college aanhangig gemaakte zaak betreft, niet bevoegd om de tweede of verdere wraking voor te dragen, voordat over de voorafgaande beslist is.

Artikel 40

De leden van het Hof van Justitie mogen zich niet verschonen om aan de raadpleging over en de beslissing van de wraking deel te nemen.

Artikel 41

Indien tengevolge van toegelaten wraking of van toegegeven reden van verschoning of tengevolge van andere oorzaken de leden van het Hof van Justitie niet in genoegzame getale zijn om van een geschil kennis te nemen, wendt de meest gerede partij zich tot de President, met verzoek om voor de berechting van de zaak het vereiste aantal buitengewone leden te benoemen.

Artikel 42

Bij wraking van de kantonrechter, of wel indien hij meent dat er enige reden van wraking tegen hem bestaat, stelt hij de zaak uit tot de dag dat partijen nader worden opgeroepen en vraagt zo spoedig mogelijk de beslissing van het Hof van Justitie onder toezending van de desbetreffende akte van wraking, alsmede van zijn beschouwingen en raad.

Ingeval de kantonrechter de reden tot wraking als juist erkent, draagt hij de behandeling van de zaak, in afwachting van 's Hofs beslissing, op aan een plaatsvervanger; hij geeft hiervan tegelijkertijd kennis aan het Hof van Justitie.

Bij wraking of vermeende reden van verschoning van de griffier beslist de kantonrechter in hoogste ressort.

Artikel 43

Indien tengevolge van toegelaten wraking of van toegegeven reden van verschoning of tengevolge van andere oorzaken noch de kantonrechter, noch zijn plaatsvervangers van een geschil mogen of kunnen kennis nemen, is de meest gerede partij bevoegd om zich tot de President te wenden, met het verzoek om iemand tot beslissing van het geding aan te wijzen.

Artikel 44

De beslissing in zaken van wraking is niet aan enig beroep onderworpen.

VIERDE AFDELING **VAN HET ALGEMEEN REGISTER, VAN HET PROCES-VERBAAL DER ZITTING EN VAN VONNISSEN IN HET ALGEMEEN**

Artikel 45

De griffier houdt een algemeen register bij, waarin alle bij het gerecht aanhangige zaken, elke zaak onder een afzonderlijk nummer, worden ingeschreven met de namen van de partijen alsmede van hun gemachtigden of raadslieden, zo zij die hebben.

In dat register wordt, met vermelding van de dagtekening, kortelijk aantekening gehouden van het in elke zaak voorgevallene en van de daarin genomen beslissingen.

Indien een getuige, deskundige, tolk of bewaarder schadeloosstelling vordert, wordt die schriftelijk door de rechter begroot en daarvan aantekening gehouden in het algemeen register.

Artikel 46

De griffier maakt van de behandeling van elke zaak een afzonderlijk doorlopend proces-verbaal op, waarin de namen en de woon- of verblijfplaatsen van partijen en van hun gemachtigden of raadslieden, alsmede het volgnummer van de zaak in het algemeen register en de datum van iedere terechtzitting worden vermeld.

In dat proces-verbaal wordt, behoudens het bepaalde omtrent zaken welke niet aan hoger beroep onderworpen zijn, al het ter terechtzitting voorgevallene vermeld en alle daarin gewezen vonnissen gebracht. De voorzitter van het Hof van Justitie of de kantonrechter en de griffier ondertekenen dit proces-verbaal binnen tweemaal vier en twintig uren na iedere terechtzitting of verrichting.

Indien hetzij de kantonrechter hetzij de griffier zich in de onmogelijkheid bevindt om het proces-verbaal te ondertekenen, maakt degene die niet in dat geval verkeert, in dat stuk daarvan melding.

Indien de voorzitter van het Hof van Justitie zich in de onmogelijkheid bevindt het proces-verbaal te ondertekenen, doet dit het oudste lid dat over de zaak gezeten heeft. Ten aanzien van de griffier van het Hof van Justitie vindt het voorgaande lid toepassing.

Artikel 47

De rechter is bevoegd om, alvorens de zaak definitief te beslissen, een praeparatoire of een interlocutoire beslissing te nemen.

Voor praeparatoir worden gehouden vonnissen en bevelschriften, welke gegeven zijn tot instructie van de zaak en welke strekken om het proces in staat van wijzen te brengen, zonder dat zulks op de zaak ten principale van enige invloed kan zijn.

Voor interlocutoir worden gehouden vonnissen en bevelschriften waarbij de rechter, alvorens recht te doen, een bewijs, een onderzoek of een instructie beveelt, waarvan de beslissing in de zaak zelf afhankelijk kan zijn.

Artikel 48

Indien tijdens een aanhangig rechtsgeding of buiten eigenlijk rechtsgeding een door de kantonrechter te verrichten rechtshandeling moet geschieden buiten het rechtsgebied van de kantonrechter die van de zaak of van het verzoek kennis neemt, roept hij daartoe de tussenkomst in van zijn ambtgenoot, binnen wiens gebied de handeling moet verricht worden.

Hij wiens tussenkomst is ingeroepen, geeft aan die opdracht gevolg en doet de rechter van wie de opdracht uitging, zo spoedig mogelijk een afschrift van het proces-verbaal van het krachtens die opdracht verrichte of bevondene toekomen. Dit afschrift heeft in het geding gelijke kracht als het proces-verbaal van de rechter van wie de opdracht uitging.

Artikel 49

Alle vonnissen en beschikkingen, welke aan het eindvonnis voorafgaan, worden niet afzonderlijk opgemaakt, maar alleen in het proces-verbaal van de zitting aangetekend.

Het vonnis, waarbij de rechter zich onbevoegd verklaart, wordt als een eindvonnis beschouwd.

Artikel 50

Partijen mogen van de vonnissen en van de in het vorig artikel bedoelde aantekeningen in hun zaak inzage en op hun kosten afschriften bekomen.

Artikel 51

Indien de beslissing in een zaak niet heeft plaats gehad uiterlijk drie maanden nadat de behandeling ter terechtzitting geëindigd is en na het horen van het openbaar ministerie (wanneer zulks wordt vereist), hebben partijen of heeft een van hen het recht om te vorderen dat de zaak wordt bepleit.

Indien de rechter de dag heeft bepaald, waarop de uitspraak zal plaats hebben, en partijen met elkander in overleg zijn getreden over een schikking, mogen zij de rechter verzoeken om de

uitspraak gedurende een bepaalde tijd uit te stellen.

Artikel 52

De rechters moeten bij hun beraadslagingen van ambtswege de rechtsgronden aanvullen, welke de partijen niet mochten hebben aangevoerd.

Artikel 53

Elk vonnis, waarbij een eed wordt opgelegd, vermeldt de daadzaken, waarop de eed gedaan moet worden; het wordt, indien het niet in tegenwoordigheid van de tegenpartij of van haar gemachtigde is uitgesproken, haar op last van de rechter aangezegd.

Indien de partij, aan welke een eed is opgelegd, niet verschijnt op de voor de eedsaflegging bepaalde dag en het in het eerste lid voorgeschrevene in acht genomen is, wordt zij geacht de eed te hebben geweigerd, behoudens haar verzet, ingeval zij bewijst, uit hoofde van een wettig beletsel te zijn verhinderd geweest.

Artikel 54

Indien er een provisionele eis gedaan is en de zaak zo ten principale als op de provisie in staat van wijzen is, is de rechter bevoegd om op beide bij een en hetzelfde vonnis uitspraak te doen.

Artikel 55

De voorlopige tenuitvoerlegging van vonnissen niettegenstaande hoger beroep of verzet mag worden bevolen:

- 1°. indien de beslissing berust op een authentieke titel;
- 2°. indien de beslissing berust op een onderhands geschrift, hetwelk erkend is door degene, tegen wie men zich daarop heeft beroepen, of hetwelk rechtens voor erkend wordt gehouden; deze erkenning wordt mede aangenomen in geval recht wordt gedaan bij verstek;
- 3°. indien er is een voorafgegane veroordeling bij een vonnis, hetwelk niet voor verzet of hoger beroep vatbaar is.

Het wordt aan het oordeel van de rechter overgelaten, dit bevel te geven met of zonder borgtocht.

Artikel 56

De voorlopige tenuitvoerlegging van vonnissen niettegenstaande hoger beroep of verzet mag bevolen worden met of zonder borgtocht in gevallen betreffende:

- 1°. verzegeling, ontzegeling of boedelbeschrijving;
 - 2°. dringende reparatiën;
 - 3°. ontruiming van het gehuurde, indien er een schriftelijk bewijs van bestaande, vernieuwde of verlengde huur niet aanwezig is, of indien de huur geëindigd is;
 - 4°. de benoeming van sequesters, commissarissen en bewaarders;
 - 5°. het aannemen van borgen en achterborgen;
 - 6°. de benoeming van voogden, curators en andere bewindvoerders, en het doen van hun rekening;
 - 7°. jaargelden of uitkeringen tot levensonderhoud en in het algemeen voldoening van een bepaalde geldsom;
 - 8°. alle provisionele toewijzingen;
 - 9°. bezitrecht;
- en verder in al die bijzondere gevallen, in welke de wetten zulks hebben toegelaten of voorgeschreven.

Artikel 57

Indien de rechter de voorlopige tenuitvoerlegging niet bevolen heeft, is hij niet meer bevoegd om zulks bij nader vonnis wèl te doen, onverminderd nochtans het recht van partijen om dit in hoger beroep te vorderen.

Artikel 58

De voorlopige tenuitvoerlegging heeft niet plaats ten aanzien van de kosten, al waren die ook in de plaats van schade en interesten toegewezen.

Artikel 59

Wie bij vonnis in het ongelijk gesteld wordt, wordt in de kosten verwezen. Echter mogen de kosten in het geheel of ten dele gecompenseerd worden tussen echtgenoten, bloedverwanten in de rechte linie, broeders en zusters of aangehuwden in dezelfde graad, mitsgaders indien de partijen over en weder op enige punten in het ongelijk zijn gesteld.

Artikel 60

Bij provisionele, praepatoire en interlocutoire vonnissen is de rechter bevoegd om de beslissing over de kosten tot het eindvonnis voor te behouden.

Artikel 61

De veroordeling in de kosten mag zich niet verder uitstrekken dan tot:

- a. de kosten van exploiten, oproepingen van de zaak ter terechtzitting en comparitiën;
- b. de kosten van bewijsstukken;
- c. de schrijflonen voor gevorderde en gegeven afschriften;
- d. de zegelrechten;
- e. de kosten van getuigen, deskundigen, bewaarders, tolken, die van hun beëdiging daaronder begrepen, en die van plaatsopneming en andere gerechtelijke verrichtingen;
- f. de kosten veroorzaakt door het onderzoek omtrent de echtheid of onechtheid van geschriften;
- g. de kosten van tenuitvoerlegging van het vonnis.

Zodanige van de in het eerste lid bedoelde kosten als de kantonrechter telkens, ook tijdens het geding, mocht bepalen, moeten door de partij te wier verzoeken de verrichting geschiedt, voorgeschoten en ter griffie overgebracht worden. Indien de rechter de verrichting ambtshalve beveelt, gelast hij tevens, door wie bedoelde kosten moeten worden voorgeschoten, onverminderd de bevoegdheid van de wederpartij om in het ene of het andere geval zulks uit eigen beweging te doen.

Indien partijen onwillig zijn om de in het vorig lid bedoelde kosten voor te schieten en tevergeefs door de rechter daartoe zijn aangemaand, blijft de bevolen verrichting, tenzij die verplicht is voorgeschreven, achterwege en wordt - voor zoveel nodig op een daartoe nader door de rechter bepaalde terechtzitting, welke aan partijen wordt aangezegd - met de behandeling van de zaak voortgegaan.

Artikel 62

Bij het vonnis wordt het bedrag van de tot aan de uitspraak gemaakte kosten, voor zoveel zulks mogelijk is, bepaald.

Indien partijen zich over de vereffening van de kosten, welke niet in het vonnis zijn opgenomen, of over die van de kosten van tenuitvoerlegging niet kunnen verstaan, is de meest gereede partij bevoegd om de kantonrechter te verzoeken het bedrag vast te stellen.

De kantonrechter gelast daarop, dat de partij te wier behoefte de veroordeling in de kosten werd uitgesproken, binnen acht dagen ter griffie van het kantongerecht een opgaaf van de haar verschuldigde kosten ter inzage van de wederpartij zal overleggen, en bepaalt tevens de dag waartegen partijen zullen worden opgeroepen.

Ten aldus bepaalde dage stelt de rechter het bedrag van de kosten, na verhoor van partijen voor zover zij zijn opgekomen, vast, en doet daarvan, behalve in het proces-verbaal van de zaak, ook op het vonnis aantekening houden.

De vaststelling geschiedt volgens de bestaande tarieven en bij gebreke daarvan, volgens begroting van de rechter.

Artikel 63

Indien na de in het vorig artikel bedoelde vaststelling van de staat van de kosten nog nadere kosten gemaakt zijn en partijen het over de vereffening niet eens kunnen worden, is de meest gereede partij bevoegd om de kantonrechter te verzoeken, het bedrag der kosten op de in de vorige twee artikelen bedoelde wijze nader vast te stellen.

Artikel 64

Advokaten en deurwaarders, die zich in hun bedieningen te buiten mochten gaan, en al diegenen, die de belangen van het beheer, dat hun is toevertrouwd, verwaarlozen, mogen persoonlijk en uit hun eigen beurs geheel of gedeeltelijk in de kosten verwezen en zelfs tot vergoeding van schade en interesten, zo daartoe gronden zijn, veroordeeld worden, zonder die op hun principalen te mogen verhalen.

Artikel 65

Het vonnis, zodanig als de rechter dat uitspreekt, moet behelzen:

- 1°. de namen en de woonplaats van de partijen, en de namen van de gemachtigden of raadslieden indien partijen die gehad hebben;
- 2°. de slotsom van de conclusie van het openbaar ministerie, in de gevallen waarin dit gehoord is; en
- 3°. de gronden van de beslissing, zo wat de daadzaken als het rechtspunt, ieder afzonderlijk, betreft, en de beslissing zelf.

Artikel 66

Aan het slot van het vonnis worden vermeld de namen van de rechters, die over de zaak hebben geoordeeld.

Artikel 67

De expeditie of uitgifte van het vonnis wordt zonder medewerking van partijen opgemaakt, en behelst, behalve hetgeen bij de vorige artikelen is vermeld:

- 1°. de eis, het antwoord en de slotsom der wederzijdse beweringen en voorzover niet schriftelijk ingediend, de door de griffier daarvan gehouden aantekeningen;
- 2°. de vermelding dat het vonnis in het openbaar is uitgesproken;
- 3°. de dag van de uitspraak.

Artikel 68

De griffiers zijn verplicht om op aanvraag van partijen aan haar zodra mogelijk expeditie van het vonnis uit te reiken, op straffe van vergoeding van kosten, schade en interesten, indien daartoe gronden zijn.

Artikel 69

Alle vonnissen, welke wederkerige verplichtingen aan beide partijen opleggen, of waaruit rechten en verplichtingen ten behoeve of ten laste van beide partijen voortvloeien, mogen door elke partij in haar belang worden ten uitvoer gelegd.

Artikel 70

Praeparatoire en interlocutoire vonnissen en bevelschriften behoeven niet betekend te worden, tenzij dit ingevolge de bepalingen van het tweede boek van dit Wetboek tot verhaal van geldelijke verplichtingen, welke de wederpartij krachtens die vonnissen te vervullen heeft, nodig mocht zijn.

VIJFDE AFDELING VAN VRIJWARING

Artikel 71

Indien de eiser te dienende dage na het antwoord van de gedaagde vermeent gronden te hebben om van iemand vrijwaring te vorderen, is hij bevoegd om aan de rechter, onder aanvoering van die gronden, te verzoeken de oproeping van die persoon te bevelen.

Hetzelfde geldt voor de verweerder, die zijn verzoek mag doen bij schriftuur van antwoord of bij zijn mondeling antwoord.

Bij toewijzing van het verzoek bepaalt de rechter met inachtneming van de daarvoor aangegeven termijn een nadere rechtsdag, waarop het rechtsgeding zal worden voortgezet en gelast hij de oproeping van de waarborg met gelijktijdige uitreiking van een afschrift van het antwoord of van een uittreksel uit het proces-verbaal van de terechtzitting voor zover het de gronden voor de vrijwaring aangevoerd vermeldt en doet hij hem aanzeggen zich van zijn getuigen te doen vergezellen en zijn bewijsstukken mede te brengen.

Dit uitstel is onnodig, wanneer de waarborg ter terechtzitting aanwezig en tot dadelijk antwoord bereid mocht zijn.

Artikel 72

Indien het verzoek tot vrijwaring op de bovengemelde rechtsdag niet gedaan is, wordt zonder uitstel in de oorspronkelijke zaak voortgeprocedeerd.

Artikel 73

Ingeval van vrijwaring wegens onderzetting of andere zakelijke rechten, is de waarborg altijd bevoegd om de zaak van de gewaarborgde over te nemen; deze wordt dan buiten proces gesteld indien hij zulks vordert voordat er enig vonnis tussen hem en zijn oorspronkelijke wederpartij is geweest.

Echter is de gewaarborgde bevoegd om in het proces te blijven tot bewaring van zijn recht; ook mag de wederpartij van de gewaarborgde tot bewaring van het zijne vorderen, dat de gewaarborgde in de zaak blijft.

Artikel 74

De vonnissen tegen de waarborgen geweest, bij het vorig artikel vermeld, mogen tegen de gewaarborgde worden ten uitvoer gelegd.

Het is voldoende om het vonnis aan de gewaarborgde aan te zeggen, hetzij hij buiten het

proces is gesteld, of dat hij in het proces is gebleven, zonder dat er enige andere eis of rechtsvordering nodig is.

Wat de kosten, schade en interessen betreft, mag de vereffening daarvan en de tenuitvoerlegging niet dan tegen de waarborg geschieden; ingeval van kennelijk onvermogen van de waarborg moet de gewaarborgde echter de kosten dragen.

Artikel 75

In zaken van eenvoudige vrijwaring, mag de waarborg zich slechts voegen, zonder de zaak van de gewaarborgde over te nemen.

Artikel 76

Ingeval de oorspronkelijke eis en die ter vrijwaring tegelijk in staat van wijzen zijn, wordt daarop gezamenlijk recht gedaan; is dit niet het geval, dan wordt de hoofdzaak wanneer de oorspronkelijke eiser of verweerder dit vordert, afzonderlijk beslist.

Artikel 77

Wie ter zake van vrijwaring opgeroepen is, behoort voor de rechter, voor wie de oorspronkelijke zaak aanhangig is, te procederen, zelfs wanneer hij ontkennen mocht waarborg te zijn; doch indien duidelijk blijkt, dat de oorspronkelijke eis alleen gedaan is om hem van zijn eigen rechter af te trekken, wordt hij derwaarts verwezen.

ZESDE AFDELING VAN VONNISSEN BIJ VERSTEK EN VAN VERZET

Artikel 78

Indien de eiser ten betekende rechtsdage niet verschijnt, wordt er verstek tegen hem verleend en wordt de verweerder van de instantie ontslagen, met verwijzing van de eiser in de kosten.

In dit geval mag verzet niet plaats hebben, maar is de eiser bevoegd om opnieuw oproeping van de verweerder te verzoeken, na voorafgaande betaling van de kosten van het verstek.

Artikel 79

Indien de gedaagde niet verschijnt en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht genomen zijn, wordt er tegen hem verstek verleend en wordt de eisers vordering toegewezen, tenware zij de rechter onrechtmatig of ongegrond voorkomt.

Tegen de verweerder, die vóór of op de rechtsdag bij schriftuur heeft geantwoord, maar noch in persoon, noch bij gemachtigde ter terechtzitting verschijnt, wordt verstek niet verleend.

Artikel 80

Het verstek wordt na het uitroepen van de zaak op de terechtzitting verleend; de in het vorig artikel bedoelde uitspraak omtrent eisers vordering mag aangehouden worden tot een volgende terechtzitting.

Artikel 81

Indien er in hetzelfde geding meer dan één verweerdere zijn opgeroepen en niet één van hen verschenen is, wordt in een en hetzelfde vonnis tegen hen verstek verleend.

Artikel 82

Indien van meer dan één verweerders één of meer niet verschijnen, bepaalt de rechter een nieuwe rechtsdag, waartegen de niet verschenen partijen nogmaals worden opgeroepen.

Tussen al de partijen wordt daarna uitspraak gedaan bij hetzelfde vonnis, hetwelk tegenover alle verweerders als een vonnis op tegenspraak gewezen wordt beschouwd en waartegen verzet niet wordt toegelaten.

Artikel 83⁷

Bij verstek gewezen vonnissen mogen, tenzij de voorlopige tenuitvoerlegging is bevolen, niet ten uitvoer gelegd worden, dan na verloop van acht dagen na de aanzegging aan de partij in persoon of te harer woonplaats op de wijze als bij de artikelen 2, 3, 4 en 6 voor de oproeping is bepaald.

Artikel 84⁸

De gedaagde, die bij verstek is veroordeeld, is bevoegd om daartegen verzet te doen. Het verzet moet worden gedaan binnen veertien dagen na de aanzegging van het vonnis of van enige uit kracht daarvan opgemaakte of ter uitvoering daarvan strekkende akte aan de veroordeelde in persoon, of na het plegen door deze van enige daad, waaruit noodzakelijk voortvloeit, dat het vonnis of de aangevangen tenuitvoerlegging hem bekend is. Indien de verweerder woont of verblijft op een andere plaats in Suriname dan waar de griffie van het gerecht, welks rechter van de eis heeft kennis genomen, gevestigd is, wordt de termijn door artikel 9 geregeld.

Heeft de verweerder geen bekende woon- of verblijfplaats in Suriname, dan bedraagt de termijn van verzet vijf weken.

Buiten de gevallen, in het vorige lid voorzien, is het verzet ontvankelijk totdat het vonnis is ten uitvoer gelegd.

De veroordeelde, die in het vonnis heeft berust, mag daartegen niet meer in verzet komen.

Artikel 85

Het vonnis wordt gerekend ten uitvoer gelegd te zijn:

ingeval van gerechtelijke tenuitvoerlegging op de roerende goederen, na de verkoop;

ingeval van arrest onder derden op uit te keren gelden, na de uitbetaling van deze aan de arrestant;

ingeval van gerechtelijke uitwinning van onroerende goederen op de veertiende dag na de aanslag of de aanplakking van de in de artikelen 388 en 390 vermelde biljetten;

ingeval van echtscheiding of scheiding van tafel en bed, nadat het aan de verweerder aangezegd is en openbaar gemaakt op de wijze, bij artikel 705 voorgeschreven, en zowel negentig dagen na de aanzegging, als dertig dagen na de aankondiging bedoeld in artikel 691 zijn verlopen.

Artikel 86

Het verzet tegen een verstekvonnis wordt aanhangig gemaakt op de wijze voor de

⁷ Gew. bij G.B. 1936 no. 115.

⁸ Gew. bij G.B. 1973 no. 75.

indiening van vorderingen bepaald. De gronden van verzet mogen ten dage dienende mondeling worden aangevuld.

Artikel 87⁹

Een vonnis bij verstek, waarvan de voorlopige tenuitvoerlegging niet is bevolen mag niet tegen een derde worden ten uitvoer gelegd, dan acht dagen na zijn aanzegging aan de defaillant in persoon of te zijner woonplaats, en met overlegging van een verklaring des griffiers, dat in zijn registers verzet tegen het vonnis niet is aangetekend.

Artikel 88

De opposant, die zich voor de tweede maal bij verstek laat vonnissen, wordt niet meer ontvangen tot het doen van een nieuw verzet.

Artikel 89

De kosten van het verstek, die van het vonnis daaronder begrepen, mitsgaders die, welke als gevolg van het niet-verschijnen van de defaillant kunnen worden beschouwd, komen ten laste van de defaillant, tenware deze bij verzet mocht aantonen, dat de oproeping, om in rechte te verschijnen, niet op de juiste wijze is geschied en hij daarom niet verschenen is.

Artikel 90

De gedaagde, tegen wie verstek verleend is, heeft, zolang ten profijte daarvan het vonnis nog niet gewezen is, de bevoegdheid om te dienende dage alsnog in rechte te verschijnen; daardoor vervallen de gevolgen van het tegen hem verleend verstek, behalve ten aanzien van de daardoor veroorzaakte kosten.

ZEVENDE AFDELING VAN NIETIGHEID

Artikel 91

Een exploit of akte van rechtspleging mag slechts nietig verklaard worden, indien de nietigheid daarvan uitdrukkelijk bevolen is.

Artikel 92

Al hetgeen in de artikelen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8,10, 11, 12, 13, 15, 16 en 17 is voorgeschreven, moet op straffe van nietigheid worden in acht genomen.

Bij niet-verschijning van de verweerder mag de rechter tegen hem verstek niet verlenen; de rechter moet, de nietigheid uitsprekende, de eiser veroordelen in de kosten.

Artikel 93

Indien de gedaagde op de oproeping verschijnt en de nietigheid van het exploit inroept, is de rechter bevoegd om die exceptie te verwerpen, indien het verzuim of de overtreding van dien aard wordt bevonden, dat de verweerder daardoor in zijn verdediging niet is benadeeld, en alzo er geen belang bij heeft om zich van de nietigheid te bedienen.

De rechter beveelt echter in die gevallen, zo daartoe gronden zijn, de aanvulling van het verzuim of de verbetering van de onregelmatigheden op kosten van de aanlegger.

⁹ Gew. bij G.B. 1936 no. 115.

Artikel 94

De kosten van nietige akten van rechtspleging komen ten laste van de advocaten of de deurwaarders, die zich zodanige akten veroorloofd hebben. Die rechtsbedienden zijn bovendien, naar vereis van zaken, deswege tot vergoeding van schade en interesten aansprakelijk; de rechter is zelfs bevoegd om hen ter zake in hun beroep of bediening te schorsen.

TWEEDE TITEL VAN DE WIJZE VAN PROCEDEREN VOOR DE KANTONRECHTER

EERSTE AFDELING VOORAFGAANDE BEPALINGEN

Artikel 95

Zaken welke zuiver personeel zijn of tot roerende goederen betrekking hebben, staan ter kennisneming van de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied de gedaagde woonachtig is, of indien er meer gedaagden zijn, van de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied een hunner woonachtig is, ter keuze van de eiser.

Indien de gedaagde zijn woonplaats niet heeft in Suriname, staat de zaak ter kennisneming van de kantonrechter van zijn werkelijk verblijf; indien hij ook zijn werkelijk verblijf niet in Suriname heeft, staat de zaak ter kennisneming van de kantonrechter van de woon- of verblijfplaats van de eiser of van één der eisers.

Indien gedaagden zijn onbekenden of houders van aandelen in geldleningen of maatschappijen welke niet op naam staan, staat de zaak insgelijks ter kennisneming van de kantonrechter van de woon- of verblijfplaats van de eiser of van één der eisers.

Indien de gedaagde openbaar ambtenaar is, doch in een ander ressort zijn woonplaats heeft, staat de zaak ter kennisneming van de kantonrechter van die woonplaats of van die van de plaats, in welke hij zijn ambtsverrichtingen uitoefent, ter keuze van de eiser.

Indien de rechtspersoon Suriname eiser of gedaagde is, wordt als haar woonplaats beschouwd de plaats, waar de President zijn zetel heeft.

Artikel 96

In zaken, welke betrekking hebben tot onroerend goed, is tot de kennisneming bevoegd de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied het goed waarover het geschil loopt gelegen is, indien de rechtsvordering wordt ingesteld wegens bezitrecht of wegens aanspraak op het onroerend goed zelf en voorts indien de rechtsvordering strekt:

1°. tot zodanig herstel aan verhuurde onroerende goederen, als ten laste van de huurder is gebracht;

2°. tot vergoeding van schade, door de huurder aan het verhuurde goed toegebracht; of

3°. tot ontruiming van onroerende goederen of tot ontbinding van de huurovereenkomst.

Indien onroerende goederen, te welker aanzien de rechtsvordering plaats heeft, binnen het rechtsgebied van onderscheiden kantonrechters gelegen zijn, geschiedt de oproeping voor een dezer, ter keuze van de eiser.

In zaken van gemengde aard, behoudens hetgeen hierna volgt ten aanzien van zaken van erfenis, is tot de kennisneming bevoegd de kantonrechter, in wiens rechtsgebied het onroerend goed gelegen is, of in wiens ressort de verweerder zijn woonplaats heeft, ter keuze van de eiser.

In zaken van maatschap of vennootschap is tot de kennisneming bevoegd de kantonrechter van de plaats, waar zij gevestigd is, en na de ontbinding, hetzij dezelfde kantonrechter, hetzij de kantonrechter van de woonplaats van een der vereffenaars.

In zaken van erfenis:

- 1°. wegens onderlinge vorderingen van de erfgenamen tot aan de boedelscheiding ingesloten, en wegens vernietiging van een gemaakte boedelscheiding,
- 2°. wegens vorderingen, welke door des overledenen schuldeisers vóór de boedelscheiding gedaan zouden mogen worden, en
- 3°. wegens vorderingen betrekkelijk de uitvoering van beschikkingen ter zake van overlijden, tot aan het eindvonnis toe, is tot de kennisneming bevoegd de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied de erfenis is opengevallen.

In zaken van faillissement is tot de kennisneming bevoegd de kantonrechter, die de schuldenaar in staat van faillissement heeft verklaard en wiens uitspraak tevens rechtsgevolgen heeft; indien de faillietverklaring in hoger beroep is uitgesproken, is tot de kennisneming bevoegd de kantonrechter, die de functie van rechter-commissaris in dat faillissement vervult.

In zaken van vrijwaring is tot de kennisneming bevoegd de kantonrechter, bij wie de oorspronkelijke vordering aanhangig is.

In zaken van het doen van rekening door een van rechtswege aangestelde rekenplichtige is tot de kennisneming bevoegd de kantonrechter, die hem heeft benoemd, en ten aanzien van voogden en curators, de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied de voogdij of curatele is opgedragen; of, in beide gevallen, de kantonrechter van de woonplaats des verweerders ter keuze van de eiser.

Indien er woonplaats is gekozen, is tot de kennisneming bevoegd de kantonrechter van die gekozen woonplaats, of de kantonrechter van de werkelijke woonplaats des verweerders, ter keuze van de eiser.

In zaken wegens kosten en verdiensten, door advokaten of deurwaarders gevorderd wordende, is tot de kennisneming bevoegd de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied de kosten gemaakt zijn.

Artikel 97

Een vreemdeling mag zelfs indien hij in Suriname zijn verblijf niet houdt, voor de rechter in dat gewest worden opgeroepen ter zake van verbintenissen, door hem jegens een ingezetene van Suriname hetzij in of buiten het gewest aangegaan.

Artikel 98

In zakelijke rechtsvorderingen, of in rechtsvorderingen van gemengde aard, wordt het vaste goed in het verzoekschrift bij deszelfs ligging, en, zoveel mogelijk, bij deszelfs naam en aard omschreven.

Artikel 99

De persoonlijke rechtsvordering is de zodanige, welke tot onderwerp heeft de vervulling van een persoonlijke verbintenis, uit overeenkomst of uit de wet voortvloeiende.

De zakelijke rechtsvordering is de zodanige, waarbij de eigendom van een zekere en bepaalde zaak of wel enig ander zakelijk recht, geëist wordt.

De gemengde rechtsvordering is de zodanige, welke tegelijk persoonlijk en zakelijk is, te weten:

- de vordering tot verkrijging van een erfenis;
- die tot boedelscheiding;
- die tot deling van gemeenschap;
- die tot afpaling van bij elkander gelegen erven.

Artikel 100

De rechtsvordering over het bezitrecht en die over het recht tot de zaak (petitoir), mogen niet verenigd worden ingesteld.

Artikel 101

Die een rechtsvordering over het recht tot de zaak zelf petitoir heeft ingesteld, is niet meer ontvankelijk tot het instellen van een rechtsvordering over het bezitrecht.

Artikel 102

Indien in zaken van bezitrecht het bezit of de stoornis ontkend wordt, mag het verhoor van getuigen, dat dienaangaande bevolen wordt, zich niet uitstrekken tot het recht op de zaak zelf (het petitoir).

Artikel 103

De verweerder in zaken van bezitrecht mag een rechtsvordering over het recht tot de zaak zelf niet instellen vóórdat die ten aanzien van het bezitrecht is afgelopen.

Indien hij in de laatstgemelde in het ongelijk is gesteld, is hij in zijn vordering ten aanzien van het recht op de zaak zelf slechts ontvankelijk na volkomen te hebben voldaan aan de tegen hem uitgesproken veroordeling; tenware de uitvoering van het vonnis achterwege gebleven of vertraagd ware door de schuld van de partij, welke het vonnis verkregen had; in dit geval is de rechter, tot wiens kennisneming de rechtsvordering nopens het recht op de zaak zelf staat, bevoegd om een termijn te bepalen, na verloop van welke die rechtsvordering mag worden ingesteld.

Artikel 104

Indien de gedaagde, nadat hem de oproeping is betekend, ophoudt woonplaats of werkelijke verblijfplaats te hebben ter plaatse, waar de kantonrechter zitting houdt, zonder aldaar voor de verdere behandeling van de zaak woonplaats te hebben gekozen, worden alle verdere voor hem bestemde exploitanten aangeplakt aan de hoofddeur van de gehoorzaal des rechters en wordt een tweede afschrift betekend aan de procureur-generaal deze doet dit afschrift zo mogelijk aan de gedaagde toekomen, zonder dat van dit laatste echter in rechte behoefte te blijken.

Artikel 105

Indien op de dag van het eindvonnis een der partijen in het in het voorgaand artikel omschreven geval verkeert, wordt de in artikel 119 bedoelde aangetekende dienstbrief met de daarin bedoelde mededeling verzonden aan de procureur-generaal, die deze, zo mogelijk, aan de betrokken partij doet toekomen zonder dat van dit laatste echter in rechte behoefte te blijken, wordende voorts een afschrift van die dienstbrief door of vanwege de griffier aangeplakt aan de hoofddeur van de gehoorzaal des rechters.

Artikel 106

Indien de ontruiming wordt gevorderd van onroerende goederen zonder dat de huurder een schriftelijk bewijs van bestaande, vernieuwde of verlengde huur voorbrengt en in gebreke blijft het perceel te ontruimen, is de kantonrechter bevoegd om op mondelinge aanvraag van de belanghebbende partij, overeenkomstig artikel 8, de oproeping van de wederpartij te bevelen, zelfs van uur tot uur, en de Zondag ingesloten.

Artikel 107

De kantonrechter is alsdan ook bevoegd om de onmiddellijke tenuitvoerlegging van zijn vonnis tot ontruiming bij voorraad te bevelen, niettegenstaande hoger beroep of verzet, met of zonder borgstelling en zulks op de minuut en zonder andere formaliteit dan de vertoning van die minuut ter woonplaats van de veroordeelde partij.

Artikel 108

De ontruiming mag daarna zonder verdere aanmaning of andere formaliteiten door de deurwaarder, bijgestaan door twee daartoe door de kantonrechter benoemde getuigen, worden ten uitvoer gelegd, behoudens de betekening van de minuut van het vonnis binnen vierentwintig uren aan de veroordeelde partij, en onverminderd de tenuitvoerlegging van de verdere inhoud van het vonnis op de gewone wijze.

Artikel 109

De eiser is bevoegd om tot de afloop van de zaak zijn eis te wijzigen of te verminderen, zonder nochtans het onderwerp van de eis te mogen veranderen of te vermeerderen.

TWEEDE AFDELING VAN DE RECHTSINGANG, DE VERWERING EN HET VOLDINGEN VAN DE ZAAK

Artikel 110¹⁰

Elke rechtsingang voor de kantonrechter vangt aan met een aan deze gericht verzoekschrift, door de eiser of diens daartoe gemachtigde ondertekend; de kantonrechter handelt daarmede als in deze afdeling is voorgeschreven.

Indien de eiser of zijn gemachtigde niet kan schrijven en in zodanige andere gevallen als waarin daartoe naar het oordeel van de kantonrechter redenen bestaan, mag de eiser of zijn gemachtigde de vordering mondeling voordragen aan de kantonrechter, die haar in geschrift brengt of doet brengen.

Deze bevoegdheid tot mondelinge voordracht geldt niet voor de gemachtigde, die van het verlenen van rechtsgeleerde hulp zijn beroep maakt.

De kantonrechter is bevoegd de eiser of zijn gemachtigde bij de indiening van de vordering raad te geven en hulp te bieden.

Artikel 111

Het verzoekschrift, of het ingevolge, het tweede lid van het vorig artikel opgemaakt geschrift moet inhouden:

- 1°. de naam, de voornamen en de woonplaats van de eiser en, indien het verzoek door een gemachtigde wordt gedaan, de naam, de voornamen en de woonplaats van die gemachtigde;
- 2°. de naam, de voornamen en de woon- of verblijfplaats van de gedaagde;
- 3°. een aanduiding en omschrijving van het onderwerp der vordering en datgene wat gevorderd wordt, en
- 4°. de dagtekening van het verzoekschrift.

De eiser, die niet woonachtig is ter plaatse, waar de rechter zitting houdt, moet in het verzoekschrift aldaar woonplaats kiezen.

Indien een gemachtigde het verzoekschrift heeft ondertekend, moet de akte van volmacht daarbij worden overgelegd.

Artikel 112

¹⁰ Gew. bij G.B. 1936 no. 108.

Verzoekschriften, welke niet aan de bij het vorig artikel gestelde eisen voldoen of waarbij de volmacht niet is overgelegd, worden aan de eiser in persoon of aan diens gemachtigde met mondelinge of schriftelijke opgave van redenen ter verbetering of aanvulling dan wel ter bijvoeging van de volmacht teruggegeven of gezonden en in afwachting daarvan niet aangetekend in het algemeen register.

De mondelinge voordracht wordt eerst in geschrift gebracht, nadat de eiser de gegevens heeft verstrekt om aan de in het vorig artikel gestelde vereisten te voldoen.

Terugzending bij met redenen omklede beschikking heeft plaats en de in het eerste lid bedoelde aantekening wordt achterwege gelaten, indien het verzoekschrift bij een andere kantonrechter had moeten worden ingediend. Indien in dit geval de vordering mondeling is ingediend, is de kantonrechter bevoegd om het in geschrift brengen daarvan bij met redenen omklede beschikking te weigeren.

Van de beschikkingen, in het voorgaand lid bedoeld, is hoger beroep toegelaten.

De krachtens het derde lid genomen beschikkingen en de daarop gevallen beslissingen in hoger beroep worden aangetekend in het algemeen register.

Artikel 113

Van de vordering houdt de griffier onverwijld aantekening in het algemeen register. Ten dage waarop die aantekening heeft plaats gehad, wordt de vordering geacht ingesteld te zijn.

De kantonrechter bepaalt daarna de dag en het uur, waarop de zaak voor het kantongerecht zal dienen en doet partijen oproepen, ten einde alsdan te verschijnen, vergezeld van de getuigen, die zij wenselijk te doen horen, en met medebrenging van de bewijsstukken, waarvan zij zich willen bedienen.

Bij de oproeping van de verweerder zegt de deurwaarder of de tot exploiteren bevoegde persoon hem bij de uitreiking van een door de deurwaarder voor eensluidend getekend afschrift van de vordering tevens aan, dat hij daarop desverkiezende vóór of op de rechtsdag bij door hem of door zijn gemachtigde ondertekende schriftuur mag antwoorden.

Het afschrift van de vordering geldt voor degene, die het ontvangen heeft, als de oorspronkelijke vordering.

Van de in het tweede lid van dit artikel bedoelde beschikking houdt de griffier aantekening in het algemeen register alsmede op de minuut van de vordering.

Artikel 114

In zaken, waarin een onmiddellijke beslissing wenselijk en mogelijk is, is de kantonrechter bevoegd om op het daartoe strekkend mondeling verzoek van de eiser en indien de gedaagde vrijwillig met deze is verschenen, onmiddellijk tot de behandeling en beslissing van de zaak over te gaan.

Artikel 115

Alle oproepingen, aanzeggingen, betekeningen en in het algemeen alle exploiten, welke voor de geregelde gang van de zaak nodig zijn en aan het eindvonnis voorafgaan, geschieden door tussenkomst en op last van de kantonrechter.

Oproepingen, aanzeggingen of betekeningen behoeven niet te geschieden aan hen, die blijkens het proces-verbaal van de zaak ter terechtzitting, waarop de desbetreffende aan het eindvonnis voorafgegane uitspraken of beschikkingen genomen zijn, in persoon of bij gemachtigde tegenwoordig waren.

Artikel 116

De kantonrechter draagt zorg voor de inschrijving van de zaak op de rol van de zitting.

Artikel 117

De behandeling van de zaak geschiedt mondeling ter terechtzitting, onverminderd de bevoegdheid van partijen om aldaar door hen of hun gemachtigden dan wel raadslieden ondertekende schrifturen in te dienen. Deze schrifturen worden evenals de vordering en het antwoord, indien het schriftelijk is ingediend, ter terechtzitting voorgelezen.

Artikel 118

De kantonrechter is bevoegd om, indien hij dit voor de goede en geregelde gang van de zaak nodig acht, partijen bij de behandeling van de zaak de nodige voorlichting te geven, haar te ondervragen en zelfs opmerkzaam te maken op de rechts- en bewijsmiddelen, welke zij kunnen aanwenden.

Artikel 119¹¹

Wanneer beide partijen verschenen zijn, hoort de rechter haar over en weder, en doet, zoveel mogelijk, dadelijk uitspraak.

Indien partijen ten dage dienende enig uitstel verzoeken, staat de rechter dit verzoek, mits het hem gegrond voorkomt, toe en bepaalt de rechtsdag, op welke partijen nader moeten verschijnen.

Aan de partij, die niet persoonlijk of bij gemachtigde bij de uitspraak of de mededeling van de beschikking ter terechtzitting tegenwoordig is, doet de kantonrechter de inhoud van ieder vonnis of beschikking bij aangetekende dienstbrief door de griffier mededelen.

De dagtekening van deze aangetekende dienstbrief wordt geacht de dag te zijn, waarop de mededeling heeft plaats gehad.

Van de mededelingen en van de dag, waarop zij hebben plaats gehad, houdt de griffier aantekening aan de voet van het vonnis, of voor zoveel het aan het eindvonnis voorafgaande vonnissen of beschikkingen betreft, aan de rand (in margine) van de van het vonnis of de beschikking ter terechtzitting gedane aantekening.

Artikel 120¹²

Alle exceptiën moeten tegelijk met het verweer op de hoofdzaak worden voorgesteld op straffe van verval van de nietvoorgedragen exceptiën, en, indien niet op de hoofdzaak geantwoord is, van het recht om zulks te doen. Echter zullen erfgenamen, die in termen van beraad zijn, en zij die na ontbinding ener gemeenschap van goederen in termen van beraad zijn, hun verweer tot een beroep daarop kunnen beperken.

Artikel 121

Indien de beslissing niet dadelijk kan plaats hebben, stelt de kantonrechter die tot op een door hem bepaalde rechtsdag uit.

DERDE AFDELING VAN VOORLOPIGE VERZOEKEN EN VAN DE EXCEPTIE VAN ONBEVOEGDHEID

¹¹ Gew. bij G.B. 1973 no. 75.

¹² Gew. bij S.B. 1981 no. 23.

Artikel 122

Indien de eiser een vreemdeling is, die niet is ingezetene van Suriname, of indien zodanige vreemdeling zich in een aangelegde rechtzaak voegt of tussenkomt, is hij gehouden, ten verzoeken van de wederpartij en alvorens deze in rechte enig verweer of tegenzeggen behoeft te doen, zekerheid te stellen voor de betaling van de kosten, schade en interesten, in welke hij zou kunnen verwezen worden.

De partij, welke het stellen van zekerheid verzoekt, wordt niet geacht daardoor de bevoegdheid van de rechter om van zijn zaak kennis te nemen te hebben erkend.

Artikel 123

De rechter bepaalt alsdan de som, tot het beloop waarvan de zekerheid moet worden verstrekt en stelt tevens vast, op welke wijze de zekerheid moet worden gesteld. Heeft de eiser of de tussenkommende partij aangetoond voldoende onroerende goederen in Suriname te bezitten om de vastgestelde som daaraan te kunnen verhalen, dan mag hij volstaan met het toestaan van een hypothecaire inschrijving daarop tot het bedrag van die som.

Artikel 124

Hij, die voor een rechter geroepen is, welke onbevoegd is om van het geschil kennis te nemen, mag vorderen, dat de rechter zich onbevoegd verklaart.

Artikel 125

Ingeval de rechter onbevoegd mocht zijn uit hoofde van het onderwerp des geschils, is hij, ook al is de exceptie van onbevoegdheid niet voorgesteld, ambtshalve gehouden zich onbevoegd te verklaren.

Artikel 126

In zaken, welke reeds te voren voor een andere rechter zijn aanhangig gemaakt tussen dezelfde personen en over hetzelfde onderwerp, of welke reeds door dezelfde personen en over hetzelfde onderwerp aan scheidsmannen zijn opgedragen en voor hen aanhangig zijn, of ingeval het geschil aan een zaak verknocht is, welke reeds voor een ander gerecht of voor scheidsmannen aanhangig is, mag verwijzing gevraagd worden naar die andere rechter of naar de benoemde scheidsmannen.

De verwijzing moet gevraagd worden met redenen omkleed en vóór alle weren, op de dag voor het voordragen van de verwering bepaald.

Ook de eiser is bevoegd die verwijzing te vorderen, maar alleen bij het doen van de eis.

Artikel 127

Ingeval voor dezelfde rechter tussen dezelfde personen en over hetzelfde onderwerp tegelijk zaken aanhangig zijn, of voor dezelfde rechter verknochte zaken aanhangig zijn, mag daarvan op overeenkomstige wijze voeging worden gevraagd en bevolen.

VIERDE AFDELING VAN DE GESCHILLEN OVER DE ECHTHEID OF ONECHTHEID VAN GESCHRIFTEN EN VAN HET GERECHTELIJK ONDERZOEK DESWEGE

Artikel 128

In een aanhangig geding is de rechter bevoegd om hetzij op verzoek van partijen of van een harer, hetzij ambtshalve een gerechtelijk onderzoek te bevelen naar de echtheid of de onechtheid van een geschrift, waarvan een partij zich wil bedienen:

- 1°. wanneer de partij, van welke men beweert dat zij een onderhands geschrift geschreven of ondertekend heeft, ontkent dit te hebben geschreven of ondertekend;
- 2°. wanneer de partij, tegen wie men gebruik maakt van een door een derde geschreven of getekend onderhands geschrift, verklaart, het geschrift of de ondertekening van degene, van wie men beweert dat hij zulks geschreven of getekend heeft, niet te erkennen;
- 3°. wanneer een der partijen beweert, dat een stuk vals of vervalst is.

Artikel 129

Een bevel, als in het voorgaand artikel bedoeld, mag slechts gegeven worden, indien na de betwisting of niet-erkenning van de echtheid of de betichting van valsheid, de partij, welke het stuk overgelegd heeft, staande houdt dat het echt en onvervalst is, en verklaart zich daarvan in het geding te willen bedienen.

In het tegenovergestelde geval, wordt het overgelegd stuk buiten het geding gehouden.

Artikel 130

Bij het bevel tot het instellen van een gerechtelijk onderzoek over de echtheid of de onechtheid van het stuk benoemt de rechter, voor zover hij niet gevoeglijk zelf dat onderzoek kan verrichten, te dien einde een of meer deskundigen.

Voor zover echter partijen ter terechtzitting vóór de uitspraak zijn overeengekomen in de keus der deskundigen, is de rechter bevoegd om daarin te berusten.

Artikel 131

Het betwist stuk, door de rechter en de griffier gewaarmerkt, wordt ter griffie overgebracht en aldaar bewaard; partijen zijn bevoegd om er aldaar inzage of afschrift van te nemen of te doen nemen.

Artikel 132

Als stuk van vergelijking mag worden aangenomen hetgeen de betrokken partij op last en op mondelinge vóórzegging van de rechter ter terechtzitting heeft geschreven.

Niet-verschijning op de dag voor het schrijven bepaald, of weigering om te schrijven kan tengevolge hebben de erkenning van de echtheid en de toelating in het geding van het stuk.

Artikel 133

Blijkt de noodzakelijkheid om bij het onderzoek gebruik te maken van stukken, welke in handen zijn van openbare of andere bewaarders, dan gelast de kantonrechter, dat die stukken op een daarvoor bepaalde terechtzitting worden overgelegd dan wel overgebracht of ter beschikking gesteld op de door de rechter vastgestelde dag en uur en ter plaatse waar het onderzoek gedaan zal worden, op straffe dat de openbare bewaarder van zodanige stukken, die zonder geldige reden in gebreke is, bij lijfswang, en de anderen langs de gewone weg van rechten, daartoe genoodzaakt zullen worden. Alles behoudens het toestaan van het middel van lijfswang ten aanzien van de laatsten, ingeval de rechter daartoe termen vindt.

Artikel 134

Ingeval stukken ter vergelijking zich niet bevinden ter plaatse waar de kantonrechter zitting houdt, draagt hij dat onderzoek op aan de kantonrechter van de plaats waar de houder woonachtig is; deze kantonrechter is dan bevoegd om te gelasten als in het voorgaand artikel is

aangegeven.

Artikel 135

Bijaldien het geschrift niet een gedeelte uitmaakt van een register, maakt de openbare bewaarder vóór de overlegging of overbrenging een afschrift van het stuk, hetwelk tegen het oorspronkelijke vergeleken en getekend wordt door de kantonrechter van zijn woonplaats. Deze rechter doet daarvan procesverbaal opmaken, waarin vermeld wordt de aanleiding tot de vervaardiging. Dat afschrift legt de bewaarder bij zijn oorspronkelijke stukken of minuten, om in de plaats te treden van het oorspronkelijke stuk of stukken, tot op de terugontvangst van laatstgemelde; hij is bevoegd om daarvan grossen en uitgiften uit te leveren, met vermelding van het daarvan opgemaakt proces-verbaal.

De kosten worden door de partij, die het betwiste stuk overlegt, aan de bewaarder te goed gedaan tot het door de kantonrechter, aan wie de beslissing toekomt, begroot bedrag.

Artikel 136

Nadat de houders de stukken hebben vertoond, wordt het aan het doorzicht van de rechter overgelaten om te bevelen, dat zij ter bewaring van die stukken bij het doen van het onderzoek tegenwoordig moeten blijven, en deze na afloop van elke daartoe nodige zitting terugnemen en voor elke volgende zitting wederom leveren, of wel om te bevelen, dat de stukken in handen van de griffier ter bewaring gesteld worden.

Artikel 137

De rechter vertoont de ontkende stukken, of die welke niet erkend zijn of beticht zijn van valsheid, aan de getuigen, door wie zij worden gewaarmerkt.

Artikel 138

Indien het onderzoek naar de echtheid van het overgelegde stuk het vermoeden van valsheid in geschrifte tegen nog levende personen heeft doen ontstaan, zendt de rechter de stukken aan de tot vervolging bevoegde ambtenaar.

De aanhangige burgerlijke zaak blijft alsdan geschorst tot na de beslissing in de strafzaak.

Artikel 139

Wanneer de burgerlijke rechter bij het afdoen van de beweerde valsheid, het ter zijde leggen, verscheuren of doorhalen, in het geheel of ten dele, of zelfs het verbeteren en in orde brengen van de valse of vervalst verklaarde stukken beveelt, blijft de uitvoering van dit punt van het vonnis opgeschort tot na verloop van de termijn van hoger beroep of request-civiel of totdat de veroordeelde in het vonnis berust heeft.

Artikel 140

Het vonnis, waarbij beslist wordt over de echtheid of de onechtheid van het betwiste geschrift, stelt tevens vast de termijn, binnen welke, en de wijze waarop de door de partijen, getuigen of bewaarders overgelegde stukken moeten worden teruggeven.

VIJFDE AFDELING VAN GETUIGENVERHOOR

Artikel 141

Indien partijen het over de daadzaken niet eens zijn en het verhoor van getuigen tot de beslissing van de zaak kan leiden, gaat in de gevallen, waarin het bewijs door getuigen is toegelaten, de kantonrechter, hetzij op verzoek van een der partijen, hetzij ambtshalve, tot dat verhoor terstond of, zo nodig, op een nader bepaalde rechtsdag over.

De kantonrechter bepaalt de termijn, welke tussen de oproeping en de verschijning van de niet te dienende dage medegebrachte getuigen moet verlopen en draagt de oproeping van de getuigen op aan een tot het doen van exploiten bevoegd persoon.

Artikel 142

Het leveren van tegenbewijs staat van rechtswege vrij. Behoudens gewichtige, uitsluitend ter beoordeling van de kantonrechter staande, redenen, heeft dit verhoor eerst plaats na afloop van het verhoor van de voor het bewijs gehoorde getuigen.

Artikel 143

Ingeval de getuigen niet op één dag gehoord kunnen worden, bepaalt de kantonrechter voor de verdere verhoren een nadere dag en uur en deelt aan de nog te horen getuigen mede, dat zij zonder nieuwe oproeping, op de bepaalde dag en uur ter terechtzitting moeten verschijnen.

Artikel 144

De rechter vraagt aan elke getuige zijn naam, voornamen, beroep, ouderdom en woonplaats, mitsgaders of hij aan partijen of aan een harer in den bloede of door aanhuwelijking bestaat en, zo ja, in welke graad, en of hij haar loon- of huisbediende is.

Artikel 145¹³

Iedere getuige wordt afzonderlijk ter terechtzitting gehoord hetzij beide partijen tegenwoordig zijn of niet, na op straffe van nietigheid, de eed of de belofte te hebben afgelegd, overeenkomstig de daaromtrent bij wet te stellen regelen, de gehele waarheid en niets dan de waarheid te zullen zeggen.

Indien een getuige, die zich niet verschoond heeft, weigert de eed of de belofte dan wel zijn verklaring af te leggen, is de kantonrechter bevoegd om ten verzoeke van de belanghebbende partij, te bevelen dat hij op kosten van die partij voor de tijd van ten hoogste drie maanden in gijzeling wordt gesteld, tenware hij inmiddels aan zijn verplichting mocht voldoen of de kantonrechter in de zaak eindvonnis mocht hebben gewezen.

Artikel 146

De getuige legt zijn verklaring af, zonder zich van een schriftelijk opstel te mogen bedienen.

De kantonrechter is echter bevoegd om bijzondere redenen de getuige toe te staan, bij zijn verklaring van die geschriften of schriftelijke aantekeningen het gebruik te maken, dat hij veroorloven zal.

Artikel 147

Partijen mogen de getuigen niet in de rede vallen. Partijen mogen de kantonrechter de

¹³ Gew.bij G.B. 1937 no. 78

vragen opgeven, welke zij aan de getuigen wensen gedaan te hebben; de kantonrechter is echter bevoegd om niet ter zake dienende vragen niet te stellen en om zelf vragen te doen.

De kantonrechter mag, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van een der partijen, getuigen met elkander confronteren.

Artikel 148

Van het getuigenverhoor maakt de griffier proces-verbaal op, bevattende de vermelding van de opgaven, aflegging van de eed of de belofte en de verklaringen van de getuigen in haar geheel.

Dit proces-verbaal wordt aan iedere getuige voorgelezen voor dat gedeelte, hetwelk hem betreft. Hij mag daarin zodanige veranderingen en bijvoegingen laten maken, als hem goeddunkt; deze worden onder of op de kant van zijn getuigenis opgeschreven. Ook dit wordt aan hem voorgelezen.

De getuige moet zijn verklaring daarna ondertekenen; indien hij niet ondertekenen kan, wordt daarvan melding gemaakt.

Het proces-verbaal wordt wijders afgesloten en ondertekend door de kantonrechter en de griffier.

Artikel 149

In zaken, welke in het hoogste ressort worden beslist, wordt de inhoud van de verklaringen van getuigen niet in het proces-verbaal van de zaak aangetekend. Het vonnis moet in dat geval echter, behalve de vermelding van de opgaven der getuigen en van de aflegging van de eed of de belofte, de summiere inhoud van de afgelegde mondelinge verklaringen behelzen.

Artikel 150

De partij, welke meer dan vijf getuigen over hetzelfde feit heeft doen horen, mag de kosten van verdere getuigenissen aan haar wederpartij niet in rekening brengen.

Artikel 151

De kantonrechter veroordeelt de getuige, die niettegenstaande behoorlijke oproeping niet verschijnt, tot betaling van de te vergeefs aangewende kosten en gelast opnieuw zijn oproeping. Blijft de getuige andermaal in gebreke te verschijnen, dan wordt hij ten tweede male veroordeeld in de te vergeefs aangewende kosten en tot vergoeding van de schade, door zijn wegblijven aan partijen veroorzaakt. De rechter is alsdan bevoegd om te bevelen, dat de openbare macht die getuige voor hem moet brengen.

Indien de niet verschenen getuige bewijst, dat hij door wettige redenen verhinderd is geweest, om op de bepaalde dag te verschijnen, ontheft de rechter hem van de tegen hem uitgesproken veroordelingen.

Artikel 152

Hij die niet woonachtig is of niet verblijf houdt ter plaatse, waar de kantonrechter zitting houdt, kan niet genoodzaakt worden om tot het afleggen van getuigenis voor die rechter te verschijnen. Bij niet-verschijning van een opgeroepen getuige als in dit lid bedoeld, mag deswege een veroordeling tegen hem niet worden uitgesproken.

In zodanig geval verzoekt de kantonrechter zijn ambtgenoot, in wiens rechtsgebied de getuige woonachtig is of verblijf houdt, de verklaring van de getuige af te nemen en afschrift van het daarvan opgemaakte proces-verbaal over te zenden.

Indien de getuige buitenslands woonachtig is of verblijf houdt, is de kantonrechter bevoegd om aan een door hem aangewezen autoriteit van het land van diens woon- of verblijf-

plaats te verzoeken het verhoor te houden, of om dat verhoor op te dragen aan de Surinaamse consulaire ambtenaar, tot wiens ressort de woon- of verblijfplaats van die getuige behoort. Het proces-verbaal van dit getuigenverhoor heeft gelijke kracht als dat van de Surinaamse rechter.

Een verzoek of opdracht als in dit artikel bedoeld mag ook dadelijk worden uitgelokt zonder voorafgaande oproeping van de getuige.

Artikel 153

Bij niet-verschijning van een ter plaatse, waar de zitting gehouden wordt, wonende of verblijf houdende getuige wegens ziekte of ander wettig beletsel, is de kantonrechter bevoegd om, vergezeld van de griffier, zich naar diens woning of verblijfplaats te begeven, ten einde het verhoor af te nemen. Van dit verhoor, waarbij partijen mogen tegenwoordig zijn, wordt proces-verbaal opgemaakt.

Artikel 154

De inhoud van de in de voorgaande artikelen vermelde processen-verbaal wordt ter terechtzitting aan partijen voorgelezen, indien deze niet bij de verhoren aanwezig zijn geweest.

Artikel 155

Behoudens het bepaalde omtrent getuigen, die niet woonachtig zijn of niet verblijf houden ter plaatse, waar de kantonrechter zitting houdt en voor zoveel ontslag, verlof, overlijden, ziekte van langdurige aard of een andere dergelijke oorzaak het niet noodzakelijk maakt, mag een rechter, die het getuigenverhoor niet heeft bijgewoond, niet medewerken tot de beslissing over de zaak, waarin dat verhoor gehouden is.

Van de afwijking van deze regel en de oorzaak daarvan wordt in het vonnis melding gemaakt. De noodzakelijkheid van de afwijking wordt uitsluitend door de rechter die haar toepast, beoordeeld, zonder dat daartegen enige voorziening openstaat.

ZESDE AFDELING VAN GERECHTELIJKE PLAATSOPNEMING EN BEZICHTIGING

Artikel 156

Indien de rechter, hetzij op verzoek van partijen of van een harer, hetzij ambtshalve, zulks nodig acht, is hij bevoegd om zich, vergezeld van de griffier, te begeven naar de plaats of naar de goederen, hetzij tot opneming of bezichtiging, hetzij tot het aldaar horen van getuigen of deskundigen.

De griffier brengt het proces-verbaal van de zaak, waarin de verrichting bevolen is, mede.

Artikel 157

De rechter mag op de plaats van de bevolen verrichting en na verhoor van partijen, voor zoveel die, zo nodig na behoorlijke oproeping verschenen zijn, dadelijk beslissen.

In zaken, aan hoger beroep onderworpen, maakt de griffier proces-verbaal op met overeenkomstige inhoud als dat voor de terechtzittingen is voorgeschreven.

In zaken, niet aan hoger beroep onderworpen, wordt gehandeld als bij artikel 149.

ZEVENDE AFDELING VAN DESKUNDIGEN

Artikel 158¹⁴

Indien de kantonrechter van oordeel is, dat de zaak door een onderzoek of opneming door deskundigen behoort te worden toegelicht, is hij bevoegd om, met duidelijke omschrijving van het voorwerp van het onderzoek of de opneming, de zodanige, op verzoek van partijen of van een harer, of ambtshalve, te benoemen en tevens dag en uur te bepalen, waarop zij ter terechtzitting de eed of de belofte overeenkomstig de daaromtrent bij wet te stellen regelen, zullen afleggen.

De kantonrechter draagt het onderzoek of de opneming op aan drie personen, tenzij beide partijen vóór de uitspraak ter terechtzitting verzoeken, dat dit slechts aan één deskundige mag geschieden.

Partijen worden vóór de beslissing in de gelegenheid gesteld overeen te komen omtrent de deskundige of de drie deskundigen, welke zij wensen benoemd te zien. Vragen partijen uitstel tot een nadere rechtsdag om ter zake overeen te komen, dan wordt dit verzoek toegestaan, tenzij de rechter vermeent dat aanleiding tot uitstel niet bestaat.

Artikel 159

Op last van de kantonrechter wordt de opdracht en het voorwerp van onderzoek of opneming aan de benoemde personen aangezegd met last om ten bepaalde rechtsdage te verschijnen. Indien een benoemd deskundige vóór die dag de rechter mededeelt, dat hij de benoeming niet aanneemt, of indien hij op het opgegeven uur en dag niet verschijnt, benoemt de kantonrechter op aanwijzing van partijen of ambtshalve ten bepaalde rechtsdage een ander en stelt hij het tijdstip van verschijning nader vast. De kantonrechter is bevoegd om de benoemde, die, na aflegging van de eed of de belofte, de opdracht niet volvoert, te veroordelen tot vergoeding van kosten, schade en interesten.

Artikel 160

Bij verschijning van de deskundigen ten bepaalde rechtsdage vraagt de kantonrechter hun hun namen, voornamen, beroep, ouderdom en woonplaats af, mitsgaders of zij aan partijen of aan een harer in den bloede of door aanhuwelijking bestaan, en zo ja, in welke graad, en of zij haar loon- of huisbedienden zijn.

Artikel 161¹⁵

De deskundigen leggen op straffe van nietigheid de eed of de belofte af, overeenkomstig de daaromtrent bij wet te stellen regelen, dat zij de rechter naar hun beste weten zullen voorlichten.

Artikel 162

Na de aflegging van de eed of de belofte bepaalt de kantonrechter of de deskundigen hun verslag mondeling dan wel schriftelijk zullen uitbrengen. In het eerste geval worden zij op dezelfde of een nader bepaalde rechtsdag hetzij ter terechtzitting hetzij op een door de rechter aangewezen plaats gehoord in tegenwoordigheid van partijen of nadat deze behoorlijk zijn opgeroepen; partijen mogen door tussenkomst van de rechter vragen stellen.

Verlangt de rechter een schriftelijk verslag, dan bepaalt hij tevens een termijn, binnen welke de deskundigen hun bij meerderheid van stemmen opgemaakt, met redenen omkleed en ondertekend verslag bij hem moeten indienen. Ingeval van verschil van gevoelens mogen de onderscheiden gevoelens met de daarvoor bestaande gronden in het verslag worden opgenomen; daarbij mag echter niet vermeld worden welk het persoonlijk gevoelens is van ieder der

¹⁴ Gew. bij G.B. 1944 no. 104

¹⁵ Gew. bij G.B. 1937 no. 78

deskundigen.

Artikel 163

Alvorens hun verslag op te maken, mogen de deskundigen de stukken der procedure ter griffie inzien en mogen zij de rechter verzoeken, hun nadere inlichtingen te verstrekken; deze doet daartoe zo nodig partijen oproepen om op een bepaalde dag voor hem te verschijnen.

Artikel 164

Na ontvangst van het verslag bepaalt de kantonrechter een nadere rechtsdag, welke hij aan de partijen doet aanzeggen. Vóór die dag is elke partij bevoegd om de rechter te verzoeken de deskundigen op een nadere rechtsdag te doen tegenwoordig zijn, aan welk verzoek de rechter zoveel mogelijk gehoor geeft. Op die dag wordt het verslag voorgelezen en worden partijen in de gelegenheid gesteld hun opmerkingen te maken en aan de deskundigen-- zo zij aanwezig zijn -- vragen ter zake te stellen.

Wordt het verslag niet binnen de gestelde termijn ingediend, dan heeft elke partij het recht om mondeling of schriftelijk aan de kantonrechter te verzoeken, lijfswang uit te spreken tegen de deskundige, aan wiens schuld de vertraging te wijten is. De rechter beslist hierover na verhoor of oproeping van alle deskundigen.

Artikel 165

Indien de rechter in het schriftelijk of mondeling verslag de vereiste inlichting niet aantreft, is hij, ambtshalve, bevoegd om in beide gevallen aan de deskundigen schriftelijke of mondelinge toelichting of aanvulling te bevelen of andere deskundigen te benoemen, aan wie de vroegere deskundigen zodanige ophelderingen moeten geven, als de latere nodig achten.

Artikel 166

In zaken, welke in het hoogste ressort worden beslist, wordt de inhoud van het mondeling verslag niet aangetekend in het proces-verbaal; het vonnis moet echter inhouden, behalve de vermelding van de opgaven van de deskundigen en de aflegging van de eed of belofte, de summiere inhoud van de afgelegde mondelinge verklaringen.

Artikel 167

De rechter is niet verplicht om het door de deskundigen geuit gevoelen te volgen, indien zijn overtuiging daartegen strijdt.

ACHTSTE AFDELING VAN VERHOOR OP VRAAGPUNTEN

Artikel 168

Partijen mogen ter terechtzitting verzoeken om elkander op ter zake dienende en niet tot iets anders betrekkelijke vraagpunten te doen horen.

Indien de wederpartij de gestelde feiten erkent, vervalt het verhoor.

Artikel 169

De rechter gaat nauwkeurig na of de vraagpunten tot het geschil betrekkelijk zijn. Hij stelt de zodanige, welke hij als strikvrage beschouwt, ter zijde; ook is hij bevoegd om, zo hij daartoe termen aanwezig acht, het verhoor van de partij geheel van de hand te wijzen.

Artikel 170

Indien de rechter het horen van partijen toestaat, doet hij haar aanzeggen, dat zij ten bepaalde dage en ure ter terechtzitting verschijnen, teneinde op vraagpunten te worden gehoord.

Artikel 171

Ingeval de te horen partij woonachtig is of verblijf houdt elders dan waar de rechter zitting houdt, is de rechter, na het horen van de partij te hebben toegestaan, bevoegd om de kantonrechter van haar woon- of verblijfplaats daartoe te machtigen.

Artikel 172

De partij antwoordt in persoon, zonder enig geschreven opstel te mogen voorlezen, op de vragen, welke de rechter haar luidens het vonnis of ook ambtshalve stelt.

De partij, die het verhoor heeft verzocht, mag daarbij tegenwoordig zijn, evenals de gemachtigden of raadslieden van beide partijen.

De verzoekende partij of haar gemachtigden of raadslieden zijn bevoegd om door tussenkomst van de rechter uitsluitend over het onderwerp in de vraag genoemd, naar aanleiding van de gegeven antwoorden vragen te doen; in geval van verzet door de wederpartij, is de rechter bevoegd om vragen te weigeren, zonder dat daartegen enige voorziening is toegelaten.

Artikel 173

De besturen van openbare instellingen, stichtingen en zedelijke lichamen wijzen een hunner leden aan om op de aan hen gestelde feiten en vraagpunten te antwoorden; zij moeten te dien einde een bijzondere last geven, waarbij de antwoorden opgegeven en waarachtig verklaard zullen worden; deze last mag worden voorgelezen.

De partij blijft bevoegd om bestuurders van zodanige instellingen, stichtingen en zedelijke lichamen over feiten, welke hen persoonlijk betreffen, te doen horen; de rechter slaat daarop zoveel acht als hij meent dat behoort.

Artikel 174

Het door de griffier opgemaakte proces-verbaal van ondervraging wordt aan de ondervraagde voorgelezen; deze is bevoegd om daarin zodanige veranderingen en bijvoegingen te doen maken, als hij nodig acht. Deze worden opgetekend aan het einde of op de kant van het verhoor; een en ander wordt hem daarna voorgelezen en door hem ondertekend. Het proces-verbaal wordt eindelijk afgesloten en ondertekend door de rechter en de griffier.

Artikel 175

Indien, zonder wettige verhindering, de partij niet verschijnt, of indien zij weigert te antwoorden of haar antwoord te ondertekenen, wordt daarvan melding gemaakt in het proces-verbaal; de rechter is bevoegd om de daadzaken, over welke de vragen lopen, te houden voor erkend.

Indien echter de niet verschenen zijnde partij zich nog vóór de beslissing van de zaak ten principale daartoe aanmeldt, mag zij worden gehoord, onder verplichting tot betaling van de kosten door haar wegblijven veroorzaakt, mitsgaders van schade en interesten, zo daartoe gronden zijn.

Artikel 176

Ingeval ten dage tot het horen bepaald, de te horen partij van wettige verhindering blijken doet, bepaalt de rechter een andere dag voor het verhoor.

Artikel 177

De door de partij op de vraagpunten gegeven antwoorden mogen slechts in het aanhangig geding dienen; zij mogen in geen geval als een erkenning worden beschouwd ten opzichte van andere zaken.

NEGENDE AFDELING VAN INCIDENTELE VORDERINGEN

Artikel 178

Incidenten worden schriftelijk of mondeling ter terechtzitting aangebracht.

Artikel 179

Alle incidentele vorderingen worden in eens gedaan.

Artikel 180

De kosten van dezulke, welke naderhand mochten worden gedaan en waarvan de oorzaken reeds tegelijkertijd met de vroegere bestonden, mogen niet worden teruggevorderd.

Artikel 181

De incidentele vorderingen worden eerst en vooraf beslist, indien de zaak zulks medebrengt.

Voor zoveel de zaak het toelaat, bepaalt de rechter bij de beslissing op het incident tevens, hoe met de behandeling van de zaak wordt voortgegaan.

TIENDE AFDELING VAN RECONVENTIE

Artikel 182

De gedaagde is bevoegd om eis in reconventie te doen, uitgezonderd:

- 1°. indien de eiser in conventie is opgetreden in een qualiteit en de reconventie hem persoonlijk zou betreffen, en omgekeerd;
- 2°. indien de rechter; voor wie de eis in conventie aanhangig is, onbevoegd is om kennis te nemen van de reconventie met betrekking tot het onderwerp van het geschil;
- 3°. in zaken van bezitrecht, indien de eis in reconventie het recht op de zaak zelf (petitoir) zou betreffen;
- 4°. in zaken van verschil over de tenuitvoerlegging van een vonnis.

Indien in eerste aanleg een eis in reconventie niet gedaan is, mag zulks in hoger beroep niet meer geschieden.

Artikel 183

De eis in reconventie moet dadelijk bij het antwoord van de verweerder in conventie worden gedaan.

Artikel 184

De zaken in conventie en in reconventie worden tegelijk voldongen en bij een en hetzelfde eindvonnis beslist, tenware de rechter mocht bevinden, dat de ene vroeger dan de andere mag worden afgedaan, blijvende niettemin de alsdan nog onafgedane eis in conventie of in reconventie aanhangig totdat het eindvonnis daarin gevallen is.

ELFDE AFDELING VAN DE SCHORSING EN HET HERVATTEN VAN HET RECHTSGEDING

Artikel 185

De rechter schorst de loop van een rechtsgeding wegens:
1°. de dood van een der partijen;
2°. verandering in de persoonlijke staat van een der partijen;
3°. het ophouden van de betrekking, waarin een der partijen het geding voerde.

Artikel 186

Schorsing van een rechtsgeding heeft niet meer plaats indien de behandeling ter terechtzitting reeds geëindigd is.

Artikel 187

De belanghebbenden delen aan de rechter zo spoedig mogelijk mede de namen en woonplaats van de persoon of de personen te wiens of te wier namen het geding op de laatste gedingstukken kan worden hervat.

Artikel 188

De rechter bepaalt alsdan of ambtshalve de dag en het uur waarop het geding ter terechtzitting zal worden hervat en doet partijen oproepen teneinde alsdan te verschijnen.

Artikel 189

Indien op de oproeping tot hervatting van het rechtsgeding verstek wordt verleend, verklaart de rechter het rechtsgeding niettemin op de laatste gedingstukken hervat.

Artikel 190

Het verzet tegen een beslissing bij verstek, als in het vorig artikel vermeld, wordt op de terechtzitting behandeld.

TWAALFDE AFDELING VAN ONTKENTENIS VAN GERECHTELIJKE VERRICHTINGEN

Artikel 191

Indien gedurende de loop van een geding, in naam van een der partijen, enige aanbiedingen zijn gedaan en aangenomen, erkenningen hebben plaats gehad, toestemmingen zijn gegeven en aangenomen, zonder dat die partij daartoe een bijzondere en bepaalde schriftelijke

volmacht gegeven heeft, is deze bevoegd om zodanige verrichtingen bij de rechter te ontkennen en hem te verzoeken te beslissen, dat die daden zullen worden beschouwd als niet gepleegd en dat alle daaruit voortgevloeide akten van den processe, en vonnissen, gewezen om de zaak in staat van wijzen te brengen, worden verklaard van onwaarde.

Artikel 192

De rechter bepaalt de dag en het uur waarop de zaak ter terechtzitting zal dienen, en doet de ontkenkende partij en degene wiens daden ontkend worden, oproepen ten einde alsdan te verschijnen, met bevel tot uitreiking aan laatstgenoemde van een afschrift van het verzoekschrift.

Artikel 193

Ingeval degene wiens daden ontkend worden, overleden is, wordt de oproeping betekend aan zijn erfgenamen.

Artikel 194

De ontkenenis moet altijd gebracht worden voor de rechter voor welke de ontkend wordende verrichting in rechte is gebracht, ook indien de zaak, waarin zij voorvalt, voor een andere rechter hangende is.

Artikel 195

De rechter laat de wederpartij van de ontkenkende partij in de hoofdzaak in het geding van ontkenenis oproepen en aan haar een afschrift van het verzoekschrift tot ontkenenis uitreiken.

Artikel 196

Het geding in de hoofdzaak wordt op straffe van nietigheid geschorst tot aan het vonnis van ontkenenis.

Artikel 197

De rechter is echter bevoegd om aan de ontkenkende partij te bevelen, het geding van ontkenenis binnen zekere door hem bepaalde tijd voort te zetten; bij gebreke daarvan is de rechter bevoegd om in het rechtsgeding op de ontkenenis recht te doen.

Artikel 198

Indien de ontkenenis een zaak betreft, waarover een rechtsgeding niet hangende is, moet de eis worden gebracht voor de bevoegde rechter van de verweerder.

Artikel 199

Indien de ontkenenis deugdelijk verklaard wordt, verklaart de rechter tevens de ontkende verrichting en het vonnis hetwelk daarop mocht zijn gewezen, of hetgeen in de bepalingen van het vonnis betrekking heeft tot de punten waarover de ontkenenis gaat, nietig en van onwaarde.

Artikel 200

Bijaldien echter in de zaak reeds het eindvonnis is gevallen en de termijn van hoger beroep nog niet is verlopen, is de partij bevoegd om de nietigheid van de in het voorgaand artikel

vermelde akten en vonnissen te doen uitspreken in het hoger beroep en de zaak ten principale te doen vervolgen.

Artikel 201

Is echter het eindvonnis gewezen in het hoogste ressort of in kracht van gewijsde gegaan, dan is de benadeelde partij, zelfs nog gedurende de tenuitvoerlegging, bevoegd om van de rechter, die het heeft gewezen, de intrekking daarvan te vorderen.

Hangende het geding daarover, wordt de tenuitvoerlegging van het vonnis geschorst.

Artikel 202

De gemachtigde, tegen wie de eis tot ontkenenis wordt toegewezen, wordt, zo daartoe gronden zijn, jegens de eiser en jegens de andere partij in de kosten, schade en interesten verwezen.

Indien de eiser in het ongelijk wordt gesteld, wordt hij tot vergoeding van kosten, schade en interesten veroordeeld, zo daartoe gronden zijn.

Artikel 203

Indien een der partijen ontkent, dat de voor haar opgetreden advocaat van haar daartoe opdracht gekregen heeft, zijn de bepalingen van deze afdeling toepasselijk.

DERTIENDE AFDELING VAN JURISDICTIE-QUAESTIËN

Artikel 204

Jurisdictie-quaestiën worden, vóórdat de dag voor de uitspraak bepaald is, aanhangig gemaakt door middel van een verzoekschrift aan het Hof van Justitie.

Het verzoekschrift wordt, op last van de voorzitter van het Hof van Justitie, betekend aan de wederpartij, met aanmaning om daarop, binnen veertien dagen, te dienen van antwoord, ter griffe van het Hof van Justitie schriftelijk in te leveren.

De partij, die woonachtig is buiten de plaats waar het Hof zitting houdt, levert het verzoekschrift of het antwoord in ter griffie van het kantongerecht van zijn woonplaats. De griffier van het kantongerecht houdt aan de voet van het verzoekschrift of het antwoord aantekening van de dag van de inlevering, op welke dag het stuk geacht wordt te zijn ingediend, en verzendt het aan het Hof van Justitie.

De loop van het rechtsgeding wordt geacht te zijn geschorst van de dag van de betekening, in het tweede lid van dit artikel vermeld.

Artikel 205

Na ontvangst van het antwoord en in elk geval na afloop van de daarvoor gestelde termijn doet het Hof van Justitie uitspraak en wijst, zo daarvoor redenen zijn, de rechter aan, die van het geschil verder moet kennis nemen.

VEERTIENDE AFDELING VAN HET DOEN VAN AFSTAND VAN DE INSTANTIE

Artikel 206

De eiser is bevoegd om onder betaling van de kosten afstand te doen van de instantie, mits zulks geschiedt vóór het antwoord.

Na het antwoord mag de afstand slechts plaats hebben met toestemming van de wederpartij.

Indien de eiser zich tot het doen van afstand door een gemachtigde wil doen vertegenwoordigen, moet deze van een bijzonder volmacht zijn voorzien.

Artikel 207

De afstand brengt van rechtswege mede:

- 1°. dat alles over en weer in dezelfde staat is teruggebracht als waarin de zaak was vóór de aanhangigmaking;
- 2°. dat de partij, welke afstand heeft gedaan, verplicht is tot betaling van de kosten, waartoe zij mag worden genoodzaakt op het enkel bevelschrift van de rechter, gesteld aan de voet van de waardering van de kosten.

Dit bevelschrift mag bij voorraad ten uitvoer worden gelegd.

VIJFTIENDE AFDELING VAN HET VERVALLEN VAN DE INSTANTIE

Artikel 208

Alle instantie vervalt, indien de zaak binnen drie jaren tijds niet is voortgezet.

Artikel 209

De tijd, tot het vervallen van de instantie vereist, loopt tegen den lande, de openbare instellingen, minderjarigen, en, in het algemeen, tegen alle personen, zonder onderscheid, behoudens het verhaal van al de eerstgemelden tegen hun bewindvoerders en voogden.

Artikel 210

De instantie vervalt niet van rechtswege.

Artikel 211

De rechter verklaart de instantie voor vervallen hetzij ambtshalve, hetzij op een aan hem gericht verzoekschrift, doch niet dan nadat op zijn last partijen ter terechtzitting zijn opgeroepen en, voor zover verschenen, zijn gehoord.

De vervallenverklaring van de instantie vernietigt niet de ingestelde actie, maar alleen het aangevangen rechtsgeding; de kosten van het laatste worden, tengevolge van die vervallenverklaring, voor gecompenseerd gehouden.

Artikel 212

Bij het opnieuw instellen van de actie zijn de partijen over en weer gerechtigd om wederom gebruik te maken van de eden, gerechtelijke erkenningen en verklaringen, door haar in de loop van het vorig rechtsgeding afgelegd, mitsgaders van de verklaringen van gestorven getuigen, wanneer deze blijken uit in behoorlijke vorm opgemaakte processen-verbaal.

Artikel 213

Door het vervallen van de instantie in hoger beroep, verkrijgt het vonnis waarvan men in beroep gekomen is, kracht van gewijsde.

**ZESTIENDE AFDELING
VAN VOEGING EN VAN TUSSENKOMST**

Artikel 214

Een ieder die belang heeft bij een rechtsgeding, hangende tussen andere partijen, is bevoegd te vorderen zich daarin te mogen voegen of tussen te komen.

Artikel 215

Dit incident wordt aangebracht ter terechtzitting te dienende dage vóór of op die waarop de behandeling van het aanhangig rechtsgeding eindigt.

Artikel 216

Bij het verzoek geschiedt opgave van de namen en woonplaats van degene, die voeging of tussenkomst vordert, en van de gronden, waarop de vordering berust.

Artikel 217

De rechter, het incident beslissende, beveelt partijen voort te procederen en bepaalt bij hetzelfde vonnis de dag, waarop zij tot dat einde ter terechtzitting moeten verschijnen.

Artikel 217a¹⁶

Indien een van degenen, die partij waren bij een collectieve arbeidsovereenkomst, zich in verband met het bepaalde bij artikel 13 van de Wet op de collectieve arbeidsovereenkomst in enig geding wenst te voegen of daarin tussen te komen, zal hij zulks kunnen doen in elke stand der zaak, zonder dat enig verlof of incidentele beslissing wordt vereist. Hij is dan echter gehouden zijn voornemen daartoe ter griffie van het kantongerecht schriftelijk kenbaar te maken met inachtneming van een termijn van tenminste drie vrije dagen voor die der terechtzitting. Van deze kennisgeving doet de griffier zo spoedig mogelijk bij aangetekende dienstbrief aan de gedingvoerende partijen mededeling.

**DERDE TITEL
VAN DE WIJZE VAN PROCEDEREN VOOR HET HOF VAN JUSTITIE,
RECHT DOENDE IN EERSTE AANLEG**

Artikel 218

Op het rechtsgeding in eerste aanleg voor het Hof van Justitie vinden de bepalingen van de tweede Titel overeenkomstige toepassing.

Artikel 219

In de gevallen, waarin mondelinge voordracht van de vordering toegelaten is, wordt zij mondeling voorgedragen aan de voorzitter van het Hof van Justitie, die haar in geschrift doet brengen.

Artikel 220

¹⁶ Ingev. bij G.B. 1962 no. 106.

De voorzitter bewerkstelligt de ondervraging en het verhoor.
Ook de andere rechters mogen aan partijen, getuigen of deskundigen vragen stellen. De voorzitter geeft hun daartoe op hun verlangen het woord.

Artikel 221

Het openbaar ministerie is bevoegd om op de terechtzitting tegenwoordig te zijn en wordt alsdan gehoord, tenzij de procureur-generaal reeds als partij in de zaak betrokken is geweest.

Artikel 222

Het openbaar ministerie neemt alsdan hetzij onmiddellijk nadat de partijen over en weder zijn gehoord en ingediende schrifturen zijn voorgelezen, hetzij op een daartoe bepaalde nadere terechtzitting zijn conclusie.

Artikel 223

De partijen of hun gemachtigden dan wel hun raadslieden mogen, onder geen voorwendsel, na de conclusie van het openbaar ministerie, het woord voeren.

Alleen mogen zij eenvoudige aantekeningen tot wederlegging van feiten, waarin zij oordelen dat het openbaar ministerie gedwaald heeft, onmiddellijk daarna aan de voorzitter ter hand stellen.

Artikel 224

Het Hof is bevoegd om het horen van getuigen, het beëedigen of horen van deskundigen, het verrichten van een opneming, een bezichtiging of een onderzoek naar de echtheid of onechtheid van geschriften op te dragen aan een rechter-commissaris en, bijaldien bedoelde personen woonachtig zijn of verblijf houden, de plaats in geschil gelegen is of de stukken ter vergelijking dienende zich elders bevinden dan waar het Hof van Justitie zitting houdt, aan de betrokken kantonrechter.

In elk geval worden de partijen in de gelegenheid gesteld bij het onderzoek tegenwoordig te zijn en daarop gehoord te worden, waartoe zij op last van de rechter, die het onderzoek houdt, worden opgeroepen.

Artikel 225

Van de verrichtingen van de rechter-commissaris of kantonrechter als in het voorgaand artikel bedoeld, maakt de griffier proces-verbaal op.

De kantonrechter doet zo spoedig mogelijk een afschrift van het proces-verbaal aan het Hof toekomen. Dit afschrift heeft gelijke kracht als het proces-verbaal van het Hof.

VIERDE TITEL VAN HET KORT GEDING

Artikel 226

In alle zaken, waarin uit hoofde van onverwijlde spoed, een onmiddellijke voorziening wordt vereist, hetzij ten aanzien van de tenuitvoerlegging van een vonnis of van een executoriale titel, hetzij ten aanzien van de verplichtingen van notarissen tot het staan over enige wettelijke akte, welke geen uitstel kan lijden, en voorts in alle gevallen, waarin het belang van partijen enige onverwijlde voorziening bij voorraad vordert, wendt de belanghebbende partij zich tot de kantonrechter met verzoek om in die zaak zo spoedig mogelijk een beschikking bij voorraad te geven.

Tenzij de partijen vrijwillig zijn verschenen beveelt de kantonrechter de oproeping van de wederpartij of de door hem bepaalde dag en uur; bij grote spoed 's Zondags ingesloten.

De kantonrechter mag zelfs gelasten, dat de terechtzitting te zijnen huize zal worden gehouden.

Artikel 227

In het laatste geval geeft de kantonrechter mondelinge last aan een deurwaarder tot het doen van de oproeping, waarvan deze in het hoofd van zijn exploit melding maakt.

Artikel 228

Indien aan de kantonrechter blijkt, dat de zaak zonder groot of onherstelbaar nadeel uitstel gedooft, of dat zij niet vatbaar is om in het kort geding genoegzaam te worden toegelicht, verwijst hij partijen naar de gewone wijze van rechtspleging.

Artikel 229

De beslissingen bij voorraad strekken niet ten nadele van de zaak ten principale.

Artikel 230

De kantonrechter is bevoegd om tenuitvoerlegging van zijn beslissingen te bevelen bij voorraad, met of zonder borgtocht, niettegenstaande verzet of hoger beroep.

Artikel 231

Het verzet wordt op een gewone terechtzitting gebracht.

Artikel 232

Tegen elke beslissing van de kantonrechter in kort geding is hoger beroep toegelaten.

Artikel 233

De minuten van de beslissingen in kort geding van de kantonrechter worden ter griffie ingeschreven in een afzonderlijk register; zij worden door de kantonrechter en de griffier ondertekend.

Artikel 234

Indien zulks in het belang van de zaak noodzakelijk is, is de kantonrechter bevoegd om de tenuitvoerlegging van zijn beslissing in kort geding te bevelen op de minuut.

Artikel 235

De termijn voor het instellen van hoger beroep, onverschillig of het vonnis al dan niet bij voorraad mag worden ten uitvoer gelegd, bedraagt veertien dagen, gerekend van de dag van de uitspraak of van die van de mededeling van de griffier, naar de onderscheidingen bij de regeling van het hoger beroep gemaakt.

VIJFDE TITEL¹⁷

VAN RECHTSPLEGING IN WISSEL- EN ZEEZAKEN

Artikelen 236 - 239¹⁸

Vervallen.

Artikel 240¹⁹

De kantonrechter is bevoegd om aan de houder van een van non-betaling geprotesteerde wissel of orderbiljet verlot te verlenen om conservatoir beslag te leggen op de roerende goederen van de trekker, de acceptant en de endossanten. Gelijk verlot mag verleend worden aan de houder van een cheque, waarvan de non-betaling door protest of daarmee gelijkstaande verklaring is vastgesteld, op de roerende goederen van de trekker en de endossanten.

Artikel 241²⁰

In zeezaken of in zaken welke daarmee zijn gelijk gesteld, indien er partijen zijn, die niet een vaste woonplaats in Suriname hebben, en voorts in zaken wegens scheepstuig, scheepsvoorraad, scheepsgezellen, timmeringen aan schepen welke zeilree liggen, en andere zaken welke onmiddellijk voorziening bij voorraad vereisen, mag de oproeping van dag tot dag en van uur tot uur gedaan worden, en wordt bij verstek dadelijk beslist.

Artikel 242²¹

Alle oproepingen, aan scheepsboord geëxploiteerd voor een schipper, officier of scheepsgezel, of voor een passagier, zijn van waarde.

Artikel 243²²

Indien er verdeling bij avarij-grosse moet plaats hebben, benoemt de kantonrechter ten verzoeken van een der partijen deskundigen, indien partijen het omtrent de keuze niet eens zijn geworden.

Artikel 244²³

De kapitein of, bij gebreke van die, de scheepsreders zijn gehouden, om binnen acht dagen nadat de deskundigen, hetzij door partijen, hetzij door de kantonrechter, zijn benoemd, ter griffie van het kantongerecht over te leggen:

- 1°. het manifest van de lading, inhoudende het getal, de merken en nummers der goederen, de namen van de bevrachters, inladers, en die van degenen, aan wie de goederen zijn geconsigneerd;
- 2°. de staat en de grootte van het schip alsmede de verdiende vracht.

In dezelfde tijd moeten de eigenaars van de lading ter griffie overleggen een staat van de waarde, welke de goederen zo ten tijde van de lading als ten tijde van de lossing hadden.

De partijen moeten desgevorderd de waarheid van de inhoud van de door haar overgelegde stukken met ede of bij plechtige verklaring bevestigen.

Artikel 245²⁴

Nadat de deskundigen zijn beëdigd, geeft de griffier hun de ter griffie nedergelegde stukken tegen bewijs van ontvangst over. De deskundigen gaan tot de verdeling bij avarijgrosse over volgens de voorschriften van het Wetboek van Koophandel, zelfs dan wanneer een der partijen zijn stukken niet ter griffie mocht hebben nedergelegd.

Artikel 246²⁵

De deskundigen leveren hun verslag met de door hen ontvangen stukken ter griffie in.
De eerst gerede partij verzoekt daarvan homologatie door de kantonrechter, die, na partijen gehoord of behoorlijk opgeroepen te hebben, beslist.

Artikel 247²⁶

Ten einde een beroep te kunnen doen op de in de artikelen 589, 739 en 781 van het Surinaams Wetboek van Koophandel vastgestelde beperking van zijn aansprakelijkheid, is de reder verplicht ter griffie van het kantongerecht van de plaats, waar het schip in het scheepsregister is geboekt, ten behoeve van de in die artikelen bedoelde schuldeisers, het bedrag te storten, in die artikelen genoemd. De kantonrechter vervult tevens de functie van rechter-commissaris.

Artikel 248²⁷

Van de gedane storting doet de griffier onverwijld aankondiging in een of meer door de rechter-commissaris aangewezen nieuwsbladen.

De aankondiging vermeldt de naam, de woonplaats en het kantoor van de reder, de naam van het schip, de naam van de kantonrechter tevens rechter-commissaris en het bedrag dat ter griffie is gestort.

Artikel 249²⁸

Binnen acht dagen na de indiening van zijn verzoek legt de verzoeker ter griffie een lijst neder van de hem bekende personen, tegenover wie hij zich bevoegd acht om zich volgens de artikelen 589, 739 en 781 van het Surinaams Wetboek van Koophandel op de beperking van zijn aansprakelijkheid te beroepen.

Artikel 250²⁹

Vervolgens bepaalt de rechter-commissaris een termijn vóór welks afloop de schuldvorderingen, van de nodige bescheiden vergezeld, ter griffie moeten worden ingeleverd, alsmede dag, uur en plaats waarop hij zal overgaan tot verificatie van de vorderingen, met inbegrip van de daaraan verbonden rechten van voorrang.

De griffier geeft van deze beschikkingen onverwijld bij brieven kennis aan alle schuldeisers, vermeld op de in het vorig artikel genoemde lijst, alsmede aan de verzoeker; voorts doet hij daarvan aankondiging in een of meer door de rechter-commissaris daartoe aangewezen nieuwsbladen.

Artikel 251³⁰

Na afloop van de in het vorig artikel genoemde termijn maakt de griffier een lijst op van de vorderingen, welke zijn ingeleverd, met vermelding van de bij iedere vordering overgelegde bescheiden.

Deze lijst ligt gedurende ten minste acht dagen vóór de voor de verificatie bestemde dag ter griffie ter kosteloze inzage van een ieder.

Artikel 252³¹

Op de vastgestelde dag houdt de rechter-commissaris, bijgestaan door de griffier, een openbare terechtzitting ter verificatie van de vorderingen. Hij doet daartoe de lijst der ingeleverde vorderingen voorlezen.

De reder en ieder schuldeiser mogen zich verzetten tegen de erkenning van een vordering

of van een recht van voorrang.

Artikel 253³²

De rechter-commissaris is bevoegd om vorderingen, ingediend na afloop van de in artikel 250 genoemde termijn, op verzoek van de schuldeiser, tot de verificatie toe te laten.

Het verzoek moet worden toegestaan, indien de schuldeiser buiten Suriname woont en daardoor verhinderd was zich eerder aan te melden.

Artikel 254³³

Vorderingen en rechten van voorrang welke niet worden betwist, worden als erkend beschouwd. Van de erkenning geschiedt aantekening in het proces-verbaal van de zitting en op de in artikel 251 genoemde lijst.

Artikel 255³⁴

In geval van betwisting verwijst de rechter-commissaris partijen, zo hij ze niet kan verenigen, naar een door hem bepaalde terechtzitting van het kantongerecht zonder dat daartoe een oproeping wordt vereist.

Verschijnt de schuldeiser, die de verificatie vraagt, op de bepaalde terechtzitting niet, dan wordt hij geacht zijn aanvraag, voor zover zij is betwist, te hebben ingetrokken; verschijnt hij die de betwisting deed, niet, dan wordt hij geacht haar te laten varen en erkent de rechter de vordering of de voorrang.

Artikel 256³⁵

Indien de schuldeiser, wiens vordering of recht van voorrang betwist wordt, niet ter vergadering aanwezig is, geeft de griffier hem onmiddellijk kennis van de gedane betwisting en verwijzing.

De schuldeiser mag zich in het geding op het ontbreken van die kennisgeving niet beroepen.

Artikel 256a³⁶

Hoger beroep van het vonnis moet worden ingesteld binnen veertien dagen na de dag, waarop het is uitgesproken.

De griffier van het Hof van Justitie deelt de beslissing van het Hof onverwijld mede aan de griffier van het betrokken kantongerecht.

Artikel 256b³⁷

Op de zitting ter verificatie van de vorderingen is ieder schuldeiser bevoegd om justificatie te vragen van het door de reder gestorte bedrag en de voldoendeheid er van te betwisten.

De rechter-commissaris bepaalt, in geval van betwisting, de dag waarop de kantonrechter dit geschil zal behandelen.

Artikel 256c³⁸

Op de bepaalde dag worden de partijen of hun gemachtigden ter openbare terechtzitting gehoord, waarna de kantonrechter beslist.

Het in artikel 256a bepaalde is van toepassing.

Artikel 256d³⁹

Na afloop van de vergadering, of, indien deze tot geschillen aanleiding heeft gegeven, nadat daarover onherroepelijk is beslist, maakt de griffier een staat van verdeling op en onderwerpt die aan de goedkeuring van de rechter-commissaris.

De rechter-commissaris mag een deskundige benoemen om de griffier bij het opmaken terzijde te staan. Hij stelt diens loon vast.

Artikel 256e⁴⁰

De door de rechter-commissaris goedgekeurde staat van verdeling ligt gedurende veertien dagen ter griffie van het kantongerecht ter kosteloze inzage van de schuldeisers, van wie de vorderingen zijn erkend.

Van de nederlegging geeft de griffier bij aangetekende brief kennis aan deze schuldeisers; ieder van hen kan gedurende de genoemde termijn bij het Hof van Justitie tegen de staat van verdeling in verzet komen door inlevering van een met redenen omkleed bezwaarschrift ter griffie van het kantongerecht.

Na afloop van de termijn geeft het Hof van Justitie zijn beslissing, nadat het de schuldeisers heeft gehoord of behoorlijk doen oproepen. De oproeping geschiedt bij aangetekende brief door de griffier.

Nadat de staat van verdeling door de rechter-commissaris of, indien tijdig verzet is gedaan, door het Hof executoir is verklaard, roept de griffier van het kantongerecht de schuldeisers bij aangetekende brief op, ieder om het hem toekomend bedrag in ontvangst te nemen.

De staat ligt na de executoir-verklaring ter griffie van het kantongerecht ter kosteloze inzage van belanghebbenden.

Artikel 256f⁴¹

De kosten, uit de toepassing van de artikelen 247-256e voortvloeiende, komen ten laste van de reder, behoudens de toepassing van de artikelen 60-64 op de gedingen, welke een gevolg zijn van verwijzing door de rechter-commissaris krachtens het eerste lid van artikel 255 en van artikel 256b.

Artikel 256g⁴²

De artikelen 248-256f blijven van toepassing, indien de reder in staat van faillissement wordt verklaard.

Artikel 256h⁴³

De artikelen 247-256g zijn insgelijks van toepassing, indien de vervoerder beroep doet op de beperking van zijn aansprakelijkheid ingevolge de artikelen 590 en 740 van het Surinaams Wetboek van Koophandel. Bij de toepassing treedt, waar sprake is van de reder, de vervoerder in diens plaats.

ZESDE TITEL VAN PROROGATIE VAN RECHTSPRAAK AAN HET HOF VAN JUSTITIE

Artikel 257

In elk voor hoger beroep aan het Hof van Justitie vatbaar geschil, in hetwelk dading of compromis kan plaats hebben, staat het aan partijen vrij, mits daaromtrent bij een akte zijnde overengekomen, dat geschil bij de aanvang van het geding dadelijk aan de kennisneming van het

Hof te onderwerpen.

Artikel 258

Voogden, curators of bewindvoerders zijn hiervan niet uitgesloten, mits daarbij in acht nemende de verplichtingen aan hen bij wet opgelegd.

Artikel 259

Bij deze rechtsgedingen zijn de voorschriften ten aanzien van het rechtsgeding in eerste aanleg van overeenkomstige toepassing.

Het Hof beslist in het eerste en hoogste ressort, behoudens request-civiel, indien daartoe gronden zijn.

ZEVENDE TITEL VAN HET RECHTSGEDING IN HOGER BEROEP BIJ HET HOF VAN JUSTITIE

Artikel 260

Partijen zijn bevoegd om bij het Hof van Justitie in hoger beroep te komen van het vonnis of van de beschikking van de kantonrechter in een zaak, waarin deze niet anders dan in eerste aanleg heeft geoordeeld.

Artikel 261

Hij die berust heeft in een vonnis, is niet meer ontvankelijk in een daarvan ingesteld hoger beroep.

Artikel 262

Van een veroordeling bij verstek valt geen hoger beroep, doch indien de oorspronkelijke eiser van het vonnis in hoger beroep komt, is de gedaagde bevoegd om al zijn verdedigingen insgelijks in hoger beroep te doen gelden, zelfs bij wege van incidenteel beroep; hij mag dan echter van het middel van verzet tegen de beslissing bij verstek in eerste aanleg niet meer gebruik maken.

In het in artikel 82 bedoelde geval is de achterblijvende partij bevoegd om zich in hoger beroep te voorzien, mits zij vooraf bij voorraad - ook zelfs wanneer de voorlopige tenuitvoerlegging niet mocht zijn toegestaan - tegen het stellen van zekerheid, aan het vonnis voldoet.

Artikel 263

Van de vonnissen en beschikkingen, welke aan het eindvonnis voorafgaan, mag slechts hoger beroep worden ingesteld tegelijk met het beroep van het eindvonnis.

Dit beroep is ontvankelijk, zelfs wanneer die vonnissen en beschikkingen zonder voorbehoud van degene, die er zich mede bezwaard acht, zijn ten uitvoer gelegd.

Artikel 264

Hoger beroep van een vonnis, hetwelk niet bij voorraad kan worden ten uitvoer gelegd, is niet ontvankelijk indien het is ingesteld binnen acht dagen na de dag van de uitspraak; zolang de daartoe gestelde termijn nog niet verstreken is, mag het worden herhaald.

De executie van vonnissen, welke niet bij voorraad kunnen worden ten uitvoer gelegd,

wordt gedurende deze acht dagen geschorst.

De termijn voor hoger beroep is dertig dagen, gerekend van de dag der uitspraak of, indien de eiser in beroep bij die uitspraak niet tegenwoordig is geweest, van de dag waarop het eindvonnis hem volgens dit Wetboek is medegedeeld.

De rechter is bevoegd om in bijzondere gevallen de in het vorig lid genoemde termijn en de termijnen vermeld in de artikelen 271 tot en met 277 te verlengen.

Artikel 265⁴⁴

De termijn van beroep van beschikkingen van de kantonrechters buiten eigenlijk rechtsgeding is dertig dagen, gerekend van de dagtekening der beschikking.

Indien de verzoeker in beroep bij het geven of mededelen van de beschikking niet tegenwoordig is geweest, begint de in de vorige zin bedoelde termijn te lopen van de dag, waarop hem de inhoud daarvan is medegedeeld.

Artikel 266

Bij overlijden van de in het ongelijk gestelde partij gedurende de loop van de termijn voor het hoger beroep, zijn haar erfgenamen of haar rechtverkrijgenden bevoegd om het beroep in te stellen binnen dertig dagen na het overlijden, of, zo zij van het recht van beraad gebruik maken, binnen dertig dagen na afloop van de daarvoor gestelde termijn.

Artikel 267

De gedaagde in beroep is bevoegd om van zijn zijde incidenteel beroep in te stellen, mits op de wijze en binnen de termijn in artikel 274 bepaald.

Afstand van het principaal beroep doet het ingesteld incidenteel beroep niet vervallen.

Artikel 268

Het hoger beroep schorst de tenuitvoerlegging van het vonnis, indien dit niet bij voorraad mag worden ten uitvoer gelegd.

Artikel 269

Het hoger beroep van het eindvonnis heeft, tenzij bij de aantekening daarvan uitdrukkelijk het tegendeel is verlangd, ten gevolge, dat de hogere rechter tevens kennis neemt van en oordeelt over de aan dat vonnis voorafgegane vonnissen en beschikkingen.

Artikel 270⁴⁵

Het hoger beroep vangt aan met een verklaring, dat men van dat middel gebruik wil maken, door de eiser in beroep of diens daartoe gemachtigde ter griffie van het kantongerecht afgelegd of aldaar schriftelijk ingediend.

Indien een gemachtigde de verklaring aflegt, is hij verplicht om daarbij de akte van volmacht over te leggen, tenzij die akte reeds vroeger werd overgelegd of de volmacht mondeling ter zitting werd verleend.

Van de afgelegde of ingediende verklaring houdt de griffier onverwijld aantekening in het algemeen register, onder vermelding van de dagtekening, waarop zij is afgelegd of ontvangen. Die aantekening geschiedt niet dan na vooruitbetaling aan de griffier van de kosten voor de aanzegging, voor de betekening van de memorie en van de daarbij overgelegde bescheiden en voor de oproeping, bedoeld in art. 277a, desverlangd na taxatie door de rechter.

De dagtekening, bedoeld in de eerste zinsnede van het vorig lid, geldt bij de berekening van de termijn van beroep als tijdstip van de verklaring.

Artikel 271

Bij of na de verklaring, waarbij hoger beroep wordt ingesteld, maar in elk geval binnen de voor het beroep gestelde termijn van dertig dagen, is de appellant of zijn gemachtigde bevoegd om een ondertekende memorie, vergezeld van zodanige bescheiden als hij geraden oordeelt, over te leggen of in te dienen aan de griffier van het kantongerecht, die van de ontvangst in voege als voren aantekening houdt.

Artikel 272

Wanneer buiten de gevallen bij wet voorzien de voorlopige tenuitvoerlegging van een vonnis bevolen is, is de appellant bevoegd om bij afzonderlijk verzoekschrift aan het Hof van Justitie het verzoek te doen, dat de executie wordt gestaakt; het Hof doet de wederpartij op korte termijn oproepen ten einde daarover te worden gehoord.

Artikel 273

Nadat de memorie is ingekomen of de termijn voor de indiening is verstreken, doet de kantonrechter onverwijld aan de wederpartij, onder aanzegging, dat hoger beroep is ingesteld, een afschrift betekenen van de memorie en van de daarbij overgelegde bescheiden.

Indien zich onder die bescheiden zodanige bevinden, welke, ter beoordeling van de rechter, wegens hun omvang of anderszins, niet voor overschrijving in aanmerking komen, mag de rechter volstaan met de aanzegging, dat zij ter inzage van de wederpartij ter griffie zijn neergelegd.

Artikel 274

De wederpartij of haar gemachtigde is bevoegd om binnen dertig dagen na de dagtekening van de aanzegging van het beroep op gelijke wijze een memorie in te dienen met zodanige bescheiden als zij geraden oordeelt.

Bij die memorie mag zij de verklaring afleggen of doen afleggen, dat zij ook harerzijds in hoger beroep wenst te komen. De memorie wordt als niet-ingediend beschouwd, indien de belanghebbende niet bij de indiening aan de griffier heeft vooruitbetaald te kosten van de betekening zoals ten aanzien van de appellant is bepaald, desverlangd na taxatie door de rechter.

Van de ontvangst van de stukken en van de verklaring, dat incidenteel beroep wordt ingesteld, houdt de griffier in voege als voren aantekening in het algemeen register, met uitzondering evenwel van het bij de laatste zinsnede van het vorig lid voorziene geval.

Artikel 275

Nadat de memorie van antwoord is ingekomen, doet de kantonrechter onverwijld afschrift daarvan en van de daarbij overgelegde bescheiden, behoudens het te dien aanzien bepaalde in het tweede lid van artikel 273, betekenen aan de eiser in beroep.

Indien bij het antwoord incidenteel beroep is aangetekend, heeft de eiser in beroep een termijn van veertien dagen om op het incidenteel beroep te antwoorden.

Afschrift van de memorie van antwoord op het incidenteel beroep en van de verdere bescheiden, welke haar mochten vergezellen, worden met inachtneming van het bepaalde bij artikel 273 in voege als voren aan de incidenteel-eiser in beroep betekend. Indien de incidenteel-verweerder bij de indiening van de memorie niet aan de griffier de kosten van de betekening, desverlangd na taxatie door de rechter, heeft vooruitbetaald, wordt de memorie als niet-ingediend beschouwd.

Artikel 276

Uiterlijk binnen veertien dagen na de ontvangst van het antwoord van de verweerder in beroep, of indien incidenteel beroep is aangetekend, van het antwoord van de incidenteel-verweerder, dan wel na het verstrijken van de voor de indiening van die schrifturen toegestane termijnen, zendt de griffier de tot de zaak betrekkelijke stukken, met het in de zaak opgemaakte proces-verbaal en een afschrift van het vonnis alsmede een uittreksel uit de in het register gehouden aantekening van beroep aan het Hof van Justitie.

Artikel 277

De appellant is bevoegd om bij of na de verklaring dat hij in hoger beroep is gekomen, doch uiterlijk vóórdat de griffier de tot de zaak betrekkelijke stukken aan het Hof van Justitie gezonden heeft, in het algemeen register een aantekening te doen houden, dat hij zijn zaak ter terechtzitting van het Hof van Justitie door een advocaat wil doen bepleiten. Gelijke bevoegdheid komt toe aan de verweerder na de aanzegging van het ingestelde hoger beroep. Van die aantekeningen geeft de griffier van het kantonrecht aan de wederpartij bij aangetekende dienstbrief en aan het Hof van Justitie kennis.

Artikel 277a⁴⁶

Binnen acht dagen, nadat de tot de zaak betrekkelijke stukken, het in de zaak opgemaakte proces-verbaal en een afschrift van het vonnis alsmede een uittreksel uit de in het algemeen register gehouden aantekening van beroep door het Hof van Justitie zijn ontvangen, bepaalt de President van het Hof van Justitie de dag en het uur, waarop de zaak in hoger beroep vor het Hof van Justitie zal dienen en doet, met inachtneming van de termijnen van oproeping, voorgeschreven bij of krachtens de artikelen 8 tot en met 13, partijen oproepen teneinde alsdan te verschijnen.

Bij verschijning van beide partijen of van een der partijen bepaalt het Hof van Justitie op verzoek van de verschenen partijen of van de verschenen partij bij de niet-verschijning van beide partijen, ambtshalve de dag en het uur, waarop eventueel de pleidooien zullen worden gehouden, het openbaar ministerie zal worden gehoord of de uitspraak zal plaats hebben.

Artikel 278

In hoger beroep mag een nieuwe eis niet worden gedaan, tenzij het zaken zijn:

- 1°. van interesten, renten, huren en andere zaaksgevolgen, sedert het vonnis van eerste aanleg verschenen of ontstaan;
- 2°. van kosten, schade en interesten wegens geleden nadeel sedert dat vonnis;
- 3°. van een eis bij voorraad.

De oorspronkelijke verweerder mag echter nieuwe weren van rechten inbrengen, mits deze een verdediging op de hoofdzaak opleveren en niet in het geding ter eerste instantie zijn gedekt.

De rechter is nochtans bevoegd om hem, ook al wordt hij op de hoofdzaak in het gelijk gesteld, te veroordelen in de kosten, veroorzaakt door het niet tijdig voorbrengen van zijn weren.

Artikel 279

In hoger beroep zijn de artikelen 122 en 123 niet anders van toepassing dan behoudens de volgende bepalingen:

De oorspronkelijke gedaagde, eiser wordende in hoger beroep, is niet gehouden tot het stellen van de in die artikelen bedoelde zekerheid.

De gedaagde in hoger beroep is daartoe evenmin gehouden, zelfs niet bij het instellen van incidenteel beroep.

De in eerste aanleg gestelde zekerheid blijft ook verbonden voor de kosten van het hoger

beroep.

Artikel 280⁴⁷

Het Hof doet de zaak in hoger beroep, na verhoor van het openbaar ministerie, indien dit, met inachtneming van het bepaalde bij artikel 221 de wens om te worden gehoord heeft te kennen gegeven, zonder vorm van proces op de stukken af, doch het staat het Hof vrij om, vóór het eindvonnis, een plaatselijk of ander onderzoek, of een verhoor van partijen of getuigen, dan wel de overlegging van enig bewijsstuk te gelasten, zomede overeenkomstig de bepalingen van de Zesde Titel van het Vierde Boek van het Surinaams Burgerlijk Wetboek aan een der partijen een eed op te leggen.

Het Hof is bevoegd om zodanig onderzoek geheel of ten dele, naar omstandigheden, zelf te houden met overeenkomstige toepassing van de voor de rechtspleging in eerste aanleg bestaande bepalingen, dan wel dit op te dragen aan de rechter in eerste aanleg of aan de rechter ter plaatse waar het onderzoek geheel of ten dele moet geschieden.

In elk geval worden partijen in de gelegenheid gesteld om bij het onderzoek tegenwoordig te zijn en daarop gehoord te worden; zij worden op last van de rechter, die het onderzoek houdt, opgeroepen.

Artikel 281⁴⁸

Indien partijen of een van hen het verlangen te kennen gegeven heeft om de zaak ter terechtzitting door advocaten te doen bepleiten, bepaalt het Hof, alvorens het openbaar ministerie te horen, een dag voor de pleidooien. Het Hof bepaalt alsdan het aan de advocaten hiervoor toekomend salaris, hetwelk naar gelang van omstandigheden onder de gerechtskosten mag worden begrepen.

Artikel 281a⁴⁹

Voorzover in deze titel niet uitdrukkelijk van het tegendeel blijkt, zijn de bepalingen van de Eerste Titel van dit Boek ook op hoger beroep toepasselijk.

Artikel 282

Indien een vonnis, waarbij de kantonrechter zich onbevoegd heeft verklaard, wordt te niet gedaan, verwijst de hogere rechter de beslissing op de hoofdzaak naar dezelfde rechter, tenzij beide partijen vorderen, dat de hogere rechter de zaak aan zich houdt.

Artikel 283

Het vonnis van de hogere rechter wordt in de gewone vormen opgemaakt en uitgesproken. De griffier van het Hof van Justitie zendt een afschrift van het vonnis, in executoriale vorm opgemaakt en ondertekend, grosse genaamd, zo spoedig mogelijk na ontvangst van de daarop gevallen en nog te vallen kosten, met de processtukken aan de eerste rechter.

Artikel 284

Alle beslissingen van het Hof van Justitie in hoger beroep worden steeds beschouwd als op tegenspraak te zijn geweest.

Artikel 285

De tenuitvoerlegging heeft in alle gevallen plaats bij de rechter, die in eerste aanleg uitspraak heeft gedaan.

De griffier van het Hof van Justitie houdt in een daartoe bestemd register nauwkeurig aantekening van de zaken, welke in hoger beroep van vonnissen van kantonrechters worden aanhangig gemaakt. De aantekening moet bevatten de namen van partijen en de dagtekening van het beklagde vonnis, van het daartegen ingesteld hoger beroep, van de incidentele vonnissen en van het eindvonnis in hoger beroep geweest.

Artikel 286

Zodra de uitspraak van de rechter in hoger beroep bij het kantongerecht is ontvangen, geeft de griffier bij aangetekende dienstbrief aan partijen kennis, dat die uitspraak bij hem is ingekomen. De veroordeelde partij is bevoegd om, zolang de grosse ter griffie berust, daarvan inzage te nemen en daarvan op haar kosten een door de griffier gewaarmerkt afschrift te vorderen.

Van de beslissingen in hoger beroep wordt aantekening gehouden in het algemeen register.

ACHTSTE TITEL VAN VERZET DOOR DERDEN

Artikel 287

Iedere derde is bevoegd om zich te verzetten tegen een vonnis, hetwelk zijn rechten benadeelt, indien hij noch in persoon, noch wettelijk vertegenwoordigd, of indien degen, die hij vertegenwoordigt, niet in het rechtsgeding is geroepen, of niet door voeging of tussenkomst partij is geweest.

Artikel 288

Dit verzet wordt gedaan door middel van een verzoekschrift aan de rechter, die het vonnis heeft gewezen en het verzet beoordeelen moet. Deze rechter doet de partijen, tussen welke het vonnis is gevallen, oproepen ten einde ter zake te worden gehoord.

Artikel 289

Indien zodanig vonnis aan een derde is tegengeworpen in een rechtsgeding en het verzet daartegen is ingesteld op de voet van het vorig artikel, staat het aan de rechter, voor wie dat rechtsgeding aanhangig is, vrij om, indien daartoe gronden bestaan, de schorsing van het rechtsgeding toe te staan, totdat op het ingestelde verzet zal zijn beslist.

Artikel 290

De rechter, die over een verzet van een derde oordeelt, is bevoegd om, indien daartoe gronden bestaan, de uitvoering van het aangevallen vonnis te schorsen, totdat op het verzet zal zijn beslist.

Artikel 291

Bij wettiging van het verzet wordt het vonnis, waartegen dit gericht is geweest, alleen in zoverre verbeterd, als het de rechten van de in verzet gekomen derde heeft benadeeld, tenzij het onsplitsbare van de gevallen beslissing een gehele vernietiging daarvan noodzakelijk mocht maken.

NEGENDE TITEL VAN REQUEST-CIVIEL

Artikel 292

Een vonnis op tegenspraak in het laatste ressort gewezen, en dat hetwelk, op verstek gewezen, niet meer vatbaar is voor verzet, is voor herroeping vatbaar, op het verzoek van hem, die partij geweest of opgeroepen is om de volgende redenen:

- 1°. indien de beslissing berust op na de uitspraak ontdekt, in de procedure gepleegd bedrog of arglist van de wederpartij;
- 2°. indien de strafrechter een opgelegde eed heeft verklaard valselijk te zijn afgelegd, tenzij het geldt de beslissende eed, in artikel 1950, 1 ., van het Surinaams Burgerlijk Wetboek bedoeld;
- 3°. indien beslist is omtrent zaken, waarover een beslissing niet was geëist;
- 4°. indien meer toegewezen dan geëist werd;
- 5°. indien verzuimd is over een der onderdelen van de eis te beslissen;
6. indien tussen dezelfde partijen, op dezelfde gronden en door dezelfde rechter tegenstrijdige vonnissen in het hoogste ressort zijn gewezen;
- 7°. indien in hetzelfde vonnis tegenstrijdige beschikkingen zijn vervat;
- 8°. indien gevonnist is op stukken, welke na het vonnis voor vals erkend of vals verklaard zijn;
- 9°. indien men na het vonnis stukken van beslissende aard in handen heeft bekommen, welke door toedoen van de wederpartij waren achtergehouden.

Artikel 293

Minderjarigen zijn daarenboven in hun verzoek tot zodanige herroeping ontvankelijk, indien zij niet verdedigd zijn geweest.

Artikel 294

Indien er slechts grond is om herroeping te verzoeken van een gedeelte van het vonnis, zal dat gedeelte alleen worden herroepen, tenzij de andere delen van het vonnis daarvan afhangen.

Artikel 295

Het request-civiel moet worden ingediend binnen drie maanden gerekend van de dag, waarop het vonnis, waarover men zich beklagt, is uitgesproken of zo dit bij verstek gewezen is, van de dag, waarop het niet meer vatbaar is voor verzet.

Deze termijn gaat in het geval van artikel 293 eerst in op de dag van de meerderjarigheid.

Artikel 296

Bij overlijden van de in het ongelijk gestelde partij gedurende de loop van de termijn voor het request-civiel zijn haar erfgenamen of rechtverkrijgenden bevoegd om zodanig verzoek in te dienen binnen drie maanden na het overlijden of, zo zij van het recht van beraad gebruik maken, binnen een maand na afloop van de daarvoor gestelde termijn.

Artikel 297

Indien het request-civiel gegrond is op valsheid, bedrog, arglist of het ontdekken van nieuwe stukken, lopen de termijnen slechts van de dag af, op welke hetzij de valsheid, hetzij het bedrog of de arglist bekend, of de stukken ontdekt zijn, mits, in die laatste gevallen, die dag bij geschrifte kan bewezen worden.

Artikel 298

Indien er strijdigheid van vonnissen plaats heeft, loopt de termijn sedert de uitspraak van het laatste vonnis, of, zo dit bij verstek gewezen is, van de dag, waarop het niet meer vatbaar is voor verzet.

Artikel 299

Het request-civiel wordt aan dezelfde rechter ingediend, die het beklagde vonnis heeft gewezen.

Indien het beklagde vonnis wordt overgelegd in een zaak hangende voor een andere rechter, is deze bevoegd om, naar de omstandigheden, met de behandeling van die zaak voort te gaan of haar te schorsen.

Artikel 300

Het verzoekschrift waarbij het request-civiel wordt aanhangig gemaakt, behelst de middelen, waarop het gegrond is; andere middelen dan deze mogen noch op de terechtzitting, noch bij schriftuur, worden aangevoerd.

Artikel 301

Het request-civiel verhindert de tenuitvoerlegging van het beklagde vonnis niet en deze mag ook niet door een rechterlijk bevel belet worden.

Artikel 302

Indien het request-civiel wordt aangenomen, wordt het vonnis herroepen en worden de partijen in dezelfde staat teruggebracht, in welke zij vóór het vonnis waren; hetgeen tengevolge van de veroordeling, bij het vonnis uitgesproken, genoten of ontvangen is, moet worden teruggegeven.

Indien het request-civiel wordt aangenomen op grond van strijdigheid van vonnissen, wordt bij de beslissing bevolen, dat het eerst gewezen vonnis alleen van kracht zal zijn.

Artikel 303

Het geschil ten principale, waarover het herroepen vonnis is gewezen, wordt gevoerd voor dezelfde rechter, die over het request-civiel gevonnist heeft.

Artikel 304

Een tweede verzoek tot request-civiel is noch tegen het vonnis op het request-civiel gewezen, noch tegen het vonnis, hetwelk, na de aanneming van het eerste request, de zaak ten principale heeft beslist, ontvankelijk.

TWEEDE BOEK VAN DE TENUITVOERLEGGING VAN VONNISSEN EN AUTHENTIEKE AKTEN

EERSTE TITEL ALGEMENE REGELEN

Artikel 305⁵⁰

De grossen van in Suriname gewezen vonnissen mogen in geheel Suriname worden ten uitvoer gelegd; zij moeten aan het hoofd voeren de woorden: "In naam van de President!".

Zij worden betekend aan de persoon zelf, of te zijner woonplaats, of op de wijze bij de artikelen 2, 3, 4 en 5 voorgeschreven.

Artikel 306⁵¹

1. Beslissingen door vreemde rechters of rechterlijke colleges gegeven, in vreemde Staten tot stand gekomen scheidsrechterlijke beslissingen of aldaar verleden authentieke akten, en bij staatsbeluit te bepalen, in vreemde Staten tot stand gekomen andere executoriale titels, mogen in Suriname niet ten uitvoer worden gelegd, behoudens in gevallen uitdrukkelijk bij of krachtens verdrag of wet bepaald.
2. In gevallen, als in het eerste lid bedoeld, heeft tenuitvoerlegging alleen plaats na een op verzoekschrift verkregen verlot tot tenuitvoerlegging volgens de procedure, neergelegd in de artikelen 312b - 312h. De zaak zelf wordt niet aan een nieuw onderzoek onderworpen.
3. In andere dan de hierboven bedoelde gevallen kunnen de gedingen opnieuw bij de Surinaamse rechter worden behandeld en afgedaan.

Artikel 307

Een vonnis, waarvan de voorlopige tenuitvoerlegging niet is bevolen, mag tegen een derde niet worden ten uitvoer gelegd en daaraan behoeft die derde niet te voldoen dan ten minste acht dagen na de uitspraak of, indien de partij, die daarbij in het ongelijk is gesteld, niet tegenwoordig was, ten minste acht dagen na de mededeling haar gedaan krachtens artikel 119, tweede lid, en met overlegging van de verklaring des griffiers, dat er, blijkens zijn register, hoger beroep tegen het vonnis niet is aangetekend.

Artikel 308

De overhandiging van het vonnis, welks uitvoering men begeert, aan de deurwaarder, machtigt deze in die zaak tot het doen van de gehele executie, uit dat vonnis voortvloeiende, met uitzondering alleen van die bij lijfswang, waartoe een bijzondere volmacht vereist wordt.

Artikel 309

Geschillen over tenuitvoerlegging van vonnissen moeten voor de kantonrechter worden gebracht, tenzij de kennisneming daarvan uitdrukkelijk aan het Hof van Justitie is opgedragen.

Artikel 310⁵²

De grossen van in Suriname verleden authentieke akten mogen in geheel Suriname worden ten uitvoer gelegd; zij moeten aan het hoofd voeren de woorden: "In naam van de President!".

De bepalingen van het tweede lid van artikel 305, het eerste lid van artikel 306 en de artikelen 308 en 309 zijn daarop van overeenkomstige toepassing.

Artikel 311

Het staat aan de executant van een vonnis of van een authentieke akte vrij, tegelijkertijd beslag te leggen op de roerende en op de onroerende goederen van de veroordeelde of verbonden partij.

Artikel 312

Wederspraak of verzet van de geëxecuteerde stuit de aanvang of de voortzetting van de

executie niet; de geëxecuteerde is echter bevoegd om daarop in kort geding te doen beslissen.

Artikel 312a⁵³

Beslag mag niet worden gelegd op goederen bestemd voor de openbare dienst.

EERSTE TITEL A⁵⁴ **VAN DE FORMALITEITEN, VEREIST VOOR DE TENUITVOERLEGGING VAN IN VREEMDE STATEN TOT STAND GEKOMEN EXECUTORIALE TITELS**

Artikel 312b

1. Het verlov tot tenuitvoerlegging, als bedoeld in artikel 306 lid 2, wordt gevraagd bij verzoekschrift, waarop de bepalingen van de Tweede Afdeling van de Tweede Titel van het Eerste Boek van overeenkomstige toepassing zijn, voor zover daarvan in deze titel niet is afgeweken.
2. Tot de kennisneming van het verzoek om verlening van het verlov tot tenuitvoerlegging zijn, naar keuze van de eiser, bevoegd zowel de kantonrechter waar de wederpartij van de verzoeker woonplaats heeft, als de kantonrechter waar de tenuitvoerlegging wordt verlangd.

Artikel 312c

1. Bij het verzoekschrift wordt een authentiek afschrift van de beslissing of de authentieke akte overgelegd, benevens de stukken waardoor kan worden vastgesteld, dat deze uitvoerbaar is in het land waar zij is gegeven of verleden.
2. De kantonrechter kan legalisatie van het afschrift van de beslissing of de authentieke akte en van de overige in het eerste lid bedoelde stukken verlangen. Hij kan tevens eisen, dat de beslissing of de authentieke akte en de overige overgelegde stukken worden vertaald in het Nederlands, en dat deze vertaling voor eensluidend wordt verklaard, hetzij door een in Suriname toegelaten beëdigde vertaler, hetzij door een beëdigde vertaler toegelaten in het land waar de beslissing of de authentieke akte is gegeven of verleden, hetzij door de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van bedoeld land in Suriname.
3. Bij ongenoegzaamheid der overgelegde stukken wordt de verzoeker de gelegenheid tot aanvulling gegeven.

Artikel 312d

1. De griffier tekent op het verzoekschrift de dag van ontvangst aan en zendt onverwijld per aangetekende brief een afschrift van het verzoekschrift en van de daarbij behorende stukken aan de wederpartij van de verzoeker toe.
2. De kantonrechter bepaalt daarna de dag en het uur, waarop de zaak voor het kantongerecht zal dienen, en doet partijen oproepen, teneinde alsdan te verschijnen, vergezeld van de getuigen, die zij wensen te doen horen, en met medebrenging van de bewijsstukken, waarvan zij zich willen bedienen.
3. De kantonrechter dient, indien een opgeroepene niet verschijnt, zijn nadere oproeping te

- bevelen.
4. De behandeling vindt plaats in raadkamer. Na afloop van het verhoor doet de kantonrechter dadelijk uitspraak; indien dit niet mogelijk is, deelt hij mede, wanneer deze zal plaats hebben.

Artikel 312^e

1. De beschikking van de kantonrechter is op straffe van nietigheid met redenen omkleed en wordt in het openbaar uitgesproken.
2. De beschikking, waarbij het verlov tot tenuitvoerlegging wordt verleend, kan bij voorraad uitvoerbaar worden verklaard, niettegenstaande hoger beroep, zelfs op de minuut, zonder zekerheidsstelling. Artikel 305 hierbij is van toepassing.
3. Ten aanzien van de proceskosten is het bepaalde in de artikelen 58, 59, 61, 62 en 63 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 312f

1. De beschikking van de kantonrechter is niet vatbaar voor verzet.
2. Partijen zijn bevoegd om bij het Hof van Justitie in hoger beroep te komen. Artikel 265 is van overeenkomstige toepassing.
3. In geval van hoger beroep vinden de artikelen 312c, 312d, en 312e overeenkomstige toepassing.

Artikel 312g

Geschillen over de tenuitvoerlegging van beslissingen of authentieke akten, welke overeenkomstig deze titel uitvoerbaar zijn verklaard, worden gebracht voor de kantonrechter van de plaats van tenuitvoerlegging.

Artikel 312h

1. De bepalingen van deze titel zijn slechts van toepassing, voor zover een verdrag of een bijzondere wet geen afwijkende voorzieningen inhoudt.
2. De bepalingen van deze titel zijn niet van toepassing op beslissingen of uitspraken van volkenrechtelijke organisaties of van andere internationale of supranationale organen.

TWEEDE TITEL VAN GERECHTELIJKE TENUITVOERLEGGING OP ROERENDE GOEDEREN

EERSTE AFDELING VAN BESLAG OP ROERENDE GOEDEREN

Artikel 313

Executoriaal beslag op roerende goederen mag slechts worden gelegd uit kracht van een vonnis of van een authentieke akte in executoriale vorm.

Het leggen van beslag moet zijn voorafgegaan door een exploit van een deurwaarder, houdende bevel om binnen twee dagen aan het vonnis of aan de akte te voldoen.

Indien bij het betekenen van het vonnis of van de akte tevens het voorschreven bevel is gedaan, wordt het doen van een afzonderlijk bevel niet vereist.

Bij het bevel of de betekening moet hij, die executeren laat, tot aan het uiteinde van de executie woonplaats hebben of kiezen te Paramaribo, op straffe van nietigheid van het exploit.

Aan deze woonplaats worden alle betekeningen gedaan, zelfs van werkelijk aanbod, van verzet en van hoger beroep.

Artikel 314

Bij niet-voldoening aan het bevel mag het beslag worden gelegd. Het beslag geschiedt bij exploit van de deurwaarder, die houder is van het stuk, dat ten uitvoer moet worden gelegd.

Uit dat exploit moet blijken, dat het bevel om te voldoen aan hetgeen, waarvoor het beslag gelegd wordt, herhaald is.

De deurwaarder moet worden bijgestaan door twee getuigen, wier namen, beroep en woonplaats hij in het proces-verbaal vermelden moet; deze getuigen moeten het oorspronkelijk stuk en de afschriften mede ondertekenen.

Artikel 315

Dit beslag mag slechts worden gelegd voor een bepaalde schuld of vordering. Indien deze niet is vereffend, worden alle verdere vervolgingen gestaakt, totdat de vereffening is geschied.

Artikel 316

Indien de persoon, tegen wie het beslag gelegd wordt, niet onmiddellijk betaalt of voldoet aan hetgeen, waarvoor de inbeslagneming is gedaan, met de kosten, is de deurwaarder bevoegd om voorlopig, hetzij in het huis, hetzij aan de deur van de gearresteerde, bewaarders te stellen, ten einde verduistering van goederen te beletten.

Artikel 317⁵⁵

De deurwaarder gaat dadelijk of uiterlijk op de volgende dag over tot de meer bijzondere aanduiding van de goederen, welke hij in beslag neemt, en beschrijft ze nauwkeurig in de daarvan door hem vervaardigde akte of proces-verbaal, met opgave van hun getal, gewicht en maat, overeenkomstig hun aard; de partij, die de inbeslagneming laat doen, mag bij het in beslag nemen niet tegenwoordig zijn.

Bijaldien de deuren gesloten zijn of de opening daarvan geweigerd wordt, gelijk mede bijaldien geweigerd wordt, enige kamer of stuk huisraad te openen, en ook indien bij afwezigheid van de persoon, tegen wie het beslag geschiedt, er niemand gevonden wordt om hem te vertegenwoordigen, moet de deurwaarder zich vervoegen bij de Ambtenaar daartoe door de President aangewezen, in wiens tegenwoordigheid de opening van de deuren en van het huisraad wordt verricht. Van de tegenwoordigheid van deze ambtenaar en van hetgeen in zijn bijzijn, uit kracht van deze alinea en van de volgende drie artikelen is verricht, wordt melding gemaakt in het proces-verbaal van beslag, hetwelk, nadat het afgesloten is, mede door hem ondertekend wordt.

Artikel 318

Indien er redelijk vermoeden bestaat, dat in beslag te nemen goederen zich bevinden op een van een derde gehuurde of op andere wijze in gebruik bekomen plaats, zodanig dat voor de toegang de medewerking van de derde nodig blijft, handelt de deurwaarder, in geval van weigering van degene, tegen wie het beslag geschiedt, of van de derde om de deuren, welke tot de plaats toegang geven, te openen, zoals in het tweede lid van het vorig artikel is bepaald. Met weigering staat gelijk afwezigheid na behoorlijke sommatie om persoonlijk of bij gemachtigde te

verschijnen om de deuren te openen. De deurwaarder is bevoegd om inmiddels door het stellen van een bewaarder te beletten, dat van de plaats iets wordt weggenomen.

De derde is gehouden de deurwaarder op vertoon van de titel, uit kracht waarvan het beslag wordt gelegd, aanwijzing te doen van de verhuurde of op andere wijze in gebruik gegeven ruimte.

Hij, die van het verhuren of op andere wijze in gebruik geven, als bedoeld in de vorige leden, een bedrijf maakt, is verplicht desgewenst de deurwaarder inzage te geven van het register of de stukken, waarin de gebruikers zijn vermeld.

Van het oogenblik, dat de deurwaarder zich tot de derde heeft gewend om tot de inbeslagneming ingevolge dit artikel te komen, mag deze degeen, tegen wie het beslag geschiedt, toegang tot de ruimte niet meer verlenen dan in tegenwoordigheid van de deurwaarder.

Bij geschil over enige gehoudenheid van een derde behoort de deurwaarder zich, teneinde te vernemen hoe hij kan handelen, onverwijld te wenden tot de kantonrechter, onverminderd de bevoegdheid van de arrestant en van de derde een uitspraak van de kantonrechter, al dan niet in kort geding, te vragen. De derde zin van het eerste lid vindt te dezen toepassing.

Artikel 319

Indien de derde niet voldoet aan enige hem bij het tweede, derde en vierde lid van het vorig artikel opgelegde verplichting, mag hij worden veroordeeld tot voldoening van het bedrag der vordering, waarvoor het beslag wordt gelegd, met de interesten en kosten.

De schade, welke de derde lijdt door het openbreken van deuren, wordt, indien dit niet aan hem te wijten is, hem vergoed door de arrestant, behoudens het verhaal van deze op degeen, tegen wie het beslag geschiedt, indien daartoe gronden aanwezig zijn. De derde is bevoegd te verlangen, dat, alvorens tot het openbreken van deuren wordt overgegaan, zekerheid wordt gesteld voor de voldoening van de hem verschuldigde schadevergoeding.

De deurwaarder en de ambtenaar, in het tweede lid van artikel 317 genoemd, zijn tot geheimhouding verplicht nopens de inhoud van het register en de stukken, bedoeld in het derde lid van het vorig artikel; echter wat degeen, tegen wie het beslag geschiedt, betreft, voor zover niet anders is vereist voor een behoorlijke vervulling van hun taak te dezen.

Artikel 320

Indien er bij de inbeslagneming gereede penningen worden gevonden, moeten het getal en de muntstukken vermeld worden; de deurwaarder brengt ze met al het geldswaarde hebbende papier ter griffie van het kantongerecht over, tenware de beslaglegger en de geëxecuteerde benevens de opposanten, indien er die zijn, omtrent een andere plaats van bewaring mochten zijn overeengekomen.

Indien er bij de inbeslagneming andere papieren worden gevonden, is de deurwaarder verplicht die te verzegelen.

Artikel 321

Beslag op roerende goederen, uit welke hoofde ook, mag niet gedaan worden:

- 1°. op zaken, welke onroerend zijn door bestemming;
- 2°. op het nodige bed en beddegoed van de personen, tegen wie het beslag gedaan wordt, of van hun bij hen inwonende kinderen, en op de klederen, waarmede de eerstgenoemden en hun kinderen gekleed en gedekt zijn;
- 3°. op de toerusting van personen in krijgsveld volgens hun dienst en rang;
- 4°. op de gereedschappen van ambachtslieden en werklieden, tot hun persoonlijk bedrijf behorende;
- 5°. op de in het huis voorhanden zijnde voorraad van spijs en drank, dienende tot de behoefte van het huisgezin gedurende een maand.

Artikel 322

Insgelijks mag beslag niet gelegd worden:

- 1°. op de boeken betrekkelijk tot het beroep van de persoon, tegen wie het beslag gedaan wordt, tot een waarde van tweehonderd gulden, te zijner keuze;
- 2°. op de werktuigen en gereedschappen, dienende tot het geven van enig onderwijs, of beoefening van kunsten of wetenschappen, tot een waarde van dezelfde som en te zijner keuze;
- 3°. eindelijk op ééne koe, of twee varkens, of twee geiten, of vier schapen, ter keuze van degenen, tegen wie het beslag gedaan wordt, met het benodigd voeder voor dat vee gedurende één maand.

Echter mogen de zaken, in dit artikel opgenoemd, worden is beslag genomen:

- 1°. wegens levensbehoeften verstrekt aan de persoon, tegen wie het beslag gedaan is;
- 2°. wegens de gelden verschuldigd aan personen, die deze voorwerpen vervaardigd, hersteld of verkocht hebben;
- 3°. wegens huren en pachten van onroerende goederen, waarin of waarop de gemelde zaken voorhanden zijn.

Artikel 323

Het proces-verbaal moet behelzen opgave van de dag en het uur, waarop de in beslag genomen goederen zullen worden verkocht.

Indien die opgave niet dadelijk kan geschieden, moet de deurwaarder zulks bij exploit nader doen en wel uiterlijk binnen zes dagen na het opmaken van voorschreven proces-verbaal.

Artikel 324

De deurwaarder moet een geschikte bewaarder aanstellen.

Tot bewaarder over het goed mogen niet aangesteld worden de beslaglegger, zijn echtgenoot, zijn bloed- of aanverwanten tot de zesde graad ingesloten, noch zijn bedienden; daarentegen mogen, met toestemming van de beslaglegger, de persoon tegen wie het beslag gedaan is, zijn echtgenoot, bloed- of aanverwanten en huisgenoten, wanneer zij er in bewilligen, tot bewaarders worden aangesteld.

Artikel 325

Indien beesten of werktuigen voor de landbouw of vruchten te velde of andere voortbrengselen van de landbouw, welke reeds van de grond zijn afgescheiden, zijn in beslag genomen, is de kantonrechter bevoegd om op verzoek van de beslaglegger en na verhoor of behoorlijke oproeping van de geëxecuteerde, een geschikte persoon aan te stellen, ten einde voor de bebouwing, inzameling, bewerking of bereiding zorg te dragen.

Artikel 326

Het proces-verbaal wordt ogenblikkelijk op de plaats zelf opgemaakt; het wordt op het oorspronkelijke en op het afschrift door de bewaarder getekend. Ingeval hij niet tekenen kan, wordt daarvan melding gemaakt. Afschrift van het procesverbaal wordt hem gelaten.

Het proces-verbaal van inbeslagneming wordt betekend aan de persoon, tegen wie het beslag gedaan is, of te zijner woonplaats. Bijaldien deze niet tegenwoordig is, wordt de betekening gedaan aan de griffier van het kantongerecht.

Artikel 327

De bewaarder mag de in beslag genomen goederen niet gebruiken, verhuren of uitlenen, op straffe van gemis van zijn bewaarloon en vergoeding van schade en interesten, tot betaling van welke hij bij lijfswang kan worden genoodzaakt.

Artikel 328

Indien de in beslag genomen goederen enige voordelen of inkomsten voortgebracht hebben, is hij op dezelfde wijze als bij het vorig artikel is omschreven tot verantwoording verplicht.

Artikel 329

Hij die eigenaar beweert te zijn van de in beslag genomen goederen of van een gedeelte daarvan, is bevoegd om zich tegen de verkoop te verzetten door een verzoekschrift te richten aan de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied het beslag gelegd is.

De rechter doet alle partijen oproepen en beslist zo spoedig mogelijk.

De eiser, die in het ongelijk gesteld wordt, wordt, bijaldien daartoe redenen zijn, veroordeeld tot vergoeding van schade en interesten aan de beslaglegger.

Artikel 330

De schuldeisers van degeen, wiens goederen zijn in beslag genomen, mogen uit welke hoofde ook, zelfs niet uit hoofde van verschuldigde huur, enige andere oppositie doen dan tegen de afgifte van de kooppenningen. Die oppositie moet worden gedaan vóór de verkoop en moet behelzen de gronden waarop zij berust, het beloop van de som waarvoor zij wordt gedaan, of, indien dat beloop niet is uitgemaakt of vereffend, het bedrag waarop de opposant haar schat.

Die oppositie moet betekend worden aan de beslaglegger en aan de met de verkoop belaste deurwaarder, met keuze van woonplaats in het district, waarin het beslag gelegd is of wel te Paramaribo; alles op straffe van nietigheid der oppositie en vergoeding van schade en interesten tegen de deurwaarder, zo daartoe termen zijn.

Oppositiën, welke na de verkoop zijn betekend, zijn nietig en van onwaarde en worden bij de verdeling niet in aanmerking genomen.

Artikel 331

De opposant mag zijn vordering slechts instellen tegen de partij, welker goederen zijn in beslag genomen, en verkrijgt tegen haar vonnis; tegen de opposant mag niet anders worden geprocedeerd dan bij het onderzoek naar de wettigheid van zijn oppositie ter gelegenheid van de verdeling van de penningen.

Artikel 332

Indien een deurwaarder, die beslag wil leggen, bevindt, dat de goederen reeds in beslag zijn genomen, is hij niet bevoegd om andermaal beslag te leggen; hij mag echter de in beslag genomen goederen met het proces-verbaal vergelijken, hetwelk hem te dien einde door de bewaarder moet worden vertoond. Hij mag alsdan nog beslag leggen op de goederen, welke niet in het proces-verbaal zijn begrepen en aan de eerste beslaglegger bevel doen om alles gezamenlijk te verkopen binnen de termijn bij artikel 335 bepaald; het proces-verbaal van vergelijking geldt als oppositie tegen de afgifte van de kooppenningen.

Artikel 333

Indien de beslaglegger in gebreke blijft om binnen de bij artikel 335 vermelde termijn de verkoop tot stand te brengen, is ieder opposant, die een executoriale titel heeft, bevoegd om over te gaan tot de vergelijking van de in beslag genomen goederen op het afschrift van het proces-verbaal van inbeslagneming, hetwelk de bewaarder gehouden is aan hem te vertonen, mitsgaders tot de aanvulling met de voorwerpen, welke bij de vroegere in beslagneming niet zijn opgeschreven, en dadelijk daarna tot de verkoop van de goederen; alles na het doen van een bevel bij exploit aan de beslaglegger, doch zonder dat er een eis tot subrogatie gevorderd wordt.

Artikel 334

Indien de beslaglegger het beslag opheft, of indien het te zijnen aanzien, uit welke hoofde ook, buiten het geval van nietigheid in de vorm, wordt opgeheven, blijft het beslag stand houden ten aanzien van elke opposant, die een executoriale titel heeft; zodanig opposant heeft dan de in het vorig artikel omschreven bevoegdheid.

Het recht van alle overige opposanten op de uitdeling van de koopenningen blijft wijders in de gevallen bij dit en het vorig artikel uitgedrukt, onverkort.

Artikel 335

De verkoop van de in beslag genomen goederen mag niet plaats hebben dan na verloop van tien dagen en moet geschieden binnen dertig dagen, gerekend van de dag van inbeslagneming; in beide gevallen op straffe van vergoeding van kosten, schade en interesten.

Deze termijn mag verkort of verlengd worden bij onderlinge toestemming van partijen en opposanten, indien er zodanige zijn, of ook door een bevel van de kantonrechter.

Artikel 336

De verkoop moet in het openbaar gehouden worden op de plaats van de inbeslagneming zelf, tenzij de partijen en de opposanten onderling anders mochten overeenkomen of de kantonrechter ten verzoeken van de een of andere derzelve, en indien de omstandigheden zulks vorderen, een andere meer geschikte plaats mocht bepalen.

Ter plaatse van de verkoop worden biljetten aangeslagen, houdende aanduiding van de plaats, de dag en het uur van de verkoop, mitsgaders van de aard der voorwerpen, doch zonder bepaalde stuksgewijze beschrijving daarvan.

De biljetten worden bovendien aangeslagen aan het huis van de geëxecuteerde.

Het aanslaan van de biljetten moet geschieden na het sluiten van het proces-verbaal of na het exploit in het tweede lid van artikel 323 vermeld, en zulks ten minste vier dagen vóór de verkoop; tenware de kantonrechter die termijn mocht hebben verkort.

Artikel 337

De verkoop wordt, tenzij het bedrag van de in beslag genomen goederen blijkbaar minder dan vierhonderd gulden bedraagt, daarenboven, zo mogelijk, bekend gemaakt in een nieuwsblad van de plaats, waar de verkoping zal geschieden.

De verkoop wordt ter plaatse, waar hij geschieden moet, afgekondigd volgens plaatselijk gebruik bij vrijwillige verkoop.

De deurwaarder houdt aan de voet van zijn proces-verbaal van beslag aantekening van de gedane aanslag van de biljetten en van de bekendmaking in een nieuwsblad, indien deze heeft plaats gehad.

Artikel 338

Zilver of goud mag slechts verkocht worden, indien het gehalte en het gewicht daarvan

zoveel doenlijk zijn opgegeven.

Artikel 339

De verkoop wordt gehouden bij opbod en de toewijzing geschiedt aan de meestbiedende en tegen gerede betaling.

De deurwaarder is bevoegd te vorderen, dat elke bieder hem de geboden koopsom ter hand stelt; hij mag deze som onder zich houden totdat het voorwerp is toegewezen.

Stelt een bieder na de in het vorig lid bedoelde vordering de geboden koopsom aan de deurwaarder niet ter hand, dan wordt zijn bod niet aangenomen en wordt die persoon gedurende de gehele verkoping niet meer als bieder toegelaten.

Indien de deurwaarder gebruik heeft gemaakt van de hem bij het tweede lid toegekende bevoegdheid en er, nadat een bieder in gebreke is gebleven de geboden koopsom aan de deurwaarder ter hand te stellen, een hoger bod niet wordt verkregen, dan blijft de hoogste bieder, wiens bod is aangenomen, daaraan gehouden en wordt hem het goed toegewezen.

Bij gebreke van betaling wordt het goed terstond weder verkocht ten laste van hem, aan wie het toegewezen is.

Artikel 340

Indien de waarde van de in beslag genomen goederen het beloop van hetgeen, waarvoor de inbeslagneming geschied is en waarvoor oppositiën gedaan zijn, te boven gaat, gaat men niet verder dan tot verkoop van hetgeen genoegzaam is om het voor de betaling van de schulden en kosten nodige bedrag op te brengen.

Te dien einde is de schuldenaar, tegen wie het beslag gedaan is, bevoegd om de orde te regelen, volgens welke de goederen zullen worden geveild.

Artikel 341

Indien onder de in beslag genomen goederen worden gevonden inschulden, waarvan bij titels of bescheiden blijkt, mag tot verkoop van zodanige inschulden worden overgegaan, evenals ten aanzien van andere roerende goederen is bepaald, of wel, voor zover die inschulden opeisbaar zijn, bij beslag onder derden worden geprocedeerd, op de wijze als bij de volgende afdeling is bepaald.

Dit beslag wordt in alle gevallen mede betekend aan de derde schuldenaar, met verbod van betaling aan de geëxecuteerde, op straffe van onwaarde van de gedane betaling.

Artikel 342

Ingeval van verkoop van inschulden moeten de titels op de biljetten worden omschreven met opgave van het bedrag der inschulden, van de namen der schuldenaars, van de aard van de titels, van de renten welke daarbij mochten zijn bepaald, en van al hetgeen verder dienstig is om hun waarde te doen kennen.

Artikel 343

De deurwaarder is verantwoordelijk voor de koopschat; hij moet in zijn processen-verbaal de namen en woonplaatsen van de kopers optekenen.

Hij is insgelijks verplicht om de koopschat ter griffie van het kantongerecht over te brengen, tenware de partijen omtrent een andere plaats van bewaring mochten zijn overeengekomen.

Hij mag in de veilconditiën niet stellen, dat de kopers een zeker gedeelte boven de koopschat moeten betalen, hetzij onder de naam van kosten of anderszins.

Hij mag niets ontvangen boven de prijs, waarvoor het goed verkocht is.

TWEEDE AFDELING
VAN EXECUTORIAAL BESLAG ONDER DERDEN

Artikel 344

Het beslag op inschulden, welke de geëxecuteerde van derden te vorderen heeft, of op goederen van hem, welke onder derden berusten, moet, behalve de gewone vereisten van exploiten, inhouden de keuze van woonplaats ter plaatse, waar die derde woont, of wel te Paramaribo, met bevel om het beslagene onder zich te houden, op straffe van onwaarde van de gedane betaling of afgifte.

Met een afschrift van het exploit wordt aan de derde beslagene afgegeven afschrift van het vonnis of van de executoriale titel, waarvan de tenuitvoerlegging geschiedt.

Binnen acht dagen na deze betekening moet het beslag, op straffe van nietigheid, ook aan de geëxecuteerde worden betekend.

Artikel 345

Binnen acht dagen na de betekening aan de geëxecuteerde is deze, indien hij meent daartoe gronden te hebben, bevoegd om tegen het beslag bij verzoekschrift aan de kantonrechter, in wiens rechtsgebied de woonplaats van de geëxecuteerde gelegen is, in verzet te komen.

Indien de geëxecuteerde in een ander district dan de derde beslagene woont, worden de termijnen, bij dit en bij het vorig artikel bedoeld, geregeld door de bepalingen van artikel 9.

De kantonrechter doet partijen voor de terechtzitting oproepen.

Artikel 346

Indien het verzet van de geëxecuteerde bevonden wordt gegrond te zijn en hij dienvolgens opheffing van het beslag bekomt, wordt de beslaglegger, indien daartoe gronden zijn, veroordeeld tot vergoeding van kosten, schaden en interesten ten behoeve van de geëxecuteerde.

Artikel 347

Indien de geëxecuteerde het verzet in artikel 345 vermeld, niet heeft gedaan, of indien het, gedaan zijnde, is afgewezen, wordt de derde beslagene, indien hij niet tegenwoordig is geweest bij de uitspraak, met aanzegging van het afwijzend vonnis, opgeroepen om verklaring te doen op dezelfde wijze en met dezelfde gevolgen, als bij de artikelen 604 en volgende is bepaald.

Artikel 347a⁵⁶

Derden-beslag onder het Land, of onder een rechtspersoon die ingevolge artikel 1, tweede lid, van de Personeelwet met het Land is gelijkgesteld, is, onverminderd het bepaalde in artikel 312a, toegelaten; echter slechts op bepaalde in het exploit of, ingeval van vereenvoudigd beslag, in de kennisgeving of de vordering omschreven inschulden of goederen. Betaling of afgifte na beslag ontlasten het Land of de bedoelde andere rechtspersoon, indien een vóór het beslag gegeven opdracht tot betaling of afgifte niet meer tijdig kan worden ingetrokken.

Om redenen van openbaar belang kan het Land of de andere rechtspersoon in kort geding onmiddellijke opheffing van het derden-beslag vorderen.

DERDE AFDELING⁵⁷
VAN EXECUTORIAAL BESLAG ONDER DERDEN IN ZAKEN BETREFFENDE
LEVENSONDERHOUD EN UITKERING VOOR DE HUISHOUDING

Artikel 348⁵⁸

Het beslag tot verhaal van een uitkering tot levensonderhoud, krachtens het eerste Boek van het Surinaams Burgerlijk Wetboek verschuldigd, daaronder begrepen het verschuldigde voor verzorging en opvoeding van een minderjarige, alsmede het beslag tot verhaal van een uitkering krachtens artikel 160 lid 2, van het Surinaams Burgerlijk Wetboek door de ene echtgenoot aan de andere verschuldigd, worden, indien de beslagen gelegd worden op loon of andere periodieke uitkeringen, welke de geëxecuteerde van een derde te vorderen mocht hebben, gelegd en vervolgd op de wijze en met de gevolgen in de vorige afdeling bepaald, voorzover daarvan in deze afdeling niet is afgeweken.

Artikel 349

De bepalingen van bijzondere wetten, krachtens welke schuldeisers niet of alleen binnen de daarin aangegeven grenzen of op de daarin bepaalde wijze ten aanzien van loon en andere periodieke uitkeringen rechten kunnen doen gelden, blijven te dezen buiten werking.

Artikel 350

De geëxecuteerde is te allen tijde bevoegd om op de wijze en met de gevolgen, bedoeld in de artikelen 345 en 346, verzet in te stellen op grond dat de beslissing over de uitkering inmiddels is gewijzigd of ingetrokken of dat het recht op uitkering niet langer bestaat.

Artikel 351

Van de dag van het beslag af is de derde beslagene verplicht om, zolang de executant dit verlangt, naar gelang hij loon of andere periodieke uitkeringen aan de geëxecuteerde verschuldigd is, het door de executant aangegeven achterstallig bedrag en de termijnen van de uitkering, tot welker verhaal het beslag is gelegd, aan de executant te betalen, tenzij onder hem beslag gelegd mocht worden wegens inschulden van hogere of gelijke rang.

In het geval, bedoeld bij het slot van het vorig lid, mag de derde beslagene worden opgeroepen om verklaring te doen, gelijk voorzien in artikel 604.

Verzet tegen het beslag door de geëxecuteerde schorst de verplichting tot betaling, behoudens de bevoegdheid van de kantonrechter om in kort geding de voorlopige voortzetting van de betaling te bevelen.

De derde beslagene is rechtsgeldig gekwetten, indien hij te goeder trouw aan de executant heeft betaald.

Artikel 352

De executant is bevoegd de derde beslagene, die in gebreke blijft aan zijn verplichting ingevolge het voorgaand artikel te voldoen voor de rechter op te roepen.

Artikel 353

Indien de voogdijraad executant is, kan hij dit beslag leggen hetzij op de gewone wijze, hetzij door van het vonnis of de beschikking in afschrift mededeling te doen aan de derde beslagene. In het laatste geval zendt deze die schriftelijke kennisgeving voor "gezien" getekend aan de voogdijraad terug. Eerst door deze terugzending is het beslag voltooid.

De voogdijraad mag beslag leggen op de dag, volgende op die waarop de uitkering moet geschieden, zonder voorafgaande betekening of bevel tot betaling en zonder overlegging van een verklaring des griffiers, als bedoeld in de artikelen 87 en 307.

Toezending door de executant van een afschrift van de kennisgeving bij aangetekende brief aan de geëxecuteerde binnen zeven dagen na de dag, waarop de executant die kennisgeving,

voor "gezien" getekend, van de derde beslagene heeft terugontvangen, geldt als de betekening, bij het derde lid van artikel 344 voorgeschreven.

VIERDE AFDELING VAN DE VERDELING VAN DE OPBRENGST DER EXECUTIE

Artikel 354

Indien verzet niet heeft plaats gehad, wordt aan de beslaglegger, na aftrek van de kosten van executie, de som betaald, welke hem verschuldigd is, tot ten hoogste het bedrag van de opbrengst der executie.

Indien er overschot is, wordt dit aan de geëxecuteerde verantwoord.

Artikel 355

Indien binnen acht dagen, gerekend van de afloop des verkoops, de beslaglegger, de geëxecuteerde en de opposanten zich niet hebben verstaan over de verdeling van de opbrengst, is de meest gereede partij bevoegd om, onder opgave van de namen en woonplaatsen van alle overige belanghebbenden, aan de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied de verkoop is geschied, te verzoeken om de verdeling te doen plaats hebben.

Artikel 356

De kantonrechter doet het gedane verzoek aanzeggen aan de in het verzoekschrift genoemde belanghebbenden met opdracht aan de opposanten om binnen veertien dagen, op straffe van in de verdeling niet te worden begrepen, ter griffie van het kantongerecht over te leggen de titels, waarop hun vordering berust, met opgave tevens of zij als bevoorrechte schuldeisers menen te moeten worden gerangschikt.

Van de overlegging, naar gelang zij geschiedt, laat de kantonrechter aantekening houden in het proces-verbaal, dat hij van de verdeling doet opmaken.

Artikel 357

Na verloop van de veertien dagen, bij het voorgaand artikel bepaald, maakt de kantonrechter naar aanleiding van de overgelegde stukken, een staat van verdeling op.

Artikel 358

De kantonrechter legt deze staat ter griffie van het kantongerecht neder ter inzage van alle belanghebbenden, van welke nederlegging de griffier hun kennis geeft met vermelding van de dagen en uren waarop zij zich bij de rechter behoren te vervoegen tot het voorstellen van hun wederspraak.

Artikel 359

Indien binnen de tijd van veertien dagen na de in het vorig artikel vermelde kennisgeving wederspraak niet is gedaan, sluit de kantonrechter zijn proces-verbaal en gelast bij bevelschrift aan de houder van de penningen de uitbetaling aan de schuldeisers van hetgeen hun, volgens de staat, toekomt.

Deze bevelschriften worden uitgegeven in de vorm bij artikel 305 bepaald.

Artikel 360

Ingeval van wederspraak verwijst de kantonrechter degene, die zich bezwaard acht, naar

de door hem daartoe aangewezen terechtzitting.

Deze dagbepaling doet de kantonrechter aan de belanghebbenden aanzeggen met vermelding van het uur, waarop hij de wederspraak zal behandelen.

Te dienende dage hoort de rechter de verschenen partijen in hun belangen en beslist hij in het gerezen geschil.

Artikel 361

Van deze beslissing is hoger beroep uiterlijk binnen veertien dagen toegelaten.

Het geding in hoger beroep mag niet tussen anderen worden gevoerd, dan die bij de wederspraak partijen zijn geweest.

Artikel 362

Na de ontvangst van de grosse van het vonnis in beroep sluit de kantonrechter zijn proces-verbaal en gelast de uitgifte van het bevelschrift tot betaling, overeenkomstig artikel 359.

Artikel 363

Na het sluiten van het proces-verbaal van verdeling hebben de belanghebbenden onderling geen recht meer tot de interesten van hetgeen aan hen is aanbedeeld.

VIJFDE AFDELING⁵⁹ VAN DE TENUITVOERLEGGING VAN BEVELEN IN ZAKEN VAN HUURKOOP

Artikel 363a

De tenuitvoerlegging van vonnissen en beschikkingen houdende bevel tot teruggave van in huurkoop overgedragen zaken heeft niet plaats, dan na betekening daarvan en na bevel om binnen twee dagen aan de inhoud te voldoen.

Deze termijn behoeft niet in acht genomen te worden ten aanzien van het bevel tot teruggave bij voorraad, bedoeld in artikel 714a.

Artikel 363b

De tenuitvoerlegging geschiedt doordat de deurwaarder de zaak onder zich neemt en vervolgens aan de in het vonnis of de beschikking aangewezen gerechtigde overgeeft.

De deurwaarder maakt hieromtrent onverwijld proces-verbaal op.

De artikelen 313, derde, vierde en vijfde lid, 314, tweede en derde lid, 317, 318, 319 en 326, tweede lid vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 363c

Indien de deurwaarder bevindt, dat de zaak reeds te voren is in beslag genomen, kan deze tenuitvoerlegging geen voortgang hebben.

Artikel 363d

Bevindt de zaak zich onder een derde, die niet te goeder trouw zich tegen een vordering van de koper tot afgifte zou kunnen verzetten, dan kan de tenuitvoerlegging tegen die derde geschieden op dezelfde wijze als in artikel 363b is bepaald.

Door deze tenuitvoerlegging wordt de derde deswege jegens de koper bevrijd.

**DERDE TITEL
VAN GERECHTELIJKE UITWINNING VAN
ONROERENDE GOEDEREN**

**EERSTE AFDELING
ALGEMENE BEPALINGEN**

Artikel 364

De schuldeiser, van een vonnis of andere executoriale titel voorzien, is bevoegd om de onteigening bij executie te vorderen:

- 1°. van onroerende goederen, welke in de handel zijn, met derzelver toebehoren, voor zover deze laatste als onroerend goed worden beschouwd;
- 2°. van het vruchtgebruik van deze goederen en hun toebehoren;
- 3°. van de rechten van opstal en erfpacht;
- 4°. van de grondrenten, hetzij in geld, hetzij in natura verschuldigd.

Artikel 365

Niettemin mogen de personele schuldeisers van een mede-erfgenaar in de onroerende goederen van een nalatenschap diens aandeel daarin niet te koop aanslaan, voordat de boedel door verdeling gescheiden is; alleen deze scheiding mogen zij, zulks geraden oordelende, vorderen.

Artikel 366

Indien een met hypotheek bezwaard goed aan een derde is overgegaan, executeert de hypothecaire schuldeiser het goed tegen de derde bezitter, behoudens zijn verplichting tot het doen van een bevel aan de schuldenaar, overeenkomstig het bepaalde bij de artikelen 1226 en 1227 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek.

Artikel 367

De schuldeiser mag met de verkoop van onroerende goederen, die aan hem niet verhypothekerd zijn, niet voortgaan, dan ingeval de opbrengst van de aan hem verhypothekerde goederen ontoereikend is.

Artikel 368⁶⁰

De verkoop geschiedt voor de rechter van het kanton waar het goed gelegen is.

Artikel 369⁶¹

De verkoop van onroerende goederen, in onderscheiden kantons gelegen, kan slechts geschieden van het ene goed na het andere.

Artikel 370

Indien de aan de schuldeiser verhypothekerde goederen en niet aan hem verhypothekerde goederen een gedeelte van een en dezelfde bebouwing uitmaken, wordt de verkoop van beide tegelijk vervolgd, indien de schuldenaar zich daartegen niet verzet; de rechter berekent de prijs volgens de regel van artikel 1248 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek.

Artikel 371

Indien de schuldenaar door authentieke huurcedullen of door onderhandse huurcedullen, welke een zekere dagtekening bekomen hebben vóór de inbeslagneming, bewijst, dat de zuivere en vrije inkomsten van zijn onroerende goederen, gedurende één jaar, tot betaling van de verschuldigde hoofdsom, interesten en kosten voldoende zijn, en indien hij aanbiedt deze aan de schuldeiser bij delegatie over te dragen, is de rechter bevoegd om de gerechtelijke vervolging te schorsen; hij mag haar hervatten indien er enig belet of belemmering in de betaling opkomt.

De rechter staat deze schorsing echter niet toe, indien daardoor aan de schuldeiser een merkkelijk nadeel zou worden toegebracht.

Artikel 372

De gedwongen verkoop van onroerende goederen mag alleen vervolgd worden voor een bepaalde en vereffende schuld of vordering.

Indien de schuld of de vordering betrekkelijk is tot zaken, welker geldelijk beloop of waarde nog niet is bepaald, is de gerechtelijke vervolging van waarde, maar de verkoop kan eerst na de vereffening geschieden.

Artikel 373

Hij die bij overdracht eigenaar geworden is van een titel of bewijs van schuld, kracht van executie hebbende, is niet bevoegd om tot de uitwinning van vaste goederen over te gaan, dan nadat van de overdracht aan de schuldenaar bij insinuatie kennis gegeven is.

Artikel 374

De gerechtelijke vervolging mag niet vernietigd worden op grond dat de schuldeiser haar begonnen heeft voor een grotere som, dan hij te vorderen had.

TWEEDE AFDELING VAN HET IN BELAG NEMEN VAN ONROERENDE GOEDEREN

Artikel 375

Het beslag op onroerende goederen moet worden voorafgegaan door een bevel, bij exploit van een deurwaarder aan de schuldenaar gedaan, om binnen twee dagen aan het vonnis of de akte te voldoen, met vermelding van de titel, uit kracht waarvan de vervolging plaats heeft; het moet inhouden de keus van woonplaats ter plaatse waar de rechter, die van de zaak moet kennis nemen, zitting heeft, of wel te Paramaribo en moet uitdrukken, dat bij gebreke van voldoening zal worden overgegaan tot het in beslag nemen van de onroerende goederen van de schuldenaar.

Indien bij het betekenen van het vonnis of van de akte tevens het voorschreven bevel is gedaan, wordt het doen van een afzonderlijk bevel niet vereist.

Artikel 376

Indien de schuldeiser een jaar na het bevel laat verlopen, alvorens beslag te leggen, moet hij het bevel hernieuwen.

Artikel 377

Na verloop van voorschreven termijn van twee dagen wordt het beslag gelegd bij een proces-verbaal van de deurwaarder, hetwelk moet inhouden:

1°. de vermelding, dat de deurwaarder zich op of in het goed begeven heeft, en de vermelding

- van namen en woonplaatsen van de inbeslagnemer en van de schuldenaar;
- 2°. de vermelding van de titel, uit kracht van welke de vervolging plaats heeft;
 - 3°. de aard van de in beslag genomen onroerende goederen, hun ligging en, indien het landelijke eigendommen zijn, hun grootte zoveel mogelijk;
 - 4°. de keuze van woonplaats te Paramaribo of ter plaatse waar het onroerend goed gelegen is.

Artikel 378

Afschrift van het proces-verbaal van inbeslagneming wordt gelaten aan degene, tegen wie het beslag gedaan is.

Het proces-verbaal tot het leggen van beslag moet overgeschreven worden in de registers van de bewaarder der hypotheeken, met aantekening van het uur, van de dag, de maand en het jaar, waarin die overschrijving is gevraagd.

De bewaarder der hypotheeken maakt van dit uur, die dag, die maand en dat jaar, ook melding op het oorspronkelijke stuk, hetwelk hem daartoe moet worden aangeboden.

Gerekend van de dag van die overschrijving, is de partij, tegen welke het beslag gedaan is, niet meer bevoegd om de in beslag genomen onroerende goederen te vervreemden, te verhypothekeren of te verhuren; overeenkomsten, in strijd met dat verbod aangegaan, mogen tegen de inbeslagnemer niet worden ingeroepen. De huurovereenkomsten, vóór die dag aangegaan, zijn van kracht, indien zij niet zijn gemaakt om de rechten van de schuldeiser te verkorten.

De door artikel 670 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek gevorderde overschrijving van vroeger opgemaakte akten of de inschrijving van vroeger verleende hypotheeken, na de dag van de overschrijving van het proces-verbaal der inbeslagneming, brengt aan de rechten van de inbeslagnemer geen nadeel toe.

Artikel 379

Gedurende de inbeslagneming blijft de partij, tegen welke deze gedaan is, als gerechtelijk bewaarder in het bezit van de in beslag genomen en niet verhuurde of verpachte goederen.

Hij mag niet door houthakken of op andere wijze enige vermindering van waarde van het goed veroorzaken, op straffe van vergoeding van schade en interesten, verhaalbaar zelfs bij lijfswang.

De kantonrechter is echter bevoegd om op het met redenen omkleed verzoek van een of meer schuldeisers, een andere bewaarder te benoemen, wiens werkzaamheden eindigen op de dag van de overschrijving van het vonnis van toewijzing.

Artikel 380

De vruchten, welke na de overschrijving van de inbeslagneming ingezameld zijn of in staat zijn om ingezameld te worden, worden voor onroerend goed gehouden en de schuldeisers mogen de tak- en wortelvaste te velde staande vruchten en gewassen inzamelen of doen inzamelen en verkopen; de nog niet betaalde huur- en pachtpenningen zijn van rechtswege in het beslag begrepen en worden, na de aanzegging bij deurwaardersexploit aan de huurder of pachter, betaald aan de schuldeiser, opdat zij met de opbrengst van het vaste goed, naar de rang der schulvorderingen, worden verdeeld.

Artikel 381

Ingeval van het beding, bij artikel 1207 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek vermeld, doet de beslaglegger het door hem gedaan beslag, uiterlijk binnen vier dagen na de overschrijving in artikel 378 vermeld, aan de schuldeiser, die dit beding gemaakt heeft, aan de door deze blijkens de registers der hypotheeken gekozen woonplaats betekenen; hij laat daarvan aantekening houden ter griffie van het kantongerecht ter plaatse waar het beslag is gelegd.

Artikel 382

Indien deze, krachtens het voormelde artikel 1207, uit hoofde van niet-voldoening door de schuldenaar aan de jegens hem aangegane verplichtingen, bevoegd is om het verbonden perceel te doen verkopen en hij van dit recht wil gebruik maken, geschiedt de verkoop op de wijze, bij bovengemeld artikel van het Surinaams Burgerlijk Wetboek bepaald.

Hij is echter gehouden om, behalve de formaliteiten bij dat artikel voorgeschreven, de dag van de verkoop ten minste dertig dagen vóór de toewijzing aan de beslaglegger te doen betekenen, tenware met de verkoop reeds vóór de inbeslagneming een aanvang was gemaakt.

Artikel 383

Hij is verder gehouden om de opbrengst van het verkochte voorwerp, na aftrek van het aan hem verschuldigde ter zake van de vordering, waarvoor hij zijn recht uitoefent, met de interesten en kosten ter griffie van het kantongerecht, onder welks rechtsgebied het beslag gelegd is, over te brengen en daarvan aan de beslaglegger binnen vier dagen kennis te geven aan de door deze gekozen woonplaats.

Artikel 384

Indien de schuldeiser bevoegd en geneigd is om van dit aan hem toegekende recht gebruik te maken, is hij verplicht zulks binnen veertien dagen na de betekening van het beslag met opgave van de termijn binnen welke hij tot de verkoop wenst over te gaan, kenbaar te maken aan de beslaglegger, die bij gebreke van dien bevoegd is om met de executie voort te gaan.

Artikel 385

Indien deze termijn te lang mocht zijn gesteld of wel indien de schuldeiser in gebreke blijft, om binnen dezelve tot de verkoop over te gaan, is de beslaglegger bevoegd om hem voor de kantonrechter op te roepen, opdat deze een termijn bepaalt, binnen welke de schuldeiser tot de verkoop moet overgaan; na verloop van die termijn is de schuldeiser, bij gebreke van dit te doen, van zijn recht daartoe verstoken en is de beslaglegger bevoegd om met de executie voort te gaan.

Artikel 386

Bijaldien meer schuldeisers de verkoop eisen van dezelfde goederen, heeft de toeschatting plaats op de vervolging van diegene, die het eerst het proces-verbaal van beslag, overeenkomstig het bepaalde bij artikel 378, heeft doen overschrijven; de andere beslagleggers zijn verplicht om met hun vervolging op te houden.

De kantonrechter mag echter, bij wege van indeplaatsstelling, de voorkeur geven aan een schuldeiser, die het beslag later gelegd heeft:

- 1°. bijaldien er plaats heeft arglist van de schuldeiser, die het eerste beslag heeft gelegd, of samenspanning van deze met de partij, tegen welke het beslag gedaan is;
- 2°. bijaldien de eerste beslaglegger verwaarloost het in acht nemen van enige formaliteit of de voorgeschreven termijnen heeft laten verlopen, zonder daden te doen van vervolging.

In het eerste geval is de rechter bevoegd om de schuldeiser, uit hoofde van arglist of samenspanning, tot schadevergoeding te veroordelen.

Dit tussenopkomend geschil moet bij verzoekschrift bij dezelfde rechter worden aangebracht.

Tegen het daarop gewezen vonnis is hoger beroep niet toegelaten.

Degene, in wiens plaats bij dat vonnis een ander is gesteld, is verplicht om de stukken aan laatstgemelde tegen ontvangstbewijs over te geven; hem worden zijn wettelijk gemaakte kosten niet betaald dan na de toewijzing van de verkoop.

Artikel 387

Ten minste veertig dagen na de overschrijving van het proces-verbaal van beslag wordt openlijk bij aanslag-biljetten bekend gemaakt, dat de verkoop van de in beslag genomen goederen aan de meestbiedende of hoogst afmijnende zal plaats hebben.

Artikel 388

De aanslag-biljetten moeten inhouden:

- 1°. de plaats, de dag en het uur, waarop de verkoop en de toewijzing zullen plaats hebben, zoals de kantonrechter deze op verzoek van de beslaglegger schriftelijk heeft bepaald;
- 2°. de aard van de te verkopen goederen, hun ligging en omschrijving, en, indien het landelijke goederen zijn, zoveel mogelijk hun grootte;
- 3°. de begroting van de opkomsten en het bedrag van huren, zo dit bekend is;
- 4°. de vermelding van de namen en de woonplaatsen van de beslaglegger en van de persoon, tegen wie het beslag gedaan is;
- 5°. de lasten, waarmede het vaste goed ten dage van de overschrijving van het proces-verbaal van beslag mocht zijn bezwaard;
- 6°. de inzet, welke de beslaglegger gehouden is te doen en welke in de plaats treedt van het eerste bod.

Artikel 389

De beslaglegger moet zich door de bewaarder der hypotheeken doen afgeven een extract van al de bestaande inschrijvingen op de in beslag genomen goederen op het tijdstip van de overschrijving van het beslag; hij is verplicht om dit neder te leggen ter griffie van het kantongerecht.

Een exemplaar van het aanslagbiljet moet worden betekend aan de persoon, tegen wie het beslag gedaan is, en aan ieder ingeschreven schuldeiser, ter gekozen woonplaats, in zijn inschrijving vervat.

De beslaglegger is verplicht om ook de veilconditiën ten minste dertig dagen vóór de verkoop ter griffie neder te leggen.

Artikel 390

De aanslag of aanplakking van de afkondigingen geschiedt:

- 1°. buiten aan het huis van de schuldenaar en aan de in beslag genomen gebouwen, zo die er zijn;
- 2°. op plaatsen, welke bestemd zijn tot openbare aanplakking ter plaatse, waar de goederen gelegen zijn;
- 3°. aan het gebouw en in de gehoorzaal van het kantongerecht.

Ter griffie van het kantongerecht wordt een exemplaar overgelegd, om te dienen bij de toewijzing.

Artikel 391

Van het aanslaan van de biljetten moet blijken bij een akte, waaraan een exemplaar van het biljet vastgehecht is. Bij deze akte verklaart de deurwaarder, dat de aanplakking geschied is op de plaatsen in het vorig artikel voorgeschreven, zonder dat die plaatsen één voor één behoeven te worden opgenoemd.

Artikel 392

Alle geschillen over de veilconditiën moeten op straffe van verval, binnen acht dagen,

nadat deze ter griffie zijn nedergelegd, bij verzoekschrift aanhangig worden gemaakt. Hoger beroep tegen de beslissing van de kantonrechter is niet toegelaten.

Artikel 393

Binnen acht dagen na de aanplakking, en, ingeval van gerezen geschil, binnen acht dagen na de beslissing, wordt, zo mogelijk in een nieuwsblad van de plaats, waar de verkoop zal geschieden, een bekendmaking gedaan, welke moet vermelden:

- 1°. de namen en de woonplaatsen van de beslaglegger en van de persoon, tegen wie het beslag gedaan is;
- 2°. de aard van de te verkopen goederen, hun ligging en, bijaldien het landelijke goederen zijn, hun grootte zoveel mogelijk;
- 3°. de plaats, de dag en het uur, waar en wanneer de toewijzing zal plaats hebben, zoals de kantonrechter deze op verzoek van de beslaglegger schriftelijk heeft bepaald.

Artikel 394

Ten minste dertig dagen na de aanplakking gaat de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied de goederen gelegen zijn, over tot de verkoop en de toewijzing van de in beslag genomen goederen.

Het vonnis van verkoop en toewijzing is niet vatbaar voor hoger beroep.

Artikel 395

De verkoop en toewijzing hebben op de terechtzitting plaats, de verkoop eerst bij opbod en vervolgens bij afslag.

Ten minste drie dagen vóór de aanvang van de verkoop wordt een door de kantonrechter getaxeerde staat van kosten, waarvan in artikel 398 melding wordt gemaakt, in de gehoorzaal van het kantongerecht aangeplakt.

Alvorens tot de verkoop over te gaan, leest de griffier de veilconditiën voor.

De kantonrechter bepaalt desnoods de som, waarvoor men mag opbieden en afslaan.

De opbieder is niet meer verbonden, zodra een nieuw opbod is gedaan, al wordt dit laatste van onwaarde verklaard.

Bij de afslag wordt het goed aan de eerste afmijner toegewezen.

Indien opdezelfde som door meer dan een mocht worden gemijnd, beslist de rechter omtrent de toewijzing. Indien hij daaromtrent twijfelt, is hij bevoegd om dadelijk een vernieuwde afslag te houden.

Artikel 396

De persoon, tegen wie het beslag gedaan is, mag niet de koper zijn; de verklaring, dat het opbod of de afmijning voor hem en te zijnen voordele gedaan is, is van onwaarde. Een ieder, die voor hem koper mocht zijn geworden, blijft persoonlijk en onmiddellijk verantwoordelijk voor de schade en interesten, tot betaling waarvan hij, zelfs bij lijfswang, kan worden genoodzaakt.

Hij die koper geworden is voor rekening van iemand, die onvermogen is, is daarvoor zelfs bij lijfswang, aansprakelijk en verantwoordelijk voor hem zelf en voor eigen rekening, niettegenstaande hij mocht hebben verklaard, dat hij voor een ander het opbod of de afmijning gedaan heeft.

Artikel 397

De beslaglegger blijft koper voor de inzet, indien een hoger opbod of een hogere afmijning niet plaats heeft.

Artikel 398

De kosten van executie en van toewijzing worden bij voorrecht betaald uit de koopprijs. Onder de kosten van executie zijn steeds begrepen de uitgaven, door de gerechtelijke bewaarder tot onderhoud van het goed gedaan.

Artikel 399

Indien door de achtereenvolgende verkoop en de toewijzing van meer dan één onroerend goed, in dezelfde inbeslagneming vervat, de prijs van het verkochte toereikend is, om de beslaglegger en de opposanten alsook de kosten te voldoen, is de schuldenaar bevoegd om zich te verzetten tegen de verkoop van de overige goederen, mits daartoe eis doende op de terechtzitting.

Indien die eis niet op de terechtzitting is gedaan, is de verkoop van waarde.

Artikel 400

De eigendom van de toegewezen goederen gaat op de koper over uit kracht van de overschrijving van het vonnis van toewijzing, waarvan aan hem de grosse niet wordt uitgereikt dan nadat hij aan de griffier het bewijs heeft geleverd van te hebben voldaan aan de voorwaarden des verkoops.

De geëxecuteerde mag tot ontruiming genoodzaakt worden op de wijze bepaald bij artikel 108.

Artikel 401

Indien de koper niet ten volle voldoet aan de voorwaarden van de verkoop, mag men te zijnen laste, op verzoek van een ieder die in de zaak belang heeft, overgaan tot herveiling en toewijzing; de bepalingen van de artikelen 387 en volgende, of, indien de verkoop op de wijze als bij artikel 409 is voorgeschreven heeft plaats gehad, die van de artikelen 412 en volgende, zijn alsdan toepasselijk.

Artikel 402

Ingeval echter degene, aan wie het goed bevorens was toegewezen, bewijst, dat hij aan de voorwaarden heeft voldaan en de door de rechter tot betaling van de kosten van herveiling bepaalde som in gerechtelijke bewaring heeft gebracht, mag niet voortgegaan worden tot een nieuwe verkoop en toewijzing.

Artikel 403

De in gebreke zijnde koper is bij lijfswang aansprakelijk wegens het verschil tussen de prijs, waarvoor hem het goed was toegewezen, en die van de herveiling, zonder dat hij nochtans bevoegd is om te vorderen hetgeen de herveiling meer heeft opgebracht; dit overschot moet aan de schuldeisers, of, zo dezen niets meer te vorderen hebben, aan degene, tegen wie het beslag gedaan is, betaald worden.

Artikel 404

Indien de formaliteiten om tot de verkoop te komen, voorgeschreven bij de vorige artikelen of bij de artikelen 412 en volgende niet in acht genomen zijn, mogen diegenen, tegen wie het beslag gedaan is, of de ingeschreven schuldeisers vorderen, dat zij vervuld worden; men is echter in deze vordering nietontvankelijk, zo deze niet aanhangig gemaakt is ten minste twintig dagen vóór de voor de toewijzing bepaalde dag.

Het vonnis is niet aan hoger beroep onderworpen.

Artikel 405

Indien, in het geval van het voorgaand artikel, de rechter beveelt, dat een verzuimde formaliteit moet hersteld worden, moeten alle formaliteiten, welke daarna hebben plaats gehad, opnieuw vervuld worden; de kosten vallen ten laste van degene, die deze heeft veroorzaakt.

Artikel 406

De overschrijving van het vonnis van toewijzing geeft aan de koper dezelfde rechten op de eigendom, als die, welke degene, tegen wie het beslag gedaan is, heeft gehad.

Artikel 407

De schuldeisers van hem, wiens onroerende goederen zijn in beslag genomen, zijn tot aan de toewijzing bevoegd om verzet te goed tegen de afgifte van de kooppenningen.

Dat verzet moet, behalve de vereisten van de gewone exploiten, inhouden de gronden, waarop het berust, en keuze van woonplaats te Paramaribo of ter plaatse, waar het beslag gelegd is, indien de opposant aldaar niet woonachtig is.

Het wordt betekend aan de beslaglegger; daarvan wordt op verzoek van de opposant aantekening gehouden ter griffie.

Alles op straffe van nietigheid.

Artikel 408

De bepaling van artikel 331 is ook ten deze toepasselijk.

Artikel 409⁶²

De kantonrechter is bevoegd om, met afwijking van het bepaalde in de artikelen 394 en 395, ten verzoeken van de eerstgerede partij of van iedere ingeschreven schuldeiser te bevelen, dat de verkoop niet ter terechtzitting, maar ten overstaan van een door hem aangewezen notaris zal geschieden. De veiling moet dan plaats hebben op de wijze, als bij artikel 1239 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek is voorgeschreven.

Artikel 410

Dit verzoek mag niet vroeger dan twintig dagen na de overschrijving van het proces-verbaal van beslag worden ingediend, tenzij vóór die tijd de hypothecaire schuldeiser die het beding van artikel 1207 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek gemaakt heeft, schriftelijk mocht hebben verklaard, van zijn recht geen gebruik te willen maken, of de eerst ingeschreven hypotheek genomen zij tot zekerheid van een der verbintenissen, bedoeld in artikel 1243 van genoemd Surinaams Burgerlijk Wetboek.

De verzoekende partij is gehouden om een verzoekschrift in te dienen bij de kantonrechter; deze doet de wederpartij en de overige beslagleggers oproepen ten einde daarop te worden gehoord.

Tegen de beslissing op het verzoek is enige voorziening niet toegelaten.

Artikel 411

Ingeval het verzoek wordt toegestaan, blijven de bepalingen van deze afdeling, met uitzondering van de artikelen 387 tot en met 391, 393 tot en met 395, 397 tot en met 399 en het

eerst lid van artikel 400 van toepassing, en komen de eventueel reeds vóór de indiening van het verzoek gemaakte kosten van aanplakking en bekendmaking van de gerechtelijke verkoping en die van de bekendmaking van het vervallen van die verkoping ten laste van de verzoekende partij.

Het verzoek wordt niet ingewilligd voordat die kosten, tot een door de rechter begroot bedrag, ter griffie van het kantongerecht zijn gedeponerd.

Artikel 412

De notaris, die over de verkoping staat, legt binnen veertien dagen, nadat hem van de door de rechter gedane aanwijzing is kennis gegeven, ter griffie van het kantongerecht een authentiek afschrift van de veilconditiën neder.

Hij voegt daarbij een door de bewaarder der hypotheeken afgegeven staat van alle bestaande inschrijvingen op de in beslag genomen goederen op het tijdstip van de overschrijving van het beslag of wel een door deze bewaarder afgegeven getuigschrift, dat op die goederen hypothecaire inschrijvingen niet bestaan.

Artikel 413

Bij de veilconditiën worden de kosten, met uitzondering van de in artikel 411 genoemde, gebracht voor rekening van de koper.

Artikel 414

De betaling van de koopenningen moet geschieden ter griffie van het kantongerecht.

Artikel 415

Op geschillen over de veilconditiën is artikel 392 toepasselijk. De kantonrechter beslist hierover in hoogste ressort.

Artikel 416

De verkoping mag niet geschieden dan na verloop van dertig dagen, nadat de veilconditiën ter griffie zijn nedergelegd en de verkoping ten minste veertien dagen te voren door aanplakking volgens plaatselijk gebruik en door aankondiging in het Advertentieblad van de Republiek Suriname zal zijn bekend gemaakt.

In die bekendmaking moet worden vermeld, dat de verkoping krachtens rechterlijk bevel geschiedt.

Artikel 417

De eigendom van de toegewezen goederen gaat over op de koper door de overschrijving van een afschrift of uittreksel van het proces-verbaal van toewijzing, welk afschrift of uittreksel echter niet aan hem wordt afgegeven dan op vertoon van het door de griffier getekend bewijs, dat de koper de koopenningen heeft voldaan of dat hij die, ingevolge de bepalingen van artikel 1241, derde lid, en artikel 1244 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek onder zich heeft gehouden.

Artikel 418

Indien door de achtervolgende verkoop en de toewijzing van onderscheidene in dezelfde inbeslagneming vervatte onroerende goederen de prijs van het verkochte toereikend is om de beslaglegger en de opposanten met de kosten te voldoen, is de over de verkoop staande notaris

gehouden met de verkoop van de overige goederen niet voort te gaan, tenzij de schuldenaar die voortgang verlangt.

DERDE AFDELING VAN OPVORDERING VAN EIGENDOM

Artikel 419

Hij, die vóór de toewijzing het geheel of een gedeelte van de in beslag genomen goederen als zijn eigendom wil opvorderen, is bevoegd om zulks te doen door zich als tussenkomende partij in de executie te stellen.

Artikel 420

De tussenkomst geschiedt bij een verzoekschrift aan de kantonrechter; op zijn last worden opgeroepen de beslaglegger aan de bij het verbaal van inbeslagneming gekozen woonplaats, en de persoon, tegen wie het beslag gedaan is.

De titels en bewijsstukken van eigendom van de eiser bij tussenkomst worden ter griffie overgelegd, waar partijen er inzage en afschrift van mogen nemen; het exploit van betekening maakt melding van die overlegging.

Artikel 421

Indien er een opvordering van eigendom plaats heeft, wordt de verkoop van de teruggevorderde goederen geschorst.

Artikel 422

Indien de opvordering van eigendom slechts een gedeelte van de in beslag genomen goederen betreft, is de kantonrechter bevoegd om òf over te gaan tot de verkoop van de overige goederen, òf wel de schorsing van het geheel te bevelen.

Artikel 423

Ten dage dienende beslist de kantonrechter over de opvordering van eigendom. Hoger beroep van het vonnis is nietontvankelijk na verloop van de veertiende dag na de uitspraak van het vonnis.

Artikel 424

Indien de verkoop verdragd is door een opvordering van eigendom, mag men met de verkoop niet voortgaan, dan na vernieuwde bekendmaking en aanplakking van de biljetten, overeenkomstig artikel 388 en volgende.

Hij, die in zijn opvordering van eigendom in het ongelijk is gesteld, wordt veroordeeld in de kosten van deze nadere bekendmaking en aanplakking en daarenboven, zo daartoe gronden zijn, tot vergoeding ook van andere kosten, schaden en interesten jegens de beslaglegger.

VIERDE AFDELING VAN EXECUTORIAAL BESLAG OP GRONDRENTEN

Artikel 425

Behoudens de navolgende wijzigingen, moeten bij de executie op grondrenten, vermeld in

artikel 782 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek dezelfde formaliteiten worden in acht genomen als bij de inbeslagneming en verkoop van andere onroerende goederen.

Artikel 426

Het proces-verbaal tot het leggen van beslag op grondrenten wordt bij exploit van een deurwaarder betekend aan de schuldenaar, en bovendien aan de rentplichtige.

Artikel 427

De kantonrechter laat de rentplichtige na ontvangst van het door de executant ingediend verzoekschrift, ter terechtzitting oproepen om verklaring te doen van de aard en de hoegrootheid der verschuldigde rente.

In dat geval geschiedt die verklaring overeenkomstig de voorschriften en met de gevolgen, vermeld in de derde afdeling van de vierde titel des derde boeks.

Artikel 428

In het beslag zijn begrepen de reeds verschenen en de tot het uiteinde van executie toe verschijnende renten.

Artikel 429

Aan de verkoop gaat vooraf een aankondiging, welke moet vermelden:

- 1°. de namen van de beslaglegger, van de persoon, tegen wie het beslag gedaan wordt, en van de rentplichtige;
- 2°. de aanduiding van het goed, waarop de rente gevestigd is;
- 3°. het bedrag van de rente;
- 4°. de hypothecaire inschrijvingen, indien er zodanige op de grondrente genomen zijn;
- 5°. de inzet, welke de beslaglegger gehouden is te doen;
- 6°. de plaats, de dag en het uur van de verkoop, zoals de kantonrechter die op verzoek van de beslaglegger schriftelijk heeft bepaald.

Artikel 430

De aankondiging moet worden aangeplakt:

- 1°. aan de woning van de persoon, tegen wie het beslag geschiedt;
- 2°. op de plaatsen daartoe bestemd, daar waar de verkoop moet plaats hebben;
- 3°. aan het gebouw van het kantongerecht.

Ter griffie van het kantongerecht wordt een exemplaar overgelegd, om te dienen bij de toewijzing.

Artikel 431

Indien de in beslag genomen rente de som van honderd gulden te boven gaat, geschiedt een dergelijke aankondiging, binnen acht dagen na de aanplakking, in een der nieuwsbladen, op de wijze voorgeschreven bij artikel 393.

VIJFDE AFDELING OVER DE REGELING VAN DE VOORRANG EN DE VERDELING VAN DE KOOPPRIJS

Artikel 432

Indien de schuldeisers en de partij, tegen welke het beslag gedaan is, zich niet hebben verstaan over de verdeling van de koopenningen of van het in artikel 383 bedoelde overschot, is de meest gereede schuldeiser, of de koper, of de partij, tegen welke het beslag gedaan is, bevoegd om aan de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied de verkoop is geschied, te verzoeken, de voorrang te regelen.

Het verzoekschrift moet bevatten opgave van de namen en woonplaatsen van al de overige belanghebbenden; daarbij wordt overgelegd uittreksel van al de bestaande inschrijvingen en van de overgeschreven beslagen.

Artikel 433

De kantonrechter laat het gedaan verzoek betekenen aan de in het verzoekschrift genoemde belanghebbenden. Daarbij wordt aan de schuldeisers tevens gelast om, op straffe van in de verdeling niet te worden begrepen, binnen een maand na het exploit, hun bescheiden aan de kantonrechter in te leveren, met de vordering om in de rangregeling te worden begrepen. De kantonrechter houdt van de overgelegde bescheiden en vordering aantekening in het proces-verbaal dat hij van de verdeling doet opmaken.

Artikel 434

Na het verstrijken van de bij het vorig artikel bepaalde termijn maakt de kantonrechter, uit de overgelegde stukken, de rangregeling op en legt deze ter griffie van het kantongerecht ter inzage van alle belanghebbenden neder.

Artikel 435

Van dat nederleggen laat de kantonrechter zowel aan de geëxecuteerden als aan de schuldeisers kennis geven aan hun bij het doen van hun eis tot rangschikking gekozen woonplaats, met vermelding van de dagen en uren waarop zij zich bij hem kunnen vervoegen ten einde desgewenst de op het proces-verbaal gedane plaatsing tegen te spreken.

Artikel 436

Ingeval tegenspraak niet gedaan wordt, sluit de kantonrechter de rangregeling en vereffent hij de kosten, welke als bevoorrecht in rekening worden gebracht. Hij gelast de afgifte van de borderellen van plaatsing van degenen, die batig geplaatst zijn, en de doorhaling van de inschrijvingen en van de overgeschreven beslagen van de niet-batig geplaatsten.

Deze borderellen mitsgaders die, welke bij het volgend artikel worden vermeld, worden uitgegeven overeenkomstig de voorschriften van artikel 305.

Artikel 437

In geval van tegenspraak verwijst de kantonrechter degenen, die zich bezwaard achten, naar de door hem bepaalde terechtzitting. Niettemin stelt hij de rangregeling vast van de inschulden, welke boven de betwiste bevoorrecht zijn, en gelast de afgifte van de borderellen van plaatsing van die schuldeisers.

Artikel 438

Van de beslissing is binnen veertien dagen na de uitspraak van het vonnis hoger beroep toegelaten.

Artikel 439

Veertien dagen na de beslissing over de gedane tegenspraak, en, ingeval van beroep, veertien dagen na de ontvangst ter griffie van de grosse van het vonnis in beroep, stelt de kantonrechter de orde van de schulden, waarover tegenspraak gevallen is, en van die, welke na deze moeten volgen, bepaaldelijk vast, en zulks met inachtneming van hetgeen bij artikel 436 is voorgeschreven. De interesten en renten voor de schuldeisers, die batig geplaatst zijn, worden niet verder tussen hen onderling berekend, behoudens ieders recht tegen de schuldenaar.

Artikel 440

De schuldeisers, die na de hierboven bepaalde termijnen doch vóór de sluiting van de rangregeling, stukken mochten overleggen of tegenspraak doen, zijn bevoegd om hun te laat gedane overlegging of tegenpraak te doen gelden tegen betaling van de kosten, schade en interesten, uit die vertraging voortvloeiende.

Artikel 441

De bewaarder van de hypotheeken is verplicht om de doorhalingen te doen op het blote vertoon, hetzij van het bevel van de kantonrechter, hetzij van de akte van toestemming van de schuldeiser.

Artikel 442

Na de betaling van de hypotheecaire schulden en van de kosten wordt het overschot der koopenningen verdeeld tussen de personele schuldeisers, die verzet hebben gedaan, of, zo deze er niet zijn, aan de schuldenaar uitgekeerd; alles overeenkomstig de bepalingen van de derde afdeling van de vorige titel.

VIERDE TITEL VAN EXECUTORIAAL BESLAG OP EN VERKOOP VAN SCHEPEN

Artikel 443

Executoriaal beslag op schepen mag slechts gelegd worden krachtens een vonnis of andere executoriale titel.

Dit beslag moet worden voorafgegaan door een vier en twintig uren bevorens betekend bevel aan de persoon of de woonplaats van de eigenaar of boekhouder, of op de wijze bij de artikelen 2, 3, 4 en 5 voorgeschreven.

Indien er echter vrees bestaat, dat het schip spoedig naar een andere plaats zal vertrekken, is de schuldeiser bevoegd om, na daartoe verlof te hebben bekomen van de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied het ligt, ook zonder voorafgaand bevel, tot de inbeslagneming over te gaan.

Artikel 444⁶³

Het beslag op een schip wordt aan boord er van gelegd. De deurwaarder laat zich daarbij vergezellen door twee getuigen, wier namen, beroep en woonplaats hij in het proces-verbaal moet vermelden en die het oorspronkelijk stuk en de afschriften moeten ondertekenen.

Het proces-verbaal moet betekend worden aan de persoon des eigenaars of boekhouders, of aan diens woonplaats.

Indien het beslag gedaan wordt voor een op het schip bevoorrechte of door hypotheek op het schip verzekerde inschuld of vordering, mag het proces-verbaal van inbeslagneming aan boord aan de kapitein worden betekend.

Artikel 445

De deurwaarder moet in zijn proces-verbaal van inbeslagneming vermelden:
de voornaam, de naam, het beroep en de woonplaats van de schuldeiser;
de titel, uit kracht van welke hij executeert;
de sommen, waarvan hij betaling vordert;
de keuze van woonplaats door de schuldeiser gedaan in de plaats, waar het schip ligt;
de namen van de eigenaar of boekhouder, indien de een of ander bekend is, en van de kapitein;
de naam, de soort en de ruimte van het schip;
de algemene beschrijving van de sloepen, de boten, de tuigage, de gereedschappen, de wapenen, de krijgsbehoeften en de levensmiddelen.
Hij moet voorts een bewaarder aan boord stellen, na de nodige maatregelen te hebben genomen om het vertrek van het schip te beletten.

Artikel 446⁶⁴

Het proces-verbaal van inbeslagneming van schepen, welke zijn te boek gesteld in het register vermeld in de eerste Titel van het tweede Boek van het Surinaams Wetboek van Koophandel, moet in dat register worden overgeschreven met aantekening van het uur, de dag, de maand en het jaar van de aanvraag tot overschrijving.

De bewaarder der hypotheek maakt van dit uur, die dag, die maand en dat jaar ook melding op het oorspronkelijke stuk, hetwelk hem is aangeboden.

Te rekenen van de dag van die overschrijving, mag de partij, tegen welke het beslag gedaan is, het in beslag genomen schip niet vervreemden, hypothekeren, verhuren of vervrachten; overeenkomsten, in strijd met dit verbod aangegaan, mogen tegen de inbeslagnemer niet worden ingeroepen. De huur- en de bevrachtingsovereenkomsten, vóór die dag aangegaan, zijn van kracht, zo zij niet zijn gemaakt om de rechten van de schuldeiser te verkorten.

De door artikel 382 van het Surinaams Wetboek van Koophandel, mede in verband met de Veertiende Titel van dat Wetboek gevorderde overschrijving van vroeger opgemaakte akten of de inschrijving van vroeger verleende hypotheek na de dag van de overschrijving van het proces-verbaal van inbeslagneming, brengt aan de rechten van de inbeslagnemer geen nadeel toe.

Artikel 447

Indien de scheepseigenaar of de boekhouder woont ter plaatse waar het beslag gedaan is, moet de beslaglegger hem binnen drie dagen afschrift van het proces-verbaal van beslaglegging doen betekenen.

Die termijn is van vier weken, indien hij woont binnen het rechtsgebied van een andere kantonrechter.

Indien hij niet in Suriname woont of aldaar niet bekend is, wordt de betekening aan de kapitein of aan diens plaatsbekleder gedaan.

Bij gebreke van een en ander, wordt de betekening aan het schip aangeplakt.

Artikel 448

Er moeten twee afkondigingen worden gedaan, en wel van acht tot acht dagen, ter plaatse, waar dit ter ligplaats van het schip gebruikelijk is.

Een kennisgeving wordt daarenboven geplaatst in een der in Suriname uitkomende nieuwsbladen.

Artikel 449

Binnen twee dagen na elke afkondiging moeten biljetten worden aangeplakt:
aan de mast van het in beslag genomen schip;
aan het gebouw van het kantongerecht;
daar waar dit ter ligplaats van het schip gebruikelijk is.

Artikel 450

De afkondigingen en biljetten moeten vermelden:
de namen, het beroep en de woonplaats van degene, die executeert;
de titels, uit kracht van welke deze de vervolging doet;
het beloop van de aan hem verschuldigde som;
de keus van woonplaats door hem gedaan in Paramaribo of in de plaats, waar het schip
ligt;
de naam en de woonplaats van de eigenaar of boekhouder van het in beslag genomen
schip, indien de een of de ander bekend is;
de naam van het schip en, indien dit uitgerust is, die van de kapitein;
de scheepsruimte;
de plaats, waar het schip ligt;
de eerste inzet van de beslaglegger;
de plaats, de dag en het uur, waar en wanneer de toewijzing zal plaats hebben, zoals de
kantonrechter die op verzoek van de beslaglegger schriftelijk heeft bepaald.

Artikel 451

Twee dagen na de eerste afkondiging doet degene, die de inbeslagneming vervolgt, een
afschrift van de biljetten betekenen aan de schuldeisers, ingeschreven in het daartoe bestemd
register, vermeld in de eerste titel van het tweede boek van het Wetboek van Koophandel, en wel
aan de door hen bij die inschrijving gekozen woonplaats.

Artikel 452

Veertien dagen na de tweede afkondiging geschieden de verkoop en de toewijzing door de
kantonrechter ter openbare terechtzitting op dezelfde wijze als voor de verkoop van onroerende
goederen is voorgeschreven.

De bepalingen van de artikelen 409 tot en met 418 zijn ook hier van toepassing.

Artikel 453⁶⁵

Indien het beslag gelegd is op schuiten, sloepen of andere vaartuigen welke niet zijn
teboek gesteld in het register, vermeld in de eerste Titel van het tweede Boek van het Surinaams
Wetboek van Koophandel, en op ponten, geschiedt de verkoop als die van andere roerende
goederen, na afkondiging op de plaats, waar het vaartuig ligt, gedurende drie achtereenvolgende
dagen, met aanplakking aan de mast, of, bij gebreke daarvan, op een andere in het oog vallende
plaats van het vaartuig.

Artikel 454

Degene, aan wie een schip, van welke grootte ook, is verkocht en toegewezen, is
gehouden de koopenningen binnen acht dagen te betalen, of zonder kosten in gerechtelijke
bewaring te brengen ter griffie van het kantongerecht, op straffe van lijfswang.

Bij gebreke van betaling of van het in bewaring brengen, wordt het vaartuig weder ten
verkoop aangeslagen en toegewezen na verloop van drie dagen na een nieuwe afkondiging en
aanplakking ten laste van de eerste koper, die insgelijks bij lijfswang verbonden is voor het
tekort, mitsgaders voor de kosten, schade en interesten.

Artikel 455⁶⁶

De regeling van de voorrang en de verdeling van de koopprijs ontlast het schip van de bevoorrechte schulden genoemd in artikel 385 van het Surinaams Wetboek van Koophandel.

Artikel 456

Een eis tot reclame moet bij de kantonrechter worden ingebracht vóór de toewijzing.
Bij latere inbreng wordt hij van rechtswege gehouden voor oppositie tegen de uitbetaling van de kooppenningen.

Artikel 457

Hij, die een reclame instelt, of de opposant vervolgt desverlangd op korte termijn zijn recht voor de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied het beslag gelegd is.

Artikel 458

Verzet van schuldeisers tegen de uitbetaling van de kooppenningen is na de toewijzing of de verkoop niet meer toegelaten.

Artikel 459

De schuldeiser, die verzet doet, is gehouden de titel van zijn inschuld ter griffie over te leggen binnen de eerstkomende acht dagen nadat hij verzet heeft gedaan en zonder aanmaning; bij gebreke daarvan gaat de rechter voort tot de uitbetaling van de kooppenningen, zonder hem daarin te begrijpen.

Artikel 460⁶⁷

De rangschikking van de schuldeisers en de verdeling van de penningen worden gedaan tussen de bevoorrechte en de hypothecaire schuldeisers in de orde voorgeschreven in de eerste en de laatste titel van het tweede boek van het Wetboek van Koophandel, en tussen de andere schuldeisers in evenredigheid van hun inschulden.

Elk schuldeiser wordt geplaatst voor de hoofdsom, interesten en kosten.

Artikel 461⁶⁸

De bepalingen, vervat in de vijfde afdeling van de derde Titel van het tweede boek, zijn mede toepasselijk op de verdeling van de opbrengst van bij executie verkochte schepen, welke zijn te boek gesteld in het register vermeld in de eerste Titel van het tweede Boek van het Surinaams Wetboek van Koophandel.

Ten aanzien van de verdeling van de opbrengst van schepen welke in dat register niet zijn te boek gesteld, gelden de bepalingen van de derde afdeling van de tweede Titel van het tweede Boek.

Artikel 462⁶⁹

Vervallen.

Artikel 463⁷⁰

Schuldeisers van een medereeder van een schip of vaartuig, van welke aard het ook mag zijn, zijn niet bevoegd om het in beslag te nemen of te verkopen; zij mogen echter wel de

scheepsportie van hun schuldenaar in beslag nemen en verkopen.

De inbeslagneming van een scheepsportie geschiedt door een exploit, betekend aan de schuldenaar en aan de boekhouder der rederij.

De verkoping van een scheepsportie geschiedt overeenkomstig de regelen in deze Titel voorgeschreven, met inachtneming van het onderscheid tussen schepen welke wel en die welke niet zijn te boek gesteld in het register, vermeld in de eerste Titel van het tweede Boek van het Surinaams Wetboek van Koophandel; behoudens dat de biljetten op het vaartuig niet zullen worden aangeplakt.

Artikel 464

De bepalingen van de artikelen 373 en 374, van het tweede lid van artikel 394 en van artikel 400, zijn ook op het beslag op en de verkoop van schepen toepasselijk.

VIJFDE TITEL VAN LIJFSDWANG EN ZIJN TENUITVOERLEGGING EN VAN DWANGSOM

EERSTE AFDELING VAN LIJFSDWANG

Artikel 465

Lijfswang heeft plaats:

- 1°. wegens stellionaat, hetwelk bestaat:
 - indien men een onroerend goed, van hetwelk men weet de eigenaar niet te zijn, verkoopt of door onderzetting verbindt;
 - indien men met onderzetting bezwaarde goederen als vrij aanbiedt of minder onderzettingen opgeeft dan waarmede die goederen bezwaard zijn;
- 2°. wegens bewaargeving uit noodzaak;
- 3°. voor de teruggave van penningen, welke gesteld zijn in bewaring van daartoe op openbaar gezag aangestelde personen;
- 4°. voor de uitlevering van zaken, welke in handen zijn gesteld van sequesters, commissarissen en andere bewaarders;
- 5°. tegen alle openbare ambtenaren, voor de vertoning van hun minuten, wanneer deze in rechte bevolen is;
- 6°. tegen advocaten, notarissen, deurwaarders en andere bekleeders van een openbaar ambt, voor de teruggave van de aan hen ter zake van hun ambtsverrichtingen toevertrouwde titels en van de penningen, welke zij in die hoedanigheid voor hun meesters hebben ontvangen;
- 7°. voor de vergoeding van kosten, schade en interesten, de som van honderd en vijftig gulden te boven gaande, waartoe iemand jegens de beledigde partij is veroordeeld, ter zake van een strafbaar feit;
- 8°. voor het slot van rekening, verschuldigd door voogden, curators, gerechtelijke bewaarders en beheerders van openbare gestichten, die tot het doen van rekening en verantwoording verplicht zijn, en voor alle teruggaven, welke, ten gevolge van gemelde rekening, moeten plaats hebben;
- 9°. tegen alle vreemdelingen, die niet zijn ingezetenen van Suriname, voor alle schulden, zonder uitzondering, ten behoeve van ingezetenen van Suriname aangegaan;
- 10°. in alle gevallen, waarin een wet uitdrukkelijk lijfswang toelaat.

Artikel 466⁷¹

Lijfswang heeft mede plaats:

- 1°. tegen alle personen, die een wisselbrief of een chèque hebben getekend als trekkers, acceptanten of endossanten of deze door borgtocht, aval genaamd, gewaarborgd hebben;

2°. tegen personen, die ter zake van hun bedrijf orderbriefjes of andere handelspapieren hebben getekend.

Hij die een bedrijf uitoefent, wordt, behoudens tegenbewijs, geacht zich ter zake van zijn bedrijf te hebben verbonden, indien het tegendeel niet in het door hem getekend papier is uitgedrukt.

Artikel 467

Onverminderd het bepaalde in artikel 465 is de rechter bevoegd een vonnis uitvoerbaar te verklaren bij lijfswang, indien en voor zover het inhoudt een veroordeling tot:

- 1°. hetzij het geven van een bepaalde zaak;
- 2°. hetzij het verrichten van een handeling, welke uitsluitend van de wil van de veroordeelde afhangt en alleen door hem kan worden verricht;
- 3°. hetzij het nalaten van een handeling.

Artikel 468

In geen geval wordt lijfswang aan kinderen en verdere afstammelingen toegestaan tegen hun bloed- en aanverwanten in opgaande linie.

Lijfswang heeft niet plaats tegen personen, die de volle ouderdom van zeventig jaren hebben bereikt.

Artikel 469

Lijfswang mag niet worden ten uitvoer gelegd dan uit kracht van een vonnis, waarbij hij is toegestaan.

Artikel 470

Verzet of hoger beroep belet niet de tenuitvoerlegging van lijfswang, toegestaan bij een vonnis, hetwelk bij voorraad mag worden ten uitvoer gelegd; mits in dit geval zekerheid wordt gesteld voor de vergoeding van kosten, schade en interesten, waartoe de arrestant mocht worden veroordeeld.

Artikel 471

Niemand mag terzake van dezelfde schuld langer dan een jaar in gijzeling worden gehouden.

Artikel 472

Bij de uitoefening van lijfswang is de schuldeiser verplicht iedere dertig dagen voor te schieten een toereikende som tot onderhoud van de schuldenaar, volgens een door de President vastgesteld tarief.

Indien de schuldeiser in gebreke blijft om vóór de een en dertigste dag aan deze verplichting te voldoen, is de schuldenaar bevoegd om zijn ontslag te vorderen, mits voegende bij zijn verzoek een door de administratie der gevangenis afgegeven getuigschrift, waaruit blijkt, dat de gelden voor onderhoud niet voorgeschoten zijn.

Indien evenwel de schuldeiser, die in gebreke is gebleven om het onderhoud voor te schieten, dit voorschot nog doet vóórdat de schuldenaar zijn ontslag heeft gevraagd, is die vordering niet meer ontvankelijk.

Artikel 473

De schuldenaar mag in gijzeling aanbevolen worden door anderen, die insgelijks recht hebben om lijfswang tegen hem uit te oefenen.

Hij die gevangenisstraf of hechtenis ondergaat of zich wegens een strafbaar feit in verzekerde bewaring bevindt, mag ook worden aanbevolen; hij mag, krachtens de aanbeveling, worden aangehouden, niettegenstaande zijn ontslag in de strafzaak mocht bevolen, of de tijd van zijn straf mocht geëindigd zijn.

Artikel 474

De nietigheid van de gijzeling heeft, om welke reden zij ook moge zijn uitgesproken, geenszins de nietigheid van de aanbevelingen ten gevolge.

Artikel 475

Hij die de aanbeveling heeft gedaan, is gehouden om desgevorderd bij gelijke delen tot de betaling van het onderhoud van de gearresteerde bij te dragen; in dat geval mag de arrestant de tot onderhoud verstrekte gelden niet zonder diens toestemming terugnemen.

Deze vordering staat ter kennisneming van de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied de schuldenaar gegijzeld is.

Artikel 476

1°. De schuldenaar, die op een wettige wijze in gijzeling is gesteld, verkrijgt zijn ontslag: door de toestemming van de schuldeiser, die hem heeft doen gijzelen, en van degenen, die hem aanbevolen hebben, indien er zodanigen zijn.

2°. Deze toestemming tot ontslag van de schuldenaar wordt gegeven hetzij voor een notaris, hetzij in het gevangenisregister, waarin de gegijzelden zijn ingeschreven; door de betaling of gerechtelijke bewaargeving van de gelden, welke zowel aan de schuldeiser, die de lijfswang uitgeoefend heeft, als aan degenen, die hem aanbevolen hebben, verschuldigd zijn, mitsgaders van de verschenen interesten, van de vereffende kosten, van de kosten van de gijzeling en van de gelden tot zijn onderhoud voorgeschoten.

3°. Met betaling wordt, voor zover het niet gaat om betaling van gelden, gelijkgesteld de bereidverklaring van de gegijzelde, onder voldoende waarborg, om aan het vonnis te voldoen;

4°. door boedelafstand;

5°. indien de gijzeling van zodanig nadelige invloed is op de gezondheid van de gegijzelde, dat daardoor zijn leven in gevaar wordt gebracht;

6°. zodra de gegijzelde de volle ouderdom van zeventig jaren heeft bereikt.

Bij geschil, of een der gevallen van het vorig lid zich voordoet, beslist de kantonrechter van de plaats, waar de schuldenaar in de gijzeling is gesteld in kort geding; hij beveelt het ontslag indien daartoe grond aanwezig is.

Artikel 477

De schuldenaar, wiens gijzeling nietig is verklaard of die bij gebreke van voorschot tot zijn onderhoud is ontslagen, mag voor dezelfde schuld niet wederom in gijzeling worden gesteld, dan ten minste één dag na zijn ontslag.

Artikel 478

Uitoefening van de lijfswang belet noch schorst het vervolgen en ten uitvoer leggen van beslag op de goederen.

Evenmin belet of schorst de tenuitvoerlegging van beslag op goederen de uitoefening van lijfswang.

TWEEDE AFDELING VAN DE TENUITVOERLEGGING VAN LIJFSDWANG

Artikel 479

Lijfswang kan eerst worden ten uitvoer gelegd ten minste één dag na de betekening van het vonnis, waarbij de opneming in de gijzeling is toegestaan.

De kantonrechter is echter bevoegd om, indien daartoe gronden zijn, verlof te verlenen tot dadelijke tenuitvoerlegging van de toegestane lijfswang.

Deze betekening moet bevatten het bevel om te betalen en de keuze van een woonplaats ter plaatse, waar de rechter, door welke het vonnis gewezen is, zitting houdt.

Artikel 480

De schuldenaar mag niet ter overbrenging in de gijzeling worden aangehouden:

- 1°. in een aan de godsdienst gewijd gebouw gedurende de uitoefening van de eredienst;
- 2°. op de plaats van en gedurende een zitting van een der gestelde machten;
- 3°. in het huis door hem bewoond, of in enig bijzonder huis, dat niet voor een iegelijk openstaat, tenware de deurwaarder vergezeld zij door de ambtenaar, daartoe door de President aangewezen;
- 4°. zolang een vrijgeleide duurt, waarvan de tijd moet bepaald worden door de rechter, die dit heeft afgegeven, ten einde de schuldenaar voor zich te doen verschijnen.

Artikel 481

De gijzeling mag worden ten uitvoer gelegd ook op Zondag, en op zodanige uren, waarop anders, volgens artikel 16, het doen van exploiten niet is toegelaten.

Artikel 482

Het proces-verbaal van gijzeling moet, behalve de gewone vereisten van een exploit, bevatten:

- 1°. herhaling van het bevel tot betaling;
 - 2°. de keuze van een woonplaats ter plaatse, waar de schuldenaar in de gijzeling wordt gesteld.
- De deurwaarder moet door twee getuigen worden bijgestaan.

Artikel 483

Ingeval van feitelijke wederstand is de deurwaarder bevoegd om wachten aan de deuren te plaatsen, ten einde ontsnapping van de schuldenaar te voorkomen; ook moet hem desgevraagd de hulp van de openbare macht worden verleend, een en ander onverminderd een strafvervolging tegen de gegijzelde, indien daartoe gronden zijn.

Artikel 484

Ingeval de schuldenaar zich tegen de wettigheid van de gijzeling verzet en vordert, dat daarover onverwijld een beslissing wordt genomen, wordt hij dadelijk gebracht voor de kantonrechter binnen wiens gebied de gijzeling plaats grijpt; deze beslist onverwijld in kort geding.

Het bevelschrift van de kantonrechter moet op het proces-verbaal van de deurwaarder worden gesteld; het wordt terstond ten uitvoer gelegd.

Artikel 485

De te gijzelen schuldenaar, die in de toelating van de gijzeling berust, of wiens verzet daartegen is afgewezen, moet worden overgebracht in de daartoe bestemde gevangenis; de deurwaarder is verplicht van de insluiting dadelijk een akte op te maken en te ondertekenen.

Artikel 486

De akte van insluiting van de gegijzelde moet vermelden:

- 1°. het vonnis, waarbij de lijfswang is toegestaan;
- 2°. de namen en de woonplaats van de schuldeiser;
- 3°. de keuze van een woonplaats ter plaatse, waar de schuldenaar in gijzeling is gezet;
- 4°. de namen en de woonplaats van de gegijzelde;
- 5°. het gegeven voorschot voor diens onderhoud gedurende ten minste dertig dagen;
- 6°. eindelijk de vermelding, dat de deurwaarder zelf zowel van die akte als van het proces-verbaal van gijzeling aan de gegijzelde afschriften heeft overhandigd, hetgeen onmiddellijk moet plaats hebben.

Artikel 487

De akte van insluiting moet in het gevangenisregister worden overgeschreven, mitsgaders een uittreksel van het vonnis, waarbij de gijzeling wordt bevolen, en het dispositief in zijn geheel.

Indien de deurwaarder in gebreke blijft om dat vonnis te vertonen, mag de schuldenaar niet worden ingesloten.

Artikel 488

De vereisten, voor de gijzeling voorgeschreven, moeten ook voor de aanbevelingen worden in acht genomen; evenwel behoeft de deurwaarder niet door getuigen te worden vergezeld en behoeft degene, die de aanbeveling doet, een voorschot voor de kosten van onderhoud niet te geven, indien dit reeds geschied is.

Artikel 489

Ingeval het ontslag bevolen is bij gebreke van voorschot voor de kosten van onderhoud, mag de schuldeiser de schuldenaar niet wederom doen gijzelen, dan na hem de kosten tot bekoming van zijn ontslag gedaan, te hebben vergoed, of deze, op zijn weigering, bij de administratie der gevangenis in bewaring te hebben gesteld, en na tevens de gelden voor onderhoud voor zes maanden te hebben voorgeschoten, of, indien de schuldenaar ingevolge artikel 471 niet meer ten volle zes maanden in de gijzeling zou kunnen worden gehouden, voor deze kortere tijd.

Men behoeft de formaliteiten, welke aan de gijzeling voorafgegaan zijn, niet te hervatten.

Artikel 490

Indien de hierboven voorgeschreven formaliteiten niet in acht genomen zijn, is de schuldenaar bevoegd om de nietigverklaring van de gijzeling te eisen; deze vordering moet, evenals die tot ontslag op andere grond dan in artikel 476 voorzien, gebracht worden voor de kantonrechter van de plaats, waar hij in gijzeling is gesteld.

De vordering tot nietigverklaring, welke gegrond is op middelen, rakende de zaak ten principale, moet gebracht worden voor de rechter, die met de uitvoering van het vonnis belast is.

De oproeping moet geschieden op korte termijn en ter woonplaatse, blijkens het gevangenisregister gekozen; de schuldeiser mag veroordeeld worden tot vergoeding van kosten,

schaden en interesten, indien daartoe gronden zijn.

Artikel 491

De schuldenaar, die buiten staat is aan de tegen hem uitgesproken veroordeling te voldoen, is bevoegd om op grond daarvan in kort geding te vorderen, dat de gijzeling niet of niet verder wordt ten uitvoer gelegd.

Na toewijzing van de vordering is gijzeling voor dezelfde schuld alleen geoorloofd, indien de schuldeiser in kort geding aantoont, dat de schuldenaar in staat is aan de tegen hem uitgesproken veroordeling te voldoen.

De schuldenaar, die zich met het oog op de tenuitvoerlegging van het vonnis of zelfs vóór de veroordeling met het oog op het tegen hem te wijzen vonnis buiten staat heeft gesteld aan zijn verplichting te voldoen, mag zich op het eerste lid van dit artikel niet beroepen.

DERDE AFDELING VAN DWANGSOM

Artikel 492

Voorzover een vonnis inhoudt een veroordeling tot iets anders dan tot de betaling van een geldsom, kan worden bepaald, dat de veroordeelde, indien, zolang of zo dikwijls hij aan die veroordeling niet voldoet, verbeurt een bij het vonnis vastgestelde geldsom, dwangsom genaamd.

Wordt aan die veroordeling niet voldaan, dan is de wederpartij van de veroordeelde bevoegd het vonnis voor het verbeurde bedrag van de dwangsom ten uitvoer te leggen zonder eerst een nieuwe titel in rechte te hebben verkregen.

Artikel 491 is dan van overeenkomstige toepassing.

Stelt de wederpartij een vordering in tot het verkrijgen van een nieuwe titel als bedoeld in het tweede lid, dan is de gedaagde bevoegd daartegen hetzelfde verweer te voeren als ingevolge het vorig lid tegen de tenuitvoerlegging zonder nieuwe titel.

ZESDE TITEL VAN HET VEREFFENEN VAN KOSTEN, SCHADEN EN INTERESTEN

Artikel 493

De rechter, die een partij verwijst tot vergoeding van kosten, schaden en interesten, moet het beloop daarvan in het vonnis bepalen; indien hij dit beloop niet heeft kunnen bepalen, moet de wederpartij daarvan opmaken een staat, welke ter gekozen woonplaats van de partij moet worden betekend; de tot bewijs strekkende bescheiden worden tegen ontvangbewijs aan de partij medegedeeld of ter griffie nedergelegd.

Binnen veertien dagen na de betekening is de verweerder gehouden een aanbod van zodanige som tot vergoeding van kosten, schaden en interesten te doen, als hij zal te rade worden.

Artikel 494

Indien partijen zich niet kunnen verstaan, is de meest gerede partij bevoegd om de rechter te verzoeken, het bedrag vast te stellen.

Artikel 495

De rechter bepaalt de dag en het uur, waarop de zaak ter terechtzitting zal dienen, en doet partijen oproepen ten einde alsdan te verschijnen.

Ten aldus bepaalde dage stelt de rechter, na verhoor van partijen voor zover zij zijn opgekomen, het bedrag vast en doet daarvan, behalve op het proces-verbaal van de zaak, ook op het vonnis aantekening houden.

ZEVENDE TITEL VAN HET STELLEN VAN ZEKERHEID

Artikel 496

Het vonnis, waarbij bevolen wordt zekerheid te stellen, moet de termijn bepalen, binnen welke daaraan behoort te zijn voldaan en die, binnen welke de zekerheid behoort te zijn aangenomen of betwist.

Artikel 497

De zekerheid moet worden aangeboden bij deurwaardersexploit. Zij behoort op dezelfde wijze te worden aangenomen.

Artikel 498

Indien de genoegzaamheid van de zekerheid betwist wordt, is de partij die tegenspraak doet, verplicht de zaak binnen de bij het vonnis bepaalde termijn ter terechtzitting te brengen bij een aan de rechter, voor wie de hoofdzaak aanhangig is, gericht verzoekschrift.

Artikel 499

Indien de zekerheid bestaat in een borg en die borg aangenomen of toegelaten wordt, moet hij zich ter griffie schriftelijk verbinden bij een akte, welke op beveldschrift van de voorzitter of van de kantonrechter, uitgegeven in de vorm bij artikel 305 voorgeschreven, zal kunnen worden ten uitvoer gelegd.

DERDE BOEK VAN RECHTSPLEGINEN VAN ONDERSCHIEDEN AARD

EERSTE TITEL VAN DE BESLISSINGEN VAN SCHEIDSMANNEN

EERSTE AFDELING VAN HET COMPROMIS EN VAN DE BENOEMING VAN SCHEIDSMANNEN

Artikel 500

Ieder is bevoegd om geschillen omtrent de rechten, waarover hij de vrije beschikking heeft, aan de beslissing van scheidsmannen te onderwerpen.

Hij, die op rechterlijk gezag is aangesteld, of die, overeenkomstig de bepalingen van het Surinaams Burgerlijk Wetboek of van dat van het Surinaams Wetboek van Koophandel, gerechtelijke machtiging tot het aangaan van een dading of tot verkoop van goederen behoeft, is niet bevoegd om zonder dergelijke machtiging, in zijn betrekking zaken aan de beslissing van scheidsmannen te onderwerpen.

Men is zelfs bevoegd om zich vooraf te verbinden tot het aan de beslissing van scheidsmannen onderwerpen van geschillen, welke in het vervolg mochten opkomen.

Artikel 501

Nietig is een compromis, aangegaan ter zake van giften en legaten tot levensonderhoud, huisvesting of kleding, van scheidingen tussen echtgenoten hetzij uit de echt, hetzij van tafel en bed, hetzij van goederen, van geschilpunten, welke de staat van een persoon aangaan, en van andere geschillen waarover het aangaan van een dading bij wet uitgesloten is.

Artikel 502⁷²

Behoudens het bepaalde bij artikel 30 en met uitzondering van minderjarigen is ieder die lasthebber kan wezen, ook tot scheidsmann benoembaar.

Artikel 503

De akte van compromis moet in geschrift worden gesteld en door de partijen getekend; indien de partijen niet tekenen kunnen, moet de akte voor een notaris en getuigen worden opgemaakt.

De akte moet bevatten de onderwerpen van geschil en de namen en de woonplaatsen van de partijen, mitsgaders de namen en woonplaats van de scheidsmann of van de scheidsmannen, welke steeds in oneven getal moeten zijn.

Alles op straffe van nietigheid.

Artikel 504

Indien, in het geval bij het derde lid van artikel 500 voorzien, de partijen bij het ontstaan van het geschil niet onderling overeenkomen over de keuze, worden de scheidsmannen ten verzoeken van de meest gereede partij, benoemd door de rechter, die bevoegd zou zijn geweest om kennis te nemen van het geschil, bijaldien een compromis niet zou hebben plaats gehad.

Artikel 505

Het compromis bepaalt de termijn, binnen welke de aan de scheidsmannen onderworpen zaak behoort te zijn beslist; indien zulks niet werd bepaald, duurt de aan de scheidsmannen opgedragen last zes maanden, gerekend van de dag, waarop zij hun benoeming hebben aangenomen.

Gedurende die termijn mag de opdracht aan scheidsmannen slechts herroepen worden met instemming van alle partijen.

Artikel 506

Niet door de rechter benoemde scheidsmannen mogen niet worden gewraakt tenzij om redenen na de benoeming opgekomen.

Door de rechter benoemde scheidsmannen mogen, indien de partijen uitdrukkelijk of stilzwijgend in hun benoeming hebben berust, niet worden gewraakt, tenzij om later opgekomen redenen.

De redenen van wraking zijn dezelfde als die voor rechters; zij worden summierlijk beoordeeld door de rechter, bij artikel 504 aangewezen.

Artikel 507

De scheidsmannen aanvaarden hun last schriftelijk; de aanvaarding mag op de akte van benoeming worden gesteld.

Artikel 508

Een scheidsmann, die zijn last heeft aangenomen, mag zich daaraan vervolgens slechts om door de rechter goedgekeurde redenen onttrekken.

De scheidsmannen mogen worden veroordeeld tot vergoeding van schade en interesten jegens partijen, bijaldien zij zonder wettige redenen binnen de daartoe bepaalde termijn in de aan hun oordeel onderworpen zaak niet hebben beslist.

TWEEDE AFDELING VAN HET GEDING VOOR SCHEIDSMANNEN

Artikel 509

Het geding wordt gevoerd op de wijze en binnen de termijnen, bij het compromis, en, bij gebreke daarvan, door de scheidsmannen bepaald.

Artikel 510

Na afloop van die termijnen zijn de scheidsmannen gehouden, alleen op de ingediende memoriën en stukken recht te doen.

Artikel 511

Indien partijen hebben nagelaten om stukken in te dienen, zijn de scheidsmannen bevoegd om op hun verzoek een nieuwe termijn te bepalen, of te verklaren, dat hun last geëindigd is.

Artikel 512

Alle door de scheidsmannen afgegeven bevelen bij voorraad en elke door hen gemaakte schikking nopens de aanleg van het geding, mogen zonder verdere formaliteiten worden ten uitvoer gelegd, gerekend van de dag, waarop de scheidsmannen daarvan aan partijen kennis gegeven hebben.

Artikel 513

Indien er gerechtelijk onderzoek moet plaats hebben over de echtheid of onechtheid van een geschrift, of indien enig tussengeskil van strafrechtelijke aard in de zaak voorkomt, verwijzen de scheidsmannen de partijen naar de gewone rechter.

In dat geval hernemen de termijnen hun loop op de dag, waarop het op het incident gewezen vonnis in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 514

De bepaling van het tweede lid van artikel 513 is mede van toepassing, indien scheidsmannen op een incident hebben beslist of wanneer zij een interlocutoire beslissing hebben gegeven. Zij mogen zelfs, in het laatste geval, de voor de eindbeslissing gestelde termijn verlengen.

Artikel 515

Indien de scheidsmannen een getuigenverhoor hebben bevolen en de getuigen niet vrijwillig verschijnen of weigeren de eed of hun verklaring af te leggen, is de meest gereede partij bevoegd om zich bij verzoekschrift te wenden tot de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied dat getuigenverhoor is bevolen; deze rechter houdt dan het getuigenverhoor op dezelfde wijze als dat in gewone zaken geschiedt.

Inmiddels blijft de loop van de termijnen geschorst totdat het getuigenverhoor zal zijn afgelopen.

DERDE AFDELING
VAN DE BESLISSING VAN SCHEIDSMANNEN

Artikel 516

De scheidsmannen beslissen naar de regelen des rechts, tenware het compromis hun de bevoegdheid heeft toegekend om als goede mannen naar billijkheid te oordelen.

Artikel 517

De beslissing moet inhouden:
de namen en de woonplaatsen van de partijen;
de slotsom van hun wederzijdse beweringen;
de beweegredenen en het eindoordeel.

De beslissing wordt gedagtekend, met vermelding van de plaats waar zij is gevallen; zij wordt door iedere scheidsman ondertekend.

Artikel 518

Bijaldien de minderheid weigert te tekenen, maken de andere scheidsmannen daarvan melding; de beslissing heeft dan dezelfde kracht, alsof zij door allen getekend was.

Artikel 519

Binnen acht dagen gerekend van de dag der beslissing, moet een der scheidsmannen de minuut daarvan nederleggen ter griffie van het kantongerecht, binnen welks rechtsgebied de beslissing is gevallen.

De griffier schrijft een akte van nederlegging aan de voet of op de kant van de nedergelegde minuut; hij ondertekent haar met de scheidsman, die de nederlegging gedaan heeft.

De griffier mag de voor het opmaken van de akte verschuldigde kosten en voorschotten niet terugvorderen van de scheidsmannen; zij moeten worden betaald door of verhaald op partijen zelf.

Artikel 520

De scheidsmannen zijn gehouden om, met en benevens de minuut van hun beslissing, tevens ter griffie neder te leggen de oorspronkelijke akte van hun benoeming of een authentiek afschrift daarvan.

Artikel 521

Een beslissing van scheidsmannen, van welke aard ook, is niet voor verzet vatbaar.

Artikel 522

Een beslissing van scheidsmannen mag langs de gewone weg van executie worden ten uitvoer gelegd uit kracht van een bevelschrift van de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied de beslissing gevallen is.

Dit bevel wordt geschreven op de minuut en wordt overgeschreven op de uitgifte daarvan.

Artikel 523

Van geschillen, rakende de tenuitvoerlegging van een beslissing van scheidsmannen, neemt de gewone rechter kennis.

VIERDE AFDELING
VAN DE VOORZIENING TEGEN DE BESLISSING VAN SCHEIDSMANNEN

Artikel 524

Beroep van een beslissing van scheidsmannen is alleen toegelaten, zo het vermogen daartoe bij het compromis is voorbehouden.

Artikel 525

Het beroep van de beslissing van scheidsmannen staat ter kennisneming van het Hof van Justitie.

Artikel 526

Het rechtsmiddel van request-civiel tegen een beslissing van scheidsmannen is niet-ontvankelijk, zelfs al waren partijen anders overeengekomen.

Artikel 527

Van een niet voor beroep vatbare beslissing van scheidsmannen mag de vernietiging gevorderd worden in de volgende gevallen;

- 1°. indien de beslissing gewezen is buiten de grenzen van het compromis;
- 2°. indien de beslissing gewezen is op een compromis, het welk van onwaarde of vervallen is;
- 3°. indien de beslissing gewezen is door scheidsmannen, die niet bevoegd waren te beslissen in afwezigheid van de andere;
- 4°. indien er beslist is over zaken, welke niet zijn geëist of indien meer is toegekend dan gevorderd;
- 5°. indien de beslissing inhoudt tegenstrijdige bepalingen;
- 6°. indien de scheidsmannen hebben nagelaten te beslissen over een of meer van de bij het compromis aan hun oordeel onderworpen punten;
- 7°. indien procesvormen, welke zijn voorgeschreven op straffe van nietigheid, zijn overtreden, doch dit alleen in het geval, indien, krachtens een uitdrukkelijk beding in het compromis, de scheidsmannen verplicht zijn om de regelen van de gewone procesorde na te komen;
- 8°. indien er beslist is op stukken, welke, na de beslissing van scheidsmannen, voor vals zijn erkend of als zodanig verklaard;
- 9°. indien na de beslissing afdoende stukken mochten gevonden zijn, welke door toedoen van een der partijen werden teruggehouden;
- 10°. indien de beslissing berust op ontdekt bedrog of arglist, in de procedure gepleegd.

Artikel 528

De eis tot vernietiging is slechts ontvankelijk indien zij wordt ingesteld binnen drie maanden, gerekend van de dag van de nederlegging ter griffie van de beslissing van scheidsmannen.

In de gevallen, genoemd onder nos. 8, 9 en 10 van het vorig artikel, begint de termijn van drie maanden eerst te lopen van de dag waarop hetzij de valsheid, hetzij het bedrog of de arglist is gebleken, of de stukken ontdekt zijn, met dien verstande, dat in deze gevallen slechts schriftelijk bewijs ten aanzien van die dag is toegelaten.

Artikel 529

De eis tot vernietiging moet gedaan worden bij verzoekschrift aan de rechter door wie het bevel tot uitvoering gegeven is.

Artikel 530

Deze rechter beslist over die eis; partijen zijn bevoegd om zich, zo daartoe gronden zijn, tegen dit vonnis te voorzien, evenals in gewone rechtszaken.

Artikel 531

Indien de scheidsmannen ten aanzien van de verliezende partij in het hoogste ressort verhaal bij lijfswang hebben toegestaan en deze vermeent, dat dit dwangmiddel, in het gegeven geval, niet is toegelaten, is deze bevoegd om bij de rechter in artikel 529 vermeld, de vernietiging van dat gedeelte der beslissing te vorderen, binnen de termijn en op de wijze, bij de artikelen 528 en 529 voorgeschreven, en zulks niettegenstaande alle daarmede strijdige in het compromis voorkomende bepalingen.

VIJFDE AFDELING VAN HET UITEINDE DER GEDINGEN VOOR SCHEIDSMANNEN

Artikel 532

De dood van een der partijen doet de gevolgen van het compromis of van het beding, in het laatste lid van artikel 500 vermeld, niet ophouden; ook de macht der scheidsmannen wordt niet geacht daardoor te zijn herroepen.

De loop van de termijnen van het compromis wordt echter ten aanzien van de erfgenamen van de overledene geschorst tot na het einde van de termijnen van boedelbeschrijving en van het recht van beraad.

Artikel 533

De last der scheidsmannen houdt op door hun beslissing.

Artikel 534

Hij houdt insgelijks op:

- 1°. door verloop van de bij het compromis bepaalde of hangende het geding verlengde termijn;
- 2°. na verloop van zes maanden, gerekend van de dagtekening van de acte van aanneming, indien een andere termijn niet bepaald is;
- 3°. door de eenstemmig door partijen gedane herroeping van de opdracht aan scheidsmannen.

Artikel 535

De last der scheidsmannen houdt insgelijks op door de dood, de aangenomen wraking of het ontslag van een of meer van hen.

Indien echter het tegendeel niet is bedongen, benoemen in die gevallen, òf partijen, òf, zo deze deswege niet onderling kunnen overeenkomen, op de vordering van een of van beide de partijen, de bij artikel 504 aangewezen rechter nieuwe scheidsmannen, met last om het geding op de laatste acten voort te zetten.

TWEEDE TITEL VAN PROCEDURES BETREKKELIJK ERFENISSEN

EERSTE AFDELING

VAN VERZEGELING

Artikel 536

De kantonrechter van de plaats, waar na overlijden verzegeling moet plaats hebben, verricht de verzegeling in tegenwoordigheid van de griffier.

Hij bedient zich te dien einde van een daartoe bestemd zegel.

Hij stelt een bewaarder van de gelegde zegels aan en benoemt daartoe bij voorkeur de door de belanghebbende aanbevolen persoon, indien deze hem toeschijnt de vereisten daartoe te bezitten.

Artikel 537

Verzegeling mogen vorderen:

- 1°. de overgebleven echtgenoot en al degenen, die mochten beweren enig recht te hebben tot de nalatenschap of de gemeenschap;
- 2°. elke schuldeiser van de nalatenschap, voorzien van een executoriale titel, of anders na summier onderzoek door de kantonrechter van de gegrondheid van zijn vordering en van zijn belang bij een verzegeling;
- 3°. ingeval personen als onder 1 . vermeld niet tegenwoordig zijn, diegenen, die in dienst waren van de overledene of met hem samenwoonden;
- 4°. uitvoerders van de uiterste wil;
- 5°. naastbestaanden van belanghebbende minderjarigen of onder curatele gestelden, indien deze niet van voogden of van curators voorzien, of hun voogden of curators niet tegenwoordig zijn.

Artikel 538

Verzegeling heeft ambtshalve plaats, ingeval de minderjarige of onder curatele gestelde in een nalatenschap belang of medebelanghebbende niet voorzien is van een voogd of van een curator, of indien de voogd of curator, of de echtgenoot van de overledene, of een der erfgenamen, niet tegenwoordig is, of indien de overledene is openbare bewaarder van enige zaken.

In dit laatste geval mag de verzegeling niet plaats hebben, dan ten aanzien van in deze bewaarhouding begrepen voorwerpen.

De verzegeling uit hoofde van niet-tegenwoordigheid geschiedt echter niet, indien de niet-tegenwoordige bij authentieke akte een gemachtigde heeft aangesteld, ten einde hem in de nalatenschap of nalatenschappen, welke hem mochten te beurt vallen, te vertegenwoordigen, en deze zich tegen de verzegeling verzet.

Artikel 539

Van de verzegeling moet door een proces-verbaal blijken, hetwelk moet vermelden:

- 1°. de dag en het uur, mitsgaders de beweegredenen tot de verzegeling; indien deze mocht gevorderd of gedaan zijn eerst na de begrafenis, moet ook daarvan de reden worden opgegeven;
- 2°. de namen en de woonplaats van hem, op wiens vordering de verzegeling geschiedt, en de keuze van woonplaats te Paramaribo, indien hij daar niet woont;
- 3°. de beslissing door de kantonrechter krachtens artikel 537 no. 2 genomen, of wel de vermelding van de executoriale titel, uit kracht van welke de vordering is gedaan;
- 4°. de verschijning en de vorderingen van de partijen;
- 5°. de plaatsen en de voorwerpen, waarop het zegel gezet is, en een korte beschrijving van de goederen, welke buiten verzegeling zijn gebleven;
- 6°. de namen, de woonplaats en het beroep van de bewaarder;

7°. de eed bij de sluiting van de verzegeling, welke naar de wijze van ieders godsdienstige gezindheid moet worden afgelegd door degenen, die het huis bewonen, waar de verzegeling is gedaan, dat zij niets verduisterd hebben, noch gezien hebben, noch weten, dat er iets verduisterd is, hetzij middellijk of onmiddellijk.

Wie niet tot een erkende godsdienstige gezindheid behoort, legt een plechtige verklaring af, nadat hem zal zijn voorgehouden de strafbepaling op het geven van een vals getuigenis voor de rechter.

Artikel 540

Indien bij de verzegeling een niet-verzegelde uiterste wil mocht worden gevonden, wordt daarvan in het proces-verbaal melding gemaakt, en indien een zodanige onderhandse beschikking wordt gevonden, als bedoeld is bij artikel 962 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek, handelt de kantonrechter daarmede bovendien overeenkomstig artikel 963 van dat Wetboek.

Artikel 541

Bijaldien er bij de verzegeling verzegelde papieren gevonden zijn, omschrijft de kantonrechter in het proces-verbaal de uitwendige toestand daarvan en van het zegel, gelijk mede het opschrift, zo er een is; hij waarmerkt voorts met de tegenwoordige partijen, bijaldien deze kunnen schrijven, de omslag en geeft dag en uur op, waarop hij het pakket zal openen. Hij maakt ook van dit alles melding in zijn proces-verbaal. Deze mededelingen moeten de partijen ondertekenen; zo dit niet geschiedt, vermeldt de rechter de reden van hun weigering of hun onvermogen.

Indien uit het opschrift of anderszins blijkt, dat de papieren niet tot de nalatenschap behoren, dat derzelver opening is verboden, of dat de overledene deswege een bijzondere bestemming heeft aangeduid, geeft de kantonrechter, na oproeping van de belanghebbenden, die papieren gesloten aan hen over, indien niemand zich daartegen verzet, of beveelt anders, dat zij ongeopend ter griffie van het kantongerecht moeten worden bewaard, ten einde naderhand te worden uitgereikt aan wie dit zal bevonden worden te behoren.

Artikel 542

Ten bepaalde dage en zonder dat er enige oproeping nodig is, opent de kantonrechter de pakketten, welke niet behoren tot degene waarvan in het laatste lid van het vorig artikel wordt gehandeld; hij doet van de staat daarvan blijken en beveelt de voorlopige overlegging daarvan ter griffie van het kantongerecht ter beschikking van de belanghebbenden.

Alles onverminderd de formaliteiten, bij de twaalfde titel des tweede boeks van het Surinaams Burgerlijk Wetboek ten aanzien van het openen van geheime uiterste willen voorgeschreven.

Artikel 543

Indien iemand zich tegen de verzegeling verzet, of indien men bij de verzegeling beletselen ontmoet, of ook indien zich, hetzij vóór, hetzij gedurende de verzegeling, zwarigheden opdoen, beslist de kantonrechter daarover in kort geding, behoudens hoger beroep binnen veertien dagen na zijn beslissing.

Te dien einde wordt de verzegeling gestaakt, en stelt de kantonrechter, buiten of, naar gelang van omstandigheden, zelfs binnen het huis, bewaarders aan.

De kantonrechter is echter bevoegd om, indien de zaak uitstel niet gedooft, bij voorraad daarover te beschikken, in afwachting van de beslissing in kort geding.

Artikel 544

Indien er in de boedel roerende goederen niet worden gevonden, doet de kantonrechter daarvan in zijn proces-verbaal blijken.

Bevinden er zich in de boedel roerende goederen, welker gebruik noodzakelijk is voor de huisgenoten, of welke niet gevoelig kunnen worden verzegeld, dan neemt de kantonrechter daarvan in zijn proces-verbaal een summier beschrijving op.

Indien handelspapier in de boedel gevonden wordt, hetwelk niet buiten schade zou kunnen worden verzegeld, omschrijft de kantonrechter dat in zijn proces-verbaal en reikt het aan de belanghebbenden uit.

TWEEDE AFDELING VAN VERZET TEGEN ONTZEDELING

Artikel 545

Hij, die recht heeft om tegenwoordig te zijn bij het opmaken van de inventaris, is bevoegd om tegen het lichten van de zegels in zijn afwezigheid verzet te doen.

Artikel 546

Het verzet tegen lichten van de zegels geschiedt bij een geschreven of mondelinge verklaring van de opposant, welke de rechter in zijn proces-verbaal van verzegeling moet opnemen, met vermelding van de redenen van het verzet en van de gekozen woonplaats te Paramaribo, zo de opposant daar niet woont.

DERDE AFDELING VAN ONTZEDELING

Artikel 547

Behalve in het geval van dringende noodzakelijkheid, ter beoordeling van de kantonrechter, mag het zegel niet worden opgeheven dan ten minste drie volle dagen nadat het gelegd is.

Artikel 548

Indien een of meer van de erfgenamen minderjarig en zonder voogden zijn, mag de rechter tot de ontzegeling niet overgaan, alvorens in hun voogdij is voorzien.

Artikel 549

Hij die volgens artikel 537 het recht heeft om verzegeling te laten doen, is ook bevoegd om de ontzegeling te vorderen, uitgezonderd alleen hij, die het zegel heeft doen leggen krachtens het bepaalde onder 3 . van dat artikel.

Artikel 550

De formaliteiten om tot ontzegeling te mogen overgaan, zijn:

- 1°. de vordering daarvan, op het proces-verbaal van verzegeling aangetekend met de gekozen woonplaats te Paramaribo, indien de verzoeker aldaar niet woont en indien zulks niet reeds geschied is;
- 2°. een bevel tot ontzegeling van de kantonrechter, de dag en het uur daarvoor bevattende;
- 3°. een aanmaning om bij de ontzegeling tegenwoordig te zijn, welke tenminste vier en twintig uren vóór de ontzegeling gedaan moet worden aan de overgebleven echtgenoot, aan de vermoedelijke erfgenamen, voor zover die bekend zijn, aan de uitvoerders van de uiterste

wil, aan de schuldeisers op wier vordering de verzegeling gedaan is en aan allen die tegen een ontzegeling buiten hun tegenwoordigheid zijn opgekomen.

De aanmaning geschiedt aan de gekozen woonplaats voor de laatstgenoemde schuldeisers en opposanten; zij behoeft overigens niet te geschieden aan de overige opgenoemde personen, indien zij buiten Paramaribo woonachtig zijn, doch de kantonrechter wijst voor hen op hun kosten een notaris of ander vertrouwd persoon aan om hen, bij hun afwezigheid, bij de opheffing van de zegels en bij de beschrijving van de boedel te vertegenwoordigen.

Artikel 551

De overgebleven echtgenoot, de vermoedelijke erfgenamen, of degenen, die hen vertegenwoordigen, en de uitvoerders van de uiterste wil mogen bij al de zittingen van ontzegeling en boedelbeschrijving tegenwoordig zijn.

Het staat de kantonrechter vrij om, na de eerste zitting de overige volgens het voorgaand artikel geroepenen bij de volgende zittingen niet anders toe te laten dan gezamenlijk door één gemachtigde op hun kosten vertegenwoordigd, omtrent wie zij zonder uitstel moeten overeenkomen, of die anders door de kantonrechter wordt benoemd.

Indien een van deze belanghebbenden echter beweert bijzondere of tegenstrijdige belangen te hebben, mag hij, op vergunning van de kantonrechter, in persoon blijven verschijnen, of wel zich op eigen kosten door een bijzondere gemachtigde laten vertegenwoordigen.

Artikel 552

De kantonrechter verricht de ontzegeling in tegenwoordigheid van de griffier.

Indien de kantonrechter, na daartoe gedane vordering, weigert de zegels op te heffen, mag binnen veertien dagen na zijn beschikking daartegen worden gekomen in hoger beroep.

Artikel 553

Het proces-verbaal van ontzegeling moet vermelden:

- 1°. de dag en het uur waarop die gedaan wordt;
- 2°. de namen en de woonplaats of gekozen woonplaats van hem die de ontzegeling gevorderd heeft;
- 3°. het bevel tot ontzegeling;
- 4°. de aanmaning bij 3° van artikel 550 voorgeschreven;
- 5°. de verschijning en al de vorderingen of beweringen van partijen;
- 6°. de herkenning van de zegels, de bevinding van deze als gaaf en ongeschonden, en, indien zij dit niet zijn, de toestand waarin zij worden gevonden en van de maatregelen, welke de kantonrechter dientengevolge nodig geoordeeld en genomen heeft;
- 7°. de namen van een notaris en van schatters, indien daartoe gronden zijn, door de belanghebbenden gekozen of bij verschil door de kantonrechter benoemd, mitsgaders de eedsaflegging door de schatters;
- 8°. de zwarigheden en verschillen bij de ontzegeling ontstaan, waarop een beslissing moet vallen, in welk geval de kantonrechter partijen verwijst naar een terechtzitting in kort geding, met bepaling van dag en uur, waarop zij zonder oproeping of nadere aanmaning voor de behandeling van de zaak moeten verschijnen.

Tegen de beslissing van de kantonrechter, welke in het proces-verbaal van ontzegeling wordt opgenomen, mag binnen veertien dagen in beroep worden gekomen.

Artikel 554

Indien bij opheffing van de zegels de reden van hun legging niet is vervallen en bij die opheffing een boedelbeschrijving moet plaats vinden, worden de zegels opgeheven naar gelang deze beschrijving vordert; aan het einde van elke zitting worden de zegels weder op het nog niet

beschreven, doch reeds ontzegelde, gelegd.

Artikel 555

Ingeval de reden van de verzegeling vervalft eer de ontzegeling is geschied of terwijl deze geschiedt, worden de zegels in eens opgeheven en wordt de verdere tegenwoordigheid van de kantonrechter bij de boedelbeschrijving, indien deze gedaan of voortgezet mocht worden, overbodig.

VIERDE AFDELING VAN INVENTARISATIE OF BOEDELBSCHRIJVING

Artikel 556

Boedelbeschrijving mag na de opheffing van de zegels, indien daaromtrent de belanghebbenden eenstemmig zijn, onderhands worden opgemaakt in al de gevallen, waarin bij wet niet uitdrukkelijk het tegendeel is bepaald.

De akte van boedelbeschrijving, door partijen ondertekend, moet ter griffie van het kantongerecht, waar het sterfhuis gevallen is, nadat partijen voor de kantonrechter haar deugdelijkheid hebben beëdigd of plechtig verzekerd, worden overgebracht.

Artikel 557

Hij, die volgens artikel 537 het recht heeft om verzegeling te vorderen, is ook bevoegd om bij de ontzegeling inventarisatie of boedelbeschrijving te vorderen, uitgezonderd alleen hij, die het zegel heeft doen leggen krachtens het bepaalde onder 3° van dat artikel.

Artikel 558

Indien bij de opheffing van de zegels tot boedelbeschrijving wordt overgegaan, geschiedt dit in tegenwoordigheid van de personen opgenoemd onder 3° van artikel 550, en op de voet als aldaar voor de ontzegeling is bepaald.

Artikel 559

In de gevallen, waarin ook buiten verzegeling een boedelbeschrijving wordt voorgeschreven, of waarin een boedelbeschrijving op een ontzegeling volgt, moet de boedelbeschrijving, behalve de formaliteiten van alle authentieke of onderhandse akten, vermelden:

- 1°. de namen en de woonplaats van de tegenwoordige of vertegenwoordigde personen en van hun vertegenwoordigers, van de niet-tegenwoordige, indien zij bekend en daartoe opgeroepen zijn, en van de schatters;
- 2°. de plaats, waar de beschrijving gedaan is en de goederen zijn gevonden;
- 3°. de korte beschrijving van de goederen met vermelding van de waardering van de roerende goederen;
- 4°. de muntspeciën, alsmede, zoveel doenlijk, de hoedanigheden en het gewicht van het goud- en het zilverwerk;
- 5°. de aantekeningsboeken of registers, zo er die zijn; indien de beschrijving notarieel wordt opgemaakt, moet de notaris deze op de eerste en laatste bladzijde waarmerken; indien de boedelbeschrijving onderhands is, moet een der belanghebbenden, bij overeenkomst daartoe gekozen, dit doen;
- 6°. de gevonden titels en de schriftelijke verbintenissen ten laste of ten bate des boedels;
- 7°. de eed bij het sluiten van de boedelbeschrijving, welke naar de wijze van ieders godsdienstige gezindheid hetzij in handen van de notaris, hetzij in handen van de kantonrechter moet

worden afgelegd door hen, die vóórdien in het bezit van de goederen zijn geweest of het huis bewoond hebben, waarin die goederen zich hebben bevonden, dat zij niets hebben verduisterd, noch gezien hebben, noch weten, dat iets verduisterd is; wie niet tot een erkende godsdienstige gezindheid behoort, legt een plechtige verklaring af, nadat hem de strafbepaling op het geven van valse getuigenis voor de rechter zal zijn voorgehouden;

8°. dat gehandeld is met in de boedel gevonden testamenten en met niet tot de nalatenschap behorende papieren overeenkomstig het voorschrift van de artikelen 540, 541 en 542, en aan wie de effecten en papieren des boedels zijn overgegeven, hetzij krachtens de wet, hetzij volgens overeenkomst van de belanghebbenden.

Artikel 560

Indien bij de boedelbeschrijving zwarigheden of verschillen ontstaan, moeten de partijen benevens de notaris die haar opmaakt, zich vervoegen voor de kantonrechter, om daarop in kort geding te beslissen, behoudens hoger beroep binnen veertien dagen na die beslissing.

Het laatste lid van artikel 543 is ten deze toepasselijk.

VIJFDE AFDELING VAN VERKOOP VAN DE ROERENDE GOEDEREN

Artikel 561

Indien al de erfgenamen meerderjarig zijn en het vrije beheer van hun goederen hebben, mag de verkoop van de tot een nalatenschap behorende roerende goederen geschieden op zodanige plaats en wijze, als de belanghebbenden zijn overeengekomen.

Artikel 562

Indien er verkoop moet plaats hebben van roerende goederen, waarbij minderjarigen, onder curatele gestelden of afwezigen belang hebben, of indien de erfgenamen niet eenstemmig zijn, moet de verkoop in het openbaar door een daartoe bevoegde ambtenaar worden gedaan overeenkomstig de plaatselijke gebruiken.

Artikel 563

Indien echter alle belanghebbenden daarin toestemmen, is de kantonrechter, ook wanneer onder de belanghebbenden minderjarigen of onder curatele gestelden zijn, naar gelang van omstandigheden bevoegd om toe te staan, dat de verkoop geschiedt op een der andere wijzen, voorgeschreven bij artikel 445 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek.

Artikel 564

Indien de verkoop in het openbaar moet geschieden, bepaalt de kantonrechter, indien en voor zoverre een der partijen zulks verlangt, de dag daartoe, en wijst de openbare ambtenaar aan, te wiens overstaan deze verkoop zal worden gehouden.

Hij laat tevens van zijn beslissing aan de overige belanghebbenden kennis geven op zodanige wijze en binnen zodanige tijd, als hij naar de omstandigheden zal vermenen te behoren.

Artikel 565

De verkoop heeft plaats zowel bij afwezigheid als in tegenwoordigheid van de belanghebbende partijen.

Over gerezen zwaarigheden beslist de kantonrechter bij voorraad in kort geding.

**ZESDE AFDELING
VAN VERKOOP VAN DE ONROERENDE GOEDEREN**

Artikel 566

Bijaldien de onroerende goederen alleen aan meerderjarigen toebehoren, die het vrije beheer van hun goederen hebben, worden die goederen verkocht op zodanige wijze, als de belanghebbenden overeenkomen.

Artikel 567

Indien er verkoop moet plaats hebben van onroerende goederen, voor het geheel of ten dele toebehorende aan minderjarigen, onder curatele gestelden of afwezigen, of ook indien de erfgenamen niet eenstemmig zijn, moet die verkoop plaats hebben op de wijze, voorgeschreven bij artikel 452 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek.

Artikel 568

Indien al de belanghebbenden daarin toestemmen, is de kantonrechter, ook ingeval er zich minderjarigen of onder curatele gestelden onder die belanghebbenden bevinden, naar gelang van omstandigheden, bevoegd om toe te staan, dat de verkoop van die onroerende goederen geschiedt op de wijze, voorgeschreven bij artikel 453 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek.

Artikel 569⁷³

Indien de verkoop in het openbaar moet geschieden, bepaalt de kantonrechter, indien en voor zover een der partijen zulks verlangt, daartoe de dag en wijst de notaris aan, ten wiens overstaan de verkoop zal geschieden.

De beschikkingen worden op last van de kantonrechter door de griffier aan partijen en de overige belanghebbenden medegedeeld op de wijze, als bij artikel 119 bepaald.

Artikel 570

De verkoop mag plaats hebben zowel buiten als in tegenwoordigheid van de belanghebbende partijen.

Artikel 571

Over gerezen zwaarigheden beslist de kantonrechter bij voorraad in kort geding.

**ZEVENDE AFDELING
VAN DE VERDELING**

Artikel 572

De rechtsvordering tot boedelscheiding wordt bij de kantonrechter op de gewone wijze aanhangig gemaakt.

Artikel 573

Het vonnis, waarbij een boedelscheiding wordt bevolen, moet, indien de belanghebbenden daarover niet overeenkomen, inhouden de benoeming van een notaris, ten wiens overstaan de scheiding behoort te worden tot stand gebracht.

De rechter is ook bevoegd om de dag te bepalen, waarop partijen gehouden zijn zonder nadere oproeping te verschijnen.

Artikel 574

Bijaldien in de loop van de werkzaamheden van de scheiding zwaarigheden ontstaan, maakt de notaris daarvan een afzonderlijk proces-verbaal op, behelzende de beweringen van partijen.

Hij legt een afschrift daarvan neder ter griffie van het kantongerecht; de kantonrechter laat partijen, na ontvangst van een door de meest gereede partij daartoe ingediend verzoekschrift, ter openbare zitting oproepen voor de behandeling van de zaak.

Artikel 575

Indien, gedurende de werkzaamheden van de scheiding, het nodig bevonden wordt, dat enige roerende goederen verkocht worden, wordt daartoe overgegaan overeenkomstig de voorschriften van het Surinaams Burgerlijk Wetboek en van de vijfde afdeling van deze titel.

Artikel 576

De notaris is verplicht aan elke der partijen zodanige afschriften van of uittreksels uit de acte van scheiding af te geven, als iedere belanghebbende vordert.

ACHTSTE AFDELING VAN HET VOORRECHT VAN BOEDELBSCHRIJVING

Artikel 577

Bijaldien de erfgenaam, die zich beraadt, zich overeenkomstig artikel 1054 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek wil doen machtigen tot de verkoop van tot de nalatenschap behorende goederen, richt hij te dien einde een verzoek tot de kantonrechter, in wiens rechtsgebied de nalatenschap is opgevalen.

Artikel 578

Indien de erfgenaam, die de nalatenschap onder voorrecht van boedelbeschrijving heeft aanvaard, overgaat tot de verkoop van tot die nalatenschap behorende roerende of onroerende goederen, is hij gehouden om zich te gedragen naar de voorschriften, vervat in artikel 1061 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek.

Artikel 579

Indien een beneficiaire erfgenaam, op de daartoe aan hem gedane sommatie van schuldeisers of belanghebbenden, weigert of nalaat de zekerheid te stellen, vermeld in artikel 1062 van voornoemd Burgerlijk wetboek, is de kantonrechter bevoegd om hem na verloop van acht dagen op verzoek van belanghebbenden, te doen oproepen en om, indien hij alsdan weigerachtig blijft of niet verschijnt, een curator te benoemen om te handelen zoals bij het tweede lid van voormeld artikel is voorgeschreven.

Artikel 580

Een beneficiaire erfgenaam moet de rechtsvorderingen, welke hij ten laste van de nalatenschap mocht hebben, tegen de overige erfgenamen instellen; indien andere erfgenamen er

niet zijn, of indien alle erfgenamen die rechtsvorderingen willen instellen, geschiedt zulks tegen een curator over de onder voorrecht van boedelbeschrijving aanvaarde nalatenschap, die op dezelfde wijze wordt benoemd als een curator over een onbeheerde nalatenschap.

NEGENDE AFDELING
VAN DE CURATOR VAN EEN ONBEHEERDE NALATENSCHAP

Artikel 581

De curator van een onbeheerde nalatenschap, die wil overgaan tot de verkoop van tot die nalatenschap behorende roerende of onroerende goederen, moet in acht nemen de formaliteiten, ten aanzien van de verkoop van goederen, aan minderjarigen toebehorende, voorgeschreven bij de artikelen 562, 563 en 567.

DERDE TITEL
VAN BOEDELAFSTAND

Artikel 582

Boedelafstand geschiedt, wanneer een schuldenaar, die zich buiten staat bevindt om zijn schulden te betalen, al zijn goederen aan zijn schuldeisers overlaat.

Artikel 583

Boedelafstand behoeft de vrijwillige aanneming van de schuldeisers. Hij heeft niet anders ten gevolge dan hetgeen voortspuit uit de bepalingen van de overeenkomst zelf tussen hen en de schuldenaar aangegaan; behoudens de bepaling van het volgend artikel.

Artikel 584

Boedelafstand draagt de eigendom aan de schuldeisers niet over, hij geeft hun alleen het recht om de goederen te hunnen voordele te doen verkopen en er de vruchten van te trekken tot de verkoping toe.

Hetgeen na de voldoening van alle schuldeisers van de opbrengst van de verkoop overblijft, wordt aan de schuldenaar uitgekeerd.

VIERDE TITEL
VAN MIDDELEN TOT BEWARING VAN ZIJN RECHT

EERSTE AFDELING
VAN HET BESLAG TOT REVINDICATIE VAN ROERENDE GOEDEREN

Artikel 585⁷⁴

Ieder, die recht heeft tot revindicatie of reclame van roerend goed, is bevoegd om dit in beslag te doen nemen.

Beslag mag niet worden gelegd op goederen bestemd voor de openbare dienst.

Artikel 586

Tot het leggen van dit beslag mag slechts worden overgegaan krachtens een bevelschrift van de kantonrechter, uitgevaardigd op een verzoekschrift, waarbij de goederen kortelijk moeten

zijn omschreven, op straffe van vergoeding van kosten, schade en interesten, zowel tegen de partij, als tegen de deurwaarder, die tot inbeslagneming, zonder zodanig bevelschrift, is overgegaan.

Artikel 587

De kantonrechter is bevoegd om het leggen van dergelijk beslag zelfs op Zondag toe te staan.

Artikel 588

Dit beslag geschiedt in dezelfde vorm als de inbeslagneming bij executie van roerende goederen.

Artikel 589

Het bepaalde bij het eerste lid van artikel 319 vindt aldus toepassing, dat de waarde van het in beslag te nemen goed in de plaats treedt van het bedrag der vordering, waarvoor het beslag wordt gelegd.

Artikel 590

Binnen acht dagen na het leggen van het beslag moet de beslaglegger bij verzoekschrift de eis instellen tot vanwaardeverklaring van het beslag. Deze eis, mitsgaders de eis tot opheffing van het beslag, moeten gebracht worden voor de bevoegde rechter van de persoon, tegen wie de inbeslagneming gedaan is.

Indien het verzoekschrift tot vanwaardeverklaring niet binnen de bepaalde termijn is ingediend, vervalt het beslag van rechtswege.

TWEDE AFDELING VAN INBESLAGNEMING OF ARREST IN HANDEN VAN DE SCHULDENAAR

Artikel 591⁷⁵

De kantonrechter is bevoegd om aan iedere schuldeiser, die hem summierlijk van de deugdelijkheid van zijn schuldvordering doet blijken en aantoon, dat er gegronde vrees bestaat voor verduistering door de schuldenaar van zijn roerende of onroerende goederen, verlof te verlenen om conservatoir beslag te doen leggen op de roerende goederen van die schuldenaar; hij is ook bevoegd om, daartoe gronden vindende, de schuldenaar vooraf in zijn belang te horen.

Het tweede lid van artikel 585 is op dit beslag van toepassing.

Artikel 592

In de beschikking waarbij het verlof verleend wordt, moet het bedrag der schuldvordering, tot welker verzekering het beslag mag worden gelegd, worden uitgedrukt.

Artikel 593

De kantonrechter, dit verlof verlenende, is tevens bevoegd om te gelasten, dat het beslag slechts mag geschieden onder het stellen van zekerheid voor de kosten, schade en interesten, welke het beslag zou kunnen veroorzaken.

In dat geval moet de beslaglegger de zekerheid doen aanbieden bij het exploit van inbeslagneming en staat het de gearresteerde vrij om, de aangeboden zekerheid niet voldoende achtende, zich deswege in kort geding te voorzien. Desniettemin mag alsdan het beslag voorlopig

worden gelegd.

Artikel 594

De formaliteiten, voorgeschreven voor de inbeslagneming bij executie van roerende goederen, zijn ook ten deze toepasselijk.

Artikel 595

Degene, tegen wie het verlot tot inbeslagneming van zijn roerende goederen verleend is, is bevoegd om onverwijld daartegen op te komen.

Artikel 596

De rechter moet de opheffing van het beslag gelasten:

- 1°. indien de schuldenaar genoegzame zekerheid heeft gesteld voor de voldoening van de schuldvordering, waarvoor het beslag is gelegd;
- 2°. indien, na verhoor van partijen, summierlijk van de ondeugdelijkheid van de vordering of van het onnodige van het beslag mocht blijken.

Van rechtswege vervalt dit beslag, indien het verzoekschrift tot vanwaardeverklaring niet is ingediend binnen acht dagen nadat het beslag is gelegd.

In al deze gevallen wordt de beslaglegger veroordeeld tot vergoeding van kosten, schade en interesten, indien daartoe gronden aanwezig zijn.

Artikel 597

De rechter is bevoegd om de tenuitvoerlegging van de in de vorige artikelen vermelde bevelschriften en beslissingen te bevelen met of zonder borgtocht, niettegenstaande verzet of hoger beroep.

Artikel 598

Het verzoekschrift tot vanwaardeverklaring van het beslag moet worden gericht aan de rechter, die bevoegd is om van de schuldvordering, voor welke het beslag gelegd is, kennis te nemen.

DERDE AFDELING VAN ARREST ONDER DERDEN

Artikel 599

Behoudens het geval, in de tweede afdeling van de tweede titel des tweede boeks vermeld, is iedere schuldeiser, uit kracht van authentieke of onderhandse bescheiden, bevoegd om beslag te doen leggen onder handen van derden op de gelden en goederen aan zijn schuldenaar verschuldigd of toebehorende of zich tegen afgifte daarvan te verzetten.

Indien bescheiden niet bestaan, is de kantonrechter van de woonplaats van de schuldenaar, en zelfs die, binnen wiens rechtsgebied derden, onder welke zich gelden en goederen bevinden, woonachtig zijn, bevoegd om op een verzoekschrift verlot te geven tot het leggen van arrest. De bepalingen van artikel 593 zijn in dit geval mede toepasselijk.

De rechter moet echter het arrest opheffen indien behoorlijke borgstelling heeft plaats gehad voor het beloop van de som, voor welke zekerheid het beslag gelegd is.

Artikel 600

Ieder exploit van arrest moet bevatten de omschrijving van de bescheiden of de vermelding van 's rechters verlof mitsgaders de som, waarvoor de inbeslagneming gedaan is.

Niet vereffende vorderingen en de kosten, waarin de schuldenaar zou kunnen worden veroordeeld, worden door de rechter voorlopig begroot.

Het exploit moet insgelijks bevatten de verkiezing van een woonplaats ter plaatse, alwaar de derde, onder wie beslag gelegd is, woonachtig is, indien de beslaglegger aldaar zijn woonplaats niet heeft.

Alles op straffe van nietigheid van het gedaan arrest.

Artikel 601⁷⁶

Op derden-beslag onder het Land of onder een rechtspersoon die ingevolge artikel 1, tweede lid, van de Personeelwet met het Land is gelijk gesteld, is artikel 347a van toepassing.

Artikel 602

Binnen acht dagen na het doen van het beslag is de beslaglegger, op straffe van nietigheid van het arrest, verplicht om onder overlegging van een afschrift van het exploit van inbeslagneming, bij de rechter, binnen wiens rechtsgebied de schuldenaar woont, bij verzoekschrift de eis tot vanwaardeverklaring in te stellen.

Deze rechter is ook bevoegd om kennis te nemen van een eis tot opheffing van het arrest.

Indien de schuldenaar in een ander district woont, wordt de termijn van betekening door artikel 9 geregeld.

Artikel 603

Indien de schuldenaar opheffing van het arrest bekomt, wordt de beslaglegger veroordeeld tot vergoeding van kosten, schade en interesten, indien daartoe gronden aanwezig zijn.

Artikel 604

Indien de inbeslagneming van waarde verklaard is, is de beslaglegger verplicht om binnen de tijd van een maand na de uitspraak van het vonnis, bij de bevoegde rechter van de derden gearresteerde, onder overlegging van een afschrift van het vonnis, een verzoekschrift in te dienen ten einde de derde gearresteerde te doen oproepen om ter terechtzitting verklaring te doen van hetgeen hij van de gearresteerde onder zich heeft, of aan hem verschuldigd is; voorts om te worden veroordeeld om dat, wat diensvolgens blijken zal aan de gearresteerde toe te komen, af te geven, of ter executie over te geven ten behoeve van de beslaglegger, ten einde daarop diens vordering te verhalen, en om bij gebreke van het doen van de vermelde verklaring, te worden verwezen tot de voldoening van het bedrag der vordering, waarvoor het beslag deugdelijk is verklaard, met de interesten en kosten, evenals ware hij daarvan zuivere schuldenaar.

Wanneer de beslaglegger de in het eerste lid bedoelde termijn laat verlopen, zijn de betalingen door die derde gedaan van waarde. Bij de oproeping worden de gewone termijnen in acht genomen.

Artikel 605

De verklaring moet met redenen zijn omkleed; zij moet inhouden een staat van de gelden of roerende goederen, welke de derde gearresteerde onder zich heeft; de vermelding van de oorzaak en van het bedrag van diens schuld; van de betalingen op rekening, zo die mochten hebben plaats gehad, en van de wijze van schuldkwijting, indien de derde gearresteerde beweert niets meer schuldig te zijn, en in allen gevalle de andere inbeslagnemingen, welke onder hem mochten zijn gedaan.

Artikel 606

De verklaring wordt ten dage dienende ter terechtzitting gedaan, en moet schriftelijk, door of namens de derden gearresteerde ondertekend, worden overgegeven.

Artikel 607

Indien de verklaring van de derde gearresteerde deugdelijk wordt bevonden en indien hij niet betwist de gevraagde veroordeling tot afgifte, moeten hem al de kosten aan zijn zijde gevallen worden goedgegaan; hij is niet verplicht tot enige af- of overgifte, dan tegen voldoening of onder korting van die kosten.

Artikel 608

Indien de gronden, waarop de derde gearresteerde zijn verplichting tot het afleggen van een verklaring betwist, worden verworpen, bepaalt de rechter de dag waarop hij alsnog zijn verklaring zal hebben uit te brengen, tevens met verwijzing in de kosten.

Artikel 609

Indien de derde gearresteerde op de oproeping ter verklaring, of op de dag bij het vorig artikel vermeld, nalatig blijft in het uitbrengen van zijn verklaring, verleent de rechter tegen hem verstek en veroordeelt hem, uit kracht daarvan, tot betaling van het bedrag der vordering, waarvoor het beslag gedaan is, met de interesten en kosten, evenals ware hij daarvan zuiver schuldenaar.

Artikel 610

De derde gearresteerde is echter bevoegd om onder aanbod van betaling van de kosten, tegen dit vonnis in verzet te komen; indien alsdan, na gedane verklaring, blijkt, dat hij aan degene, tegen wie beslag gedaan is, niets verschuldigd is, of dat hij van deze niets onder zich heeft, wordt hij op het verzet ontlast van zijn veroordeling tot betaling van het bedrag van de vordering, waarvoor het beslag is gelegd.

Artikel 611

Indien op dit verzet blijkt, dat hij minder dan het bedrag van de vordering van de beslaglegger onder zich heeft of verschuldigd is, brengt de rechter zijn veroordeling tot dit lagere bedrag terug en kan de derde gearresteerde volstaan met de voldoening of afgifte daarvan; de rechter is echter bevoegd om hem te veroordelen tot vergoeding van de door zijn nalatigheid geleden kosten, schade en interesten.

Artikel 612

De beslaglegger is bevoegd om te eisen dat de derde, onder wie het beslag gelegd is, de waarheid van zijn verklaring met ede of met een plechtige verklaring bevestigt.

Artikel 613

Indien bij betwisting van de verklaring de derde gearresteerde in het ongelijk gesteld wordt, verbetert de rechter die verklaring en verwijst hij de derde gearresteerde tot voldoening of afgifte van hetgeen zal zijn gebleken door deze verschuldigd te zijn of onder deze te berusten.

De rechter is voorts bevoegd om de derde gearresteerde te veroordelen tot vergoeding van kosten, schade en interesten.

Artikel 614

De derde gearresteerde is verplicht om de gelden, welke hij alzo blijkt van de schuldenaar onder zich te hebben of aan deze schuldig te zijn, aan de beslaglegger uit te betalen tot het bedrag van de aan hem bij het vonnis van deugdelijkverklaring toegewezen vordering. De beslaglegger is bevoegd om die gelden desnoods op de derden gearresteerde, uit kracht van het tegen hem gewezen vonnis, bij executie te verhalen.

Artikel 615

Op gelijke wijze kan de derde gearresteerde worden gedwongen tot afgifte van de gearresteerde goederen, welke zijn gebleken onder hem te berusten; deze worden bij executie verkocht, en de kooppenningen aan de beslaglegger tot het bedrag van het aan hem verschuldigde uitbetaald.

Artikel 616

Verzet tegen de afgifte van de opbrengst van in beslag genomen goederen wordt niet toegelaten.

Artikel 617

Indien echter, vóórdat het vonnis tot afgifte tegen de derden gearresteerde, overeenkomstig de vordering bij artikel 604 vermeld, is geweest, inbeslagnemingen door andere schuldeisers onder de derde gearresteerde zijn gedaan, wordt het vonnis tot afgifte geacht, ten behoeve van allen te zijn geweest en wordt het gearresteerde of de opbrengst van die onder allen verdeeld naar het bedrag waarvoor elke vordering deugdelijk is verklaard, op de wijze als in de derde afdeling van de tweede titel des tweede boeks is bepaald. De derde gearresteerde mag niet tot de afgifte worden verplicht vóórdat alle onder hem gelegde beslagen zijn van waarde verklaard of opgeheven.

Ieder beslaglegger, wiens gelegd beslag van waarde is verklaard, is bevoegd om, indien andere beslagleggers hun vorderingen tot deugdelijkverklaring niet op de voorgeschreven termijnen van rechtspleging vervolgen, in het tot dat einde hangende geding tussen te komen en incidenteel te vorderen, dat een termijn van afdoening wordt gesteld, na verloop waarvan het beslag, voor zover het alsdan niet van waarde zal zijn verklaard, als opgeheven wordt beschouwd.

Artikel 618

Indien deze schuldeisers niet willen berusten in de verklaring, door de derde gearresteerde gedaan of door de rechter verbeterd, zijn zij bevoegd om, behoudens hun recht van tussenkost hangende het geding nopens de verklaring, de derde gearresteerde alsnog op te roepen tot nadere verklaring en verwijzing, overeenkomstig artikel 604; mits daartoe andere gronden en bewijsmiddelen bijbrengende, dan in het afgelopen geding met andere schuldeisers zijn gebezigd.

Artikel 619

Dit beslag mag niet gelegd worden:

- 1°. op goederen, welke bij wet niet voor inbeslagneming vatbaar verklaard zijn;
- 2°. op in rechte toegewezen gelden tot onderhoud;
- 3°. op gelden en jaarwedden tot onderhoud, welke de erflater of schenker niet voor

inbeslagneming vatbaar heeft verklaard. Een zodanige bepaling mag door één persoon ten behoeve van eenzelfde bevoordeelde worden gemaakt ten aanzien van gelden en jaarwedden tot een bedrag van f 1000, over een jaar berekend.

Evenwel mogen de zaken, onder 2 . en 3 . begrepen, worden in beslag genomen tot verhaal van het verschuldigde wegens levering van levensbehoeften, verstrekt aan degenen, tegen wie het beslag gedaan wordt.

Artikel 620⁷⁷

Vervallen.

Artikel 621

De schuldeiser is bevoegd om het in deze afdeling vermelde beslag uit kracht van authentieke of onderhandse bescheiden ook te leggen onder zich zelf.

Echter mag het beslag krachtens onderhandse bescheiden slechts worden gelegd na op het daartoe ingeleverde verzoekschrift verlof verkregen te hebben van de kantonrechter van de plaats, waar de beslaglegger woont.

De rechter is bevoegd om het beslag op te heffen nadat behoorlijke zekerheid is gesteld voor of betaling heeft plaats gehad van de som, voor welke het beslag gelegd is.

Artikel 622

Het beslag wordt gelegd bij een exploit gedaan aan degene, te wiens laste het gelegd wordt.

Dit exploit moet bevatten de omschrijving van de bescheiden en, indien het onderhandse bescheiden zijn, bovendien de vermelding van's rechters verlof; voorts een nauwkeurige vermelding van de goederen of schuldvorderingen waarop, en van de som waarvoor de inbeslagneming gedaan wordt.

Niet-vereffende vorderingen en de kosten, waarin de gearresteerde zou kunnen worden veroordeeld, worden door de rechter voorlopig begroot.

Artikel 623

De artikelen 602, 603, 619 en 620 zijn ook op dit beslag van toepassing.

Artikel 624

De rechter beslist over de gehele vordering bij één vonnis, tenzij hij mocht bevinden, dat een deel daarvan vroeger dan het andere kan worden afgedaan, in welk geval hij daartoe mag overgaan.

Indien de vordering geheel of gedeeltelijk wordt toegewezen, is de beslaglegger bevoegd om op datgene wat volgens het vonnis onder het beslag valt, het hem verschuldigde overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 614, 615 en 616 te verhalen.

Artikel 625

Indien echter, vóórdat een vonnis gewezen is, krachtens hetwelk verhaal kan plaats hebben, inbeslagnemingen door andere schuldeisers onder de beslaglegger zijn gedaan, geldt dat vonnis ten aanzien van allen en zijn overigens de artikelen 617 en 618 toepasselijk, met dien verstande dat aan deze schuldeisers het in artikel 618 bedoelde recht toekomt, indien zij menen, dat meer dan waarop de beslaglegger beslag heeft doen leggen, onder hem berust of door hem verschuldigd is.

Indien vóórdat het beslag van artikel 621 gelegd is, andere schuldeisers onder de in dat artikel bedoelde schuldeiser beslag hebben gelegd, komt het bepaalde in de artikelen 617 en 618

ook aan eerstgenoemde schuldeiser ten goede.

VIERDE AFDELING VAN PANDBESLAG VOOR HUREN EN PACTEN

Artikel 626⁷⁸

De verhuurder van een gebouw of van een landelijk eigendom, hetzij daarvan een huurcedul is opgemaakt of niet, is bevoegd om één dag na gedaan bevel, zonder verlof van de kantonrechter, of ook dadelijk, zonder voorafgaand bevel, met zodanig verlof, voor verschenen huren in beslag te doen nemen de goederen, welke bij de artikelen 1170 en 1172 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek voor de huurpenningen verbonden zijn verklaard.

Het tweede lid van artikel 585 is op dit beslag van toepassing.

Artikel 627

De goederen van dezelfde aard, voor zover die aan een onderhuurder toebehoren, mogen in beslag genomen worden voor huren, door de eerste huurder verschuldigd, maar de onderhuurder bekomt opheffing van het beslag, indien hij bewijst, dat hij zonder arglist heeft betaald.

Betalingen bij voorraad gedaan gelden alleen dan, indien deze zijn geschied overeenkomstig artikel 1603 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek.

Artikel 628

Het beslag wordt gelegd op gelijke wijze als het beslag op roerende goederen; de persoon, tegen wie het beslag gelegd is, mag worden aangesteld tot bewaarder.

Artikel 629

Indien beesten of werktuigen voor de landbouw, vruchten te velde of andere voortbrengselen van landbouw, welke reeds van de grond zijn afgescheiden, of de zodanige, welke nog tak- en wortelvast zijn, in beslag zijn genomen, is de kantonrechter bevoegd om op verzoek van de executant, en na verhoor of behoorlijke oproeping van de geëxecuteerde, een geschikt persoon aan te stellen, ten einde voor de bebouwing, inzameling, bewerking of bereiding zorg te dragen.

Artikel 630

Indien vruchten te velde of andere voortbrengselen van landbouw, hetzij reeds van de grond afgescheiden, hetzij nog tak- en wortelvast in beslag worden genomen, moet het proces-verbaal van inbeslagneming vermelden ieder stuk gronds, waarop die vruchten of voortbrengselen zich bevinden, de inhoud zo na mogelijk en de ligging van de grond en ten minste twee belendingen, alsmede de soort van de vruchten of andere voortbrengselen.

Artikel 631

De in pandbeslag genomen goederen mogen eerst worden verkocht nadat het beslag bij vonnis van de daartoe bevoegde rechter van waarde is verklaard. De rechter is verplicht om vóór zijn beslissing degene, tegen wie het beslag is gelegd, op te roepen ten einde in zijn belang te worden gehoord.

Indien het beslag, overeenkomstig artikel 1172 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek, onder een derde is gedaan, doet de rechter ook deze oproepen om het van waarde te horen verklaren.

Het beslag vervalt van rechtswege, indien de eis tot vanwaardeverklaring niet bij een aan de kantonrechter gericht verzoekschrift is ingesteld binnen acht dagen nadat het is gelegd.

Deze termijn wordt, indien de schuldenaar in een ander district woont, door artikel 9 geregeld.

VIJFDE AFDELING
VAN BESLAG TEGEN SCHULDENAREN, DIE NIET IN SURINAME EEN
BEKENDE WOONPLAATS HEBBEN, EN TEGEN VREEMDELINGEN,
DIE NIET ZIJN INGEZETENEN VAN SURINAME

Artikel 632

Ieder schuldeiser, zelfs die niet een schriftelijk bewijs in handen heeft, is bevoegd om zonder voorafgaand bevel, maar met vergunning van de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied zich de goederen bevinden, beslag te doen leggen op de goederen van zijn schuldenaar indien deze niet in Suriname een bekende woonplaats heeft.

Artikel 633

De formaliteiten, voorgeschreven ten aanzien van het executoriaal beslag op roerende goederen, zijn op dit beslag toepasselijk.

Artikel 634

De beslaglegger is van rechtswege bewaarder van de in beslag genomen goederen, ingeval deze zich onder hem bevinden; zo niet, dan stelt de rechter daarover een bewaarder aan.

Artikel 635

De voorschriften van het eerste lid van artikel 631 gelden ook voor dit beslag; de eis tot vanwaardeverklaring wordt ingesteld voor de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied het beslag gelegd is.

Artikel 636

Een vreemdeling, die niet is ingezetene van Suriname, mag, zonder dat er een vonnis te zijnen laste bestaat, op bevel van de kantonrechter, bij voorraad worden gegijzeld ter zake van een vervallen en opeisbare schuld, jegens een ingezetene van Suriname aangegaan.

De formaliteiten, bij de tweede afdeling van de vijfde titel van het tweede boek voorgeschreven, zijn ook op deze gijzeling toepasselijk.

Artikel 637

De opheffing van de inbeslagneming en gijzeling, bij de artikelen 632 en 636 vermeld, wordt toegestaan na het stellen van behoorlijke borgtocht of andere voldoende zekerheid voor de schuld met de interesten en kosten.

Artikel 638

De inbeslagneming en de gijzeling houden van rechtswege op en de gestelde zekerheid vervalt, indien de eis tot vanwaardeverklaring niet bij een aan de kantonrechter gericht verzoekschrift is ingesteld binnen acht dagen, nadat de goederen in beslag zijn genomen of de

schuldenaar is gegijzeld.

Hetzelfde geldt ten aanzien van de inbeslagneming, indien zij onder derden is gedaan, wanneer het verzoekschrift houdende de eis tot van waardeverklaring niet binnen acht dagen, nadat het ingediend is, vanwege de beslaglegger is betekend aan degene, bij wie de goederen in beslag genomen zijn.

Indien de schuldenaar in een ander district woont, worden de termijnen van het indienen van het verzoekschrift en van het betekenen door artikel 9 geregeld.

ZESDE AFDELING VAN BESLAG OP ONROEREND GOED

Artikel 639⁷⁹

In de gevallen, voorzien bij de artikelen 240, 591 en 632 mag ook verlof verleend worden om beslag te leggen op een of meer bepaaldelijk aangewezen onroerende goederen van de schuldenaar.

Op dit beslag zijn de laatste zinsnede van het eerste lid en het tweede lid van artikel 591 en de artikelen 592, 593, 595, 596, 597 en 598 van toepassing.

Artikel 640

Het beslag wordt gelegd in de vorm en met de gevolgen in de artikelen 377, 378 en 379 vermeld, met deze uitzondering, dat de deurwaarder zich niet op het in beslag genomen onroerend goed behoeft te begeven en dat in plaats van de titel, in artikel 377 onder 2 . genoemd, het verlof moet worden vermeld, uit kracht waarvan de inbeslagneming geschiedt.

Bovendien moet in het proces-verbaal van inbeslagneming op straffe van nietigheid worden aangewezen de rechter voor wie de vordering tot de vanwaardeverklaring zal worden ingesteld.

Artikel 641

De beslaglegger is verplicht om binnen veertien dagen, nadat dit beslag is gelegd, een verzoekschrift tot vanwaardeverklaring er van in te dienen.

Indien de schuldenaar niet in het district woont, waar de inbeslagneming is geschied, wordt de termijn van indiening van het verzoekschrift door artikel 9 geregeld.

Artikel 642

Zodra na de vanwaardeverklaring van het beslag overgegaan wordt tot uitvoering van het vonnis, wordt dat beslag als een executoriaal beslag aangemerkt en geschiedt de verkoop overeenkomstig de bepalingen van de tweede afdeling van de derde titel van het tweede boek.

De termijn van artikel 381 gaat in op de dag, waarop het vonnis tot vanwaardeverklaring wordt betekend.

Artikel 643

Onverminderd het bepaalde in artikel 596 is de beslaglegger, die het gelegd beslag niet binnen de daartoe gestelde termijn door een vordering tot vanwaardeverklaring doet volgen, verplicht om, op straffe van vergoeding van kosten, schade en interesten, zo daartoe gronden zijn, de overschrijving in de openbare registers te doen doorhalen binnen acht dagen, nadat de termijn voor het instellen van de vordering tot vanwaardeverklaring is verstreken.

Artikel 644

Indien de beslaglegger niet voldaan heeft aan het voorschrift van het vorig artikel, wordt de overschrijving van het proces-verbaal van inbeslagneming in de openbare registers doorgehaald uit kracht van een verklaring van de griffier van de overeenkomstig het tweede lid van artikel 640 in het proces-verbaal van beslag aangewezen rechter, vermeldende, dat binnen de in het vorig artikel genoemde termijn een vordering tot vanwaardeverklaring niet is ingesteld.

De doorhaling van de overschrijving in de openbare registers geschiedt evenzeer:

- 1°. uit kracht van de toestemming tot doorhaling van de overschrijving van hem, te wiens verzoeken zij is geschied, blijkende in voege als bepaald in artikel 1224 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek.
- 2°. uit kracht van het vonnis, houdende last tot opheffing van het beslag; buiten de toestemming van de belanghebbenden wordt de overschrijving niet doorgehaald dan met inachtneming van de bepaling van artikel 307 met deze wijziging, dat de termijn van acht dagen na de betekening van het vonnis vervangen wordt door die van één maand na de uitspraak;
- 3°. uit kracht van een verklaring van de griffier, vermeldende, dat van de instantie is afstand gedaan of dat deze is vervallen; indien de zaak naar een andere rechter verwezen is, moet de hier bedoelde verklaring, met vermelding van het vonnis tot verwijzing, worden afgegeven door de griffier van het gerecht, waar de zaak ten gevolge van de verwijzing behandeld is.

Artikel 645

De akte, waarbij tot de doorhaling wordt gemachtigd, of een authentiek afschrift van zodanige akte, alsmede de verklaringen in het vorig artikel vermeld, blijven onder de hypotheekbewaarder berusten.

Een authentiek uittreksel uit het vonnis houdende last tot opheffing van het beslag moet hem worden ter hand gesteld.

ZEVENDE AFDELING⁸⁰ VAN BESLAG OP LUCHTVAARTUIGEN

Artikel 645a

Behoudens de hieronder vermelde afwijkingen zijn ten aanzien van beslag op luchtvaartuigen de bepalingen van de eerste, tweede, derde en vijfde afdeling van deze titel van toepassing.

De hieronder vermelde afwijkingen gelden uitsluitend voor Nederlandse en Surinaamse luchtvaartuigen, zomede voor luchtvaartuigen de nationaliteit bezittende van een vreemde Staat, ten aanzien van welke het op 29 Mei te Rome gesloten verdrag tot het vaststellen van enige eenvormige bepalingen inzake conservatoir beslag op luchtvaartuigen van kracht is.

Onder luchtvaartuig wordt verstaan elk toestel, dat in de dampkring kan worden gehouden tengevolge van de krachten welke de lucht daarop uitoefent.

Artikel 645b

Voor beslag zijn niet vatbaar:

- a. luchtvaartuigen, welke bij uitsluiting zijn bestemd voor de dienst van een vreemde Staat, postvervoer daaronder begrepen, doch met uitsluiting van handelsvervoer;
- b. luchtvaartuigen, welke daadwerkelijk in dienst zijn gesteld op een geregelde luchtlijn van openbaar vervoer en de daarvoor onontbeerlijke reserveluchtvaartuigen;
- c. elk ander luchtvaartuig, dat dient voor het vervoer van personen of goederen tegen betaling, wanneer het gereed staat voor zulk een vervoer te vertrekken; behalve in geval het beslag wordt gelegd voor een schuld, aangegaan ten behoeve van de reis, welke het luchtvaartuig op het punt staat te ondernemen of voor een vordering, welke tijdens de reis is ontstaan.

Het bepaalde in het vorig lid is niet van toepassing ten aanzien van beslag, hetwelk wordt gelegd terzake van terugvordering van een ontvreemd luchtvaartuig.

Artikel 645c

Onverminderd het bepaalde in het vorig artikel mag geen beslag op een luchtvaartuig worden gelegd, indien ter voorkoming daarvan voldoende zekerheid is gesteld. Onmiddellijke opheffing van gelegd beslag zal worden gelast, wanneer voldoende zekerheid wordt gesteld.

De zekerheid is voldoende, indien zij het bedrag van de schuldvordering en de kosten dekt en uitsluitend is bestemd voor de betaling van de schuldeiser, of indien zij de waarde van het luchtvaartuig dekt, ingeval deze geringer is dan het bedrag van de schuld en de kosten.

Wanneer bij het aanbieden van zekerheid ter voorkoming van beslag geschil ontstaat over het bedrag of de aard der te stellen zekerheid, beslist de Kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied het luchtvaartuig zich bevindt, op verzoek van de meest gereede partij, na verhoor of behoorlijke oproeping van de wederpartij of van haar vertegenwoordiger. Deze oproeping geschiedt bij aangetekende brief door de griffier.

Artikel 645d

Wanneer in strijd met de bepalingen der vorige artikelen of zonder wettige grond beslag op een luchtvaartuig is gelegd, wordt de arrestant veroordeeld tot vergoeding van kosten, schaden en interessen.

De bepaling in het vorig lid gesteld, is mede van toepassing, wanneer de schuldenaar zekerheid heeft moeten stellen om een beslag te voorkomen, dat, ware het gelegd, in strijd met het bepaalde in artikel 645b of zonder wettige grond zou zijn geoordeeld.

VIJFDE TITEL VAN HET DOEN VAN REKENING EN VERANTWOORDING

Artikel 646

De rekenplichtige, die nalatig is in het doen van rekening, wordt daartoe, na door de belanghebbende bij de kantonrechter ingediend verzoekschrift, ter terechtzitting opgeroepen; het geding wordt op de gewone wijze gevoerd.

Artikel 647

Bij het vonnis, waarbij het doen van rekening gelast wordt, bepaalt de rechter tevens de termijn, binnen welke de rekening aan de wederpartij moet worden betekend en de tot bewijs strekkende bescheiden tegen ontvangbewijs of door middel van de griffie moeten worden medegedeeld.

Artikel 648

Ingeval binnen de in het vorig artikel bepaalde termijn de betekening niet heeft plaats gehad, of indien de rekenplichtige in gebreke blijft om rekening te doen, wordt hij, indien dit geëist is, daartoe genoodzaakt door de inbeslagneming en de verkoop van zijn goederen tot zodanig bedrag, als bij het vonnis is bepaald.

Ook is de rechter bevoegd om lijfswang tegen hem toe te staan.

Artikel 649

Indien in hoger beroep een vonnis wordt vernietigd, waarbij een eis tot het doen van rekening en verantwoording was afgewezen, wordt de rekening gedaan en beoordeeld voor en door de rechter, voor wie de eis is ingesteld geweest, of voor en door zodanige andere rechter, als bij de beslissing in hoger beroep daartoe is aangewezen.

Art.650

De rekening moet de werkelijke ontvangsten en uitgaven bevatten. Ingeval de ontvangsten de uitgaven te boven gaan, is degene, aan wie de rekening gedaan wordt, bevoegd om van de rechter te vorderen een bevelschrift tot de uitbetaling van dat overschot, zonder dat hij geacht wordt daardoor de rekening te hebben goedgekeurd.

Dit bevelschrift wordt gegeven in de vorm vermeld in artikel 305.

Artikel 651

Binnen de tijd van één maand na de betekening behoort degene, aan wie de rekening gedaan wordt, deze goed te keuren, of anders aan zijn wederpartij een schriftuur van debat te doen betekenen, tenzij de rechter, om billijke redenen, aan hem een langer uitstel verleend heeft.

Binnen een gelijke termijn na de betekening van de schriftuur van debat is hij, die de rekening gedaan heeft, bevoegd om aan zijn wederpartij een memorie van contra-debat te doen betekenen tot rechtvaardiging van zijn rekening en oplossing van de daartegen ingebrachte bedenkingen. De wederzijdse bescheiden moeten aan het slot van de memorie worden vermeld; daarvan wordt mededeling gedaan tegen ontvangbewijs of wel door middel van de griffie.

Artikel 652

Veertien dagen ten langste na de betekening van deze memorie van contra-debat of dadelijk na het verloop van de daartoe verleende termijn, beveelt de rechter, ten verzoeken van de eerst gereede partij, dat partijen, op dag, uur en plaats bij bevelschrift bepaald, voor hem zullen verschijnen, ten einde zich omtrent de betwiste artikelen te verklaren, en, ware het mogelijk, het daaromtrent eens te worden.

Indien de rekenplichtige alsdan niet verschijnt, is artikel 648 op hem van toepassing.

Indien partijen niet tot overeenstemming komen, maakt de rechter van alles proces-verbaal op; hij deelt aan partijen mondeling mede de dag en het uur van de terechtzitting, waarnaar hij partijen verwijst; de partijen behoren zich, zonder nadere aanmaning of oproeping, aldaar te bevinden, ten einde haar belangen mondeling voor te dragen.

Artikel 653

Bij het vonnis, dat op het debat van rekening valt, moet het bedrag van de gehele ontvang en uitgaaf opgemaakt en het saldo bepaald worden.

Artikel 654

Een herrekening mag niet toegestaan worden op grond van misslagen van berekening, weglatingen, valse of dubbel gebrachte posten; partijen zijn echter alleen bevoegd om daarvan aan dezelfde rechter de herstelling te vorderen.

Artikel 655

Indien hij, aan wie de rekening gedaan moet worden, verzuimd heeft zijn schriftuur van debat te doen betekenen of later op de bij artikel 652 bepaalde wijze zijn belangen voor te dragen, beslist de rechter op de overgelegde stukken, zonder dat tegen deze beslissing verzet wordt toegelaten.

Indien, tengevolge van deze beslissing, de rekenplichtige enige gelden verschuldigd is, is hij bevoegd om deze, totdat zij worden opgevorderd, zonder daarvoor interesten verschuldigd te zijn, onder zich te houden.

Artikel 656

Een rekenplichtige, die verlangt rekening te doen, wendt zich, bij weigering of nalatigheid van de belanghebbende om deze op te nemen en te sluiten, bij verzoekschrift tot de rechter, voor wie de rekenplichtige tot het doen van rekening zou kunnen worden geroepen, met verzoek de belanghebbende te doen oproepen om de rekening op te nemen en te sluiten.

Artikel 657

In dit geval wordt geprocedeerd op de gewone wijze, met inachtneming van de bijzondere voorschriften van deze titel.

Artikel 658

Indien echter beneficiaire erfgenamen, de curator in een nalatenschap welke onder het voorrecht van boedelbeschrijving is aanvaard, de curator in een onbeheerde nalatenschap of een andere rekenplichtige, verlangt rekening te doen, en deze rekening moet gedaan worden, hetzij aan een groep van belanghebbenden, hetzij aan belanghebbenden welke slechts ten dele bekend zijn, hetzij er eindelijk afwezig onder de belanghebbenden behoren, wenden de rekenplichtigen zich bij verzoekschrift tot de rechter in artikel 656 vermeld, met verzoek om tegen een bekwame termijn, alle zo bekende als onbekende of afwezige belanghebbenden te doen oproepen.

Artikel 659

De rechter bepaalt die termijn naar gelang van de vermoedelijke afstand van de woon- of verblijfplaatsen van de belanghebbenden; hij beveelt tevens, dat van de oproeping, naar mate van de meer of minder grote belangrijkheid van de zaak, hetzij eens, hetzij meermalen, mededeling moet worden gedaan in een of meer bij het bevel aangewezen nieuwsbladen en voorts, dat afschrift daarvan wordt angeplakt aan de gehoorzaal van de rechter.

Artikel 660

Het bevel houdt bovendien in de last aan de griffier om de bekende belanghebbenden te allen overvloede bij aangetekende brieven op te roepen, waartoe de verzoeker in zijn verzoekschrift hun namen en woonplaatsen vermeldt.

Artikel 661

De rekenplichtige legt zijn rekening met de bescheiden, tegen ontvangbewijs, gedurende de loop van de termijn, ter griffie neder ter inzage van belanghebbenden en kondigt zulks aan in de nieuwsbladen waarin de oproeping is geplaatst.

Artikel 662

Ten dage dienende behandelt de rechter de zaak en doet van het voorgevallene proces-verbaal opmaken.

Artikel 663

Hij verleent verstek tegen niet-verschenen zo bekende als onbekende belanghebbenden en beveelt een tweede oproeping, op gelijke wijze als bij de artikelen 659 en 660 is voorgeschreven; hij houdt ten opzichte van de gedaagden, die verschenen zijn, de zaak aan tot de dag, waarop zij opnieuw moet dienen.

De rechter verleent op die nadere rechtsdag, indien een of meer der andermaal opgeroepen

belanghebbenden wederom niet verschijnen, daarvan akte; hij behandelt de zaak verder en beslist daarin.

Artikel 664

Deze beslissing is voor alle partijen verbindend; verzet daartegen is niet toegelaten.

Artikel 665

Indien er een rangregeling moet plaats hebben, geschiedt deze overeenkomstig de voorschriften daaromtrent in dit wetboek voorkomende.

Artikel 666

De rekenplichtige mag zich, hangende de geschillen over de rangregeling, ontlasten van het onder hem berustend saldo door overstorting in de kas der gerechtelijke consignatiën; de rechter is ook bevoegd om zodanige overstorting op de vordering van een of meer der belanghebbenden te bevelen.

Artikel 667

Indien, in de gevallen bij artikel 658 vermeld, op de aldaar voorgeschreven oproeping niemand verschijnt, wordt verstek verleend en wordt een tweede oproeping bevolen; indien ook daarop niemand verschijnt, sluit de rechter de rekening en bepaalt het saldo zodanig als hij op grond van de bescheiden rechtmatig oordeelt. Tegen dit vonnis is verzet niet toegelaten.

ZESDE TITEL VAN ENIGE BIJZONDERE RECHTSPLEGING

EERSTE AFDELING VAN AANBIEDING VAN BETALING EN VAN GERECHTELIJKE BEWAARGEVING OF CONSIGNATIE

Artikel 668

Het proces-verbaal van aanbod van betaling moet de zaken of de aard der geldspeciën, welke men aanbiedt, vermelden.

Het aanbod moet geschieden aan de persoon of aan de woonplaats van de schuldeiser en daarin moet worden opgenomen het antwoord van de schuldeiser of, indien hij afwezig is, van hem, aan wie het aanbod is gedaan.

Dit antwoord behoort door de schuldeiser, of, bij diens afwezigheid, door hem, die het antwoord gegeven heeft, te worden ondertekend.

Indien de schuldeiser, of hij, die het antwoord gegeven heeft, weigert te tekenen of verklaart zulks niet te kunnen doen, moet daarvan melding worden gemaakt in het proces-verbaal; de notaris of de deurwaarder sluit dit proces-verbaal af, dagtekent en ondertekent het en laat daarvan een gewaarmerkt afschrift aan de persoon of aan de woonplaats van de schuldeiser, alles op straffe van nietigheid.

Ingeval de notaris of de deurwaarder noch de schuldeiser, noch iemand van diens huisgenoten aan zijn woonplaats vindt, handelt hij als in de artikelen 3 en 4 is bepaald.

Artikel 669

Indien de schuldeiser de aangeboden zaak of geldsom niet aanneemt, mag de schuldenaar haar in gerechtelijke bewaring stellen, mits in acht nemende hetgeen voorgeschreven is in de

artikelen 1425 tot en met 1433 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek.

Artikel 670

De eis tot vanwaarde- of tot nietigverklaring van de gedane aanbiedingen of van de bewaargeving wordt als een gewone vordering behandeld. Indien zodanige aanbieding of bewaargeving in een hangende zaak voorkomt, wordt zij als een incident behandeld.

Artikel 671

De vrijwillige of de gerechtelijke bewaargeving verkort geenszins de rechten welke uit gedane inbeslagneming, zo die heeft plaats gehad, zijn ontstaan; zij moet aan de beslagleggers en opposanten worden betekend.

TWEEDE AFDELING⁸¹ VAN DE MACHTIGING VAN EEN GETROUWDE VROUW

Artikel 672⁸²

De echtgenoot die de beslissing van de rechter wil invoeren krachtens de artikelen 158 lid 4, 159 lid 4 of 5, 160 lid 4, 161, 162 lid 2, 163 lid 2, 165 of 172 lid 4 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek moet dit doen bij verzoekschrift.

Bevoegd is de kantonrechter van de woonplaats van de andere echtgenoot, en indien alleen de verzoeker woonplaats in Suriname heeft, de kantonrechter van diens woonplaats.

De rechter kan, alvorens te beslissen, bloed- en aanverwanten van de echtgenoten horen.

In elke instantie beslist de rechter zo spoedig mogelijk; de griffier zendt onverwijld een afschrift van de eindbeschikking aan ieder der echtgenoten bij aangetekende brief.

Hoger beroep staat alleen open voor de echtgenoten binnen veertien dagen na de dag van verzending van het afschrift der beschikking.

Artikel 673⁸³

Vervallen.

Artikel 674⁸⁴

Vervallen.

DERDE AFDELING VAN STUITING VAN EEN HUWELIJK

Artikel 675

De akte, waarin tot stuiting van een huwelijk verzet gedaan wordt, moet bevatten de gronden van het verzet, de hoedanigheid, welke aan de opposant recht geeft om tegen het huwelijk op te komen, en de keuze van een woonplaats in de plaats of plaatsen, waar het huwelijk moest voltrokken worden; alles op straffe van nietigheid. Zij moet zowel aan de ambtenaar van de burgerlijke stand als aan de partij, tegen welke het verzet gericht is, worden betekend.

Artikel 676

De eis tot opheffing van de stuiting moet op de gewone wijze worden aangebracht en behandeld voor de rechter binnen wiens rechtsgebied woonplaats is gekozen, die daarop zo spoedig mogelijk beslist.

Indien woonplaats is gekozen binnen het rechtsgebied van meer dan een kantonrechter, wordt de zaak aangebracht voor een van die kantonrechters, ter keuze van de aanlegger.

Artikel 677

Tegen het vonnis, waarbij op de vordering tot opheffing van de stuiting van het huwelijk is beslist, wordt uiterlijk binnen veertien dagen hoger beroep toegelaten.

DERDE AFDELING A⁸⁵ VAN ADOPTIE

Artikel 677a

1. Een verzoek om adoptie wordt in vijfvoud schriftelijk ingediend bij de bevoegde kantonrechter.
2. Bevoegd tot behandeling van het verzoek is de kantonrechter van de woonplaats van het kind of, zo het geen woonplaats in Suriname heeft, van zijn werkelijk verblijf; heeft het kind in Suriname noch zijn woonplaats noch zijn werkelijk verblijf, dan is de kantonrechter in het eerste kanton bevoegd.
3. Het verzoekschrift vermeldt, sedert welk tijdstip het kind door de adoptanten is verzorgd, waar zij sedert dat tijdstip hebben gewoond, en voorts de naam, de voornamen en de woon- of verblijfplaats van de adoptanten, van het kind, van zijn voogd, van zijn toeziende voogd en van zijn ouders, alsmede van vier der naaste meerderjarige bloedverwanten van de adoptanten en van het kind, bij voorkeur uit beide liniën.
4. Bij het verzoekschrift worden in afschrift overgelegd:
 - a. de akten van geboorten van het kind en de adoptanten dan wel, voor zover zulke akten ontbreken, de daarvoor in de plaats tredende akten van bekendheid als bedoeld in artikel 125 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek;
 - b. de huwelijksakte van de adoptanten.
5. De krachtens het vorige lid vereiste afschriften van akten van de burgerlijke stand vermeldende aantekeningen, welke zich op de kant der akten mochten bevinden. Zij moeten binnen drie maanden vóór de dag der indiening van het verzoek zijn afgegeven.

Artikel 677b

1. De griffier tekent de datum van indiening op het verzoekschrift aan en zendt - tenzij de kantonrechter zich aanstonds onbevoegd verklaart, dan wel het verzoek afwijst wegens het kennelijk niet vervuld zijn van de wettelijke voorwaarden voor inwilliging - onverwijld een afschrift van het verzoekschrift aan de voogdijraad.
2. De voogdijraad stelt een onderzoek in en brengt binnen drie maanden, behoudens de mogelijkheid van verlenging van deze termijn door de kantonrechter, rapport en advies uit over de verzochte adoptie. In gevallen, waarin de beslissing op het verzoek krachtens artikel 342m van het Surinaams Burgerlijk Wetboek moet worden aangehouden, kan de voogdijraad volstaan met een voorlopig rapport.
3. De in het vorige lid bedoelde stukken worden ter griffie ingediend, waarna de kantonrechter de dag vaststelt, waarop het verzoek ter terechtzitting zal worden behandeld.
4. Moet de beslissing krachtens artikel 342m van het Surinaams Burgerlijk Wetboek worden aangehouden, dan kan de kantonrechter bevelen dat, na verloop van een door hem te bepalen termijn, een nader rapport met advies door de voogdijraad zal worden uitgebracht en ter griffie ingediend.

Van het bevel geeft de griffier kennis aan de verzoekers op de door de kantonrechter te bepalen wijze. In dit geval kan de vaststelling van de dag der terechtzitting worden opgeschort, totdat het nadere rapport met advies is ingediend.

5. Dadelijk na de vaststelling van de dag der terechtzitting worden door de griffier de verzoekers, de moeder, de vader die tot het kind in burgerlijke betrekkingen staat, de voogd, de toeziende voogd en de voogdijraad, bij aangetekende brief of op een andere door de kantonrechter te bepalen wijze, opgeroepen om op de terechtzitting te verschijnen. Bij de oproeping van ieder der ouders wordt, indien zij per brief geschiedt of wordt betekend, een afschrift van het verzoekschrift gevoegd.

Artikel 677c

1. De behandeling geschiedt ter terechtzitting met gesloten deuren, waartoe de kantonrechter om bijzondere redenen toegang kan verlenen.
2. De zakelijke inhoud van de stukken, bedoeld in artikel 677b leden 2 en 4, wordt uiterlijk op de eerste terechtzitting ter kennis van de verzoekers en van de ouders gebracht.
3. Strekt het verzoek tot adoptie van een wettig kind en is een der ouders overleden, dan doet de kantonrechter zo mogelijk twee der naaste bloed- of aanverwanten van de overledene ten verhoor oproepen. In alle gevallen kan hij bloed- en aanverwanten van de adoptanten en van het kind, alsmede getuigen en deskundigen, horen. Het verhoor geschiedt ter terechtzitting. De oproeping geschiedt door de griffier bij aangetekende brief of op een andere door de kantonrechter te bepalen wijze.
4. Wanneer geen van beide adoptanten voogd over het kind is, voorziet de kantonrechter vooraf in de voogdij, zo daartoe gronden zijn, en, voor zover nodig, met gelijktijdige ontheffing of ontzetting van de ouderlijke macht; hiertegen staat geen afzonderlijk beroep open. Is de voorziening gegeven, dan kan de kantonrechter het onderzoek op de terechtzitting voor een termijn van ten hoogste zes maanden schorsen.
5. In gevallen waarin het kind op de voor de terechtzitting bepaalde dag twaalf jaar of ouder is, en voorts in gevallen waarin de kantonrechter dit wenselijk acht, wordt het in raadkamer gehoord, na daartoe op een door de kantonrechter te bepalen wijze te zijn opgeroepen; zo nodig geeft de kantonrechter, door tussenkomst van het openbaar ministerie een bevel tot medebrenging. Hij kan ook anderen uitnodigen bij het verhoor van het kind aanwezig te zijn.
6. Alvorens het onderzoek wordt gesloten, stelt de kantonrechter de voogdijraad in de gelegenheid nader mondeling advies ter terechtzitting uit te brengen; vervolgens deelt hij dag en uur van de uitspraak mede.
7. Het vonnis wordt in het openbaar uitgesproken.

Artikel 677d

1. Indien het verzoek is ingewilligd, wordt het vonnis vanwege de voogdijraad zo spoedig mogelijk betekend aan de moeder en aan de vader die in burgerlijke betrekkingen tot het kind staat.
2. De kosten der betekeningen komen ten laste van het Land.

Artikel 677e

1. Van het vonnis en, indien artikel 677d lid 5 is toegepast, van de vooraf gegeven voorziening in de voogdij kunnen in hoger beroep komen:
 - a. indien het verzoek is afgewezen: de verzoeker;
 - b. indien het verzoek is ingewilligd of in de voogdij is voorzien: de voogdijraad, alsmede ieder der ouders, met uitzondering van de vader die niet in burgerlijke betrekkingen tot het kind staat.
2. Het beroep wordt ingesteld bij verzoekschrift binnen dertig dagen waarop het vonnis is uitgesproken. De griffier zendt onverwijld een afschrift van het verzoekschrift aan de voogdijraad, tenzij deze het beroep zelf heeft ingesteld.
3. De artikelen 677b lid 5, 677c leden 1 en 3 tot en met 7, en 677d vinden overeenkomstige toepassing.
4. Het Hof van Justitie kan, zo het daartoe termen vindt, ook buiten het geval voorzien in artikel 677b lid 4, een nader rapport met advies door de voogdijraad doen uitbrengen.

Artikel 677f

1. Een verzoek tot het herroepen van een adoptie wordt schriftelijk, met redenen omkleed, in vijfvoud ingediend bij de kantonrechter, die op het verzoek tot het uitspreken van de adoptie in eerste aanleg heeft beslist.
2. Het verzoekschrift vermeldt de naam, de voornamen en de woon- of verblijfplaats van de verzoeker, van zijn echtgenoot, van zijn kinderen, van zijn adoptief-ouders, van zijn natuurlijke ouders, alsmede van vier der naaste meerderjarige bloedverwanten van zijn adoptief-ouders en van zijn natuurlijke ouders, bij voorkeur uit beide liniën.
3. Bij het verzoekschrift worden in afschrift overgelegd:
 - a. de akte van geboorte van de verzoeker dan wel, voor zover deze mocht ontbreken, de daarvoor in de plaats tredende akte van bekwaamheid als bedoeld in artikel 125 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek;
 - b. de akte van inschrijving van de adoptie.
4. Artikel 677a lid 5 vindt overeenkomstige toepassing.

Artikel 677g

1. De griffier tekent de datum van indiening op het verzoekschrift aan.
2. De kantonrechter stelt de dag vast, waarop het verzoek ter terechtzitting zal worden behandeld.
Desgeraden wint hij tevoren het advies van de voogdijraad in.
3. Dadelijk na de vaststelling van de dag der terechtzitting worden door de griffier de verzoeker, diens adoptief-ouders, natuurlijke ouders en echtgenoot alsmede de voogdijraad, bij aangetekende brief op een andere door de kantonrechter te bepalen wijze, opgeroepen om op de terechtzitting te verschijnen. Bij de oproeping van ieder der adoptief-ouders wordt, indien zij per brief geschiedt of wordt betekend, een afschrift van het verzoekschrift gevoegd.

Artikel 677h

1. De behandeling geschiedt ter terechtzitting met gesloten deuren, waartoe de kantonrechter om bijzondere redenen toegang kan verlenen.
2. Indien het advies van de voogdijraad is ingewonnen, wordt de zakelijke inhoud daarvan uiterlijk op de eerste terechtzitting ter kennis van de verzoeker en van de adoptief-ouders gebracht.
3. Artikel 677c, leden 6 en 7, vindt overeenkomstig toepassing.

Artikel 677i

1. Indien het verzoek is toegewezen, wordt het vonnis vanwege de voogdijraad zo spoedig mogelijk aan ieder der adoptief-ouders betekend.
2. De kosten der betekeningen komen ten laste van het Land.

Artikel 677j

1. Van het vonnis kunnen in hoger beroep komen:
 - a. indien het verzoek is afgewezen: de verzoeker;
 - b. indien het verzoek is ingewilligd: de voogdijraad, zo de verzoeker een kind heeft, alsmede ieder der adoptief-ouders.
2. Het beroep wordt ingesteld bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de dag waarop het vonnis is uitgesproken. De griffier zendt onverwijld een afschrift van het verzoekschrift aan de voogdijraad, tenzij deze het beroep zelf heeft ingesteld.
3. De artikelen 677c leden 6 en 7, 677g, 677h leden 1 en 2, en 677i vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 677k

Van alle uitspraken, in deze afdeling voorzien, zendt de griffier een afschrift aan de voogdijraad.

VIERDE AFDELING⁸⁶ VAN DE OPHEFFING VAN DE GEMEENSCHAP VAN GOEDEREN

Artikel 678

Geen rechtsgeding tot opheffing van de gemeenschap van goederen kan worden aangevangen zonder verlof van de kantonrechter van de woonplaats van de gedaagde en indien alleen de eiser woonplaats in Suriname heeft, van de kantonrechter van diens woonplaats.

Artikel 679

De echtgenoot die opheffing van de gemeenschap vraagt, wendt zich tot de rechter met een verzoekschrift, bevattende de gronden van de eis.

De rechter in eerste aanleg zal bij bevelschrift, geplaatst op het verzoekschrift, partijen gelasten om op een bepaalde dag en een bepaald uur in persoon voor hem te verschijnen, teneinde een vereniging te beproeven.

De rechter laat dit bevelschrift en dit verzoekschrift tenminste drie dagen voor de bepaalde dag van verschijning aan partijen betekenen.

Artikel 680

Ingeval de verzoeker op de bepaalde dag niet verschijnt, zonder van een wettige reden te doen blijken wordt het verzoek als vervallen beschouwd.

Indien partijen, beiden verschenen zijnde, niet verenigd kunnen worden, of indien de andere echtgenoot, behoorlijk opgeroepen, niet is verschenen, verleent de rechter verlof tot het indienen van een verzoekschrift tot opheffing van de gemeenschap.

Artikel 681

De eis wordt bekend gemaakt in een of meer door de rechter aangewezen dagbladen.

De bekendmaking moet behelzen:

1. de vermelding van de eis tot opheffing van de gemeenschap van goederen en de dagtekening van het verzoekschrift bevattende de eis;
2. de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van ieder der echtgenoten.

Artikel 682

De maatregelen die de eiser krachtens artikel 186, 2e lid van het Surinaams Burgerlijk Wetboek mag nemen, zijn verzegeling, boedelbeschrijving en waardering van goederen der gemeenschap, alsmede conservatoir beslag op goederen der gemeenschap overeenkomstig de tien volgende artikelen.

Artikel 683

Het verlof om een of meer van deze maatregelen te nemen kan aan de rechter worden gevraagd bij of na het indienen van het verzoekschrift in artikel 679 bedoeld.

De rechter kan alvorens dit verlof te verlenen, de gedaagde oproepen.

Artikel 684

Op het beslag op roerende goederen van de gemeenschap, andere dan schepen, zijn toepasselijk te artikelen 314, eerste lid, tweede zin. en derde lid, 317-319, 321, 322, eerste lid, 326-328 en 597 van dit wetboek.

Op het beslag op schepen van de gemeenschap zijn de artikelen 444 eerste, tweede en derde lid, 445, met uitzondering van het bepaalde omtrent de gevorderde sommen, 446 en 447 toepasselijk.

Voor de toepassing van artikel 319 treedt de waarde van het in beslag te nemen goed in de plaats van het bedrag der vordering, waarvoor het beslag wordt gelegd.

Tot bewaarders van het goed mogen niet worden aangesteld de arrestant, noch de kinderen of kleinkinderen van de echtgenoten of een hunner, tenzij met uitdrukkelijke toestemming van de andere echtgenoot.

Artikel 685

Onder het beslag mogen niet begrepen worden de roerende goederen, waarvan de andere echtgenoot aantoonde, dat zij niet tot de gemeenschap behoren.

Artikel 686

Hij die de eigenaar beweert te zijn van een in beslag genomen goed, kan tegen de inbeslagname opkomen op de wijze in artikel 329 bedoeld.

Artikel 687

Wanneer uit kracht van het verlot uit artikel 683 onder een derde op gelden of goederen, aan de gemeenschap verschuldigd of toebehorend, beslag wordt gelegd met verzet tegen de afgifte daarvan, houdt het exploit behalve de gewone vereisten ervan op straffe van nietigheid de keuze in van een woonplaats ter plaatse waar de derde woonachtig is.

Het artikel 347a van dit wetboek is van overeenkomstige toepassing.

Binnen acht dagen na het doen van het beslag is de arrestant verplicht op straffe van nietigheid het aan de andere echtgenoot te betekenen.

Binnen een maand nadat het vonnis houdende opheffing van de gemeenschap in kracht van gewijsde is gegaan, is de beslaglegger verplicht bij de bevoegde rechter van de derde-gearresterde onder overlegging van een afschrift van het vonnis een verzoekschrift in te dienen teneinde de derde-gearresterde te doen oproepen om ter terechtzitting verklaring te doen van hetgeen hij van de gemeenschap onder zich heeft of haar verschuldigd is en voorts om te worden veroordeeld tot afgifte aan de rechthebbende overeenkomstig de akte van scheiding en deling binnen veertien dagen nadat deze hem zal zijn betekend.

De artikelen 605-614 en de eerste zinsnede van artikel 615 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 688

Op het beslag op onroerende goederen van de gemeenschap is artikel 640, eerste lid, toepasselijk.

Artikel 689

Het vonnis houdende afwijzing van de eis tot opheffing van de gemeenschap beveelt tevens de opheffing van het beslag.

Bij toewijzing van de eis houdt het beslag op de door de werkelijke verdeling van de goederen der gemeenschap.

Artikel 690

Op verzoek van de andere echtgenoot kan de rechter die verlot tot beslag heeft verleend, gehele of gedeeltelijke opheffing van het beslag verlenen of machtiging geven tot vervreemding, bezwaren, verhuur van in beslag genomen goederen, een en ander onder zodanige voorwaarden als hij nodig zal achten.

De rechter beslist niet dan na verhoor of behoorlijke oproeping van de arrestant. Van zijn beslissing staat hoger beroep open binnen veertien dagen na de dagtekening van de beschikking.

Artikel 691

De overschrijving van het beslag op de onroerende goederen of teboekgestelde schepen wordt in de openbare registers doorgehaald:

1. uit kracht van de toestemming van de eiser, blijkende overeenkomstig artikel 1224 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek;

2. uit kracht van een bevel tot opheffing van het beslag.

Buiten de toestemming van de belanghebbende wordt de overschrijving niet doorgehaald dan met inachtneming van artikel 307 van dit wetboek;

3. uit kracht van een verklaring van de griffier bij het gerecht of rechterlijk college, waar de eis tot opheffing van de gemeenschap laatstelijk aanhangig was dat van de instantie is afstand gedaan, deze is vervallen of dat de vordering is afgewezen en geen hogere voorziening meer openstaat;

4. ambtshalve door de hypotheekbewaarder bij de overschrijving van de akte van scheiding der huwelijksgemeenschap of een uittreksel daarvan.

Artikel 645 van dit wetboek is ook hier van toepassing.

Artikel 692

Het beslag verhindert de inbeslagneming en uitwinning van de goederen door derden wegens schulden door de andere echtgenoot na de inbeslagneming aangegaan.

Het overschot van de opbrengst ener door derden vervolgte uitwinning wordt ten behoeve van de belanghebbenden geconsigneerd.

Artikel 693

Behoudens de voorzieningen, strekkende tot behoud van recht, mag op de eis tot opheffing van de gemeenschap geen vonnis worden uitgesproken, dan een maand nadat de in artikel 681 voorgeschreven bekendmaking heeft plaats gehad.

Artikel 694

De enkele bekentenis van de gedaagde geldt niet als bewijs.

Artikel 695

De opheffing van de gemeenschap wordt openbaar gemaakt door de plaatsing van een uittreksel van het vonnis in het Advertentieblad van de Republiek Suriname.

Dat uittreksel moet bevatten de dagtekening van het vonnis en de aanduiding van het gerecht dat het heeft gewezen, alsmede de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van ieder der echtgenoten. De gronden, waarop het vonnis berust, mogen in het uittreksel niet worden opgenomen.

In het vonnis kan worden bepaald, dat de openlijke bekendmaking tevens omvat de plaatsing van een uittreksel, als bedoeld in het vorige lid van dit artikel, in een of meer in het vonnis aangewezen dagbladen.

VIJFDE AFDELING VAN ECHTSCHEIDING

Artikel 696⁸⁷

De echtgenoot, die een eis tot echtscheiding wil doen, dient daartoe aan de kantonrechter in een verzoekschrift, bevattende de opgave van de feiten, welke duurzame ontwrichting van het huwelijk ten gevolge hebben en van de in te stellen eis, met bijvoeging van de tot bewijs strekkende stukken. De eisende echtgenoot in persoon moet dit verzoekschrift aan de kantonrechter overhandigen. De kantonrechter houdt hem zodanige bedenkingen voor, als hij raadzaam oordeelt.

Indien de eiser wettelijk verhinderd is om zich bij de kantonrechter te vervoegen, begeeft deze zich naar des eisers woonplaats om hem zijn bedenkingen onder het oog te brengen.

Artikel 697

Indien de eiser volhardt, gelast de kantonrechter dat beide echtgenoten op een bepaalde dag en uur voor hem zullen verschijnen.

Het bevel wordt aangetekend op het verzoekschrift; de griffier zendt er een afschrift van aan de verweerder.

Artikel 698

De echtgenoten zijn gehouden in persoon te verschijnen; zij mogen zich niet door nabestaanden of raadslieden doen bijstaan.

Artikel 699

Op de bepaalde dag maakt de kantonrechter aan beide echtgenoten of aan de eiser, indien deze alleen verschenen is, zodanige aanmerkingen als hij raadzaam oordeelt om een verzoening te weeg te brengen. Ingeval de eiser niet verschijnt, zonder van enige wettige reden te doen blijken, wordt het verzoek tot echtscheiding gehouden voor vervallen.

Van de uitslag van deze verschijning doet de rechter een proces-verbaal opmaken.

Artikel 700⁸⁸

De kantonrechter is bevoegd om, bij niet vereniging, voor de duur van het geding, partijen te ontslaan van de verplichting tot samenwoning, waarbij hij tevens kan bepalen, dat een der echtgenoten bij uitsluiting gerechtigd zal zijn tot het gebruik van de echtelijke woning, en voorts bevelen dat aan de andere echtgenoot de goederen tot diens dagelijks gebruik strekkende, zullen worden ter hand gesteld;

Insgelijks mag hij bij voorraad bepalen, bij wie der echtgenoten de kinderen inmiddels zullen verblijven; indien de kinderen niet reeds in de feitelijke macht van die echtgenoot zijn, wordt in de beschikking tevens de afgifte van de kinderen aan deze bevolen; de bepalingen van het tweede, derde, vierde en vijfde lid van artikel 371e bis van het Surinaams Burgerlijk Wetboek zijn ten deze toepasselijk.

De kantonrechter is ook bevoegd om, daartoe gronden vindende, de som te bepalen, welke de ene echtgenoot voorlopig moet verstrekken tot onderhoud van de andere echtgenoot en van de kinderen welke bij hem verblijven, en tevens voorlopig een omgangsregeling vast te stellen tussen het kind en de ouder bij wie het niet verblijft.

Deze beschikkingen behouden gedurende het rechtsgeding haar kracht, totdat de rechter omtrent het onderwerp van die beschikkingen heeft beslist. Indien de rechter niet gebruik maakt van de bevoegdheid, hem bij artikel 267 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek toegekend, blijven de beschikkingen krachtens dit artikel betreffende de kinderen van kracht totdat het vonnis, waarbij de eis tot echtscheiding is afgewezen, kracht van gewijsde heeft verkregen, of, in geval van toewijzing van die eis, totdat een maand is verlopen, nadat de dientengevolge gegeven beschikking tot voorziening in de voogdij kracht van gewijsde heeft verkregen.

Artikel 701⁸⁹

Vervallen.

Artikel 702⁹⁰

Indien de kantonrechter de echtgenoten niet heeft kunnen verenigen, wordt de zaak verder op de gewone wijze behandeld; het vonnis wordt in het openbaar uitgesproken.

Indien er gronden zijn om bewijs bij getuigen toe te laten, heeft het verhoor van de getuigen volgens de gewone regelen, doch met gesloten deuren plaats.

Artikel 703⁹¹

De incidentele vorderingen, gedaan naar aanleiding van de artikelen 266 en 267 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek, en die tot wijziging of opheffing van de beschikkingen bedoeld bij artikel 700 moeten met redenen omkleed ter terechtzitting worden gedaan.

De maatregelen welke hij die echtscheiding vraagt, naar aanleiding van artikel 268 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek mag nemen tot behoud van zijn recht, zijn dezelfde als die, welke hem in geval van een eis tot opheffing van de gemeenschap van goederen in artikel 682

van dit wetboek zijn toegekend.

Hij zal echter tot het leggen van conservatoir beslag alleen verlof kunnen bekomen in geval van gegronde vrees voor verduistering.

Artikel 704⁹²

De formaliteiten, voor de vordering tot echtscheiding voorgeschreven, zijn mede toepasselijk op de vordering tot scheiding van tafel en bed als in artikel 286 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek bedoeld.

Het voorschrift van artikel 1931, tweede en derde lid, van het Surinaams Burgerlijk Wetboek is toepasselijk, zowel bij de vordering tot scheiding van tafel en bed wegens bepaalde oorzaak, als bij de vordering tot echtscheiding; met deze wijziging echter voor de beide rechtsgedingen, dat de ouders en kinderen der echtgenoten zich van het geven van getuigenis mogen verschonen.

Artikel 705

Het vonnis, waarbij echtscheiding of scheiding van tafel en bed uitgesproken wordt, moet openbaar worden gemaakt op de wijze, bij artikel 691 vastgesteld.

ZESDE AFDELING VAN DE WIJZE VAN PROCEDEREN IN ZAKEN BETREFFENDE ONDERHOUD

Artikel 706

De rechtsvorderingen, uitsluitend strekkende tot:

- 1°. bepaling van een uitkering tot onderhoud, verschuldigd krachtens het eerste boek van het Surinaams Burgerlijk Wetboek,
- 2°. wijziging of intrekking van een vonnis of een beschikking, waarbij een beslissing over zodanige uitkering is gegeven,
- 3°. wijziging of intrekking van een door partijen terzake van zodanig onderhoud getroffen regeling, worden ingesteld bij verzoekschrift.

Onder onderhoud is begrepen onderhoud en opvoeding van een minderjarige.

Het verzoekschrift bevat de feiten en omstandigheden, waarop de vordering is gegrond, en wordt met de tot staving dienende bescheiden ingediend bij de kantonrechter, met zoveel afschriften als er verweerders zijn.

De kantonrechters van de woonplaats van de verzoeker, van de verweerder of van een der verweerders, ter keuze van de verzoeker, zijn bevoegd om van de in het eerste lid genoemde vorderingen kennis te nemen.

Artikel 707⁹³

De griffier tekent op het verzoekschrift de dag van ontvangst aan en zendt onverwijld bij aangetekende brief een afschrift van het verzoekschrift en van de daarbij behorende bescheiden aan iedere verweerder toe. Daarbij wordt een kennisgeving gevoegd, vermeldende de tijd, binnen welke volgens het laatste lid van dit artikel een verweerschrift kan worden ingediend, en het gevolg, door het eerste lid van het volgende artikel aan het niet-indienen verbonden. Indien noch de woonplaats, noch de verblijfplaats van de verweerder bekend is, plaatst de griffier onverwijld een oproeping tot het afhalen van de voor hem bestemde stukken in een of meer door de kantonrechter aangewezen nieuwsbladen.

De verweerder dient binnen drie weken, indien hij woon- of verblijfplaats in Suriname heeft, en anders binnen vijf weken, na de dag van afzending of oproeping, een verweerschrift bij de rechter in.

Artikel 708⁹⁴

De rechter wijst de vordering zonder verder verhoor van partijen toe, indien niet binnen de wettelijke termijn een verweerschrift is ingekomen, ten ware de vordering hem onrechtmatig of ongegrond voorkomt.

Indien de verweerder geen bekende woon- of verblijfplaats in Suriname heeft, bedraagt de termijn van verzet vijf weken.

Iedere verweerder, die niet in deze beschikking heeft berust, is bevoegd om bij verzoekschrift tegen haar in verzet te komen binnen acht dagen nadat de beschikking of enige uit kracht daarvan opgemaakte of ter uitvoering daarvan strekkende akte hem in persoon is betekend of na het plegen door hem van enige daad, waaruit noodzakelijk voortvloeit, dat de beschikking of de aangevangen tenuitvoerlegging hem bekend is.

Het verzoekschrift gaat vergezeld van een afschrift, dat de griffier onverwijld aan de oorspronkelijke verzoeker toezendt.

Artikel 709

Indien binnen de wettelijke termijn een verweerschrift of indien een verzoekschrift tot verzet is ingekomen, bepaalt de rechter een dag voor het verhoor van partijen en, in geval de voogdijraad partij is, van degene onder wiens ouderlijke macht of voogdij de minderjarige staat. Zijn er meer verweerders, dan wordt, zolang deze niet allen een verweerschrift hebben ingediend, met het bepalen van de dag gewacht tot na afloop van de voor de indiening van verweerschriften geldende termijn.

De rechter is bevoegd om, naar gelang de vordering het onderhoud van een meerderjarige of een minderjarige betreft, het schriftelijk advies in te winnen van de voogdijraad, voor zover deze niet partij is in het geding.

Het advies wordt uitgebracht binnen een door de rechter gestelde termijn en ligt ter griffie voor de partijen, ouders en voogden ter inzage. De oproeping, in het volgend artikel bedoeld, zal de betrokkenen dienaangaande inlichten.

De rechter is bevoegd om in elke stand van de zaak aan ieder der partijen de verstrekking van bepaalde, door bewijsstukken gestaafde, gegevens nopens eigen inkomen of vermogen te bevelen, waarvan hij kennisneming nodig acht.

Artikel 710

De oproeping van de partijen, ouders en voogden geschiedt bij brieven van de griffier, te verzenden uiterlijk op de tweede dag na ontvangst van het in het voorgaand artikel bedoeld advies of na afloop van de daarvoor gestelde termijn en, heeft de rechter zodanig advies niet ingewonnen, nadat het verhoor bepaald is. Heeft een hunner noch een bekende woonplaats noch een bekende verblijfplaats, dan plaatst de griffier de voor hem bestemde oproeping onverwijld in een of meer door de rechter aangewezen nieuwsbladen.

Artikel 711

De rechter is bevoegd om tegen de dag van het verhoor of een nadere dag verhoor van getuigen over bepaalde feiten te bevelen. De getuigen worden zo mogelijk in de beschikking aangewezen en door de meest gerede partij opgeroepen of medegebracht.

Partijen mogen bij haar verzoekschrift of verweerschrift het verlangen te kennen geven, dat door haar met naam en woonplaats aangeduide personen als getuigen worden gehoord.

De artikelen 141, 143, 144, 145, 146, 147, 150, 151 en 152 zijn op de getuigenverhoren van overeenkomstige toepassing.

Na afloop van het verhoor of het nadere verhoor deelt de rechter mede, wanneer de uitspraak zal plaats vinden. De rechter beschikt ten spoedigste.

Artikel 712

De griffier houdt proces-verbaal van hetgeen ter gelegenheid van het verhoor voorvalt, met vermelding van de zakelijke inhoud van de verklaringen van partijen, ouders, voogden en getuigen.

De rechter is bevoegd te gelasten, dat in het proces-verbaal van enige bepaalde verklaring aantekening zal worden gedaan.

De rechter, die het verhoor heeft bijgewoond, en de griffier stellen het proces-verbaal zo spoedig mogelijk na afloop van het verhoor vast en ondertekenen het.

Artikel 713

De beschikkingen, bedoeld in de artikelen 708, eerste lid, en 711, laatste lid, zijn op straffe van nietigheid met redenen omkleed en worden in het openbaar uitgesproken. Zij kunnen uitvoerbaar worden verklaard bij voorraad.

Ten aanzien van de proceskosten geldt het bepaalde in de artikelen 60-64.

Artikel 713a⁹⁵

Aan de partij, die niet persoonlijk of bij gemachtigde bij de uitspraak tegenwoordig is geweest, doet de kantonrechter de inhoud daarvan mededelen op de wijze, als bij artikel 119 derde lid bepaald.

Artikel 714⁹⁶

De verzoeker, wiens vordering geheel of gedeeltelijk is afgewezen, en de verweerder, tegen wie na een verhoor van partijen, als bedoeld in artikel 709, de vordering geheel of gedeeltelijk is toegewezen ongeacht of hij al dan niet tegenspraak gevoerd heeft of bij het verhoor verschenen is, mag van 's rechters beschikking binnen tenzij hij in de beschikking heeft berust, in hoger beroep komen bij het Hof van Justitie binnen dertig dagen, gerekend van de dag van de uitspraak, of, indien de verzoeker in beroep niet bij de uitspraak tegenwoordig is geweest, binnen dertig dagen, gerekend van de dag, waarop hem de beschikking is medegedeeld.

De behandeling van het hoger beroep heeft plaats op dezelfde wijze als die in eerste aanleg.

ZESDE AFDELING A⁹⁷ VAN DE WIJZE VAN PROCEDEREN IN ZAKEN BETREKKELIJK TOT EEN HUURKOOP

Artikel 714a

De behandeling van zaken betrekkelijk tot een huurkoop geschiedt overeenkomstig de gewone regelen, voor zover daarvan niet bij de navolgende artikelen of elders is afgeweken.

Artikel 714b

De eisende partij zal te harer keuze ter griffie van het kantongerecht binnen welks rechtsgebied de wederpartij woonachtig is, haar bedrijf gevestigd heeft, woonplaats heeft gekozen of de verkochte zaak aan de koper is overgedragen, indienen een verzoekschrift, waarbij de kantonrechter verzocht wordt een dag te bepalen, waarop de zaak ter terechtzitting zal worden behandeld.

Bij gebreke van een door het vorig lid aangewezen rechter, wordt het verzoekschrift ingediend ter griffie van het kantongerecht binnen welks rechtsgebied de eiser woonachtig is, zijn bedrijf gevestigd heeft of woonplaats heeft gekozen.

Het verzoekschrift bevat verder de gegevens overeenkomstig de gewone regelen. Daarbij worden gevoegd zoveel afschriften als er wederpartijen bij de zaak betrokken zijn.

Artikel 714c⁹⁸

De verkoper, die een bevel tot teruggave bij voorraad van een in huurkoop overgedragen zaak verlangt, wendt zich bij met redenen omkleed verzoekschrift tot de kantonrechter.

Deze zal de teruggave bevelen, indien hem de grondigheid van het verzoek aannemelijk wordt gemaakt.

Alvorens te beschikken, kan de rechter de koper horen.

Bij het bevelschrift kan de rechter bevelen, dat bij de tenuitvoerlegging tot een door hem te bepalen bedrag zekerheid zal worden gesteld voor de daardoor te veroorzaken kosten, schaden en interessen.

De bevolen zekerheid wordt aangeboden bij de betekening van het bevelschrift, welke aan de tenuitvoerlegging voorafgaat.

De beschikking, waarbij het bevel wordt verleend, kan worden verklaard uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande hoger beroep, zelfs op de minuut.

Binnen drie weken na het verleend bevel zal de verkoper de vordering tot ontbinding der overeenkomst dan wel tot teruggave der zaak of bevestiging der teruggave bij voorraad moeten aanhangig maken. Bij gebreke van dien, alsmede bij afwijzing der vordering, zal de verkoper die het bevel mocht hebben tenuitvoergelegd, gehouden zijn de koper deswege schadeloos te stellen en de vroegere toestand te herstellen.

ZESDE AFDELING B⁹⁹ VAN DE WIJZE VAN PROCEDEREN IN AMBTENARENZAKEN

Artikel 714d¹⁰⁰

Vorderingen als bedoeld in artikel 79 eerste lid, van de Personeelwet worden ter griffie van het Hof van Justitie bij verzoekschrift ingediend.

De griffier tekent op het verzoekschrift de dag van ontvangst aan en verzendt onverwijld bij aangetekende brief een afschrift van het verzoekschrift aan de wederpartij.

De verweerder, dient binnen zes weken na de dag van afzending ter griffie van het Hof een verweerschrift in. Het Hof kan indien daartoe gronden zijn, deze termijn op verzoek van de verweerder telkens met ten hoogste gelijke duur verlengen.

De griffier verzendt onverwijld een afschrift van het verweerschrift aangetekend aan de eisende partij.

Artikel 714e¹⁰¹

Nadat het verweerschrift is ingekomen danwel de termijn voor inzending daarvan is verstreken, bepaalt het Hof een dag voor het verhoor van partijen. Zij worden door de Griffier bij aangetekende brief opgeroepen. De termijn van oproeping bedraagt ten minste veertien dagen.

Partijen mogen zich door gemachtigden laten vertegenwoordigen of bijstaan. De gemachtigden, met uitzondering van de advocaten, moeten aan het Hof een onderhandse of notariële akte van lastgeving overleggen. Het Hof kan de persoonlijke verschijning van partijen gelasten.

Artikel 714f¹⁰²

Het Hof kan de overlegging van op de zaak betrekkinghebbende ambtelijke stukken gelasten. Indien en voor zover zulks om dringende redenen van algemeen belang wordt gevorderd, kan het Hof aan een partij de kennisneming van bepaalde ambtelijke stukken

onthouden. Het Hof maakt van die stukken geen gebruik voor het bewijs van een door die partij betwist feit.

Het Hof kan ambtshalve of op verzoek omtrent bepaalde aangewezen feiten of omstandigheden getuigen of deskundigen horen, dan wel door de Rechter-Commissaris doen horen. De voorschriften betreffende het getuigenverhoor en het deskundigenbericht zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 714g¹⁰³

Na afloop van het verhoor doet het Hof zo spoedig mogelijk bij met redenen omkleed vonnis in het openbaar uitspraak.

ZEVENDE AFDELING VAN AANVULLING OF VERBETERING VAN AKTEN VAN DE BURGERLIJKE STAND

Artikel 715

Hij, die krachtens artikel 64 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek de aanvulling of verbetering van een akte van de burgerlijke stand, in rechte wil doen bevelen, dient daartoe aan de rechter, waarvan in artikel 65 van hetzelfde Wetboek is melding gemaakt, een met redenen omkleed verzoekschrift in.

De rechter is bevoegd om de oproeping van belanghebbende partijen te bevelen; het verzoek daartoe mag ook in een aanhangig rechtsgeding worden gedaan.

De zaak wordt als een gewone vordering behandeld.

Het vonnis is aan hoger beroep onderworpen, al ware ook de verzoeker van aanvulling of verbetering alleen in het geding.

ACHTSTE AFDELING VAN DWANGUITGIFTE VAN AKTEN

Artikel 716

Hij, die zich in de loop van een geding een afschrift of uittreksel wil doen afleveren van een akte, waarin hij niet partij is geweest, doet zijn eis tot dwanguitgifte met redenen omkleed aan de kantonrechter.

Artikel 717

De rechter is bevoegd om de tenuitvoerlegging van het vonnis, niettegenstaande verzet of hoger beroep, te bevelen.

Artikel 718

De notaris of bewaarder is verplicht om op vertoon van het vonnis het afschrift van of het uittreksel uit de akte af te leveren; de notaris of de bewaarder maakt daarvan proces-verbaal op.

Partijen zijn bevoegd om bij het opmaken van dat proces-verbaal tegenwoordig te zijn en hun aanmerkingen daarin te doen opnemen.

Artikel 719

Indien er geschillen deswege ontstaan, worden deze op de dag dat de hoofdzaak wederom ter terechtzitting dient, zonder enige nadere aanzegging behandeld; de notaris of de bewaarder is verplicht de akte mede te brengen indien de rechter daartoe gronden aanwezig acht.

De rechter beslist in het geschil, na de oorspronkelijke akte met het afschrift of het uittreksel vergeleken te hebben.

De eiser is verplicht om de kosten van het proces-verbaal, die van de reis of van de verplaatsing van de notaris of van de bewaarder, benevens die van het maken van een afschrift of uittreksel, voor te schieten.

Artikel 720

De griffiers en andere bewaarders van openbare registers zijn verplicht om daarvan zonder rechterlijk bevel, tegen betaling van de kosten, afschrift of uittreksel af te leveren aan hem, die zulks verlangt, op straffe van vergoeding van kosten, schade en interesten.

Niettemin mag aan hem, die niet partij in de zaak is geweest, uitgifte van het vonnis in een strafzaak niet geschieden, zonder machtiging van de rechter, die, of van de voorzitter van het Hof van Justitie, dat het vonnis geveld heeft; het verzoek daartoe mag alleen worden toegestaan op het bewijs, dat de verzoeker daarbij belang heeft.

Artikel 721

De notarissen of andere bewaarders van minuten of akten zijn verplicht om daarvan, tegen betaling van de kosten, afschrift uit te reiken, zowel aan de onmiddellijk belanghebbende personen, als aan hun erfgenamen of rechtverkrijgenden.

Ingeval van weigering is de kantonrechter bevoegd hen daartoe te veroordelen, met vergoeding van kosten, schade en interesten, indien daartoe gronden aanwezig zijn, verhaalbaar zelfs bij lijfswang.

Artikel 722

Het geschil deswege wordt als een gewone vordering behandeld en de rechter is bevoegd om de tenuitvoerlegging van het vonnis bij voorraad te bevelen, niettegenstaande verzet of hoger beroep.

Ten aanzien van de schadevergoeding echter mag de rechter dit laatste alleen toestaan tegen het stellen van voldoende zekerheid.

Artikel 723

De partij, welke zich een tweede of verdere grosse wil doen afgeven, dient tot dat einde een verzoekschrift in bij de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied de bewaarder zijn woonplaats heeft; de rechter beveelt zo nodig aan de bewaarder om op een bepaalde dag en uur de afgifte te doen, en aan de belanghebbende partijen om bij de afgifte tegenwoordig te zijn; aan de voet van de tweede of verdere grosse moet melding worden gemaakt van dat beveldschrift, mitsgaders van de som, voor welke het stuk ten uitvoer kan worden gelegd, indien de schuldvordering gedeeltelijk is voldaan of afgestaan.

Artikel 724

Ingeval van tegenspraak beslist de kantonrechter.

Artikel 725

Aan dezelfde partij mag een tweede of verdere uitgifte in executoriale vorm van een vonnis alleen gedaan worden krachtens een beveldschrift van de kantonrechter die, of van de voorzitter van het Hof van Justitie, dat het gewezen heeft; hieromtrent moeten daarenboven worden in acht genomen de vormen, welke voorgeschreven zijn ter bekoming van tweede of verdere grossen van akten.

NEGENDE AFDELING VAN RECHTSWEIGERING

Artikel 726

Er bestaat rechtsweigering, indien een rechter weigert op een verzoekschrift te beschikken, of in een voor hem aanhangig rechtsgeding te beslissen.

Artikel 727

Het bewijs van rechtsweigering wordt geleverd geacht door twee gerechtelijke aanmaningen aan de rechter gedaan in de persoon van de griffier, en betekend van acht tot acht dagen ten minste. Alle deurwaarders, daartoe verzocht, zijn gehouden deze aanmaningen te doen, op straffe van afzetting.

Tegen de rechter mag na verloop van ten minste zes dagen na de tweede aanmaning, een vordering tot vergoeding van kosten, schade en interesten worden ingesteld.

Artikel 728

De rechtsvordering uit hoofde van rechtsweigering tegen een kantonrechter of tegen de voorzitter of een lid van het Hof van Justitie wordt in het eerste en hoogste ressort gebracht voor het Hof van Justitie.

Artikel 729

Deze rechtsvordering wordt aanhangig gemaakt door indiening van een verzoekschrift aan het Hof van Justitie.

Bewijsstukken, indien die er zijn, moeten er worden bijgevoegd, en de verzoeker moet woonplaats kiezen in de plaats, waar het Hof zitting houdt.

Artikel 730

Het Hof doet het verzoekschrift mededelen aan de rechter, tegen wie het gericht is. Daartoe wordt een afschrift van dat bevel en van het verzoekschrift, met de daarbij gevoegde bewijsstukken, binnen de door het Hof daartoe bepaalde termijn ter griffie van die rechter betekend.

Artikel 731

Binnen de door het Hof bepaalde termijn na die betekening is de rechter gehouden, zijn verdediging in te brengen bij een schriftelijk antwoord ter griffie van het Hof van Justitie en dat antwoord aan de verzoeker te doen betekenen.

Artikel 732

De rechter, tegen wie de vordering gericht is, onthoudt zich, gedurende het onderzoek daarvan, van de kennisneming van het bij hem aanhangig geding, waarin de beweerde rechtsweigering zou hebben plaats gehad, mitsgaders van alle zaken, welke hij, die de vordering heeft ingesteld, bij hem mocht aanhangig hebben, op straffe van nietigheid van de vonnissen.

Hij moet zich, op gelijke wijze en mede op straffe van nietigheid, onthouden van de kennisneming van bij hem aanhangige zaken, waarin nabestaanden in de rechte linie van hem, die de vordering gedaan heeft, of diens echtgenoot, partij zijn, indien deze zulks vorderen.

Artikel 733

Het Hof van Justitie beslist na de afloop van de hierboven bepaalde termijnen op de stukken, tenzij het college het indienen van nadere inlichtingen mocht verlangen of toelaten.

Die memoriën, waarin die inlichtingen zijn vervat, moeten betekend worden op de wijze, als bij de artikelen 730 en 731 is voorgeschreven.

Artikel 734

Indien de rechtsvordering gegrond is, wordt de rechter veroordeeld tot vergoeding van kosten, schade en interesten jegens de verzoeker.

Het geding, waarin een rechtsweigerings heeft plaats gehad, moet, zo daartoe gronden zijn, naar een andere rechter worden verwezen.

TIENDE AFDELING¹⁰⁴ **VAN OVERTREDINGEN VAN NOTARISSSEN EN ANDERE AMBTENAREN**

Artikel 735¹⁰⁵

Overtredingen van notarissen en andere ambtenaren, waarvan de burgerlijke rechter kennis neemt, worden als strafzaken ter kennisneming van de kantonrechter vervolgd en berecht.

ELFDE AFDELING **VAN TOELATING OM KOSTELOOS TE PROCEDEREN**

Artikel 736

De rechter, bij wie een rechtsgeding of geschil moet worden aangevangen of hangende is, is bevoegd om aan zodanige personen, die daarin eisende of verwerende willen optreden of optreden en die van hun onvermogen om proceskosten te dragen doen blijken, vergunning te verlenen om kosteloos te procederen.

Arme of onvermogenende vreemdelingen, die niet zijn ingezetenen van Suriname, mitsgaders vreemde armendirectiën of kerkbesturen zijn hiervan uitgesloten, tenzij bij verdrag anders is overeengekomen.

Artikel 737

Indien de eiser verlangt kosteloos te procederen, doet hij daartoe het verzoek in het verzoekschrift of bij zijn mondelinge voordracht.

Indien de verweerder dergelijke toelating verlangt, vraagt hij haar aan bij zijn schriftelijk antwoord, indien hij zodanig stuk indient, en anders ter terechtzitting vóór of bij zijn mondelinge antwoord.

Artikel 738

Het verzoekschrift of het schriftelijk antwoord mag op ongezegeld papier worden gesteld.

Hij die deze toelating verlangt, moet aan de rechter overleggen een bewijs van zijn onvermogen om de proceskosten te betalen, afgegeven door een der daartoe door de President aangewezen ambtenaren.

Artikel 739

Tenzij de rechter reeds bij voorraad bevindt, dat de voorgenomen vordering of

verdediging klaarblijkelijk van alle grond is ontbloot, onderzoekt hij, of genoegzaam van het onvermogen des verzoekers om de proceskosten te betalen blijkt; hij staat in dat geval het verzoek toe.

Artikel 740

Indien de verkrijger van de kosteloze toelating in eerste aanleg in het ongelijk is gesteld, moet hij, om ook in hoger beroep kosteloos te kunnen procederen, daartoe te voren de toelating van de hogere rechter hebben bekomen op de wijze als voor de eerste aanleg is voorgeschreven.

Indien hij echter in eerste aanleg in het gelijk is gesteld, behoeft hij die nadere toelating om in hoger beroep kosteloos te procederen niet.

Artikel 741

De toelating om kosteloos te procederen, mitsgaders al de akten, welke daaraan zijn voorafgegaan, alsmede de bij het verzoek overgelegde stukken, zijn vrij van zegel.

Artikel 742

Het gevolg van de verleende toelating om kosteloos te procederen is, dat de gerechtelijke akten van de zijde des verkrijgers in debet voor zegel moeten worden gevisieerd, mitsgaders dat aan hem, die de toelating verkregen heeft, het salaris van deurwaarders, aan zijn zijde gevallen, niet mag worden in rekening gebracht.

Artikel 743

Indien de wederpartij van hem, die de toelating verkregen heeft, in het ongelijk gesteld en dienvolgende in de kosten verwezen wordt, mogen de salarissen van deurwaarders, mitsgaders de zegelrechten en judicieele boeten op haar worden verhaald, evenalsof er niet kosteloos was geprocedeerd.

Artikel 744

Indien daarentegen de verkrijger van de toelating bij eindvonnis in het ongelijk gesteld en in de kosten verwezen wordt, staat het de wederpartij vrij om de kosten, van haar zijde gevallen, op hem, zo mogelijk, te verhalen.

Artikel 745

Indien in het algemeen een behoefte als in deze titel bedoeld, buiten eigenlijk rechtsgeding, enige gerechtelijke machtiging, goedkeuring of andere rechterlijke beschikking op eenvoudige requesten, of andere aanvragen nodig heeft, is hij bevoegd om zijn daartoe strekkend verzoekschrift, vergezeld van het bewijs van onvermogen bij artikel 738 vermeld, op ongezegeld papier in te dienen; de beschikking daarop is vrij van zegel en wordt vrij van alle andere kosten aan hem uitgereikt.

De rechter is verder bevoegd om aan behoeftigen vergunning te verlenen tot het kosteloos ten uitvoer leggen van rechterlijke beschikkingen en tot het executeren van grossen.

Artikel 746¹⁰⁶

Indien een rechterlijke beschikking wordt verzocht betrekkelijk tot een arbeidsovereenkomst of een overeenkomst als in de Arbeidswet bedoeld, mag het daartoe strekkend request op ongezegeld papier worden ingediend; de beschikking wordt vrij van zegel en andere kosten uitgereikt.

Hij die in rechte optreedt:

- 1°. in een geding, uitsluitend strekkende tot bepaling van een uitkering tot onderhoud, krachtens het eerste boek van het Surinaams Burgerlijk Wetboek verschuldigd, daaronder begrepen het verschuldigde voor onderhoud en opvoeding van een minderjarige en de in artikel 342c van genoemd wetboek bedoelde vergoeding, dan wel tot tenuitvoerlegging, wijziging of intrekking van een vonnis, een beschikking of een regeling tussen partijen omtrent zodanige uitkering;
- 2°. in een geding betrekkelijk tot een arbeidsovereenkomst of een overeenkomst als in de Arbeidswet bedoeld, wordt, indien hij het bij artikel 738 vermelde bewijs van onvermogen overlegt en zo nodig ondanks de bepaling van artikel 736, tweede lid, geacht van de rechter vergunning te hebben verkregen om kosteloos te procederen.

Deze bepaling geldt niet ten aanzien van degene, die zijn reeds vroeger afgewezen vordering andermaal aanhangig maakt.

Artikel 747

Armeninrichtingen, besturen van gods- en gasthuizen, benevens de kerkbesturen der verschillende erkende godsdienstige gezindheden in Suriname zijn bevoegd om op gelijke wijze en met gelijk gevolg, als in deze titel ten aanzien van onvermogen is bepaald, kosteloze toelating te vragen en te erlangen; zij zijn echter niet verplicht om een bewijs van onvermogen over te leggen.

Artikel 748

De beslissingen aangaande de toelating om kosteloos te procederen, zijn niet aan hoger beroep onderworpen.

TWAALFDE AFDELING VAN VOORLOPIG GETUIGENVERHOOR

Artikel 749

Indien in een geval, waarin bewijs door getuigen is toegelaten, vóórdat nog een geding aanhangig is of vóórdat in een aanhangig geding het verhoor kan plaats hebben, gevaar bestaat, dat dit bewijsmiddel zou verloren gaan, hetzij uit hoofde van ouderdom of ziekte van iemand, die als getuige zou moeten worden gehoord, hetzij uit hoofde dat iemand voornemens is Suriname te verlaten, hetzij om een andere dergelijke, door de rechter voldoende geachte reden, is de rechter bevoegd om op verzoek van de belanghebbende onverwijld een getuigenverhoor te bevelen.

Artikel 750

Het verzoek wordt gedaan aan de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied de persoon, die men als getuige wil doen horen, of indien er meer dan een zijn, het grootste getal van hen woonachtig zijn.

Het verzoek vermeldt:

- 1°. de redenen, welke een voorlopig getuigenverhoor noodzakelijk maken;
- 2°. de daadzaken, welke men wil bewijzen;
- 3°. de namen en woon- of verblijfplaatsen van hem of van hen, die men als getuigen wil doen horen.

Artikel 751

Indien de kantonrechter het verzoek toestaat, bepaalt hij de dag en het uur, waarop het getuigenverhoor zal plaats hebben.

De bepalingen van de artikelen 143 tot en met 148, 151 en 153 zijn mede op dit getuigenverhoor toepasselijk, met uitzondering van hetgeen aldaar ten aanzien van de wederpartij is bepaald.

Artikel 752

De in een voorlopig verhoor afgelegde verklaringen van getuigen mogen niet als bewijs worden aangenomen, zolang het mogelijk is, hen op de gewone wijze in het geding te horen.

Artikel 753

Indien zulks door overlijden of afwezigheid van getuigen, of uit hoofde van andere dergelijke redenen, niet meer mogelijk zou zijn, mag het ingevolge artikel 751, tweede lid, opgemaakt proces-verbaal in het geding worden overgelegd. De rechter mag aan de inhoud er van zodanige bewijskracht toekennen als hij naar omstandigheden vermeent te behoren.

Tegenbewijs is van rechtswege toegelaten.

ZEVENDE TITEL VAN HET NIET TOELATEN VAN GEMACHTIGDEN

Artikel 754¹⁰⁷

De kantonrechter is bevoegd om te weigeren iemand, die van het verlenen van rechtsgeleerde hulp zijn beroep maakt en niet is advocaat, als gemachtigde toe te laten of verder toe te laten.

Bij zodanige weigering houdt hij de zaak tot een volgende terechtzitting aan, tenzij de partij, welke gemachtigde niet of niet verder is toegelaten, tegenwoordig zijnde, dadelijk behandeling wenst.

De griffier stelt bij aangetekende brief de partij, welke gemachtigde niet of niet verder is toegelaten, met de aanhouding en de reden daarvan in kennis en roept haar tevens op om op de voor de zaak bepaalde nadere terechtzitting in persoon of bij een andere gemachtigde tegenwoordig te zijn.

De beschikking van de kantonrechter tot het niet of niet verder toelaten is uitvoerbaar bij voorraad.

De persoon, die niet of niet verder als gemachtigde is toegelaten, is bevoegd om daarover aan het Hof van Justitie door tussenkomst van de kantonrechter, die hem niet toeliet, schriftelijk zijn beklag te doen gedurende een maand na de hem daarvan door de kantonrechter gedane mededeling.

Het onderzoek der klacht geschiedt door het Hof van Justitie in raadkamer, dat daarover oordeelt na van de betrokken kantonrechter de nodige inlichtingen te hebben ontvangen en na de klager te hebben gehoord, indien deze zich in Suriname bevindt.

ACHTSTE TITEL SLOT- EN OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 755¹⁰⁸

Dit Wetboek treedt in werking op een door de President nader te bepalen tijdstip in 1936. Op dat tijdstip vervalt het Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, vastgesteld bij Staatsbesluit van de 4de September 1868, n°. 17 (Gouvernementsblad no. 14), zoals dat Wetboek sedert is gewijzigd en aangevuld.

Artikel 756

Voor zover de betrekkelijke bepalingen nog toepassing kunnen vinden, gelden de bij het Wetboek van 1868 vastgestelde regelen van berechting en afdoening ten aanzien van op het in het eerste lid bedoelde tijdstip bij de onderscheidene gerechten aanhangige zaken en gedingen.

De beperking, vervat in de tweede zin van het bepaalde onder 3°. van het eerste lid van artikel 619 is niet van toepassing op bepalingen, door de erflater of door de schenker gemaakt vóór de inwerkingtreding van dit Wetboek.

Voorts blijft het beslag op de in het eerste lid van artikel 619 onder 2° en 3° begrepen zaken ook na het in werking treden van dit Wetboek toegelaten tot verhaal van onderhoud, waarop de beslaglegger zelf ten tijde van dit in werking treden aanspraak had, onverminderd de mogelijkheid om deze zaken in beslag te nemen tot verhaal van het verschuldigde wegens levering van levensbehoeften, verstrekt aan degenen, tegen wie het beslag gedaan wordt.

Artikel 757

Overall waar in wetten, welke bij wet kunnen worden gewijzigd of aangevuld, verwezen wordt naar het "Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering" al of niet met bijvoeging "voor de kolonie Suriname" wordt in plaats daarvan gelezen: "Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering".

Artikel 758

Het recht om tegen de vonnissen in aanhangige of reeds afgedane gedingen middelen van voorziening aan te wenden, de tot kennisneming daarvan bevoegde rechter en de daarvoor geldende regelen van berechting worden beoordeeld overeenkomstig de te voren gegolden hebbende wettelijke bepalingen.

Voor zover enige bepaling van dit Wetboek zich daartegen niet verzet en de uitspraken van de kantonrechters in burgerlijke zaken door de bij het in werking treden van dit Wetboek bestaande wetten niet uitdrukkelijk is uitgesloten, wordt van alle vonnissen en beschikkingen van de kantonrechters in burgerlijke zaken hoger beroep toegelaten, ook al zou, bijaldien de betrekkelijke uitspraak door het Hof van Justitie in eerste aanleg gedaan was, dat middel niet openstaan.

Artikel 759

In burgerlijke zaken is de kantonrechter bevoegd en verplicht tot al datgene, waartoe de voorzitter van het Hof van Justitie of het Hof van Justitie bij de toegepaste bepalingen bevoegd en verplicht is verklaard, en verricht zelf de taak, waarvoor de benoeming van een rechter-commissaris aldaar is toegelaten of voorgeschreven.

Hetzelfde geldt voor de griffier van het kantongerecht ten aanzien van al datgene, waartoe de griffier van het Hof van Justitie bevoegd of verplicht is verklaard.

In de gevallen waarin in burgerlijke zaken de rechter-commissaris partijen op grond van betwisting, verzet of wederspraak naar de terechtzitting verwijst, doet de kantonrechter dit aan de belanghebbenden aanzeggen, met oproeping tegen dag en uur, waarop hij de zaak ter terechtzitting van het kantongerecht zal behandelen.

Ten dienende dage hoort de kantonrechter de verschenen partijen in haar belangen en beslist in het gerezen geschil.

Van die beslissing is hoger beroep op het Hof van Justitie toegelaten.

Dit geding in hoger beroep wordt alleen gevoerd tussen hen, die bij de wederspraak partijen zijn geweest.

Artikel 760

Overall waar in burgerlijke zaken in of buiten rechtsgeding het indienen van een verzoekschrift aan de rechter verplicht is of wordt gesteld, is hij, die niet kan schrijven, bevoegd

om zijn verzoek mondeling aan de rechter voor te dragen. De rechter brengt het of doet het in geschrift brengen. Op zodanige verzoeken of mondelinge voordrachten vindt artikel 112 overeenkomstige toepassing.

Verzoeken in burgerlijke zaken krachtens de bij het in werking treden van dit Wetboek bestaande wetten aan het Hof van Justitie in te dienen, worden gedaan aan de kantonrechter van de woonplaats des verzoekers, tenzij zij tegen iemand anders gericht zijn, in welk geval zij moeten worden gedaan aan de kantonrechter van diens woonplaats of laatste woonplaats.

Verzoeken tot ontheffing of ontzetting van een der ouders, die na scheiding van tafel en bed met de uitoefening van de ouderlijke macht of na echtscheiding of ontbinding des huwelijks met de voogdij is belast, worden ingediend aan de rechter, die van de scheiding van tafel en bed, de echtscheiding of ontbinding des huwelijks kennis heeft genomen.

Verzoeken tot herstel in de ouderlijke macht of voogdij of er toe strekkende, dat hij die van de ouderlijke macht is ontheven of ontzet, tot voogd over zijn minderjarige kinderen wordt benoemd, worden ingediend bij de rechter, die van het verzoek tot ontheffing of ontzetting kennis heeft genomen, tenzij de onthevene of de ontzette is gescheiden van tafel en bed of zijn huwelijk is ontbonden door echtscheiding of na scheiding van tafel en bed, in welke gevallen het verzoek wordt ingediend bij de rechter, die van het verzoek of van de eis tot scheiding van tafel en bed, tot echtscheiding of tot ontbinding van het huwelijk kennis heeft genomen.

Verzoeken krachtens de bij het in werking treden van dit Wetboek bestaande wetten aan het Hof van Justitie in te dienen naar aanleiding van een uitspraak in burgerlijke zaken door het Hof in eerste aanleg gedaan, geschieden aan de rechter, die volgens dit Wetboek tot het doen van de betreffende uitspraak bevoegd zou zijn.

De rechtsvordering bedoeld in artikel 342a van het Surinaams Burgerlijk Wetboek, wordt ingesteld bij de kantonrechter van de woonplaats van het kind.

Artikel 761¹⁰⁹

Het bij wet van 4 September 1868, no. 17 (Gouvernementsblad no. 14) vastgestelde Surinaams Burgerlijk Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24 November 1933 (Gouvernementsblad 1934, no.30), ondergaat de volgende wijzigingen:

1°. artikel 7 wordt gelezen als volgt: "De kantonrechter of diens plaatsvervanger kanttekt de eerste en laatste bladzijden van elk register van de burgerlijke stand; hij waarmerkt voorts alle andere bladen.";

2° in art. 16 wordt in plaats van "Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering" gelezen: "Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering" en worden de woorden "door de president van het hof van justitie of door de rechter, die deze vervangt" vervangen door de woorden: "de kantonrechter of diens plaatsvervanger";

3°. in het eerste lid van art. 59 wordt in plaats van "Hof van Justitie", gelezen: "kantongerecht van de woonplaats des verzoekers";

4°. in art. 62 wordt in plaats van "het hof van Justitie" gelezen: "de kantonrechter" en vervallen de woorden: ",na verhoor van het openbaar ministerie,";

5°. in art. 63 wordt in plaats van "het hof" gelezen: "de kantonrechter";

6°. in art. 65 wordt in plaats van "het hof van justitie, hetwelk", gelezen: "de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied de registers zijn of hadden behoren te worden gehouden, die" en vervallen de woorden: "van het openbaar ministerie, en";

7°. in het tweede lid van art 74 wordt in plaats van "dagvaardingen", gelezen: "oproepingen ter terechtzitting";

8°. in het eerste lid van art. 92 vervallen de woorden: "door middel van een verzoekschrift", en wordt in plaats van "op te komen", gelezen: "in beroep te komen";

9°. in art. 119 wordt in plaats van "het hof van justitie" gelezen: "de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied het huwelijk moet worden voltrokken";

10°. in art. 121 wordt in plaats van "Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering" gelezen: "Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering";

11°. in art 127 wordt in plaats van "zich bij verzoekschrift tot het hof van justitie",

gelezen: "zich tot de kantonrechter" en worden de woorden "welk hof, na verhoor van het openbaar ministerie, mitsgaders" vervangen door de woorden: "welke rechter, na verhoor" ;

12°. art. 165 wordt gelezen als volgt: "Indien de man weigert zijn vrouw te machtigen om een akte aan te gaan of om in rechte te verschijnen, is zij bevoegd om aan de kantonrechter van hun gemene woonplaats te verzoeken, daartoe gemachtigd te worden";

13°. in art 167 wordt in plaats van "het hof van justitie" gelezen: "de kantonrechter van de woonplaats der echtgenoten,";

14°. in art. 178 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

15°. in het eerste lid van art. 255 wordt in plaats van " het hof justitie ", gelezen: "de rechter";

16°. in het eerste lid van art. 256 wordt in plaats van "het hof van justitie, op het rapport van commissarissen, en na verhoor van het openbaar ministerie", gelezen: "de rechter";

17°. in het tweede lid van art. 256 wordt in plaats van " het hof", gelezen: "de rechter";

18°. art. 257 wordt gelezen als volgt: "Tegen de uitspraak wordt uiterlijk gedurende één maand beroep op het hof van justitie toegelaten.";

19°. in het derde lid van art. 259 wordt in plaats van "het hof van justitie in het hoogste ressort", gelezen: "de kantonrechter";

20°. in de eerste zin van art. 259b wordt in plaats van "het hof van justitie" gelezen: "de kantonrechter" en wordt het slot van die zin van "op de wijze" af, gelezen: "op de wijze en met de gevolgen in dat artikel bepaald.";

21°. de tweede zin van art. 259b wordt vervangen door een tweede lid, luidende:

"Bij gebreke van zodanige bevel is de voogdijraad bevoegd, deze uitkering in rechte te vorderen, nadat het vonnis tot ontbinding des huwelijks is ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand";

22°. artikel 260 wordt gelezen als volgt:

"De vordering tot echtscheiding wordt ingesteld bij de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied de man op het ogenblik van de indiening van het in art. 700 van het Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bedoelde verzoekschrift hoofdverblijf, of, bij gebreke daarvan, werkelijk verblijf had.

Indien de man op het ogenblik van de indiening van bovengemeld verzoekschrift een bekend hoofdverblijf of werkelijk verblijf binnen Suriname niet had, wordt de vordering ingesteld bij de kantonrechter van de plaats, waar de vrouw op dat ogenblik aldaar werkelijk verblijf had.";

23°. in het eerste lid van art. 263 en in het eerste lid van art. 267 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

24°. het slot van het eerste lid van art. 264 wordt gelezen als volgt: "worden gedaan bij de kantonrechter van het laatste gemene hoofdverblijf, of, bij gebreke daarvan, van het laatste gemene werkelijk verblijf.";

25°. in het eerste lid van art. 268 wordt in plaats van "Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering", gelezen: "Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering";

26°. in art. 278 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

27°. art. 279 vervalt;

28°. in het eerste lid van art. 282 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

29°. in het tweede lid van art. 282 wordt in plaats van "het hof", gelezen: "de kantonrechter";

30°. in het eerste lid van art. 283 wordt in plaats van "Het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

31°. in het eerste lid van art. 283b wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

32°. art. 283c wordt gelezen:

"Bij gebreke van een bevel als in het eerste lid van het vorige artikel bedoeld is de voogdijraad bevoegd deze uitkering in rechte te vorderen, nadat het vonnis der echtscheiding is ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand. ";

33°. art. 283d vervalt;

34°. in het tweede lid van art. 290 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter" en wordt in plaats van "hetzelfde", gelezen: "dezen";

35°. art. 291 wordt gelezen als volgt:
"Bij de aanvraag der beide echtgenoten moet worden overgelegd afschrift van de huwelijksakte en van de overeenkomst, waarvan bij het eerste lid van het vorige artikel wordt gesproken.";

36°. het eerste lid van art. 292 wordt gelezen als volgt:
"De kantonrechter beveelt daarop aan de beide echtgenoten om te zamen en in persoon voor hem te verschijnen, ten einde hun de nodige vertogen te doen.";

37°. in het eerste lid art. 293. wordt in plaats van "Het hof van justitie", gelezen: "De kantonrechter";

38°. in het tweede lid van art. 293 en in het laatste lid van art. 299 wordt in plaats van "283b, 283c en 283d", gelezen: "283b en 283c";

39°. in art. 294 wordt in plaats van "bij verzoekschrift aan de hogere rechter opkomen", gelezen: "bij het hof van justitie in beroep komen";

40°. in het tweede en in het derde lid van art. 299 wordt in plaats van "het hof", gelezen: "de rechter";

41°. in het eerste lid van art. 299a wordt in plaats van "Het hof", gelezen: "De kantonrechter";

42°. in het eerste en in het tweede lid van art. 321 wordt in plaats van "lijfstraffelijke rechtsvordering", gelezen: "strafvervolging";

43°. in het derde lid van art. 321 wordt in plaats van "openbare rechtsvordering", gelezen: "strafvervolging";

44°. in het eerste lid van art. 342b wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter van de woonplaats van het kind",

45°. in het tweede lid van art. 342b wordt tweemaal in plaats van "Het hof" gelezen: "De kantonrechter";

46°. het eerste lid van art. 342c vervalt;

47°. in het derde lid van art. 342c. wordt in plaats van "het eerste lid", gelezen: "de gewone regelen";

48°. art. 342d vervalt;

49°. het derde lid van art. 342f wordt gelezen als volgt:
"De vordering wordt ingesteld bij de kantonrechter van de woonplaats der moeder."

50°. aan het eerste lid van art. 342g wordt toegevoegd een nieuwe zin, luidende: "Artikel 1945 is niet van toepassing.";

51°. aan art. 342g wordt toegevoegd een nieuw lid, luidende: "In het geding betrekkelijk een uitkering als bedoeld in artikel 342a mag de moeder als getuige worden gehoord, ook indien zij haar kind in rechte vertegenwoordigt."

52°. de artikelen 342h tot en met 342q worden vervangen door de volgende twee artikelen:

Artikel 342h

Onverminderd de bevoegdheid van de eiser om uit hoofde van onverwijlde spoed een voorlopige uitkering in kort geding te vorderen, is de rechter in elke stand der zaak, indien de gedaagde zijn in artikel 342a of 342f bedoelde verplichting heeft erkend, bevoegd, zodanige uitkering te bepalen, door de gedaagde gedurende het rechtsgeding te voldoen.

Artikel 342i

Bij niet geregelde voldoening van de vastgestelde uitkering krachtens de artikelen 342a, 342f, 342h of 381b is ook de voogdijraad bevoegd, het vonnis of de beschikking ten uitvoer te leggen op de wijze, bepaald in de derde afdeling van de tweede Titel van het Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering."

53°. Na artikel 353 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 354

Onverminderd het bepaalde in geval van ontbinding van het huwelijk na scheiding van tafel en bed, echtscheiding en scheiding van tafel en bed zijn de ouders verplicht ten behoeve van het onderhoud en de opvoeding van hun minderjarige kind, indien zij de ouderlijke macht of de voogdij over dat kind niet bezitten zonder daarvan te zijn ontheven of ontzet, wekelijks, maandelijks of driemaandelijks zoveel aan de voogdijraad uit te keren als de rechter op diens vordering zal hebben bepaald."

54°. in het eerste lid van art. 355 wordt in plaats van "het hof van justitie" gelezen: "de kantonrechter" en vervallen de woorden "van het openbaar ministerie en";

55°. in het derde lid van art. 355 wordt in plaats van "het hof", gelezen: "de rechter";

56°. aan art. 358 wordt toegevoegd een tweede lid, luidende: "Artikel 354 is toepasselijk ten aanzien van hem, die een minderjarig natuurlijk kind heeft erkend, indien hij de voogdij over dat kind niet bezit zonder daarvan te zijn ontheven of ontzet.";

57°. in het eerste lid van art. 371b wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter van de woon- of verblijfplaats van het kind" en vervallen de woorden: "van het hof";

58°. in het eerste lid van art. 371c wordt in plaats van "Het hof", gelezen: "De kantonrechter" en worden de woorden "het hof" vervangen door de woorden "de kantonrechter";

59°. in het tweede lid van art. 371c wordt in plaats van "het hof", gelezen: "de kantonrechter" en worden de woorden "Het hof", vervangen door de woorden "De kantonrechter";

60°. in het vierde en vijfde lid van art. 371c. wordt in plaats van "het hof", gelezen: "de kantonrechter";

61°. in het laatste lid van art. 371c wordt in plaats van "Het hof" ,gelezen: "De kantonrechter" en worden de woorden "het hof" vervangen door de woorden "de kantonrechter";

62°. in het vierde lid van art. 371d wordt in plaats van "het hof", gelezen: "de kantonrechter";

63°. in het eerste van art. 371e wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

64°. in het tweede lid van art. 371e wordt in plaats van "Het hof", gelezen: "De kantonrechter" en wordt de tweede zin gelezen als volgt: "Indien de rechter het nodig oordeelt, is hij bevoegd het horen van getuigen te bevelen.";

65°. het slot van het eerste lid van art. 371g van "zoveel" af wordt gelezen: "wekelijks, maandelijks of driemaandelijks, zoveel aan de voogdijraad uit te keren als de rechter op diens verzoek zal hebben bepaald.";

66°. de tweede, derde, vierde en vijfde leden van art. 371g vervallen;

67°. in het eerste lid van art. 371h wordt in plaats van "hof" gelezen: "kantongerecht";

68°. de tweede zin van het eerste lid en het derde tot en met zesde lid van art. 371h vervallen;

69°. in het tweede lid van art. 371h vervallen de woorden "of van het hof";

70°. art. 371i vervalt;

71°. de artikel 376 en 377 vervallen;

72°. in art. 378 wordt in plaats van "het hof van justitie" gelezen: "de kantonrechter";

73°. na de Veertiende Titel van het Eerste Boek wordt ingevoegd een nieuwe titel, luidende:

VEERTIENDE TITEL A VAN DE BEPALING, WIJZIGING EN INTREKKING VAN UITKERINGEN TOT ONDERHOUD

Artikel 381a

Het krachtens dit boek verschuldigde onderhoud, daaronder begrepen het verschuldigde voor onderhoud en opvoeding van een minderjarige, wordt bepaald naar evenredigheid der behoeften van de tot onderhoud gerechtigde enerzijds en het inkomen en vermogen van de tot uitkering verplichte, in verband met het getal en de hoedanigheid der andere personen, wier onderhoud volgens dit boek te zijnen laste komt, anderzijds.

Artikel 381b

De rechter is bevoegd, de beslissing over de uitkering op vordering van de tot onderhoud veroordeelde of van degene aan wie de betaling moet geschieden te wijzigen of in te trekken.

De wijziging of intrekking moet zijn gegrond op de overweging, dat de feitelijke verhouding bestaande tussen de behoeften van de tot onderhoud gerechtigde enerzijds en het inkomen en vermogen van de tot onderhoud veroordeelde in verband met de op hem rustende lasten anderzijds sedert het ogenblik, waarop bedoelde beslissing is gegeven, zo aanmerkelijk is veranderd, dat, had deze gewijzigde verhouding bestaan op genoemd ogenblik, de beslissing een andere zou zijn geweest.

De rechter is bevoegd om op overeenkomstige wijze een door partijen getroffen regeling ter zake van onderhoud krachtens dit Boek verschuldigd, te wijzigen of in te trekken."

74°. het vierde lid van art. 382b wordt gelezen als volgt:

"De voogdijraad draagt zorg, dat de gelden, aan hem betaald door personen, die krachtens dit Boek tot een uitkering tot onderhoud en opvoeding van hun kinderen verplicht zijn, overeenkomstig hun bestemming worden besteed."

75°. in art 390 wordt in plaats van "na verhoor van het openbaar ministerie, en , desnoods,", gelezen: "desnoods na verhoor";

76°. in het eerste lid van art. 414 vervallen de woorden " ,op aanvraag van de procureur-generaal,";

77°. in het eerste lid van art. 418 wordt in plaats van "kantonrechter of het hof van justitie", gelezen: "rechter";

78°. in het eerste lid van art. 418a vervallen de woorden "van het kantongerecht of, indien het hof van justitie de voogdij heeft opgedragen, de griffier bij het hof van justitie";

79°. in het eerste lid van art. 435 vervallen sub 4 . de woorden "of kennelijk onvermogen";

80°. in het eerste lid van art. 436 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter der woonplaats of, bij gebreke daarvan, der laatste woonplaats van hem, wiens ontzetting wordt gevraagd";

81°. het tweede lid van art. 436 wordt gelezen als volgt:

"Het verzoek of de vordering bevat de feiten en omstandigheden, waarop het is gegrond, en houdt tevens in een opgave van de namen der ouders, van de voogd, van de toeziende voogd en van hun woon- of verblijfplaatsen, voor zover die bekend zijn, van de namen en woon- of verblijfplaatsen der bloedverwanten of der aangehuwden, die overeenkomstig artikel 385 moeten worden opgeroepen, zomede van de getuigen, die de in het verzoek of in de vordering gestelde feiten zouden kunnen staven. Tenzij het verzoek tot ontzetting van de voogdijraad is uitgegaan, deelt de griffier het verzoek of de vordering met de tot staving daarvan ingezonden bescheiden ten spoedigste in afschrift aan die raad mede. De griffier tekent op het verzoek of op de vordering de dag van indiening aan.";

82°. in het derde lid van art. 436 wordt in plaats van "Het hof" en "het hof", onderscheidenlijk gelezen: "De kantonrechter" en "de kantonrechter";

83°. in het vierde lid van art. 436 wordt in plaats van "het hof" en "Het Hof", onderscheidenlijk gelezen: "de kantonrechter" en "De kantonrechter" ;

84°. in het vijfde lid van artikel 437 wordt in plaats van "het hof", "hetzelve" en "het zal", onderscheidenlijk gelezen: "de kantonrechter", "hem" en "hij zal";

86°. in het eerste lid van art. 438a wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter van hun woonplaats of, bij gebreke hiervan, van hun laatste woonplaats";

87°. in het tweede lid van art. 438a wordt in plaats "het hof van justitie" en van "het hof", onderscheidenlijk gelezen: "de kantonrechter" en "de kantonrechter";

88°. in het derde lid van art. 438a wordt in plaats van "Het hof", van "het hof" en van "hetzelve" onderscheidenlijk gelezen: "De kantonrechter", "de kantonrechter" en "hij";

89°. de laatste zin van het eerste lid van art. 438b wordt gelezen als volgt: "Het verzoek of de vordering wordt ingediend bij de kantonrechter, die van het verzoek of van de vordering tot ontheffing of ontzetting heeft kennis genomen, tenzij het huwelijk van de onthevende of ontzette is ontbonden door echtscheiding, in welk geval het verzoek of de vordering wordt ingediend bij de kantonrechter, die van de eis tot echtscheiding heeft kennis genomen.";

90°. in het tweede lid van art. 438b wordt in plaats van "Het hof", van "het hof" en van "hetzelve", onderscheidenlijk gelezen: "De kantonrechter", "de kantonrechter" en "hij";

91°. art. 438c wordt gelezen als volgt:
"Het bepaalde in artikel 371g geldt mede bij ontheffing of ontzetting van de vader of de moeder van de voogdij over eigen kinderen.";

92°. in het eerste lid van art. 440 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

93°. in het tweede lid van art. 440 wordt in plaats van "Het hof", gelezen: "De kantonrechter" en vervallen de woorden "van het openbaar ministerie en";

94°. in het vierde lid van art. 440 wordt in plaats van "het hof", gelezen: "de kantonrechter";

95°. in het eerste lid van art. 465 vervallen de woorden "en op de conclusiën van het openbaar ministerie,";

96°. het vierde lid van art. 480 wordt vervangen door de volgende alinea:
"De minderjarige en ieder die op het verzoek gehoord is, zijn bevoegd tegen de beslissing van de kantonrechter bij het hof van justitie op te komen.";

97°. het vijfde lid van art. 480 vervalt, in verband waarmede de zesde en zevende leden vijfde en zesde leden worden;

98°. in het eerste lid van art. 484 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

99°. in het derde lid van art. 484 wordt in plaats van "Het hof", gelezen: "De kantonrechter"; bovendien wordt aan dit lid toegevoegd: "Hij beslist zonder hoger beroep.";

100°. in art. 489 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter van de woonplaats van hem, tegen wie het gericht is.";

101°. in art. 491 wordt in plaats van "het hof" en "zal het", onderscheidenlijk gelezen: "de kantonrechter" en "zal hij de echtgenoot en";

102°. in het eerste lid van art. 492 wordt in plaats van "Het hof van justitie" en van een of meer daartoe benoemde rechters door de griffier vergezeld en in alle gevallen in tegenwoordigheid van het openbaar ministerie", onderscheidenlijk gelezen: "De kantonrechter" en "de rechter, vergezeld van de griffier";

103°. de derde en vierde leden van art. 492 vervallen;

104°. in art. 493 wordt in plaats van "het hof van justitie", van "zal het" en van "het hof", onderscheidenlijk gelezen: "de kantonrechter", "zal hij" en "de kantonrechter";

105°. in art. 494 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

106°. in art. 495 vervallen de woorden " , en op de conclusiën van het openbaar ministerie";

107°. in art. 498 wordt in plaats van "het hof van justitie" en van " het openbaar ministerie", onderscheidenlijk gelezen: "de kantonrechter" en "de griffier";

108°. in art. 510 wordt in plaats van "Het hof van justitie" en van "het hof", onderscheidenlijk gelezen: "De kantonrechter" en "de kantonrechter";

109°. in art. 511 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter" en vervallen de woorden: " , dat altijd op zodanig verzoek zal moeten worden gehoord";

110°. in het tweede lid van art. 512 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

111°. in het derde lid van art. 512 wordt in plaats van "het hof", gelezen: "de kantonrechter";

112°. in het eerste lid van art. 517 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: de kantonrechter";

113°. in art. 518 wordt in plaats van "het hof", gelezen: "de kantonrechter";

114°. in het eerste lid van art. 519 wordt in plaats van "een daartoe aangewezen lid van het hof van justitie", van "dit lid", van "Het aangewezen lid", van "het hof" en van "als het", onderscheidenlijk gelezen: "de procureur-generaal", "deze", "De procureur-generaal" en "als hij";

115°. in het eerste lid van art. 521 wordt in plaats van "het hof" van justitie, voor dat hof" en van " door het hof" onderscheidenlijk gelezen: "de kantonrechter van de door hem verlaten woonplaats, voor die kantonrechter" en "door die rechter";

116°. in het derde lid van art. 521 wordt in plaats van "het hof", gelezen: "de

kantonrechter";

117°. in het eerste lid van art. 524 wordt in plaats van "het hof van justitie, op daartoe gedanen eis, na verhoor van het openbaar ministerie", gelezen: "de kantonrechter op daartoe gedane eis";

118°. in het eerste lid van art. 525 wordt in plaats van "Het hof van justitie", gelezen: "De kantonrechter" en vervallen de woorden "te houden in tegenwoordigheid van het openbaar ministerie,";

119°. in het tweede lid van art. 525 wordt in plaats van "Het hof" en van "als het", onderscheidenlijk gelezen: "De kantonrechter" en "als hij";

120°. in artikel 535 wordt in plaats van "het hof van justitie.", gelezen: "de rechter, die het vonnis van vermoedelijk overlijden heeft gewezen.";

121°. in art. 536 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter, binnen wiens rechtsgebied zij gelegen zijn," en wordt de tweede zin gelezen als volgt: "Nadat de deskundigen verslag aan de rechter gedaan hebben en deze hetzelfde zal hebben goedgekeurd, moet de beschrijving met het verslag ter griffie worden bewaard.";

122°. in art. 537 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

123°. in art. 549 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: de kantonrechter van de gemene woonplaats";

124°. in art. 550 wordt in plaats van "het hof", gelezen: "de kantonrechter";

125°. in art. 1006 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

126°. in art. 1010 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

127°. in het eerste lid van art. 1012 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter" en vervallen de woorden "en van het openbaar ministerie";

128°. in het eerste lid van art. 1039 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

129°. in art. 1048 wordt in plaats van "het hof van justitie, op verhoor van het openbaar ministerie", gelezen: "de kantonrechter";

130°. in het tweede lid van art. 1052 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

131°. in het eerste lid van art. 1054 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

132°. in art. 1055 wordt in plaats van "Het hof van justitie" en van "welke het" , onderscheidenlijk gelezen: "De kantonrechter" en "welke hij";

133°. in het tweede lid van art. 1062 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

134°. in het eerste lid van art. 1098 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

135°. in art. 1101 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

136°. in het vierde lid van art. 1102 vervallen de woorden: ", en in allen gevalle van het openbaar ministerie,";

137°. in het eerste lid van art. 1103 wordt in plaats van "het hof van justitie" en van "637 tot 641 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering", onderscheidenlijk gelezen: "de kantonrechter" en "567 tot 571 van het Surinaamse Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering";

138°. in het eerste lid van art. 1154 wordt in plaats van "Het hof van justitie", gelezen: "De kantonrechter, onder wiens ressort de nalatenschap opengevallen is,";

139°. in het tweede lid van art. 1154 wordt in plaats van "het hof", gelezen: "de rechter";

140°. in het derde lid van art. 1154 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

141°. in het eerste lid van art. 1155 vervallen de woorden ", onder toezicht van een lid van het hof van justitie,";

142°. in het tweede lid van art. 1155 wordt in plaats van "rechtercommissaris", gelezen: "kantonrechter";

143°. de aanhef van het derde lid van art. 1155 wordt gelezen als volgt: "Hij moet in rechte optreden ten aanzien van de rechtsvorderingen, enz";

144°. in het eerste lid van art. 1156 wordt in plaats van "rechtercommissaris", gelezen: "kantonrechter";

145°. in het eerste lid van art. 1157 wordt in plaats van "rechtercommissaris", gelezen: "kantonrechter";

146°. in het tweede lid van art. 1157 wordt in plaats van "rechtercommissaris", gelezen: "kantonrechter" en vervallen de woorden ", en doet daarvan verslag aan het hof van justitie";

147°. in het eerste lid van art. 1158 wordt in plaats van "rechtercommissaris" gelezen: "kantonrechter";

148°. in het tweede lid van art. 1158 vervallen de woorden "na verhoor van het openbaar ministerie,";

149°. in art. 1179 sub 4°. vervalt hetgeen volgt op "over het lopende jaar verschuldigd is,";

150°. in art. 1179 sub 7°. wordt hetgeen volgt op "mocht gesteld zijn," vervangen door: "alsmede de door de ouders krachtens het Eerste Boek verschuldigde uitkeringen tot onderhoud en opvoeding van hun minderjarige wettige kinderen.";

151°. in het derde lid van art. 1224 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

152°. in art. 1225 wordt in plaats van "voor het hof van justitie", gelezen: "aan de kantonrechter, onder wiens rechtsgebied de inschrijving gedaan is, ten ware die vordering ondergeschikt is aan een geschil, hangende voor een andere kantonrechter, in welk geval de eis tot doorhaling verwezen wordt naar de kantonrechter, voor wie het hoofdgeschil aanhangig is";

153°. aan art. 1225 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende als volgt:
"Echter moet de overeenkomst tussen de schuldeiser en de schuldenaar aangegaan om ingeval van geschil, de vordering voor een door hen aangewezen kantonrechter te brengen, tussen hen nagekomen worden.";

154°. in art. 1227 en in art. 1240 wordt in plaats van "Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering", gelezen: "Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering";

155°. in art. 1439 vervallen de woorden "of van kennelijk onvermogen";

156°. in het tweede lid van art. 1677 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter, onder wiens rechtsgebied het lichaam is gevestigd,";

157°. in het tweede lid van art. 1756 wordt in plaats van "het hof van justitie" en "het hof", onderscheidenlijk gelezen: "de kantonrechter" en "die rechter";

158°. in het laatste lid van art. 1758 wordt in plaats van 454 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering", gelezen: "379 van het Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering";

159°. in het bepaalde sub 3°. van art. 1791 vervallen de woorden "of van kennelijk onvermogen";

160°. in het eerste lid van art. 1840 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

161°. in het bepaalde sub 4°. van art. 1853 vervallen de woorden "of van kennelijk onvermogen";

162°. in art. 1893 wordt in plaats van "Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering", gelezen: "Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering";

163°. het tweede lid van art. 1931 wordt gelezen als volgt: "Nochtans zullen bloed- en aanverwanten als zodanig niet onbekwaam zijn:

"1°. in zaken de burgerlijke staat van partijen betreffende;

"2°. in zaken betreffende onderhoud, krachtens het Eerste Boek verschuldigd, daaronder begrepen het verschuldigde voor onderhoud en opvoeding van een minderjarige en de in artikel 342f bedoelde vergoeding;

"3°. bij het onderzoek naar de redenen, welke tot ontheffing of ontzetting uit de ouderlijke macht of de voogdij kunnen leiden;

"4°. in zaken betrekkelijk tot een arbeidsovereenkomst als bedoeld in de Arbeidswet.";

164°. in art. 1932 wordt in plaats van "109 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering", gelezen: "145 van het Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering";

165°. in het eerste lid van art. 1965 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de rechter, die van het rechtsgeding kennis neemt";

166°. het tweede lid van art. 1965 wordt gelezen als volgt: "Indien een wettig beletsel het verschijnen voor de rechter ter plaatse waar deze zijn gewone zittingen houdt, onuitvoerlijk maakt, kan de kantonrechter tot het afnemen van de eed zich naar de woning of het verblijf begeven van hem, die de eed moet afleggen; het hof van justitie kan daartoe een van zijn leden machtigen.";

167°. in het derde lid van art. 1965 wordt in plaats van "het hof", gelezen: "de rechter, die van het rechtsgeding kennis neemt,";

Artikel 762

Het bij wet van 4 September 1868 no. 17 (Gouvernementsblad no. 14) vastgestelde Surinaams Wetboek van Koophandel, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 13 Maart 1931 (Gouvernementsblad no. 65), ondergaat de navolgende wijzigingen:

1°. in het tweede lid van art. 32 wordt in plaats van "het hof van justitie zodanig, als het", gelezen: "de kantonrechter zodanig, als hij";

2°. in art. 35 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

3°. in het eerste lid van art. 47 wordt in plaats van "hof van justitie", gelezen: "kantongerecht";

4°. in het eerste lid van art. 67 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

5°. in het eerste lid van art. 68 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

6°. in het eerste lid van art. 69 wordt in plaats van "Faillissementswet", gelezen: "Faillissementswet 1935";

7°. in het eerste lid van art. 79 vervallen de woorden "de president van het hof van justitie, of, ter plaatse waar het hof niet gevestigd is,";

8°. in het tweede lid van art. 79 wordt in plaats van "rechter hiervoren aangewezen", gelezen: "kantonrechter";

9°. in art. 164 wordt in plaats van "Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering", gelezen: "Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering";

10°. het slot van art. 179 wordt gelezen als volgt: "van de dag af, waarop de zaak in rechte aanhangig is gemaakt.";

11°. in art. 293 wordt in plaats van "Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering", gelezen: "Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering";

12°. in art. 324 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter";

13°. in art. 327 vervallen de woorden "het hof van justitie, en zo dit ter plaatse van de ligging des schips niet gevestigd is, door";

14°. in art. 481 vervallen de woorden "door de president van het hof van justitie, en, ter plaatse waar het hof niet gevestigd is,";

15°. in het derde lid van art. 494 vervallen woorden "door de president van het hof van justitie, en, ter plaatse waar het hof niet gevestigd is,";

16°. in art. 500 wordt in plaats van "rechter, bij artikel 494 aangewezen,", gelezen: "kantonrechter";

17°. in art. 502 wordt in plaats van "bij artikel 494 aangewezen rechter" gelezen: "kantonrechter";

18°. in het tweede en in het vierde lid van art. 700 wordt in plaats van "het hof van justitie", gelezen: "de kantonrechter".

Artikel 763

In art. 5 van het bij wet van 4 September 1868, no. 17, (Gouvernementsblad no. 14) vastgesteld wet op het Notarisambt, zoals dat sedert, en laatstelijk bij de wet van 17 April 1929

(Gouvernementsblad no. 24), is gewijzigd en aangevuld, wordt in plaats van "art. 805 van het", gelezen: "art. 738 van het Surinaams" en in plaats van "Regtsvordering", "Rechtsvordering".

Artikel 764

De bij wet van 15 Augustus 1868, no. 62 (Gouvernementsblad no. 16) vastgestelde bepalingen tot regeling van het ambt van hypotheekbewaarder en van diens boekhouding in Suriname, zoals die werden gewijzigd, laatstelijk bij de wet van 11 Juli 1927 (Gouvernementsblad no. 49), ondergaan de volgende wijzigingen:

1°. in het tweede lid van art. 4 wordt in plaats van "art. 16 van het", gelezen: "art. 16 van het Surinaams" en in plaats van "Regtsvordering", "Rechtsvordering";

2°. in art. 48 wordt in plaats van "art. 513 van het", gelezen: "art. 446 van het Surinaams" en in plaats van "Regtsvordering", "Rechtsvordering";

3°. in het tweede lid van art. 55 wordt in plaats van "art. 801 van het", gelezen: "art. 735 van het Surinaams" en in plaats van "Regtsvordering", "Rechtsvordering".

Artikel 765

De bij wet van 3 April 1869, no. 23 (Gouvernementsblad no. 24) vastgestelde bepalingen op de rechtspleging inzake van belastingen in Suriname, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 8 Augustus 1928 (Gouvernementsblad no. 84) ondergaan de volgende wijzigingen:

1°. in het eerste lid van art. 1 wordt in plaats van "van het Hof", gelezen: "van de betrokken kantonrechter en in hoger beroep van het Hof";

2°. in het eerste lid van art. 2 en in het vierde lid van art. 8 wordt in plaats van "Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering", gelezen: "Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering";

3°. in art. 13 wordt in plaats van "Wetboek", gelezen "Surinaams Wetboek";

4°. in het laatste lid van art. 17 wordt in plaats van "artt. 423 tot 427 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering" gelezen "artikelen 349 tot en met 353 van het Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering".

Artikel 766

De 3de Titel, omvattende de artikelen 23 tot en met 38, van de wet van 20 December 1877 (Gouvernementsblad no. 26), waarbij wordt herzien het tarief van gerechtskosten en salarissen in burgerlijke zaken, zoals die wet gewijzigd is bij die van 24 Maart 1924 (Gouvernementsblad no. 50), vervalt.

Artikel 767

De wet van 15 Februari 1904 (Gouvernementsblad no. 37) houdende bepalingen betreffende onteigening ten algemene nutte, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 Februari 1924 (Gouvernementsblad no. 47) ondergaat de volgende wijzigingen:

1°. in art. 23 wordt in plaats van "het laatste lid van art. 223 en bij het eerste lid van art. 224", gelezen: "het tweede en derde lid van art. 158";

2°. het tweede lid van art. 27 vervalt.

3°. aan het slot van art. 36 vervallen de woorden ", na het Openbaar Ministerie te hebben gehoord".

Artikel 768

Het bij Ons besluit van 14 October 1910, no. 45 (Gouvernementsblad 1911, no. 2) vastgestelde Wetboek van Strafvordering voor Suriname, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 Februari 1930 (Gouvernementsblad no. 73) ondergaat de volgende wijzigingen:

1°. in het tweede lid van art. 125 wordt in plaats van "8 van het", gelezen: "9 van het Surinaams";

2°. in het laatste lid van art. 316 quater wordt in plaats van "704", gelezen: "620";

Artikel 769

De wet van 26 December 1912 (Gouvernementsblad 1913, no. 27) tot vereenvoudiging, ten aanzien van kleine woningen, van processuele voorschriften bij vorderingen, gegrond op wettelijke voorschriften omtrent huur en verhuur, zoals die wet is aangevuld bij de wet van 24 Maart 1924 (Gouvernementsblad no. 49) ondergaat de volgende wijzigingen:

1°. in artikel 1 sub 1°. wordt in plaats van "art. 705", gelezen: "art. 626";

2°. in het tweede lid van art. 2 wordt in plaats van "art. 685", gelezen: "art. 602";

3°. in artikel 6 wordt in plaats van "art. 125", gelezen: "art. 108";

4°. in artikel 8 wordt in plaats van "artikel 805", gelezen: "art. 738".

Artikel 770

In het eerste lid van art. 27 der wet van 30 December 1916 (Gouvernementsblad 1917, no 79) betreffende de maten en gewichten voor Suriname, zoals deze werd gewijzigd bij de wet van 10 Augustus 1926 (Gouvernementsblad no. 129), wordt in plaats van "801 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering", gelezen: "735 van het Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering".

Artikel 771

Artikel 6 van de wet van 13 Maart 1931 (Gouvernementsblad no. 65) houdende bepalingen omtrent de handelsnaam, ondergaat de volgende wijzigingen:

1°. in het eerste lid wordt in plaats van "bij verzoekschrift tot het Hof van Justitie", gelezen: "tot de kantonrechter van de plaats, waar de zaak, het filiaal of het bijkantoor gevestigd is,";

2°. het tweede lid vervalt;

3°. het derde lid wordt tweede lid en wordt gelezen als volgt:

"(2) De rechter is bevoegd de voorlopige tenuitvoerlegging van zijn beschikking te bevelen."

INHOUD
SURINAAMS WETBOEK VAN BURGERLIJKE RECHTSVORDERING

EERSTE BOEK
VAN DE WIJZE VAN PROCEDEREN VOOR DE KANTONGERECHTEN EN
VOOR HET HOF VAN JUSTITIE

Titel I	Algemene bepalingen	
1° Afdeling	Van exploiten van oproeping, aanzegging en betekening	Artt. 1-18
2° Afdeling	Van de terechtzittingen	Artt. 19-29
3° Afdeling	Van de rechters en van het wraken van rechters	Artt. 30-44
4° Afdeling	Van het algemeen register, van het proces-verbaal der zitting en van vonnissen in het algemeen	Artt. 45-70
5° Afdeling	Van vrijwaring	Artt. 71-77
6° Afdeling	Van vonnissen bij verstek en van verzet	Artt. 78-90
7° Afdeling	Van nietigheid	Artt. 91-94
Titel II	Van de wijze van procederen voor de kantonrechter	
1° Afdeling	Voorafgaande bepalingen	Artt. 95-109
2° Afdeling	Van de rechtsingang, de verwerking en het voldingen van de zaak	Artt. 110-121
3° Afdeling	Van voorlopige verzoeken en van de exceptie van onbevoegdheid	Artt. 122-127
4° Afdeling	Van de geschillen over de echtheid of onechtheid van geschriften en van het gerechtelijk onderzoek deswege	Artt. 128-140
5° Afdeling	Van getuigenverhoor	Artt. 141-155
6° Afdeling	Van gerechtelijke plaatsopneming en bezichtiging	Artt. 156-157
7° Afdeling	Van deskundigen	Artt. 158-167
8° Afdeling	Van verhoor op vraagpunten	Artt. 168-177
9° Afdeling	Van incidentele vorderingen	Artt. 178-181
10° Afdeling	Van reconventie	Artt. 182-184
11° Afdeling	Van de schorsing en het hervatten van het rechtsgeding	Artt. 185-190
12° Afdeling	Van ontkenenis van gerechtelijke verrichtingen	Artt. 191-207
13° Afdeling	Van jurisdictie-quaestien	Artt. 204-205
14° Afdeling	Van het doen van afstand van de instantie	Artt. 206-207
15° Afdeling	Van het vervallen van de instantie	Artt. 208-213
16° Afdeling	Van voeging en van tussenkomst	Artt. 214-217a
Titel III	Van de wijze van procederen voor het hof van justitie, rechtdoende in eerste aanleg	Artt. 218-225
Titel IV	Van het kort geding	Artt. 226-235
Titel V	Van rechtspleging in wissel- en zeezaken	Artt. 236-256h
Titel VI	Van prorogatie van rechtspraak aan het hof van justitie	Artt. 257-259
Titel VII	Van het rechtsgeding in hoger beroep bij het hof van justitie	Artt. 260-286
Titel VIII	Van verzet door derden	Artt. 287-291
Titel IX	Van request-civiel	Artt. 292-304

TWEEDE BOEK

**VAN DE TENUITVOERLEGGING VAN VONNISSEN
EN AUTHENTIEKE AKTEN**

Titel I	Algemene regelen	Artt. 305-312a
Titel IA	Van de formaliteiten, vereist voor de tenuitvoerlegging van in vreemde staten tot stand gekomen executoriale titels	Artt. 312b-312h
Titel II	Van gerechtelijke tenuitvoerlegging op roerende goederen	
1° Afdeling	Van beslag op roerende goederen	Artt. 313-343
2° Afdeling	Van executoriaal beslag onder derden	Artt. 344-347a
3° afdeling	Van executoriaal beslag onder derden in zaken betreffende levensonderhoud en uitkering voor de huishouding	Artt. 348-353
4° Afdeling	Van de verdeling van de opbrengst der executie	Artt. 354-363
5° Afdeling	Van de tenuitvoerlegging van bevelen in zaken van huurkoop	Artt. 363a-363d
Titel III	Van gerechtelijke uitwinning van onroerende goederen	
1° Afdeling	Algemene bepalingen	Artt. 364-374
2° Afdeling	Van het in beslag nemen van onroerende goederen	Artt. 375-418
3° Afdeling	Van opvordering van eigendom	Artt. 419-424
4° Afdeling	Van executoriaal beslag op grondrenten	Artt. 425-431
5° Afdeling	Over de regeling van de voorrang en de verdeling van de koopprijs	Artt. 432-442
Titel IV	Van executoriaal beslag op en verkoop van schepen	Artt. 443-464
Titel V	Van lijfswang en zijn tenuitvoerlegging en van dwangsom	
1° Afdeling	Van lijfswang	Artt. 465-478
2° Afdeling	Van de tenuitvoerlegging van lijfswang	Artt. 479-491
3° Afdeling	Van dwangsom	Art. 492
Titel VI	Van het vereffenen van kosten, schaden en interesten	Artt. 493-495
Titel VII	Van het stellen van zekerheid	Artt. 496-499

**DERDE BOEK
VAN RECHTSPLEGGINGEN VAN ONDERSCHIEDEN AARD**

Titel I	Van de beslissingen van scheidsmannen	
1° Afdeling	Van het compromis en van de benoeming van scheidsmannen	Art. 500-508
2° Afdeling	Van het geding voor scheidsmannen	Artt. 509-515
3° Afdeling	Van de beslissing van scheidsmannen	Artt. 516-523
4° Afdeling	Van de voorziening tegen de beslissing van scheidsmannen	Artt. 524-531
5° Afdeling	Van het uiteinde der gedingen voor scheidsmannen	Artt. 532-535
Titel II	Van procedures betrekkelijk erfenissen	

1° Afdeling	Van verzegeling	Artt. 536-544
2° Afdeling	Van verzet tegen ontzegeling	Artt. 545-546
3° Afdeling	Van ontzegeling	Artt. 547-555
4° Afdeling	Van inventarisatie of boedelbeschrijving	Artt. 556-560
5° Afdeling	Van verkoop van de roerende goederen	Artt. 561-565
6° Afdeling	Van verkoop van de roerende goederen	Artt. 566-571
7° Afdeling	Van de verdeling	Artt. 572-576
8° Afdeling	Van het voorrecht van boedelbeschrijving	Artt. 577-580
9° Afdeling	Van de curator van een onbeheerde nalatenschap	Art. 581
Titel III	Van boedelafstand	Artt. 582-584
Titel IV	Van middelen tot bewaring van zijn recht	
1° Afdeling	Van het beslag tot revindicatie van roerende goederen	Artt. 585-590
2° Afdeling	Van inbeslagneming of arrest in handen van de schuldenaar	Artt. 591-598
3° Afdeling	Van arrest onder derden	Artt. 599-625
4° Afdeling	Van pandbeslag voor huren en pachten	Artt. 626-631
5° Afdeling	Van beslag tegen schuldenaren, die niet in Suriname een bekende woonplaats hebben, en tegen vreemdelingen, die niet zijn ingezetenen van Suriname	Artt. 632-638
6° Afdeling	Van beslag op onroerend goed	Artt. 639-645
7° Afdeling	Van beslag op luchtvaartuigen	Artt. 645a-645d
Titel V	Van het doen van rekening en verantwoording	Artt. 646-667
Titel VI	Van enige bijzondere rechtspleging	
1° Afdeling	Van aanbidding van betaling en van gerechtelijke bewaargeving en consignatie	Artt. 668-671
2° Afdeling	Van de machtiging van een getrouwde vrouw	Artt. 672-674
3° Afdeling	Van stuiting van een huwelijk	Artt. 675-677
3° AfdelingA	Van adoptie	Artt. 677a-677k
4° Afdeling	Van de opheffing van de gemeenschap van goederen	Artt. 678-695
5° Afdeling	Van echtscheiding	Artt. 696-705
6° Afdeling	Van de wijze van procederen in zaken betreffende onderhoud	Artt. 706-714
6° AfdelingA	Van de wijze van procederen in zaken betrekkelijk tot een huurkoop	Artt. 714a-714c
6° AfdelingB	Van de wijze van procederen in ambtenarenzaken	Artt. 714d-714g
7° Afdeling	Van aanvulling of verbetering van akten van de burgerlijke stand	Art. 715
8° Afdeling	Van dwanguitgifte van akten	Artt. 716-725
9° Afdeling	Van rechtsweigering	Artt. 726-734
10° Afdeling	Van overtredingen van notarissen en andere ambtenaren	Art. 735
11° Afdeling	Van toelating om kosteloos te procederen	Artt. 736-748
12° Afdeling	Van voorlopig getuigenverhoor	Artt. 749-753
Titel VII	Van het niet toelaten van gemachtigden	Art. 754
Titel VIII	Slot- en overgangsbepalingen	Artt. 755-771